

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ
ΡΥΘΜΙΖΕΙ ΤΑΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Α·Ι·ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ -
ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΤΟΥ κ. ΕΡΧΑΡΤ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ
ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

ΑΓΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΙΝΔΙΑΙ - ΛΑΟΣ

Η ΕΚΑΤΟΜΒΗ
ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΔ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ...

ΧΑ·Ι·ΖΕΜΠΕΡΓΚ:
Ο ΝΕΟΣ Α·Ι·ΝΕΤΑ·Ι·Ν

ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΩΝΟΙ

Η ΒΟΜΒΑ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ
ΕΠΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ:

ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗΝ ΑΡΗΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ & ΑΙΟΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: COMERZBANK. ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟΝ 30-451

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΔΡΧ. 142.142.775,70 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31.7.59 ΔΡΧ. 3.061.632.061,68
80 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ (ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ-ΚΑΤΡΟΝ)

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν Περιηγητῶν:
Τὸ Ὑπ/μα Συντάγματος, 2-4 Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου
(ἐναντι Ξενοδοχείου "GRANDE BRETAGNE",)
Ἀνοικτὸν 8 π.μ. ἕως 8 μ.μ.
Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς 9 π.μ. ἕως 13.30' μ.μ.

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΙΟΝΙΚΗΣ & ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD. LONDON
LONDON E. C. 3, BANKSIDE HOUSE 107 LEADENHALL STR.

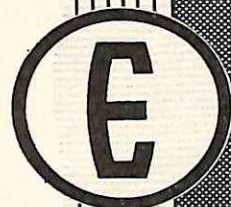
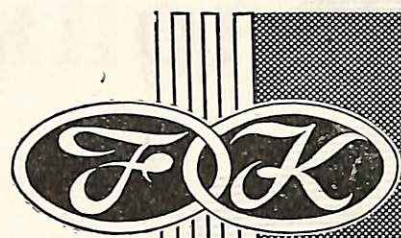

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΣΙΜΕΝΤΩΝ
ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΗΡΑΚΛΗΣ ΟΛΥΜΠΟΣ
ΟΔΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕΦ. 33-381

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ Φρ. Τζιόβα
ΗΜΕΡΟΜ. 4-6-92
ΑΡΙΘ. 45669

TAUNUS
12-134

Τό ιδεώδες οικογενειακό
αμάξι 4 θυρών κατάλληλο
και για ταξί

ΦΟΡΤΗΓΑ

Συνδυάζουν την άφθαστη άντοχή
με τις άνεσεις ενός επιβατικού.
Fok Ανατρεπόμενα από 1 έως 5 1/2 τόννων.

EDSEL

Τό επιβατικό πολυτελείας με την
καταπληκτική εμφάνισι. Έξακύλινδρο
Κατάλληλο και διά ΤΑΞΙ.

- * Μεγάλη θαλασσοαδίκη αντηλακτιών
- * Μεγάλες εύκολες δημευμένες
- * Έτοιμοφασάκια

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ:
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ Ε.Π.Ε.
ΓΡΑΦΕΙΑ-ΕΚΘΕΣΙΣ-ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ: ΛΕΩΦ. ΣΥΓΓΡΟΥ 110 ΤΗΛ. 91.951
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ: ΠΑΤΗΣΙΟΝ 181 ΤΗΛ. 872.767

ΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ

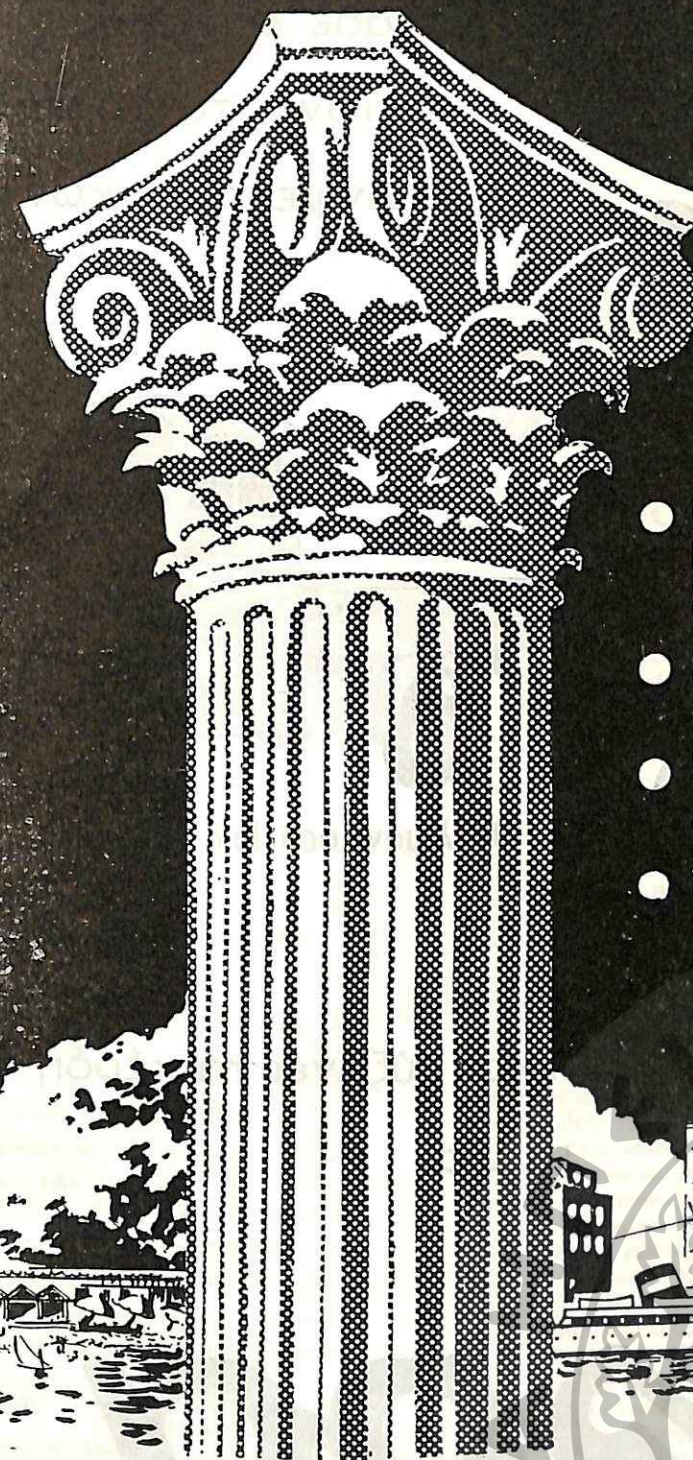
"Αἰῶνα"

**προσδίδουν βαρύτητα
εἰς τὴν ἐπιχείρησίν σας**

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ 613.663 - 614.885

ΙΡΙΣ

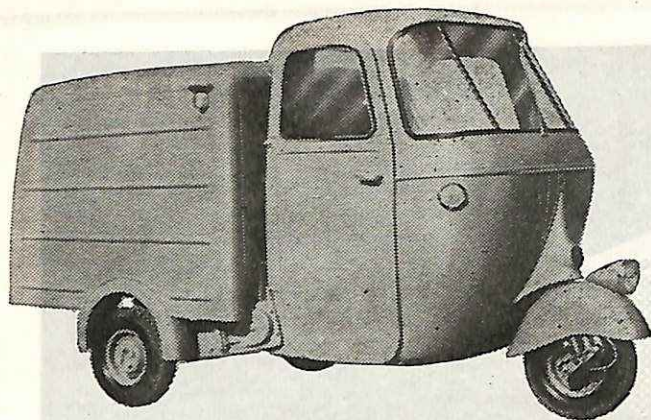

- ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙ-
ΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ
- ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
- ΤΑΞΕΙΔΙΑ - ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΔΙ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
- ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

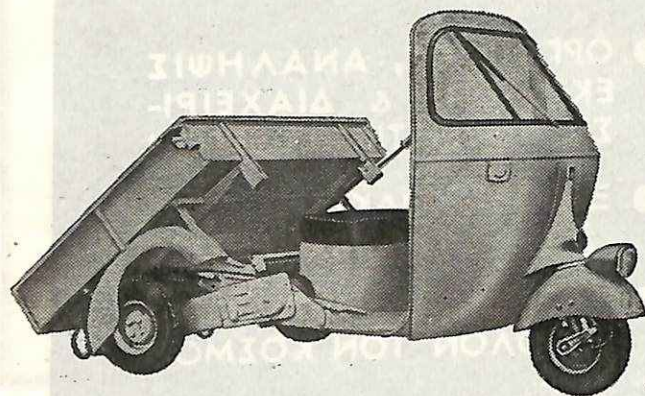
ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΕΩΣ
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

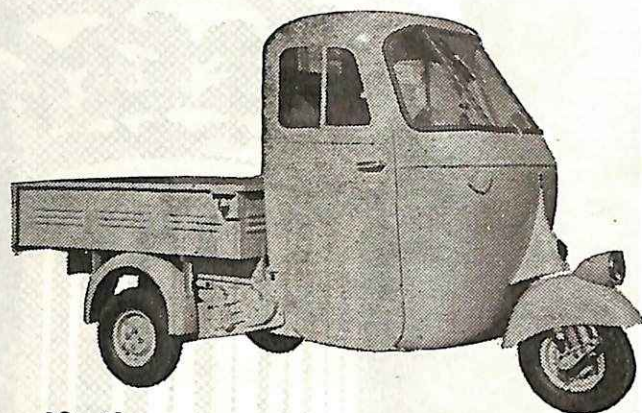
ΚΕΝΤΡΙΚΗ Δ/ΣΙΣ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34-ΤΗΛ. 614885-614886
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΜΕΛΕΤΩΝ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 6 - ΤΗΛ. 25.445
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΕΤΕΝΕΣ ΤΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

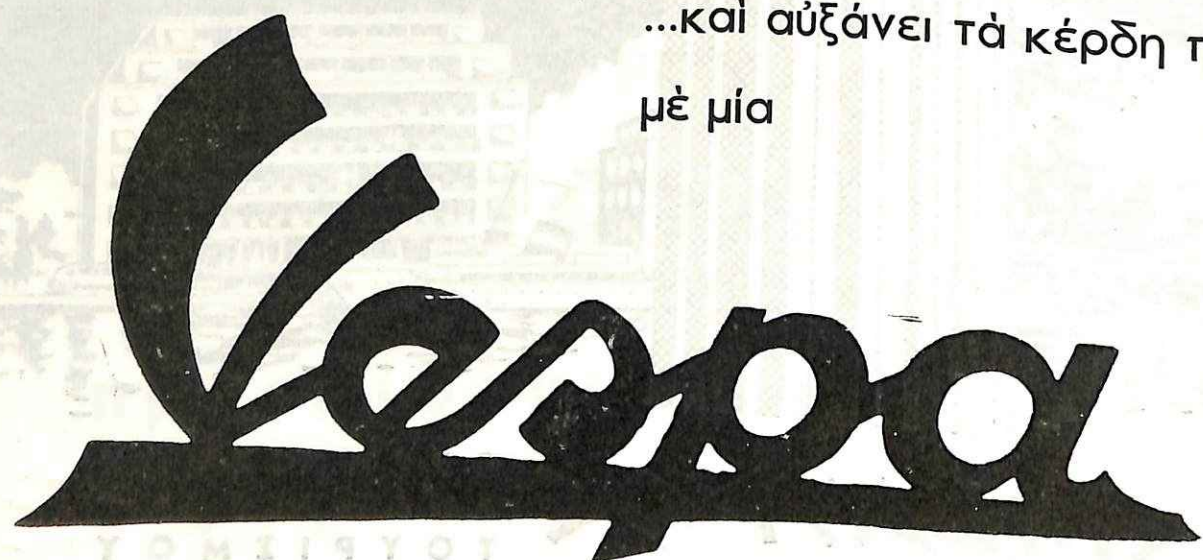
Παράδοσις δεμάτων

Ἀνατρεπομένη

Ὀφέλιμον φορτίον 350 Kgs.

...καὶ αὐξάνει τὰ κέρδη της
μέ μία

ΕΚΘΕΣΙΣ: BENIZEΛΟΥ 9

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ: ΣΥΓΓΡΟΥ 90

Ἀγοράζετε μόνον γνήσια ἀνταλλακτικά. Εἶναι ἀκριβώτερα
ἀλλὰ δὲν καταστρέφονται εὐκόλα

Κάθε ἐπιχείρησις
μειώνει τὸ κόστος
τῶν μεταφορικῶν...

Ο ΑΙΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΒΑΣ. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 34
ΤΗΛ. 613 - 663 — 614 - 885 ΑΘΗΝΑΙ

Τυπογραφείον: Κεραμεικὸν 40 - Τηλ. 522-512

Τιμὴ τεύχους Δρχ. 8

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον	
ὑπὸ κ. Κ. Ζαφειροπούλου....	7
Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ἐρχαρτ	
ὑπὸ κ. Κ. Α. Ρουσσέν	8
24ῃ Ἐκθεσίς Θεσσαλονίκης	
ὑπὸ κ. Β. Νικολοπούλου	10
Δημοκρατία καὶ Ἀντεπανástasis	
ὑπὸ κ. Ἀγγ. Προκοπίου	13
Ἀιζενχάουερ—Κρούστσεφ.....	14
Τὸ Κυπριακὸν καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ ἐ-	
ξελίξεις.....	17
Οἰκονομικὸν ἄρθρον	
ὑπὸ κ. Α. Κωνσταντινίδου.....	18
Διεθνὴς δριζών	
ὑπὸ κ. Τ. Πηλείδου.....	19
Δυτ. Γερμανία καὶ Πολωνοί.....	21
Οἱ κομμουνισταὶ καὶ τὸ Λάος.....	23
Ὁ δρόμος τῶν Τεμπῶν	
ὑπὸ κ. Ι. Κολιάτσου.....	26
Ἀγὼν ὑπὲρ τῶν Προσφύγων.....	28
Ἡ ἐκατόμηβη τοῦ Στάλινγκραντ.....	32
Ἐντοὶ καὶ Τούρκοι.....	36
Ὁ διάδοχος τοῦ Αἰνστάϊν	45
Συνδρομαί: Ἰδιωτῶν ἐτήσια	δρχ. 100
ἐξάμηνος »	65
Τραπεζῶν, Ἀνωγ. Ἐ-	
ταιρειῶν, Ν.Π.Δ.Δ. ἐτήσια	» 200
ἐξάμηνος »	140
Ἐξωτερικοῦ μετὰ τελῶν ἀ-	
ποστολῆς	\$ 18
Ἐμβάσματα:	
ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ	
Πανεπιστημίου 34—ΑΘΗΝΑΙ	
Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἄρ-	
θρων τοῦ περιοδικοῦ ἐφ' ὅσον ἀνα-	
φέρεται ἡ πηγὴ τῶν	

Τύποις: Ἀΐφολ Γ. ΡΟΔΗ, Κεραμεικὸν 40, Ἀθήναι

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1959
ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ. 7

ΠΟΛΥ ΩΡΑΙΟΝ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ

ΑΛΗΘΙΝΟΝ...

Σπανίως, εἰς τὴν πολυτάραχον ἱστορίαν της, ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις ἐπέδει-
ξεν εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις της τόσῃν μετριοπάθειαν καὶ τόσῃν λογικῇ δυνά-
μει, προχθὲς διὰ τοῦ πράγματι ἐκπληκτικοῦ λόγου τοῦ κ. Νικήτα Κρούστσεφ εἰς τὴν
Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ φιλειρη-
νισμὸς του ὑπῆρξεν ἀκράτος καὶ ἡ ἔφεσις, πρὸς μίαν ὀριστικὴν συμφωνίαν μετὰ τὴν
Δύσιν, φλογερὰ.

Ἀπὸ τοῦ βήματος τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὁ Σοβιετικὸς Πρωθυπουργὸς
ἔσεισε κλάδον ἐλαίας. Αἱ περιστρεφάμεναι τῆς εἰρήνης ὑπερίπταντο τῶν κεφαλῶν τῶν
ἀντιπροσώπων 79 κρατῶν. Ἐκράτησαν ὅλοι τὴν ἀναπνοήν των διὰ νὰ ἀκούσων
ἓνα γενναῖον καὶ μεγαλόφρονον πρόγραμμα εἰρήνης... Μετὰ ἀγωνίαν, παρηκολού-
θησαν καὶ οἱ ἄπλοὶ ἄνθρωποι, οἱ εὐρισκόμενοι ἐκτὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Ο.Η.Ε.
τὸν σοβιετικὸν μονόλογον. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι διὰ πολλὰ ἔτη ἡ τύχη των θὰ
κριθῇ ἀπὸ τὰς διαθέσεις ποὺ ἐκόμισεν ἀπὸ τὴν Μόσχαν, μέσα εἰς τὰς ταξιδιω-
τικὰς του ἀποσκευάς, ὁ κ. Νικήτα Κρούστσεφ.

Καὶ μετὰ ὅσα ἤκουσαν τὰ ἀπειρα ἑκατομμύρια τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων εἰς
τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης ἠσθάνθησαν κάποιαν ἀνακούφισιν εἰς τὴν ψυχὴν των.
Ἡ Σοβιετικὴ Ρωσία, διὰ τοῦ στόματος τοῦ Πρωθυπουργοῦ της, ἐπρότεινε σχέδιον
καθολικοῦ ἀφοπλισμοῦ ὅλων τῶν κρατῶν ἐντὸς μιᾶς τετραετίας. Καὶ ἐὰν ὁ κα-
θολικὸς αὐτὸς ἀφοπλισμὸς δὲν γίνῃ δεκτός, ὁ κ. Κρούστσεφ προτείνει ἓνα μερικώ-
τερον ποὺ τὸν συνοδεύουν αἱ ζῶναι ἐλέγχου, ἡ ἀποχώρησις τῶν στρατευμάτων
ποὺ σταθμεύουν εἰς τὰς ξένας χώρας, ἡ δημιουργία ἀπαραγώνων περιοχῶν καὶ ἡ
σύνταξις συμφωνίας μεταξὺ τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῆς Βαρσοβίας. Ὅλα ἐκεῖνα ποὺ
ἐπρόφερε μετὰ τὸν λόγο, μετὰ τὴν ἐμφασιν ὁ κ. Κρούστσεφ οὔτε οὐτοῦτα εἶναι
οὔτε συνέχειαι τῶν προπαγανδιστικῶν ἐλιγμῶν ἀποτελοῦν. Εἴσαι σαφεῖς, συγκε-
κριμέναι, τίμια καὶ εἰλικρινεῖς προτάσεις. Εἶναι τὸ καταστάλαγμα τοῦ διακαοῦς
πόθου τῆς ἀνθρωπότητος ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ ἄγχους τῆς ἀφηνειαστικῆς ἐπιθέσεως,
νὰ αἰσθανθῇ εἰς ὅλα τὰ γεωγραφικά πλάτη ἀσφάλειαν καὶ νὰ ἴδῃ σταθεροποιου-
μένην τὴν Εἰρήνην. Νὰ ἀποκτήσῃ αἰσθητὴν ἐλευθερίαν, νὰ ἐργασθῇ καὶ νὰ μοχθήσῃ
ἀλλὰ ταυτοχρόνως νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τοῦ ἰδρώτος του. Νὰ διατηρήσῃ
τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράξῃ τὴν γνώμην του καὶ νὰ ρυθμίξῃ ὁ ἴδιος ὁ ἄπλος πολίτης
μετὰ τὴν ἰδικὴν του ψῆφον τὴν τύχην του...

Ὅλα αὐτὰ ποὺ συνθέτουν τὸ πλαίσιον μέσα εἰς τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν παρά-
δοξον αἰῶνων, ἐσυνήθισεν νὰ ζῇ καὶ νὰ ἀναπνέῃ ὁ ἐλεύθερος ἄνθρωπος εἶναι δυνατά,
εἶναι πραγματοποιήσιμα, Μετεβλήθησαν, ἀραγε τόσον ριζικὰ αἱ κοσμοθεωρίαι,
αἱ πολιτικαὶ ἐπιδιώξεις καὶ ἡ τακτικὴ ὥστε νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν δημιουργίαν ἑνὸς
κόσμου ἰδανικοῦ ὅπου θὰ στηθῶν ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ βάθρου των ἡ Δημοκρατία, ἡ
Ἐλευθερία, ὁ Ἀνθρωπισμὸς καὶ ἡ Παγκόσμιος Εἰρήνη; Οἱ ἄνθρωποι ἐσυνήθισαν
νὰ μεταβάλουν τὸν εὐσεβεῖ πόθον των εἰς πίστιν. Ὅταν ὁ πόθος αὐτὸς εἶναι τόσον
ἐγγενὴς τὸν μετατρέπουν εἰς πραγματικότητα.

Ὁ χθεσινὸς σοβιετικὸς μονόλογος εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἐθνη θὰ γίνῃ αἶθρον
διάλογος εἰς τὸ στρατόπεδον Δαβὶδ. Μετὰ ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὰ ἐκεῖ
ἡ ἀνθρωπότης θὰ περιμένῃ ἀγωνιωδῶς τὴν Συμφωνίαν. Θὰ ἐπιτευχθῇ; Εἶναι
ἀκόμη ἔνωρις διὰ κάθε πρόβλεψιν...

Κ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

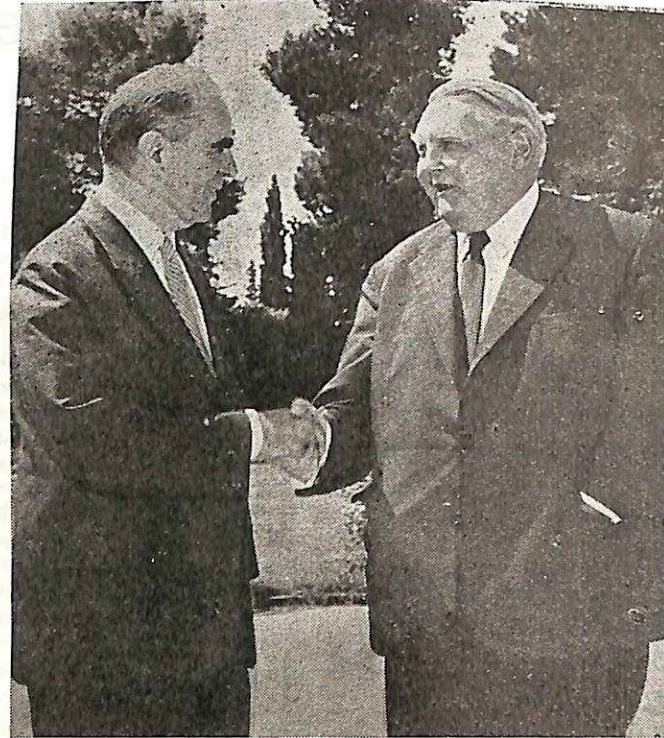
Συμπεράσματα από τήν επίσκεψιν τοῦ κ. "Ερχαρτ

Τὸ τελευταῖον δεκαήμερον τοῦ παρελθόντος μηνὸς Αὐγούστου συνέπεσε μὲ ἓνα βαρυσήμαντον γεγονός διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἐπίσκεψιν εἰς Ἀθήνας τοῦ Ἀντικαγκελλάρου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Λούντβιχ "Ερχαρτ. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς τετραήμερου ἐνταῦθα παραμονῆς τοῦ ὁ Γερμανὸς Ἀντικαγκελλάριος διεξήγαγε σημαντικὰς συνομιλίας μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπισήμων, αἱ ὁποῖαι ἀπέληξαν εἰς τὴν ἐκδοσιν κοινού ἀνακοινωθέντος ὅπου γίνεται μνεία τῶν ἐξετασθέντων θεμάτων καὶ τῶν διατυπωθεισῶν ἐκτενέων ἀποφάσεων. Εἰδικώτερον, τὸ ἀνακοινωθέν ἀναφέρει ἐν ἀρχῇ τὴν διαπιστωθεῖσαν ἐκ μέρους τοῦ κ. "Ερχαρτ ἀξιόλογον πρόδοον καὶ τὰς διαγραφόμενας εὐνοϊκὰς προοπτικὰς ἐξελίξεως τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὸ μέλλον. Ἐξήρθη περαιτέρω ἡ ὑφισταμένη νομισματικὴ σταθερότης καὶ ἡ σημασία τῆς διὰ τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας καὶ ὁ Γερμανὸς Ἀντικαγκελλάριος ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι πεπεισμένος διὰ τὴν σημασίαν τοῦ προσωρινοῦ πενταετοῦς προγράμματος οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ διὰ τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὅποιον τοῦτο θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξελίξεως τῆς Ἑλλάδος καὶ κατ' ἀκολουθίαν, διὰ τὴν σημασίαν τοῦ δι' ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν ἐλεύθερον κόσμον. Εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ ἀνακοινωθέντος ἐξάίρεται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τῆς φελελευθέρου Οἰκονομίας διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς οἰκονομικῆς προόδου τῆς Ἑλλάδος. Ἐκφράζεται ἐπίσης ἡ ἐλπίς ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν "Εξ εὐρωπαϊκῶν χωρῶν μετὰ τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος τῶν "Εξ εὐρωπαϊκῶν χωρῶν θὰ ἀπολήξουν ταχέως εἰς ἀποφάσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποτελοῦν δικαίαν ἀναγνώρισιν τῶν ἑλληνικῶν αἰτημάτων, ἐξυπηρετουμένων οὕτω καὶ τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν εὐρυτέραν πολυμερῆ οἰκονομικὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς Εὐρώπης. Ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ ὁ Γερμανὸς Ἀντικαγκελλάριος ἐδήλωσε, κατὰ τὸ ἐκδοθέν ἀνακοινωθέν, ὅτι ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις εἶναι πρόθυμος ὅπως ὑποστηρίξῃ τὰς ἑλληνικὰς ἐπιδιώξεις κατὰ τὰς ἀρχομένας ἐν Βρυξέλλαις τὴν 10ην Σεπτεμβρίου διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Ἑλλάδος καὶ Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

Καὶ πολιτικὴ ἡ σημασία τῆς ἐπισκέψεως.

Πέραν τῶν καθαρῶς οἰκονομικῶν θεμάτων τὰ ὅποια συζητήθησαν κατὰ τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν τοῦ κ. "Ερχαρτ, ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπίσκεψις τοῦ Γερμανοῦ Ἀντικαγκελλάρου ἐνέχει σημασίαν πολιτικὴν. Διότι αἱ ἐπιπτώσεις ἐκ τοῦ τοιοῦτου ἡ διαφορετικῶν προσανατολισμοῦ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς πορείας θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ πολιτικὴ κατεύθυνσις τὴν ὅποιαν τελικῶς θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ λάβῃ ἡ χώρα ἐναντι τῶν διαμορφουμένων ἰσχυρῶν ρευμάτων εἰς τὴν παγκόσμιον πολιτικὴν. Ἡδὲ, ἐξαιρέσει τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ὅλοι αἱ ὑπόλοιποι εὐρωπαϊκαὶ χώραι ἔχουν οὐσιαστικῶς χαράξῃ τὸν πολιτικὸν τοῦς προσανατολισμὸν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διαρθρώσεως τῆς οἰκονομίας των καὶ τῶν ἐντεῦθεν ὑπαγορευομένων συμπεριρύντων. Καὶ αἱ μὲν ἀνατολικαὶ χώραι βάσει τοῦ συστήματος τῆς διευθυνόμενης οἰκονομίας τῆς Μόσχας ἔχουν ἀναλάβει τοὺς δι' ἐκαστὴν ἐξ αὐτῶν προοριζομένους ρόλους, συμφώνως πρὸς τὸν ἐφαρμοσθέντα, ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ Κρούτσσεφ εἰς τὴν πυραμίδα τῆς Ἀνατολικῆς ἡγεμονίας, ἐπιμερισμόν. Ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία π.χ. ἐπιδίδεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χημικῶν βιομηχανιῶν, ἡ Τσεχοσλοβακία εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ὀχημάτων κ.ο.κ., ἐνῶ αἱ χώραι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης διαχωρίζονται ἡδὴ κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον ὀριστικῶς εἰς τὴν «ὁμάδα τῶν ἑπτὰ» καὶ τὴν «ὁμάδα τῶν ἑξ». Ἡ προσχώρησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐκ τῶν δύο αὐτῶν ὁμάδων δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἔμφορος πολιτικῶν συνεπειῶν. Ἡ πρόσφατος καὶ ἡδὴ ὀριστικὴ στροφὴ, μετὰ μακρὰς καὶ ἀκάρπους ἀμφιταλαντεύσεις, τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν «Οἰκονομικὴν Κοινότητα», ἡ, ὡς καθιερώθη ἐν Ἑλλάδι, Κοινὴν Ἀγοράν, ἔσχεν ἡδὴ τὸν ἀντίκτυπόν της, εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν δυσχερειῶν εἰς

τὰς ἐργασίας τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Λευκωσίας καὶ τοῦ Λονδίνου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κυπριακῶν συμφωνιῶν. Διότι ἡ Βρεταννία ἐξεδήλωσεν ἡδὴ σαφῶς τὴν ἀντίθεσιν της εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἑλλάδος ὅπως ἐγκαταλείψῃ τὴν «ὁμάδα τῶν ἑπτὰ» μετὰ τῆς ὁποίας εἶχε ἀρχικῶς διαπραγματευθῇ ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ΕΖΕΣ. Καὶ ἡ ἀντίθεσις αὕτη προέρχεται ὅχι τόσο ἐκ τῆς οἰκονομικῆς βαρύτητος τῆς Ἑλλάδος καθ' ἑαυτήν, ὅσον ἐκ τῆς μέσῃ τῆς Ἑλλάδος ἡδυσμενῆς ἐπιρροῆς τὴν ὅποιαν ἀποκτᾷ

Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ὑποδέχεται εἰς τὴν θερινὴν οἰκίαν του τὸν Γερμανὸν Ἀντικαγκελλάριον.

ἡ Βρεταννία εἰς τὸν οἰκονομικὸν χώρον τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς. Ἡδὲ, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς συνδέσεως τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ἀντὶ τῆς Βρεταννίας, τὴν ἐπιρροὴν αὐτὴν ἐξασφαλίζει ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ ὁποία καὶ ἀποτελεῖ τὸν κύριον οἰκονομικὸν ἄξονα τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καὶ οὐδέποτε ἀπέκρυψε τὰς προθέσεις της ὅπως ἐπιτύχῃ διείσδυσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν χώρον τῆς Ἑγγύς καὶ Μέσης Ἀνατολῆς.

Αἱ συγκεκριμέναι προτάσεις

Εάν ὁμως αἱ ἐκδηλώσεις τῆς Βρεταννικῆς δυσανεστίας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀποφάσεως, ἐξεδήλωθησαν κατὰ τὴν πατροπαράδοτον τακτικὴν τῆς βρεταννικῆς πολιτικῆς, ἐμμέσως μετὰ τὴν ὁρμήν τοῦ κυπριακοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀρθρογραφίαν ὠρισμένων προσκειμένων πρὸς τὴν βρεταννικὴν Κυβέρνησιν ἐφημερίδων, αἱ γερμανικαὶ προθέσεις καὶ τὸ γερμανικὸν «πρόγραμμα» ἔλαβον περισσότερον συγκεκριμένον μορφήν καὶ ἀπερίφραστον ἐκδήλωσιν. Οὕτω ὁ κ. "Ερχαρτ, εἰς τὰς ἐν τῷ περιθωρίῳ τῶν ἐπισήμων δηλώσεων καὶ συζητήσεων ὁμιλίᾳ του, δὲν ἀπέκρυψε τὴν ἐπιμονὴν του ἐπὶ τῆς ἀνάγκης προωθήσεως τῆς

συνθήκης ἐγκαταστάσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὸν κ. "Ερχαρτ ἔχει βραδύνει.

Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς διαθέσιμου κεφαλαιουχικῆς βοήθειας καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς χώρας ὁ κ. "Ερχαρτ ἐπρότεινε τὴν συναψιν τριῶν ἐπὶ μέρους συμφωνιῶν. Εἰδικώτερον καὶ ἐπὶ λέξει ὁ Γερμανὸς Ἀντικαγκελλάριος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς ἐπὶ τοῦ θέματος:

«Πιστεύω ὅτι εἶναι συμφέρον διὰ μίαν ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ πρὸ πάντων συμφέρον διὰ τὴν πρόδοον, ἐὰν δὲν ἐκλέξωμεν τὴν παραγωγὴν τῶν ἐργατικῶν χειρῶν πρὸς τὸ κεφάλαιον ἀλλὰ τὴν μετακίνησιν τοῦ κεφαλαίου πρὸς τὰς ἐργατικὰς χεῖρας». Ἡ δὲ μετακίνησις αὕτη τοῦ κεφαλαίου πρὸς τὰς ἀργούσας ἐλληνικὰς ἐργατικὰς χεῖρας διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀπαιτεῖ ὡς προϋπόθεσιν, κατὰ τὸν κ. "Ερχαρτ πάντοτε, τὴν ὑπογραφήν τῶν ἀκολουθῶν τριῶν ἐπὶ μέρους ἑλληνογερμανικῶν συμφωνιῶν.

α) Συμφωνίας περὶ ἐγκαταστάσεως, ἡ ὁποία ἄλλωστε προβλέπεται ὑπὸ τῶν συμφωνιῶν τῆς Βόννης τῆς 12ης Νοεμβρίου παρελθόντος ἔτους.

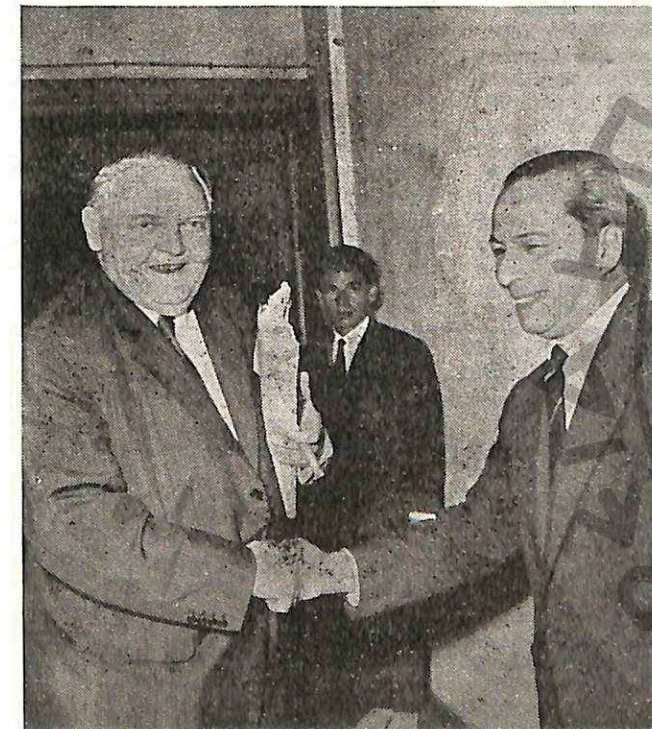
β) Συμφωνίας περὶ ἀποφυγῆς διπλῆς φορολογίας τῶν κεφαλαίων αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Γερμανίᾳ.

γ) Συμφωνίας περὶ εἰδικῆς μεταχειρίσεως τῶν «μετακινουμένων» πρὸς τὴν Ἑλλάδα γερμανικῶν κεφαλαίων, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ περιληφθοῦν ὠρισμένα διατάξεις διευρύνουσαι τὸ νομοθετικὸν διάταγμα 2687/1957 περὶ προσελκύσεως ξένων κεφαλαίων.

Ἀνεπίσημοι αἱ διαπραγματεύσεις

Αὐτὰ εἶναι οὐσιαστικῶς τὰ γερμανικὰ «φάρμακα» διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς προσπάθειας. Βεβαίως αἱ προτάσεις αὗται τοῦ κ. "Ερχαρτ, δὲν εἶναι δυνατόν

Ἡ συνάντησις μετὰ τοῦ ὑπουργ. Συντονισμοῦ κ. Πρωτοπαπαδάκη.

ἀκόμη νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς ἐπίσημοι, δεδομένου ὅτι αἱ συνομιλίας τοῦ Γερμανοῦ Ἀντικαγκελλάρου εἰς τὰς Ἀθήνας δὲν εἶχον τὸν χαρακτῆρα ἐπίσημων διαπραγματεύσεων. Ἀπετέλεσαν μίαν ἀπὸ κοινού καὶ ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου διερεύνησιν τῆς καταστάσεως, ἀπὸ τὴν ὁποίαν συνήχθησαν, ὑπὸ μορφήν σχεδίων προτάσεων, ὠρισμένα συμπεράσματα, τῶσον ἀπὸ γερμανικῆς ὅσον καὶ ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Διότι ὑπάρχουν καὶ τὰ ἑλληνικὰ συμπεράσματα ἐκ τῶν συνομιλιῶν καὶ εὐρίσκονται καὶ αὐτὰ ἐπαλλήλως τοποθετημένα ὅπως καὶ αἱ γερμανικαὶ ἀποφάσεις, εἰς τὸν πολιτικὸν κύκλον τῶν ἑλληνογερμανικῶν σχέσεων.

Ἡ σημασία τῶν ἑλληνογερμανικῶν συνομιλιῶν, ἡ ἀποφασιστικὴ τους σημασία, ἔγκειται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἐξησφαλίσθησαν κατὰ τὰς συνομιλίας καὶ ἐξ αὐτῶν, σημαντικώτατα πολιτικὰ πλεονεκτήματα ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς. Ὁ ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆ χειρισμὸς τοῦ θέματος, εἰς τὸν ὅποιον καὶ δέον κατὰ δικαιοσύνην νὰ ἀποδοθῇ τὸ ἐπιτευχθέν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, διακρίνεται διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν σύλληψιν τοῦ θέματος καὶ τὴν πειστικὴν του τοποθέτησιν ἐναντι τοῦ συνομιλητοῦ του, ὥστε νὰ προκύψουν τὰ ἐπιδιωκόμενα πολιτικὰ ὠφέλη.

Τὰ ἐπωφελεῖ αὐτὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα δύνανται νὰ συνοψισθῶν ὡς ἀκολουθῶς:

1. Ἀνεγνώρισθις ὑπὸ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἡ ἰδιόζουσα θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐναντι τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἰδιαίτερος τῶν χωρῶν τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.
2. Τὸ προσωρινὸν πενταετὲς πρόγραμμα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκρίθη κατὰ τρόπον ἀπολύτως εὐνοϊκὸν ἀπὸ τὸν κ. "Ερχαρτ, θεωρηθὲν ὡς ρεαλιστικὸν καὶ πραγματοποιήσιμον.
3. Ἐξησφαλίσθις ἡ ἐκ μέρους τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ὑποστήριξις τῶν ἑλληνικῶν ἀποφάσεων πρὸς τὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα διὰ τὴν σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν ὁμάδα τῶν "Εξ.

Παραμένει ἀνοικτὴ ἡ θύρα

Πέραν ὁμως τῶν θετικῶν αὐτῶν πολιτικῶν ἐπιτευγμάτων τὰ ὅποια προέκυψαν ἐκ τῶν συνομιλιῶν, ἀνεγνώρισθις περαιτέρω ἐκ μέρους τοῦ κ. "Ερχαρτ καὶ ἡ ἐπίδρασις τὴν ὅποιαν προέκυψε νὰ ἔχῃ ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἑλληνικῶν αἰτημάτων διὰ τὴν εὐρυτέραν πολυμερῆ οἰκονομικὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς Εὐρώπης, ἐπομένως καὶ τὴν πολιτικὴν ὁλοκλήρωσιν της. Ἐπὶ περαιτέρω, καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἰδιαίτερας μεταχειρίσεως τῶν ἑλληνικῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ ἰδιαίτερος τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν, ὁ Γερμανὸς Ἀντικαγκελλάριος δὲν ἠρνήθη τὴν ἀνάγκην αὐτὴν. Δὲν ἔφθασε βεβαίως τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἔφθασαν τὰ ἄλλα ἑλληνικὰ αἰτήματα, διότι προσέκρουσεν εἰς τὴν βασικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν ὁποίαν διέπεται ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, βασιζομένης εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς φιλελευθέρου οἰκονομίας. Ἡ θύρα ὁμως καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ παρέμεινε ἀνοικτὴ διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ μέσου μετὰ τὸ ὁποῖον θὰ καταστήθῃ δυνατὴ ἡ παράκαμψις τοῦ ἐμποδίου. Ἡ πολιτικὴ δηλαδὴ ἀρχὴ δὲν ἀπεκλείσθη καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ θεωρητικὸν οἰκονομικὸν μέσον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν της δὲν ἔλαβε τὸ τελικὸν του σχῆμα.

Πέραν, ἐν τούτοις, τῶν λεπτομερειῶν καὶ ἐν συμπεράσματι δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι, χάρις εἰς τὰς συνομιλίας τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἑλλάς ἐξησφάλισε τὴν πολιτικὴν ὑποστήριξιν τῆς κυριωτέρας σήμερον ἐν Εὐρώπῃ οἰκονομικῆς δυνάμεως καὶ τῆς, οὐσιαστικῶς, ἡγετίδος τῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος Γερμανίας, εἰς τὰς ἐπερχομένας διαπραγματεύσεις της μετὰ τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς διὰ τὴν μετ' αὐτῆς σύνδεσιν της καὶ διὰ τὴν μέσῃ αὐτῆς τῆς συνδέσεως λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Καὶ δὲν διαφεύγει οὐδενὸς τὴν ἀντίληψιν ὅτι, ἐκ τῆς εὐνοϊκῆς ἡ δυσμενοῦς λύσεως τοῦ προβλήματος αὐτοῦ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως, θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἡ πολιτικὴ ἐπιβίωσις τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἐπερχόμενα κρίσιμα ἔτη.

Κ. Α. Ρ.

24^Η

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ
ΑΠΟΨΙΣ
ΤΗΣ
ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ἡ Θεσσαλονίκη ζῇ καὶ πάλι γιὰ τρεῖς ἐβδομάδες τὶς μεγάλες ἡμέρες της. Ὀλόφωτη, ὀλοζόντανη δέχεται τὴν ζωογόνο ἐπίδραση, ὅπως κάθε χρόνο τέτοια ἐποχή, ἀπὸ τὴν Διεθνή Ἐκθεση, ποὺ ἀποτελεῖ πηγὴ οἰκονομικῆς αἰμοδοσίας, ἔκφραση δημιουργικῆς πνοῆς καὶ παραστατικὸ σταθμὸ τῆς ἀνοδικῆς πορείας τοῦ τόπου καὶ ἰδιαίτερα τῆς συμπτωτούσης. Ἡ ἐφετεινὴ 24η περίοδος τῆς ΔΕΘ, ἐμφανίσθη μὲ ὅλα τὰ γνωρίσματα τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν ἐμποροπανηγύρεων, ἀπὸ τὶς ὁποῖες, ἀδίστακτα μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ ὅτι, τίποτε δὲν ἔχει νὰ ζηλέψῃ.

Ἡ ἐφετεινὴ περίοδος τῆς Δ.Ε.Θ., καρπὸς ἀκόλου ἐργασίας ἐνὸς ἔτους, κατέστη τὸ κέντρον ἐπιδείξεως καὶ εὐγενούς ἀμίλλης τῶν εἰρηνικῶν ἐπιτευγμάτων τριάντα καὶ πλέον χωρῶν, λαμπρὰ προθήκη τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ σφρίγους. Ἡ σπουδαιότης καὶ ἡ διεθνὴς ἀπήχησις τῆς ἐκθέσεως καταδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπίσημον συμμετοχὴν δεκατριῶν χωρῶν καὶ οἰκῶν καὶ ἐπιχειρήσεων ἐκ δεκάδων ἄλλων χωρῶν καὶ κυρίως ἐκ τῆς παρουσίας τῶν ἡγετίδων δυνάμεων τοῦ κόσμου ἥτοι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως. Ἡ Δ.Ε.Θ. ὀλοκληρωμένη πλέον ἀπὸ ἀπόψεως χώρου, κατόπιν τῆς ἐπεκτάσεώς της κατὰ 40.000 μ2 συμπληρωμένη ἀπὸ πλευρᾶς ἐγκαταστάσεων, πολεοδομικῶς διαμορφωμένη καὶ μὲ νύξημένην τὴν ἑλληνικὴν καὶ ξένην συμμετοχὴν, διεκδικεῖ θέσιν ἀνάμεσα εἰς τὶς μεγαλύτερες ἐκθέσεις τοῦ κόσμου καὶ παγώνεται ὡς διεθνούς σημασίας ἐκδήλωσης.

Η ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ Δ.Ε.Θ.

Ἡ ἐκθεση ἐκτείνεται ἐφέτος εἰς ἓνα χωρὸν ποὺ καλύπτει συνολικῶς 167.000 μ2 μὲ αἰσθητικὴν πολεοδομικὴν γραμμὴν. Ἐκ τοῦ χώρου αὐτοῦ 63.000 μ2 καλύπτουν περίπτερα καὶ ἐκθέματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 23.000 μ2 ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἑλληνικὴν δραστηριότητα. Ἀπὸ τὰς 40.000 μ2 ποὺ καταλαμβάνουν τὰ περί-

πτερα καὶ τὰ ἐκθέματα τῶν συμμετεχουσῶν χωρῶν καὶ ξένων οἰκῶν οἱ δύο οἰκονομικοὶ γίγαντες τῆς ἐποχῆς, ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις καὶ ἡ Ἀμερικὴ καλύπτουν συνολικῶς 9.105 μ2. Συγκεκριμένως ἡ Σοβ. Ἐνῶσις καλύπτει 2.591 μ2 κλειστοῦ χώρου καὶ 1514 μ2 ἀνοικτοῦ, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καλύπτουν 3.500 μ2 κλειστοῦ χώρου καὶ 1.500 μ2 ἀνοικτοῦ. Ἡ Δυτ. Γερμανία καλύπτει 1.108 μ2 κλειστοῦ καὶ 482 ἀνοικτοῦ χώρου, ἡ Πολωνία 705 μ2 κλειστοῦ καὶ 600 ἀνοικτοῦ, ἡ Αὐστρία 544 μ2 κλειστοῦ καὶ 50 ἀνοικτοῦ, ἡ Τσεχοσλοβακία 700 μ2 κλειστοῦ καὶ 180 ἀ-

νοικτοῦ, ἡ Βουλγαρία 370 μ2 κλειστοῦ καὶ 294 ἀνοικτοῦ, ἡ Ρουμανία 386 μ2 κλειστοῦ καὶ 150 ἀνοικτοῦ, ἡ Ἰταλία 2.400 μ2 ἀνοικτοῦ χώρου, ἡ Οὐγγαρία 270 μ2 κλειστοῦ καὶ 1.175 μ2, τὸ Ἰσραὴλ 270 μ2 καὶ ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία μὲ περίπτερον 100 μ2. Αἱ μετέχουσαι χώραι ἐκάλυψαν κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον ἀσυγκρίτως μεγαλύτερον χωρὸν ἀπὸ τὸν χρησιμοποιηθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Πέραν τῶν 13 ἐπὶσημῶν συμμετοχῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πλὴν τῆς Κύπρου προοσιτέστησαν ἐφέτος καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Σοβ. Ἐνῶσις, ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Οὐγγαρία μετέχουν ἐπιχειρήσεων ἀπ' εὐθείας ἢ μὲσω τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀντιπροσώπων των. Συγκεκριμένως μετέχουν 430 οἰκοὶ τῆς Δ. Γερμανίας, 100 τῆς Μ. Βρετανίας, 95 τῆς Ἰταλίας, 75 τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, 61 Γαλλίας, 25 Βελγίου, 21 Αὐστρίας, 20 Ἑλβετίας, 17 Δανίας, 15 Σουηδίας, 13 Ὀλλανδίας, 12 Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ 10 Ἰαπωνίας. Ἐπίσης 450 ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Χ.ῶροι ἐκθεμάτων	M2 1951	M2 1954	M2 1957	M2 1959
α) Ἑστέγασμένοι				
εἰς περίπτερα Δ.Ε.Θ.	8.450	13.993	21.615	21.581
εἰς περίπτερα ἰδιωτῶν	3.450	5.775	5.821	13.215
εἰς ὑπόστεγα διὰ μηχανήμ..	1.144	1.766	4.596	4.443
Σύνολα	13.044	21.534	32.032	39.239
β) Χῶροι ἐν ὑπαίθρῳ	1.212	12.543	21.157	24.000
γενικά σύνολα εἰς M2	14.256	34.077	53.189	63.239
Συμμετοχαὶ ἐκθετῶν				
α. Ἐξωτερικοῦ	463	1.013	1.261	1.349
β. Ἐσωτερικοῦ	464	299	363	450
Ἐπισκέπται	682.848	1.236.671	1.431.981	—
(εἰς ἀριθμοὺς εἰσόδων)				

ΤΑ ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν τῆς ἐφετεινῆς ἐκθέσεως συγκεντρῶται εἰς τὰ περίπτερα τῶν δύο κολοσσῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβ. Ἐνώσεως. Ὅλοι ὅσοι ἐπισκέπτονται τὴν Δ.Ε.Θ. προσπαθοῦν νὰ κάνουν σύγκρισιν τῶν τεχνικῶν προόδων καὶ τῆς διὰ τῆς ἐκθέσεως προβολομένης οἰκονομικῆς εὐρωστίας τῶν δύο χωρῶν. Πρέπει ὁμῶς νὰ παρατηρηθῇ ὅτι ἡ σύγκρισις δὲν εἶναι τόσο εὐκολὸς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, διότι ἡ διαφορὰ νοοτροπίας ξεγελά. Κάθε μίᾳ ἀπὸ τὶς χώρες αὐτῆς ὠργάνωσε, ὅπως ἦτο φυσικόν, κατὰ διαφορετικὸν τρόπον τὸ περίπτερον της, χρησιμοποιώντας ἀνόμοια εἶδη μὴ ὑποκείμενα εἰς σύγκρισιν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ὠργάνωσαν τὸ περίπτερόν τους μὲ βάσιν τὸ θέμα «Τεχνολογία καὶ Τουρισμός» ἐνῶ οἱ Ρῶσοι ἐβάσισαν τὸ ἰδικό τους εἰς τὸ ἀγαπημένον τους θέμα, τὴν βαρεῖα βιομηχανία. Ἡ διαφορὰ νοοτροπίας τῶν δύο μεγάλων κόσμων, οἱ ὁποῖοι εἶναι βασικῶς ἀντίθετοι εἰς τὴν μεθοδολογίαν καὶ τὴν πρακτικὴν, εἶναι ἐκδηλός. Τὸ ἀμερικανικὸν περίπτερον, λυομένη χαλυβδίνη κατασκευὴ μὲ εἴκοσι τμήματα, ἔχει ἐντελῶς μοντέρνα γραμμὴ μὲ τρεῖς χαρακτηριστικὰ πυραμίδες εἰς τὴν εἰσοδὸν του, ἀποτελεῖ δὲ δείγμα τῶν ριζοσπαστικῶν τάσεων τῆς ἀμερικανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τὰ ἐκθέματα εἶναι ποικίλα. Μοντέλα ὑπερμοντέρνας ἀμαξοστοιχίας, ἐγκαταστάσεις ἐκπαιδεύσεως ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἐπὶ πίνாகος, ποὺ προκαλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ, πρότυποι γεωργικὴ πτέρυξ, διάφορα μηχανήματα, ὀπτικά εἶδη, γεννήτριαι, ὅπλα καὶ εἶδη κυνηγίου, ψυκτικὰ μηχανήματα, τηλεόρασις, κατασκευασεῖς μὲ τροχόσπιτο καὶ ἀντίσκηνο, μηχανήματα ἀσφαλείας τροχαίας κινήσεως, ἓνα δωμάτιον ξενοδοχείου καὶ ἓνα πλήρες ντράγκ στὸρ (φαρμακεῖον-παντοπωλεῖον κλπ.), δίσκοι ρόκ, τσα-τσά, καλύψω καὶ κάθε ἐί-

δος ἀμερικανικῆς παραγωγῆς ποὺ ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ ρωσικὸν περίπτερον ποὺ ἔχει καταλάβει δολόκληρον τὸν ὁροφον τοῦ μεγάλου περιπτέρου τῶν Ἐθνῶν, ἐπιδεικνύει τὰ ἐπιτεύγματα τῆς ρωσικῆς βιομηχανίας. Διαθέτει τμήμα τεχνικοεπιστημονικὸν διὰ τὴν εἰρηρικὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ὅπου ὑπάρχει καὶ τὸ μοντέλο τοῦ τρίτου Σπουτνίκ ποὺ ἐλκεῖ τὸ ζῶηρον ἐνδιαφέρον τοῦ κοινῶ. Τὰ ἄλλα ἐκθέματα εἶναι τουριστικὰ αὐτοκίνητα, γεωργικὰ μηχανήματα, δείγματα ξυλείας καὶ κόντρα πλακέ, ἡλεκτρικαὶ συσκευαί, ὑφάσματα, βιβλία, δίσκοι μουσικῆς, γραμματόσημα, γουναρικά, τᾶπητες καὶ τὸ ἀπαραίτητο χαβίρει.

Ἐντυπωσιακὸν εἶναι τὸ περίπτερον τοῦ μολὶς ἀριθμούντος δεκάδα ἔτων ζωῆς κράτους τοῦ Ἰσραὴλ, ὅχι μὲ τὸν ὄγκον τῶν ἐκθεμάτων του, ἀλλὰ μὲ τὴν ζωντάνειαν, τὴν δημιουργικότητα καὶ τὴν φαντασίαν τοῦ λαοῦ τοῦ νεοπαγούς κράτους. Οἱ Ἰσραηλινοὶ ἐκθέτουν ἑλαστικά αὐτοκίνητων, συσκευὲς κλιματισμοῦ, ὑφάσματα παντός τύπου, βιταμίνες πουλερικῶν, φορητὰ αὐτοκίνητα, χημικὰ προϊόντα, μαγιονέζα, σαλάτες, μουστάρδα, ἀντιβιοτικά, ὑδραυλικά πιεστήρια, ὠραιότατα ἔργα λαϊκῆς τέχνης κ.ά.

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ

Ἀλλὰ καὶ τὸ περίπτερον τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου εἰς τὸ ὁποῖον κυματίζουν ἑλλείψει κυπριακῆς σημαίας, αἱ τρεῖς σημαῖαι Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Μ. Βρετανίας, παρουσιάζει ἀνάγλυφον τὴν πρόδοον τοῦ τυραννιστικοῦ λαοῦ τῆς μεγαλονήσου. Νοικοκυρεμένο, εὐχάριστο, μὲ καθαρῶς ἑλληνικὴν ἀτμόσφαιραν. Γεωργικὰ προϊόντα, δαντέλλες, κεντήματα, αἰθέρια ἔλαια, τεχνηταὶ ὀδοντοστοιχίαι, ἑτοιμα ἐνδύματα, μεταλλεύματα (γύψος, ἀσβεστός, χαλκός, χρώμιον κλπ.)

παρουσιάζονται κατὰ ἐπιμελημένον τρόπον.

Πάντως, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ξένα περίπτερα, διεπιστώθη ὅτι τὰ τοιαῦτα τῶν μικροτέρων κρατῶν ὑπερτεροῦν εἰς ἀρτιότητα, γούστο καὶ κυρίως ἐπιδείξιν πρακτικῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα πλησιάζουν περισσότερο πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἑλλήνων ἐπισκεπτῶν καὶ καταναλωτῶν. Πρέπει νὰ παρατηρηθῇ ἐδῶ ὅτι τὸ περίπτερον τῆς Τσεχοσλοβακίας ὑπερτερεῖ ὅλων τῶν περιπτέρων τῶν ἀνατολικῶν χωρῶν. Κύρια χαρακτηριστικὰ του εἶναι ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ποικιλία εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πειρασμὸν γιὰ κάθε μάτι καὶ γιὰ κάθε τσέπη.

Πλούσιο σὲ περιεχόμενον τὸ περίπτερον τῆς Δυτ. Γερμανίας καὶ κομψὰ καὶ χαρῶν τὰ περίπτερα Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας. Κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ ξένα περίπτερα ἔχει τὴν δική του μορφή, τὰ δικά του χαρακτηριστικά καὶ ἀντανακλᾷ τὴν συντελούμενην πρόδοον εἰς τὴν χώραν ποὺ ἀντιπροσωπεύει.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ

Εἰς τὸ περίπτερον τῆς Ἑθνικῆς Παραγωγῆς ἀπεικονίζεται τὸ δημιουργικὸν ἔργον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰ ἐπιτεύγματα τῆς χώρας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προβάλονται καὶ ἀναλύονται κατὰ τρόπον εὐληπτον. Εἰς τὸ ἐθνικὸν περίπτερον ἐπιδίδκεται ἄμεσος καὶ παραστατικὴ ἐπαφὴ τοῦ ἐπισκέπτου μὲ τὴν σύνθεσιν καὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ Πενταετοῦς Προγράμματος, ὥστε νὰ ἀντιληφθῇ τὰς εὐτυχεῖς καὶ εὐοίωνους προοπτικὰς ποὺ διανοίγονται διὰ τὸ ἄμεσον μέλλον ἀπὸ τὴν ἀρξαμένην ἤδη ριζικὴν ἀναμόρφωσιν τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ ὑγιύν, σταθερῶν καὶ ὀρθολογιστικῶν βάσεων. Εἰς τὸν τομέα τοῦ τουρισμοῦ γίνεται προβολὴ τοῦ ἔργου καὶ χαράσσεται ἡ γραμμὴ τῆς ἀναπτύξεως τῆς νέας αὐτῆς βιομηχανίας. Συνθετικὴ εἶναι ἡ προβολὴ τῶν βιοτεχνικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουν τὸν χωρὸν τοῦ Β' περιπτέρου. Ἡ ἐπιδείξις τῶν βιοτεχνιμάτων γίνεται κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ ἀποβῇ γόνιμος ἀπὸ πλευρᾶς προσεκτικῶς ξένων πελατῶν καὶ δημιουργίας νέων ἀγορῶν ἀπορροφήσεως των. Πλήθος εἰδῶν ἐκτίθενται ἀπὸ περισσοτέρας τῶν 150 βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, φέρουν δὲ ὅλα τὴν σφραγίδα μῆς ἐπιμελημένης ἐργασίας. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι δερμάτινα εἶδη, θαυμασία γουναρικά, κίλιμια, φλοκάτες, ταγάρια, εἶδη λαϊκῆς τέχνης, φοῦστες κεντητῆς, πλεκτά, ἀργυρὰ καὶ ἐπαγγυρα εἶδη, καθρέπται, τεχνητὰ ἄνθη, ἀργαλεῖοι, παιδικὰ παιχνίδια κ.λ.π.

Βεβαίως, καὶ ὀρθῶς, ἡ κυρία προσπάθεια τῆς ἑλληνικῆς προβολῆς ἔχει στραφῇ εἰς τὴν παρουσίαν δειγμάτων τῶν γεωργικῶν προϊόντων μας. Σὲ κάθε τμήμα ἐκτίθενται κατὰ κατηγορίας τὰ βασικώτερα προϊόντα τῆς ἑλληνικῆς γῆς καὶ κυρίως τὰ ἐξαγωγίμα ἐνῶ στατιστικὸι πίνακες ἐμφανίζουν τὴν ἐξέλιξιν τῆς παραγωγῆς των καὶ τὴν προοπτικὴν ἀναπτύξεως τῆς καλλιέργειας κάθε εἶδους. Ἐνδιαφέρουσα ἐξ ἄλλου εἶναι ἡ ἐκθεσις Ἑθνικῆς Προόδου τοῦ ὑπουργείου Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία διὰ φωτογραφιῶν, στατιστικῶν πινάκων καὶ γραφικῶν παραστάσεων παρουσιάζει ἀνάγλυφον τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν πρόδοον εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κρατικῆς δραστηριότητος. Τομεῖς εἰς τὸν ὁποῖον καταφανῶς ὑπερεῖ ἡ ἑλληνικὴ προβολὴ εἶναι ἡ βιομηχανία. Καὶ ἐφέτος δὲν κατωρθώθη νὰ προσλάβῃ ὁμαδικὸν καὶ ἐνιαῖον χα-

ρακτηρήρα ή συμμετοχή της ελληνικής βιομηχανίας εις την εκθυσιν και δεν θα δοθῇ εις τους ξένους επισκέπτας ή ευκαιρία να σχηματίσουν ολοκληρωμένην ιδεαν περί της βιομηχανικής μας παραγωγής. Βεβαίως τὰ περίπτερα πού έχουν οργανώσει μερικές ελληνικές βιομηχανίες είναι αξιόλογα, αλλά δεν καλύπτουν τόν τεράστιον αυτόν χώρον της οικονομίας μας.

Εντυπωσιακό στήν απλότητά του και αποκαλυπτικώτατον για τις πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες της Ελλάδος τὸ περίπτερον της Δ.Ε.Η. Προνομιακά τοποθετημένο στὸν καινούργιον χώρο της εκθέσεως, ἐγκατεστημένο ἐπάνω σὲ τεχνητὲς μικρὲς λίμνες, περιβαλλόμενο ἀπὸ πίδακες καὶ θαυμάσια φωτισμένο, ἐλκύει καὶ γοητεύει τὸ μάτι. Εἰς τὴν εἰσοδὸν του εἶναι τοποθετημένο ἐπὶ στύλου ὕψους 32 μ. ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα φωτιστικὰ σώματα—τεχνητοὺς ἡλίους—τοῦ κόσμου. Φέρει τρεῖς λαμπτήρες ξένων τῶν 20.000 τῶν 20.000 βάττ καὶ ἕξ λαμπτήρες ἀτμῶν ὑδραργύρου τῶν 400 βάττ. Ὁ φωτισμὸς τοῦ ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸν φωτισμὸν πού δίδουν 4.650 λαμπτήρες τῶν 40 βάττ.

ΠΩΣ ΙΔΡΥΘΗ Η Δ.Ε.Θ.

Αλλ' ἀξίζει αὐτὴ τὴν στιγμή πού μᾶς πλημμυρίζει ἡ ὁμορφία της σὰν φανταστικῆς πολιτείας τῶν εἰκοσι ἡμερῶν, νὰ θυμηθοῦμε ἐκείνους πού συνέλαβον καὶ ἔφεσαν σὲ ἐφαρμογὴν τὴν ιδέα της δημιουργίας της εκθέσεως. Τὸ κολοσσιαῖον αὐτὸ ἐπιτεῦγμα ὀφείλεται εἰς τὸν ρομαντισμὸν ἐνὸς καὶ μόνον ἀνθρώπου τοῦ Νικολάου Γερμανοῦ, ὁ ὅποιος μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ μακεδονικοῦ λαοῦ ἐχάρισε ζωντανὴν καὶ ἀνανεωμένην τὴν παράδοσιν τῶν βυζαντινῶν «Δημητρίων». Σὲ μιὰ φιλικὴ συζήτησιν γεννήθηκε εἰς τὸν Ν. Γερμανὸν ἡ ιδέα της δημιουργίας μιᾶς μεγάλης διεθνούς ἐμποροπανηγύρεως. Τὴν υἱοθέτησε καὶ δὲν τὴν ἄφησε νὰ πεθάνῃ ὅπως συμβαίνει μὲ πολλὰς μεγάλας ιδέας. Ἀπὸ τὴν μελέτησιν ἐπὶ μακρὸν ὑπέβαλε στίς 28 Ἀπριλίου τοῦ 1925 ὑπόμνημα εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἀναπτύσσων τὴν ἰδέαν του. Ἡ ἀπάντησις κατέρριψε κάθε ρεκόρ ταχύτητος, διὰ δημοσίαν μάλιστα ὑπηρεσίαν. Ἐφτασε ὕστερα ἀπὸ δύο μόνον ἡμέρας. Ὁ τότε ὑπουργὸς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Κ. Σπυρίδης ἐνέκρινε τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας μὲ τὸ ἀκόλουθον ἔγγραφον:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓ. ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 16968

Ἀντίγραφον

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀπριλίου 1925

Πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Γερμανὸν

Εἰς ἀπάντησιν της ὑμετέρας ἀπὸ 28 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. αἰτήσεως, περὶ χορηγίσεως ἀδείας πρὸς ὁργάνωσιν Διεθνούς Ἐμπορικῆς Πανηγύρεως ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸν προσεχὲς Σεπτέμβριον, δηλοῦμεν ὑμῖν ὅτι ἀποδεχόμεθα κατ' ἀρχὴν τὴν ὁργάνωσιν της εκθέσεως ταύτης, ἐφ' ὅσον ἦβλεπεν ἐξασφαλισθῇ ἐκ τῶν προτέρων ἡ ἐπιτυχὴς ἐμφάνισις της πρώτης ταύτης ἐν Ἑλλάδι ὁργανομένης Διεθνούς Ἐμπορικῆς Ἀγορᾶς καὶ ὅφ' οὗς ὅρους ἐκθέσετε ἐν τῇ ἀναφορᾷ σας ἐπιφυλασσόμενοι νὰ προβῶμεν εἰς τὸν καταρτισμὸν Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς της Ἐκθέσεως καὶ τὸν κα-

θορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν της ὁργάνωσews αὐτῆς.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Ὁ Τμηματάρχης

(Ὑπογραφή δυναντήτων)

Τὸ ὥραιον ὄνειρον τοῦ Νικολάου Γερμανοῦ ἐπαινε σάρκα καὶ ὀστά. Ἀπὸ καὶ πέρα ἤρχισεν ὁ ἀγὼν μιᾶς ὁμάδος ἀνθρώπων διαπνεομένων ἀπὸ τὴν πίστιν πρὸς τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἔταξαν καὶ ὕστερα ἀπὸ μεγάλες δυσκολίες καὶ ἀφοῦ τὰ ἐγκαίνια της πρώτης εκθέσεως, τὰ ὁποῖα ἐπρόκειτο νὰ γίνοντο τὸν Ὀκτωβρίον τοῦ 1925 ἀνεβλήθησαν γιὰ ἕνα χρόνον, ἐνεκαίνιασθη ἡ εκθεσις στίς 3 Ὀκτωβρίου 1926. Ἡ ἐπιτυχία ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Τὸ θαῦμα εἶχε πραγματοποιηθῇ. Ἀπὸ τότε κάθε Φθινόπωρον ἐπὶ 20—25 ἡμέρες ἡ Δ.Ε.Θ. συγκεντρώνει τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν κίνησιν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἐπισκεπτῶν.

Τοιοῦτοτρόπως στερεὰ θεμελιωμένη ἡ εκθεσις συνεχίζει τὴν θριαμβευτικὴν πορείαν της. Τὸ μέλλον της προδιαγράφεται λαμπρὸν. Σήμερον ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν οικονομικὸν ὄργανον της χώρας. Χάρis εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν συμπαράστασιν της Κυβερνήσεως, ἡ Δ.Ε.Θ. εἰσῆλθεν εἰς τὴν λεωφόρον πού ὁδηγεῖ εἰς τὴν δ-

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 1939

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ...

Ἡ το ἡ 11η πρωΐνῃ της Κυριακῆς, 3 Σεπτεμβρίου τοῦ 1939. Ὁ λαμπρὸς ἡλιος καὶ ἡ δροσερὰ αὐρα εἶχον στεγνώσει τὰ νερά της τρομακτικῆς νεροποντῆς πού εἶχε πέσει κατὰ τὴν νύκτα. Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάλουν τοὺς κατοίκους τοῦ Λονδίνου εἰς προσευχὴν. Ἡ κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων εἰς τοὺς δρόμους ἦτο μᾶλλον ἀραιά. Ἀπὸ κάποιοι ραδιοφῶνων ἤκουσθη ἡ ἀχρονῶς, κουρασμένη φωνὴ τοῦ Νέβιλλ Τσάμπερλαιν. Ἀπὸ ὅσα ἔλεγε, μόνον μιὰ φράσις ἐφαίνετο νὰ ἔχη σημασίαν: «... κατὰ συνέπειαν, ἡ χώρα αὐτὴ εὐρίσκειται εἰς ἐμπόλεμον κατὰστασιν μετὰ της Γερμανίας». Ὁ πόλεμος ἀνεμένετο πρὸ πολλοῦ. Ἐν τούτοις, ὅσον τὸ 1939 ἐπλησίαζε νὰ τελειώσῃ, ἡ εὐημεροῦσα καὶ αὐτάρεσκος Ἀγγλία προσεκκολλήθη εἰς τὴν κατ' ἡμέραν ζωὴν της καὶ ἐξοῦσεν ὅπως εἶχε ζήσει τὸ «μεγάλον γουήκ-ἐντ» μεταξὺ τῶν γερμανικῶν πολέμων. Ἡ ἐντύπωσις τοῦ πολέμου καὶ ἡ ἀσθησις μιᾶς βραδείας καθόδου πρὸς τὰ σκότη, ἦλθεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον.

Οἱ τελευταῖες εἰρηνικὲς στιγμὲς

Ἡ ἀπειλὴ ὁμως ὑπῆρχε πάντοτε—ὑπῆρχεν ἀπὸ τριετίας περίπου. Ἀλλ' ὁ λαὸς ἐπρωτιμύσει νὰ τὴν τοποθετῇ εἰς τὸ περιθώριον καὶ ν' ἀσχολῆται περισσότερον μὲ τοὺς ἀγῶνας εἰς τὸ Οὐίμπλετον ἢ μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Στ' καὶ τῆς βασιλίσσης του εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Εἶναι δύσκολον νὰ συλλάβῃ κανεὶς ἐκ

λοκληρωμένην μορφήν της. Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν Δ.Ε.Θ. Ἀμερικανὸς ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου κ. Χένρυ Κέρνς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ εκθεσις κατέστη μιὰ τῶν σπουδαιοτέρων εκθέσεων τοῦ κόσμου καὶ κατόπιν αὐτοῦ θὰ εισηγηθῇ, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπως ἡ συμμετοχὴ της χώρας του εἰς αὐτὴν εἶναι τακτικὴ. Ἐξ ἄλλου ὁ πρεσβευτὴς της Σοβ. Ἐνώσεως κ. Σεργκιέγιεφ ἐξάρων τὸ ἐνδιαφέρον πού παρουσιάζει ἡ εκθεσις Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διεθνῶν οικονομικῶν σχέσεων, ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ χώρα του προτίθεται νὰ ἰδρύσῃ μόνιμον περίπτερον εἰς τὴν εκθεσιν. Ἐνα θέμα ὁμως πού προξενεῖ ἀνησυχίαν καὶ ἀσφαλῶς χρήζει μελέτης καὶ προσοχῆς εἶναι ἡ αἵτησις Ἀμερικανοῦ ἰδιώτου ὅπως ἰδρύσῃ εἰς Ἀθήνας μόνιμον κέντρον εκθέσεως ἀμερικανικῶν προϊόντων, διὰ τὸ ὅποιον, ἐκφράζονται φόβοι ὅτι θὰ συναγωνισθῇ καὶ θὰ ἀποβῇ ἐπὶ ζημίᾳ της Δ.Ε.Θ.

Ἡ μικρὴ καὶ φαντασμαγορικὴ πολιτεία πού δίδει ζωὴν ὅχι μόνον εἰς τὴν πόλιν της Θεσσαλονίκης ἀλλὰ γενικώτερον εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, τὴν Οἰκονομίαν της ὁποίας ἐπηρεάζει τοῦλάχιστον ἐπὶ τετράμηνον, θὰ σβύσῃ στίς 27 Σεπτεμβρίου. Διὰ τὴν μεγάλην της ἐπιτυχίαν δικαίως ὑπερφημούνται οἱ Θεσσαλονικεῖς καὶ ἀξίζουν συγχαρητηρίων ὅλοι ἐκεῖνοι πού συνέβαλον εἰς τὴν ἀρτίαν καὶ ἀπὸ πάσης πλευρᾶς ἀφῶγον ἐμφάνισιν της.

Β. ΓΡ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

νέου τὴν γεῦσιν καὶ τὸ ἄρωμα αὐτῶν τῶν τελευταίων ἡμερῶν της εἰρήνης. Γνωρίζομεν ὅτι εἰκοσι σιγαρέττα ἐστοιχίζαν εἰς τὸ Λονδίνον ἕνα σελλίνι, μιὰ λίτρα μπύρας ἐννέα πέννες, ἀλλ' αἱ λεπτομέρειαι αὗται δὲν κατορθώνουν ν' ἀντικατοπτρίσουν πλήρως τὴν εὐκολον σιγουριὰν της ἐποχῆς ἐκείνης, ἰδίως εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Οἱ Ἀγγλοὶ ἐξηκολοῦθον νὰ ζοῦν ἀκόμη εἰς τὸ θερμὸν λυκόφως ἐνὸς αἰῶνος παγκοσμίου κυριαρχίας. Ἡ ζωὴ εἰς τὸ Λονδίνον ἐκινεῖτο πάντοτε εἰς τὰς σαφῶς προσδιορισθείσας ἀπὸ τὸν παρελθόντα ἡδὴ αἰῶνα γραμμὰς καὶ ἡ τῶσον χαρακτηριστικὴ εὐθυμία τῶν ἐτῶν 1920, εἶχεν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ μιάν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν τυπολατρείαν. Ἡ πόλις ἦτο πῶς φιλική, πῶς ἐγγλέζικη παρ' ὅτι εἶναι σήμερον. Ὁ εἰκοστός αἰὼν δὲν ἦτο παρὰ εἰς ἀνεπιθύμητος παρείστατος.

Προτιμότερον ὁ πόλεμος

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἐνῶ ἡ κρίσις ἐξελλίσσετο εἰς τὴν Δύσιν, ἐπικεντρὸν της ἔγινε τὸ Λονδίνον. Ὁ Χίτλερ, διὰ τοῦ περιφήμου συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως, εἶχε καταστήσει τὴν Ρωσίαν οὐδετέραν καὶ δὲν εἶχεν ἀποκρῦψαι τὰ ἐπιθετικὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἔτρεφε διὰ τὴν Πολωνίαν. Ὅ,τι ἐφοβεῖτο ἦτο μήπως ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία ἐσέβοντο τὰς ἐκ συνθηκῶν ἀνειλημμένας υποχρεώσεις των καὶ ἐξήρχοντο εἰς πόλεμον χάριν της Πολωνίας. Ἐκ τῶν δύο, ἰσχυροτέρα ἦτο ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία ἐξηκολούθει νὰ διαδραματίζῃ

(Συνέχεια σελ. 32)

Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος ν' ἀναγνωρίζωμε σὲ ὁποιοδήποτε ἄνθρωπον ὑπεροχὴ φυσικῆς καταγωγῆς ἢ καὶ κληρονομικὰ προνόμια ἐξουσίας. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γενιοῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι.

Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ὅσο προχωροῦμε στὴν ἱστορία τῶν νεωτέρων χρόνων, τόσο βλέπομε ν' ἀπελευθερώνονται οἱ ἀτομικὲς δυνάμεις τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ μονολιθικὸ σύστημα της μεσαιωνικῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, πού ἐξηγοῦσε τὴ φυσικὴ καὶ κοινωνικὴ μορφή τοῦ κόσμου μὲ τὸ δογματικὸ τρόπο πού χαρκτηρίζεε σήμερον τὰ μονοκομματικὰ κράτη.

Ἡ ἐλευθερία της ἀτομικῆς σκέψεως γινώταν σιγά, σιγά ἕνα δεύτερο φρούριο, πού ἀνεδύετο κατὰ τὴ χαρὰν τῆς δημοκρατικῆς χειραφετήσεως, ἀπέναντι στοῦ παλιῦ κόσμου της ὁριατικῆς ὑποταγῆς στὰ δόγματα τοῦ καθολικοῦ ἱερατείου.

Ἀπὸ τὴ στιγμή πού ὁ Κοπέρνικος, ὁ Γαλιλαῖος, ὁ Νεύτων, οἱ θαλασσοπόροι ἐξερευνητὲς, εἶχαν ἀποδείξει πὺς ἡ μεσαιωνικὴ σκηνογραφία τοῦ κόσμου καὶ της γῆς εἶχε μυθικὴ καὶ ὄχι πραγματικὴ ὑπόστασι, οἱ φιλόσοφοι ἄρχισαν νὰ ἐρωτοῦν: Ἀπὸ δὲν ὑπάρχει κλιμακωτὴ ἱεραρχία στὴ φύσι, γιατί νὰ ὑπάρχῃ στὴν κοινωνία; Ἀπὸ δὲν ὑπάρχει ἐσωτερικὴ σκοπιμότης στὰ πράγματα, πὺς νὰ δικαιολογῇ τοὺς βαθμοὺς της εὐγενείας, τοὺς φραγμοὺς τῶν τάξεων, μεταξὺ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ποῖος ὁ λόγος ν' ἀναγνωρίζωμε τὸ δικαίωμα σὲ μιὰ ἀριστοκρατία τοῦ αἵματος ἢ τοῦ χρήματος; ὁποῖος ὁ λόγος ν' ἀναγνωρίζωμε τὴν τύχην τῶν πολλῶν, χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα οἱ πολλοὶ νὰ ἐρωτοῦν, νὰ ἐλέγχουν, νὰ κρίνουν ἢ ν' ἀποφασίζουν γιὰ τὴ ζωὴ τους καὶ τὸ εἶναι τους; Γιατί Ὀλιγαρχία καὶ ὄχι Δημοκρατία; Γιατί δογματισμὸς καὶ ὄχι ἐλευθερία της σκέψεως;

Ποῖος μπορεῖ νὰ ἐμπόδισῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ ἐξερευνήσῃ μὲ τὴν ἀτομικὴ του λογικὴ τὴς περιοχῆς της κοινωνίας καὶ τοῦ κράτους, ἀπὸ ἡ ἐρευνᾷ τὸν σὸν σύμπαλ καὶ στὴν υδρόγειον ἐδειξε πὺς ἡ μεσαιωνικὴ κοσμοθεωρία ἦταν ἕνα λάθος;

Ἡ ἀπάντησις

Στις ἐρωτήσεις αὐτὲς ὁ Τζὼν Λόκ, ἦλθε ν' ἀπαντήσῃ μὲ μιὰ νέα φιλοσοφικὴ καὶ πολιτικὴ θεωρία, πού ἀνοίξε τὴν πύλην της ἐρευνῆς της Πολιτείας στὴν ἀτομικότητα καὶ προετοίμασε τὴς συνειδήσεις γιὰ τὴς ἐπαναστάσεις στὴν Ἀμερικὴ καὶ στὴ Γαλλία.

Ὁ Λόκ ἦταν φίλος τοῦ Νεύτωνος. Γεννήθηκε στὸ Μπρίστολ τῆς Ἀγγλίας τὸ 1632. Διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ λόρδου Σαίφτσμπορν, πού ἀντέταξε τὸ χιόδιον στὴ μισαλλοδοξία της ἐποχῆς του καὶ ἀνανέωσε τὴν ἀγάπην γιὰ τὴ φιλοσοφία τοῦ Πλάτωνος στ' ἀγγλικά Πανεπιστήμια. Ἐξορίστηκε στὴν Ὀλλανδία ἀπὸ τὸν καθολικὸ βασιλέα Κάρολο Β' καὶ ξαναγύρισε στὴν Ἀγγλία, ὅταν ὁ Γουλιέλμος τῆς Ὁράγγης ἀνέβηκε στὸ θρόνον της, τὸ 1669.

Ὅπως ὁ Νεύτων εἶχε ἐξετάσει τὴ φύσιν τοῦ κόσμου, ἔτσι καὶ ὁ Λόκ ἀρχισε νὰ ἐξετάζῃ τὴ φύσιν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κράτους. Μὲ τὰ δύο του δοκίμια «Γιὰ τὴν

ἀνθρώπινη νόσην» καὶ «Γιὰ τὴν πραγματικὴ ἀρχὴν ἔκτασι καὶ τὸ τέλος της Πολιτικῆς Ἐξουσίας», ἔθεσε τὴς βάσεις ἐνὸς νέου τρόπου ζωῆς.

Οἱ βασικὲς σκέψεις τοῦ Λόκ

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι καὶ αὐτὸς μιὰ ὕλικὴ οὐσία πού σχηματίζεται, λειτουργεῖ καὶ ἀνασχηματίζεται σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους της φύσεως, πού διέπουν καὶ ὅλες τὴς ἄλλες οὐσίας τοῦ κόσμου τοῦ Νεύτωνος. Γιὰ τὸν Λόκ ὁ ἄνθρωπος δὲν περιορίζεται μόνον νὰ παρατηρῇ τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ἐρμηνεύῃ. Ἡ ἰδιότητα αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου τὸν καθιστᾷ μιὰ οὐσία διανοητικὴ.

Ἡ διανοητικὴ αὐτὴ οὐσία «ἄνθρωπος» εἶναι στὴν ἀρχὴ ἕνας λευκὸς πῖνακας πού τὸν γράφει ἡ ἀτομικὴ τοῦ καθενὸς πείρα, μὲ τὴς παραστάσεις τῶν αἰσθήσεων. Οἱ παραστάσεις γίνονται ἀπλὲς ιδέες μὲ τὴν ἐπεξεργασία της ἀτομικῆς λογικῆς. Δὲν ὑπάρχουν λοιπὸν ἔμφυτες ιδέες καὶ κληρονομικὲς διαφορὲς ἀπὸ τὴ φύσιν. Δὲν ὑπάρχει συνεπῶς καὶ κανένας λόγος ν' ἀναγνωρίζωμε σὲ ὁποιοδήποτε ἄνθρωπον ὑπεροχὴ φυσικῆς καταγωγῆς ἢ καὶ κληρονομικὰ προνόμια ἐξουσίας. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι γενιοῦνται ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι. Οἱ διανοητικὲς τὸς οὐσίες εἶναι πάντα ἀγροφοὶ πίνακες.

Ὅτε τὸ κόμμα, οὔτε ἡ ἐκκλησία, οὔτε οἰαδήποτε ἄλλη μορφή ἐξουσίας μπορεῖ νὰ στερηθῇ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ φυσικὸν τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ μὲ τὴ λογικὴν του τὸ καλύτερον καὶ τὸ χειρότερον, τὸ σωστὸ καὶ τὸ λάθος. Ἀκόμη καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τὴ σωτηρία της ψυχῆς ἀνήκει στὴν κάθε ἀτομικότητα καὶ σὲ κανέναν ἄλλον. Καμμιὰ ὑποχρέωσις δὲν ἔχει ὁ ἄνθρωπος νὰ ὑποτάσσεται σὲ ὁποιοδήποτε μορφή πνευματικῆς ἐξουσίας, πού λέγεται κόμμα ἢ ἐκκλησία καὶ νὰ παρατείνεται ἀπὸ τὰ δικαιώματα της ἀτομικῆς καὶ τῆς ἀντικατὰ ἡ φυσικῆς της ἐλευθερίας.

Τὰ αὐτὰ φυσικὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου προεῖναι νὰ τὰ σέβωνται καὶ νὰ τὰ τιμῶν ὅλοι. Ἡ ἐλευθερία τοῦ καθενὸς ἔχει ὅσο τὸ σεβασμὸς της ἐλευθερίας τοῦ ἄλλου. Ἡ ἰσορροπία τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀνθρώπων προϋποθέτει κοινὴν συγκατάθεσι καὶ ἀμοιβαίως παραχωρήσεις. Ἡ κοινωνία εἶναι μιὰ διασταύρωσις τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ συλλογικοῦ συμφέροντος. Ἡ ἐξουσία, δηλαδὴ τὸ κράτος, ἔρχεται νὰ περιοφρορῇ τὴ σύμβασι αὐτὴ ἀτόμων καὶ κοινότητος καὶ νὰ προστατεύσῃ τὰ φυσικὰ δικαιώματα τοῦ πρώτου.

Τὸ πῶς βασικὸ ἀπ' ὅλα τὰ φυσικὰ δικαιώματα εἶναι ἡ ἰδιοκτησία. Μὲ τὸν ὅρον ἰδιοκτησία ὁ Λόκ ἐννοεῖ τὴ ζωὴ, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ εἶναι τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος, βελτιώνοντας μὲ τὸν προσωπικὸν τὸν μόχθον τὴ γῆν του, τὰ ἐργαλεία του, τὴν κατοικίαν του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰ θεωρῇ δικὰ του. Τὸ κράτος δὲν μπορεῖ νὰ περιορίσῃ τὸ δικαίωμα αὐτό, παρὰ μονάχα

γιὰ νὰ τὸ ὑπερασπιστῇ καὶ νὰ τὸ προστατεύσῃ. Ἀλλὰ τὴν ἐξουσία αὐτὴ θὰ τὴν δώσῃ στὸ κράτος μόνον ἡ ἐλευθερὴ θέλησι τῶν πολιτῶν, πού ἐκδηλώνεται μὲ τὴν ἀπόφασιν της πλειοψηφίας. Πηγὴ κάθε ἐξουσίας εἶναι ἡ θέλησι τοῦ λαοῦ.

Μὲ τὴς σκέψεις αὐτὲς ὁ Λόκ ἔθεσε τὰ θεμέλια της Δημοκρατίας. Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐπανάστασις της Ἀνεξαρτησίας, ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις ἐστῆριξαν τὴς Διακηρύξεις τους καὶ τοὺς Καταστατικούς των χάριτες στὰ θεμέλια τοῦ Τζὼν Λόκ.

Ἀνατροπὴ καὶ ἀντικατάστασις

Στὰ 1917 ἡ Ρωσικὴ Ἐπανάστασις ἦλθε ν' ἀνατρέψῃ τὴς φιλοσοφικὲς βάσεις της δυτικῆς δημοκρατίας μὲ τρία χτυπήματα. Κατὰ τὴς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, κατὰ τὴς ἰδιοκτησίας, κατὰ τὴς λαϊκῆς κυριαρχίας, ὡς πηγῆς ἐξουσιῶν. Καὶ νὰ τὴς ἀντικαταστήσῃ μὲ τὴς τρεῖς ἀκόλουθες ἀρχές.

1ο. Τὸ ἄτομον δὲν ἔχει φυσικὰ δικαιώματα. Ἐχει μόνον τὴν κρατικὴ ἀνοχὴ νὰ κινεῖται, νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ζῇ μέσα στὰ πολιτικά ὅρια πού τοῦ χαράσσει ἡ ἐξουσία.

2ο. Ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία εἶναι κλοπὴ. Τὸ Κράτος τὴν ἀπαλλοτριώνει χωρὶς ἀποζημίωσι. Τὰ ἄτομα ὑπηρετοῦν τὴν ἰδιοκτησία τοῦ κράτους, πού τοὺς ἐξασφαλίζει στέγη, τροφὴ καὶ παιδεία. Τὸ Κράτος γίνεται μονάρχης καὶ κεφαλαιούχος. Ἡ ἐπιχειρηματικὴ πρωτοβουλία δεσμεύεται ἀπὸ ἕνα σύστημα γραφειοκρατίας.

3ο. Τὸ Κράτος δὲν πηγαίνει ἀπὸ τὴ συγκατάθεσι της πλειοψηφίας. Ταντίεται μὲ τὸ κόμμα καὶ ἀντλεῖ τὴν ἐξουσία του ἀπ' αὐτό. Τὸ κόμμα ἔχει τὴν ἀρχὴν του σὲ μιὰ συνωμοτικὴ θράκα ἀποφασιστικῶν ἀνθρώπων πού κατακτᾷ τὴν ἐξουσία παραξικολητικὰ. Ἡ καθολικὴ πλειοψηφία χάνει κάθε ἐννοια. Καὶ ἡ ιδέα τοῦ κυριαρχοῦ λαοῦ σβήνει. Τὴν ἐκδηλώσις της θελήσεως του μὲ τὴν ἐκλογὴν, τὴν ἀντικατὰ ἡ βιαία κατάληψιν της ἐξουσίας ἀπὸ τὸ κόμμα. Εἶναι ὁ τύπος μιᾶς ἐπαναστάσεως ἐκ τῶν ἄνω καὶ ὄχι ἐκ τῶν κάτω.

Ἱστορικὴ ἐξήγησις

Πὺς ἐξηγεῖται ἱστορικὰ ἡ ἀντεπανάστασις αὐτὴ κατὰ της Δημοκρατίας; Τὸ ἀνθρώπινο ὕλικο, πού ἐστῆριχθῃ τὸ καθεστὸς της Ρωσικῆς Ἐπαναστάσεως, δὲν ὑπῆρξε πολιτικὰ ἐλεύθερον στὴν ἱστορία. Ἀντιθέτα ἀπὸ τοὺς πρώτους μετανάστες της Ἀμερικῆς, πού ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην γιὰ νὰ σώσουν τὴν ἐλευθερίαν τους, ὁ ρωσικὸς λαὸς ἐξῆλθε στὸν κόσμο τοῦ ὑπὸ τὸ κράτος της τσαρικής δουλείας καὶ ἐξοικειώθηκε μαζί της. Ἡ ἐννοια τῶν φυσικῶν δικαιωμάτων της ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰδιοκτησίας ἦταν γι' αὐτὸν πάντα μιὰ ἀπίστευτη ἱστορία της Δύσεως.

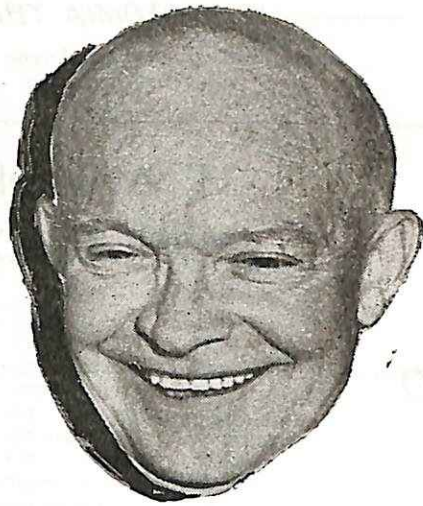
Οἱ πρώτοι μετανάστες της Ἀμερικῆς ἔκαμαν βλοιά τὸν τὴν ιδέα της ἰδιοκτησίας τοῦ Λόκ, ἐπτότισαν μὲ τὸν ἰδῶτα καὶ

(Συνέχεια στὴ σελ. 44)

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΝΤΑΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΟΥ

ΝΤΟΥΑΪΤ

ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ

Εἰς τὸν Ἀμερικανὸν Πρόεδρον, συμβαίνει κάτι τὸ πολὺ περίεργον. Δὲν φαίνεται μόνον ν' ἀπέκτησε καὶ πάλιν τὸ σφρίγγος καὶ τὴν πρωτοβουλίαν του, ἀλλὰ νὰ ἐκέρδησεν ἐκ νέου τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν. Ἄλλοι πρόεδροι, ὅπως ὁ Τάφτ, ὁ Οὐίλσον, ὁ Χούβερ καὶ ὁ Τρούμαν ἄφησαν τὸν Λευκὸν Οἶκον μέσα εἰς τὴν ἀμφιλύκην τῆς ἀδιαφορίας τῆς Κοινῆς Γνώμης. Αἱ ἀποχωρήσεις των ὑπῆρξαν θλιβεραὶ ἀντιθέσεις πρὸς τὴν θητείαν των καὶ τοῦτο σχεδὸν ἀπέτελεσε παράδοσιν. Εἰς τὸν Ἀϊζενχάουερ ὅμως φαίνεται νὰ συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Ἡ μεταβολὴ αὐτῆ ἐσχολιάσθη εὐρύτατα καὶ μετὰ τὴν ἐξιοσημείωτον ἐξαίρεσιν τοῦ «Τάϊμ-Λάϊφ» ποὺ ἐπέμεινε πάντοτε ὅτι ὁ Ἀϊζενχάουερ ὑπῆρξεν μέγας Πρόεδρος, ὁ ἀμερικανικὸς Τύπος τοῦ ἀπέδωσε τὴν ἐκφρασίν θυμασμοῦ ποὺ τοῦ ὠφεῖλε μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τοὺς καθιερωμένους ἀρθρογράφους, οἱ ὅποιοι εἶχον ἐκφρασθῇ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐντονώτατα. Ἐπὶ παραδείγματι, ὁ Τζαίμς Ρέστον, τῶν «Τάϊμς» τῆς Νέας Ὑόρκης ἔγραψε: «Ἐνεφανίσθη μία φυσιογνωμία ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἀκριβῶς «ἓνας καινούργιος Ἀϊκ» ἀλλὰ μία καινούργια ἀνταύγεια αὐτῆς τῆς συναρπαστικῆς μορφῆς, τοῦ «γέρο» Ἀϊκ» τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, τῶν παλαιῶν προπολιτικῶν ἡμερῶν... Διὰ μίαν ἀκόμη φοράν εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς δράσεως, ἓνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος κινεῖται, ὀμιλεῖ καὶ σχεδιάζει μὲ μίαν νέαν γαλήνην καὶ ἡρεμίαν.»

Ἡ εἴσοδος του εἰς τὴν πολιτικὴν

Ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς ἐνσάρκωσις τοῦ ἀμερικανικοῦ ὄνειρου ὑπὸ τὴν ἀγνοήσαν του μορφῇ. Ἦταν τὸ «παιδί τοῦ γείτονα» ποὺ τὰ ἐκατάφερε διότι τὸ ἤξιζε. Ἐξέκίνησε ξυπόλητος ἀπὸ τὸ Ἀμπιλν, ἔχων τὴν εὐνοίαν μιάς τύχης κατὰ περισσώτερον ἀπὸ Ναπολεοντείου καὶ ἐδικαίωσε κάθε ἀνοδὸν καὶ προαγωγὴν του μὲ νέας ἐπιτυχίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἤμπορούσε νὰ συμβῇ εἰς τὸν καθένα. Τὸ γόητρόν του θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ εἶναι ἀπλούστερον. Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκλογῆς του, ἐπέστρεψε εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐξεφώνησε ἓνα λόγον ποὺ κανεὶς δὲν τοῦ εἶχε γράψει: «Παρὰ τὰς δυσχερείας καὶ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζομεν, σὰς θέτω μίαν καὶ μόνην ἐρώτησιν: Ἐὰν ὁ καθεὶς ἐξ ἡμῶν ἐπιμενῇ εἰς μερικὰς ἀπλὰς ἀρετάς—τὴν ἀκεραιότητα, τὸ θάρρος, τὴν αὐτοπεποίθησιν καὶ μίαν ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὴν Γραφὴν—ἀραγε, μερικὰ ἐκ τῶν προβλημάτων αὐτῶν δὲν θὰ ἔτειναν ν' ἀπλοποιηθοῦν;» Ἦτο ἀκριβῶς ἐκεῖνο ποὺ ἐχρειάζετο μία Ἀμερικὴ ἐξητλημένη ἀπὸ ἓνα σωρὸ πολὺπλοκα προβλήματα καὶ ἀνταγωνισμοῦ. Ἡ ἐκκλησίς του εὗρε καὶ εὐρίσκει καθὼς φαίνεται τεραστίαν ἀπήχησιν. Σήμερον, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν σφυγμομέτρησιν τῆς κοινῆς γνώμης, 62 ο/ο τῶν Ἀμερικανῶν ἐγκρίνουν τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον κυβερνᾷ.

Εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν ἐνέπνευσε τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ κάθε τι τὸ ὁποῖον ἔχει σχέσιν μὲ τὰ δικαιώματα τῶν κερδοσκόπων εἶναι κατ' ἀνάγκην φαῦλον, ὅτι οἱ διανοούμενοι ἄλλο ἀλλοῦ παρὰ νὰ περιπλέκουν τὰ πράγματα καὶ ὅτι ἓνας ἰσοσκελισμένος Προϋπολογισμὸς εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν σταθερότητα μίᾳς κυβερνήσεως. Κατ' ἀρχὰς ἐγνώριζεν ἐλάχιστα πράγματα ἀπὸ πολιτικὴν. Δὲν ἀντελαμβάνετο τὰς κοινωνικὰς ἀλλαγὰς τὰς ὁποίας ἄφενεν ἡ Depression, τὴν τεχνολογικὴν ἐπαναστάσιν ἢ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα εἶχε τὰ χαρακτηριστικὰ μίᾳς προσωπικῆς τραγωδίας. Εἰς τὰ πρῶτα του βήματα ἰδίως ἔφερε τὸ κόμμα του εἰς τὴν ἀπόγνωσιν.

Συνεχὰ ἦτο ὀρμητικὸς. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον συνελάμβανε καὶ ἡρμήνευε τὰς κρίσεις, ἐσωτερικὰς καὶ ξένας, ἐφαίνετο ἀνεπαρκής. Ἡ πολιτικὴ τοῦ ἐφαίνετο ὡς μία μορφή χυδαιότητος. Κάποτε ἐφαίνετο μονολιθικὸς καὶ ἀπέφευγε νὰ παίρῃν περιέργους καὶ παραδόξους ἀποφάσεις. Οἱ Δημοκρατικοὶ δημοσίαι ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κόμμα του ἐν κρυπτῷ, ἤρχισε νὰ τὸν ἐπικρίνῃ μὲ μίαν σκληρότητα ἐνίοτε ἀμείλικτον. Εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ἤρχισαν ν' ἀκούωνται κακοήθεις ἀστεῖσμοι διὰ τὸ πρόσωπόν του.

Οἱ ἐπικριταὶ τοῦ τοῦ καταλογίζον ἐν γένει ὅτι ἐδέχθη νὰ ὑποτάξῃ τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν ἐσωτερικὸν οικονομικὸν προγραμματισμόν. Ἡνέχθη τὴν ἀνοδὸν τοῦ Μὰκ Κάρθν παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἴδιος τὸν ἀπηχθάνετο. Ἀπέφυγε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκολίας μίᾳς ἀναδιοργανώσεως τοῦ Πενταγώνου τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑποσχεθῇ καὶ ἡρμήνευσε τὴν ἀγωνιστὴν ὑπὲρ τοῦ σχεδίου του περὶ ὁμοσπονδιακῆς ἐνισχύσεως τῆς Παιδείας.

Ἡ φαινομενικὴ αὐτῆ ἀδράνεια ὠφείλετο ἐν μέρει, εἰς τὴν αὐστηράν καὶ στενόμενον ἐρμηνείαν τοῦ, κατὰ τὸ ἀμερικανικὸν συνταγμα, σαφοῦς χωρισμοῦ τῶν διαφορῶν ἐξουσιῶν τοῦ Κράτους. Ἦτο μία ἀντίδρασις εἰς τὸν ἐλλέθριον ἐνίοτε παρεμβατισμὸν ἐνὸς Ρούζβελτ ἢ ἐνὸς Τρούμαν. Κατὰ τὰ πρῶτα ἐξ χρόνια ἐμπροστίους νὰ μὴ σχολιάζῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποζητᾷ, μέχρις ὅτου ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία εἶχε συμπληρώσει τὸ ἔργον του καὶ ὁ Νόμος εὐρίσκετο εἰς τὸ γραφεῖον του πρὸς ὑπογραφήν.

Τελευταίως διεξήγαγεν ἓνα τραχύτατον ἐγὼνα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ψήφισιν ἐνὸς νέου Νόμου περὶ συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐκέρδησε. Ἐπὶ πλέον ἀποτρέπει ἐπιτυχῶς τὰς δημοκρατικὰς πλειοψηφίας εἰς τὸ Κογκρέσσον ἀπὸ τοῦ νὰ μεταβάλλουν οὐσιωδῶς τὰ προγράμματά του ἐπὶ τῆς προνοίας, τῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας, τῆς φορολογικῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀμύνης. Τὸν Ἰούνιον ἐξεστράτευσεν προσωπικῶς ἐναντίον τῶν προσωπικῶν διπλωματικῶν δραστηριοτήτων διαφόρων κυβερνητικῶν στελεχῶν καὶ σήμερον, ἐξέκίνησεν ὁ ἴδιος διὰ τὴν Εὐρώπην.

Οἱ λόγοι τῆς μεταβολῆς

Υπάρχουν ὅμως καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς μεταβολῆς. Συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν τοῦ Ρούζβελτ ἔδωσαν εἰς τὸν Λευκὸν Οἶκον σιγογράφων. Εἰς τὰς συνήθεις συναντήσεις του πρὸς τὸν Τύπον, ὀμιλεῖ μὲ μίαν νέαν ἐμπιστοσύνην, καίτοι μὲ τὴν παλαιάν «σπασμένην» σύνταξιν. Δὲν παραπέμπει πλέον πρὸς ἀπάντησιν εἰς τοὺς ἀρμόδιους, δὲν ζητεῖ ὑπομονὴν καὶ δὲν λέγει ὅτι δὲν γνωμὶα ἐρώτησις θίγει τὰς προσωπικὰς του ἀντιλήψεις περὶ τοῦ ἀμυντικοῦ προγράμματος. Εἶναι ζωηρὸς καὶ πλήρης αὐτοπεποίθησεως, σχεδὸν αὐταρχικός. Τελευταίως κατέπληξε τὸν Τύπον μὲ μίαν λεπτομερεστάτην ἀνάλυσιν τοῦ ζητήματος τοῦ Treasury Rate.

Φυσικὰ ἔχει ἐπέλθει καὶ μία ἐξωτερικὴ μεταβολή. Τὰ μάτια του φαίνονται πιὸ θλιμμένα καὶ γερασμένα ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἦλθεν εἰς τὴν Οὐάσιγκτων. Ὁ λαϊκὸς καὶ τὸ πρόσωπόν του ἔχουν γεμίσει ρυτίδας. Ὁταν ὅμως περπατᾷ εἰς τὸ Γκέττυσμπεργκ, εἰς τὸν παρὰ τὸ ξενοδοχεῖον κεντρικὸν δρόμον τὸν ὀδηγοῦντα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ μπάσκετ—μπῶλλ ὅπου ἔδωσε μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας του «πρές—κόνφερνς»,

ἐφαίνετο τόσο ἐυτυχὴς ὅσον καὶ ὁ Κροῦστσεφ ἀνάμεσα εἰς τὰ πλήθη τῶν Ρώσων—περιβεβλημένος ἐξουσίαν, ἀναμφισβητήτως Πρόεδρος, ἓνας ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο νὰ ὑποβάλλῃ τὴν σκέψιν ὅτι πράγματι εἶναι ὥραϊον νὰ ζῇ κανεὶς. Ὅταν συναντᾷ ἀντιπροσωπείας εἰς τὰς πρᾶσις τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ὅταν δέχεται τὰ διάφορα δῶρα τὰ ὁποῖα ἀπευθύνονται πρὸς τὸν Πρόεδρον, αἰσθάνεται πλήρη ἀνεσιν. Ἡ ἐντύπωσις τῆς ἐπιφυλακτικῆς ἀκινήσεως δὲν ὑφίσταται πλέον. Τὸ στρατιωτικὸν του ὕψος ὑπάρχει πάντοτε. Δὲν φαίνεται πλέον συγχισμένος καὶ κυρίως ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

Οἱ λόγοι τῆς μεταβολῆς αὐτῆς, οὔτε ἀπλοῖ οὔτε ὀλίγοι εἶναι. Ἐν πρώτοις, ἡ ὑγεία του ἀπεκατεστάθη. Εἶχε πληγῇ ἀπὸ ἀσθενείας τὸ 1955, τὸ 1956 καὶ τὸ 1957 καὶ ἀργότερον ἐξῆσε τὴν μετρημένην ζωὴν ἐνὸς ἀναπήρου. Ἡ προεδρικὴ του θητεία ἀπαδίζει πρὸς τὸ τέρμα τῆς—ἐντὸς δεκαεξαμήνου θὰ πρέπει ν' ἀποχωρήσῃ. Λέγεται ὅτι σύμβουλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀδελφὸς του Μίλτον, τοῦ συνέστησαν νὰ δράσῃ, διότι διαφορικὰ θὰ ἐπερνοῦσε εἰς τὴν Ἱστορίαν ὡς ἓνας ἄνθρωπος ἀδυνάτου θελήσεως.

Χάμφρεϋ — Ἀνταμς — Ντάλλες

Γνωρίζει πολὺ καλὰ πῶς τὸ κόμμα του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἴδιον δὲν εἶναι δημοφιλές. Σήμερον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ τὴν συνήθη διπλωματίαν νὰ ἄρῃ τὰς ἐντάσεις. Εἰς τὴν ἄρσιν αὐτὴν τῶν διεθνῶν ἐντάσεων ἔχει ἀφιερωθῇ ψυχῇ τε καὶ σώματι. Σήμερον ἡμπορεῖ πλέον νὰ προβάλλῃ τὴν προσωπικότητά του ὡς πρόεδρος καὶ οὐδεὶς ἡμπορεῖ νὰ τὸν ψέξῃ διὰ φιλοδοξίαν ἢ Καισαρισμόν. Ἐπὶ πλέον ἐγλύτωσεν ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἀνθρώπων ἰσχυρᾶς θελήσεως ποὺ τὸν «ἐκρυβαν». Ὑπῆρχεν εἰς τὸ Θησαυροφυλάκιον ὁ Τζῶρτζ Χάμφρεϋ, ὁ ὁποῖος ὅταν ἀνέλαβε τὸ ἀξίωμα τοῦ τοῦ ἐδήλωσε: «Ἄν γυρῶν κανεὶς χρήματα, πῆς του νὰ πάῃ νὰ βρῇ τὸν Τζῶρτζ». Ὁ Χάμφρεϋ ἠκολούθησε μίαν ἐπιφυλακτικὴν καὶ συντηρητικὴν πολιτικὴν. Μετὰ τὴν παραίτησιν του, ὁ Ἀϊζενχάουερ ἀπεφάσισε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα μόνος του. Ἡ χώρα συνῆλθε. Ἰσως αὐτὸ νὰ ὠφείλετο εἰς τὴν τύχην. Πάντως ἦτο ἓνας λόγος διὰ ν' ἀποκτήσῃ ὁ «Ἀϊκ» ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτὸν του.

Ὑπῆρχεν ἀκόμη ὁ βοηθὸς του Σέρμαν Ἀνταμς, ὁ ὁποῖος ἐνῆργει ὡς «alter ego» του. Ὁ ἀπότομος τρόπος του πρὸς τὸ Κογκρέσσον, μετέτρεψε τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἀϊζενχάουερ μεταξὺ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικῶν, εἰς πικρίαν ἀπέναντί του. Ὑπῆρχεν καὶ ὁ μακαρίτης Τζῶν Φόστερ Ντάλλες, στενωτάτος φίλος του, ὁ ὁποῖος ἤσκει ἐπ' αὐτοῦ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιρροήν του. Ὁ Ντάλλες μετέφραζε τὴν ἀπλοϊκότητά του εἰς μίαν πολιτικὴν τῆς ὁποίας τὰς συνεπειὰς εὖρε συχνὰ ἀφορήτους ὀλόκληρος ὁ κόσμος. Κατ' οὐσίαν ὁ Ἀϊζενχάουερ, ἐπὶ τῶν

ἡμερῶν τοῦ Ντάλλες εἶχε παραιτηθῇ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν λοξοερκὴν πολιτικὴν.

Εἰς τοὺς τρεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους εἶχε παραχωρήσει τεραστίαν ἐξουσίαν. Οὗτοι ἀπὸ κακῶς ἐννοουμένην ἀφοσίωσιν δὲν ἤθελαν νὰ τὸν ἐνοχλοῦν καὶ τοῦ παρουσιαζομένου ἤδη ἐκδοθείσας σχεδὸν ἐτυμηγορίας ὅταν ἀπλῶς ἔπρεπε νὰ τοῦ παρουσιάσουν γεγονότα ἀπαιτοῦντα μίαν ἀπόφασιν ἐκ μέρους του. Τώρα ὅλοι αὐτοὶ ἔλειψαν καὶ τὸν ἔλεγχον τὸν ἔχει μόνος του. Φαίνεται δὲ νὰ τὰ βγάλῃ μέρα «μιά χαρά».

Ὁ ἄνδρας τῶν ἀπλῶν πεποιθήσεων

Διὰ νὰ εἰμεθα δίκαιοι θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἐρμηνεύει διαφορετικῶς τὸ φαινόμενον. Ἡ ἐρμηνεία αὐτοῦ προέρχεται ἀπὸ τοὺς διανοουμένους τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος οἱ ὁποῖοι ἀσφαλῶς δὲν πρόκειται ν' ἀποκτήσουν δύναμιν καὶ ἐπιρροὴν ὑπὸ οἰονδήποτε ἄλλον πρόεδρον, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι ἤλεγξαν τὸν ἀμερικανικὸν πολιτικὸν στοχασμόν κατὰ τὰ δημιουργικὰ μεταπολεμικὰ ἔτη. Δι' αὐτοὺς, ἡ περίοδος αὐτῆ τοῦ «πείσματος» τοῦ Ἀϊζενχάουερ δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν. Ἡ πρωτοβουλία του εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐνδεχομένως ν' ἀπολήξῃ εἰς μίαν διάσπεσιν ἐπὶ ἀνωτάτου ἐπιπέδου κατὰ τὴν ἀνοξιν, ἀλλὰ δι' αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις του ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ χρεωκοπημένη εἰς ἰδέας. Ἡ καλὴ θέλησις καὶ ἡ φορολογικὴ εὐθύνη δὲν ἀρκοῦν διὰ νὰ ὑποκαταστήσουν τὸ θάρρος καὶ τὴν φαντασίαν.

Πιστεύουν ὅτι αὐτὴ ἡ κατὰ μόνας συναντήσεις, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μία δυναμικὴ καὶ σαφὴς ἀμερικανικὴ πολιτικὴ, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ ἐπιφέρῃ σύγχυσιν καὶ νὰ ἐξασθενίσῃ τὴν θέσιν τῆς Δύσεως. Πιστεύουν ὅτι τίποτε δὲν θὰ τακτοποιηθῇ, ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ προβοῦν εἰς παραχωρήσεις καὶ ὅτι μακροπρόθεσμος αἱ ἀπαιτήσεις τῶν Ρώσων θὰ γίνουν μεγαλύτεροι. Ἐχουν τὴν γνώμην ὅτι... «ὁ Θεὸς σώζοι τὸν ἐπόμενον πρόεδρον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν».

Ἐν τούτοις γεγονότος παραμένει ὅτι ὁ Ἀϊζενχάουερ «ἄλλαξε» εἰς μίαν μοναδικὴν στιγμὴν καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος, οὔτε οἱ ἐπικριταὶ του, ἀλλὰ οὔτε καὶ αὐτὴ ταύτη ἡ ἀλλαγὴ του εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμηθοῦν. Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ Κροῦστσεφ θ' ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος κατῴρθωσε νὰ ἐνώσῃ τὸν Πάττον, τὸν Μοντγκόμερυ καὶ τὸν Μπράντελϋ εἰς μίαν ομάδα καὶ ὁ ὁποῖος κατῴρθωσε νὰ τὰ «βγάλῃ πέρα» μὲ τὸν διπλοῦν ἔλεγχον τοῦ Ρούσβελτ καὶ τοῦ Τσῶρσιλ. Ὁ Κροῦστσεφ θ' ἀντιμετωπίσῃ ἀκόμη ἓνα ἄνθρωπον γνωστὸν τόσο ὡς πολιτικὸν ὅσον καὶ ὡς ἄνδρα ἀπλῶν πεποιθήσεων. Ὁ Ἀϊζενχάουερ ἔχει μίαν τελευταίαν μεγάλην εὐκαιρίαν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν χώραν του καὶ τὴν Δύσιν. Εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τὴν «ἀρπάξῃ» καὶ οὐδέποτε ὑπῆρξε περισσότερον κατάλληλος διὰ κάτι τέτοιο.

Ἡ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΟΨΙΣ ΤΗΣ ΕΙΚΟΝΟΣ ΤΟΥ

ΝΙΚΗΤΑ

ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ

Επὶ τι χρονικὸν διάστημα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν, ὁ κ. Κροῦστσεφ ἦτο διὰ τὴν Δύσιν ἓνα εἶδος Ἀοράτου Ἀνθρώπου. Εἶχομεν ὅλοι συνηθίσῃ νὰ προσωποποιούμεν τὴν Ρωσίαν, νὰ τὴν συνοψίζωμεν εἰς τὴν φυσιογνωμίαν ἐνὸς ἀνθρώπου. Ὅταν ὁ Στάλιν ἀπέθανεν, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἐφαίνετο νὰ εἶναι ὁ κ. Μαλένκοφ. Ἦτο πρωθυπουργός, ἡ δρᾶσις του ἦτο ἐξιλόγιος. Ὅταν ὅμως οἱ παρατηρηταὶ εἰς τὴν Μόσχαν ἤρχισαν ν' ἀντιλαμβάνωνται ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ ἤρχισε ν' ἀνέρεται ταχέως, αἱ προσπάθειαι των ὅπως πείσουν περὶ αὐτοῦ τὸ δυτικὸν κοι-

νόν, συνήντησαν κατ' ἀρχὴν ποῖαν τινα ἀντίδρασιν. Ὁ κ. Κροῦστσεφ δὲν εἶχε κανένα ἀξίωμα, ἐφαίνετο κάπως ὄχρους καὶ ἐπὶ πλέον ἦτο ἀδύνατον νὰ προφέρῃ κανεὶς σωστὰ τὸ ὄνομα του. (Σ.Σ. ἡ ὀρθὴ προφορά εἶναι Χρουστσῶφ). Ἀκόμη καὶ ὅταν ὁ κ. Μαλένκοφ ἐτέθη ἐκποδῶν, ὑπῆρχε μία τάσις νὰ πιστεύεται ὅτι τὰ βλέμματα θὰ ἔδει μᾶλλον πρὸς τὸν κ. Μπουλγκάνιν ἢ τὸν στρατάρχην Ζούκοφ νὰ στραφού. Καὶ ὅταν τελικῶς ἡ Δύσις ὑπεχρεώθη νὰ δεχθῇ τὸν κ. Κροῦστσεφ ὡς νικητὴν, ἡ κοινὴ γνώμη ἐξηκολούθη νὰ παραμένῃ ἀβεβαία ὡς πρὸς τὸ τί εἶδους

Τοῦτο δὲν εἶναι ἐκπληκτικόν διότι εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὰ φαινόμενα ὄντως ἐξαπατοῦν. Εἰς τὰς πρώτας του ἐπαφὰς με τοὺς Δυτικούς ἐπιστήμονας καὶ δημοσιογράφους ἐφαίνετο μάλ' ὀλον βλάβη, καὶ ἐφαίνετο ὅτι μὲ κάποιαν βραδύτητα συνελάμβανε τὰ πολὺπλοκα νοήματα, τὰ ὁποῖα ὑποτίθεται ὅτι ἐπρεπε νὰ τοῦ τὰ ἀναλύη ὁ φαινομενικῶς προικισμένος με πνεῦμα περισσότερον εὐστροφον Μαλένκωφ. Τότε ἄφηνε τὸν ἑαυτὸν του νὰ ἐκδηλωθῇ κατὰ τρόπον ἑντονον, ὀργιζόν ἢ εὐθυμον, κατὰ τρόπον ἐκρηκτικόν. Τέλος, ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ πιστεύῃ ὅτι ἦτο ἕνας «γεροὺ ποτήρι»...

Αν όμως ελάμβανε τον κόπον να μελετήσει κάπως προσεκτικώτερον τὸ μητρώον του, πρὸ τῆς ἀνόδου του ἀλλὰ καὶ κατόπιν, θ' ἀντελαμβάνετο ἀμέσως τὸ πόσον ὀλίγον ἡ εἰκὼν αὐτῆς ἀντεπρίκνετο πρὸς τὴν πραγματικότητα. Πῶς θὰ ἦτο δυνατόν ἕνας χαλὸς καὶ πολυλογὸς «μπερῆς» ν' ἀναρρηχηθῇ εἰς τὰ ὑπέρτατα ἀξιώματα κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας τῶν τελευταίων σταλινικών ἐτῶν, νὰ κρατήσῃ τὴν δύναμιν του κατὰ τὴν ἐπακολουθήσαν σύγχυσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν Μαλένκοφ καὶ τοὺς ἄλλους ἰσχυροὺς συναγωνιστάς του, ἐξασφαλίζων τελικῶς τὸν ἀπόλυτον ἐλεγχον τῆς πολυπλοκωτέρας κυβερνητικῆς μηχανῆς ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου;

Ἄλλ' ἀρ' ἀρχίσωμεν ἀπὸ τοῦ τελευταίου. Οἱ Ρῶσοι ἔχουν τεραστίους ἀνεπτυγμένον τοὺς συλλογικὰς καὶ κομματικὸν πνεύμους καὶ εἰς ὁρίσμενα τῶν κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις εἶναι κατ' ἐξοχὴν διαχυτικοὶ καὶ ἐκδηλωτικοί. Αἱ ἀλλεπάλληλοι προποθείς εἶναι μέρος τῆς κοινωνικῆς ρουτίνας, τὴν ὅπουσαν ἐσυνειδητῶς ἀκολουθεῖ ὁ κ. Κροῦτσεφ. Ἄλλ' ὅποιος τὸν παρατήρησεν μὲ προσοχὴν εἰς τὰς στιγμὰς αὐτὰς δὲν θὰ ἠμποροῦσε ποτὲ νὰ σκεφθῇ ὅτι οὗτος θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὴν κρίσιν του νὰ ἐπηρεασθῇ ἢ εἰς τὰς ἀποφάσεις του νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ αὐτάς.

Καὶ ἔπειτα ὁ αὐθρορμητισμὸς καὶ τὸ βίαιον τοῦ χαρακτῆρος του, ὅπως λέγουν. Θὰ ἦτο κάτι τὸ ἀνησυχητικὸν πράγματι, ἐάν ἄντεπεκρίντο πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλα τὰς ἀντιδράσεις του θὰ πρέπει νὰ τὰς ἐλέγχι. Κανεὶς ἄνθρωπος μὴ δυνάμενος νὰ ἐλέγξῃ ἐαυτὸν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐπιζητήσῃ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐνὸς μεθρι παραποροσύνης καχυπόπτου Στάλιν, ἐνὸς Στάλιν προσπαθοῦντος πάντοτε νὰ ἐκθέσῃ καὶ νὰ παγιδεύσῃ τοὺς στενωτέρους του συνεργάτας, εἰς τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ Κροῦσσσεφ.

Ἰσχυρὴ ὡς νύμφη.
'Αλλὰ καὶ αἱ κατὰ καιροὺς «ἀκριτομύθαι» τοῦ κ. Κρούστσερ, ἐξ ἑξαστοχού καλλιτέρον, διαπιστοῦται ὅτι οὐδέποτε παρεκκλίνουν τῆς γραμμῇ τοῦ κόμματος. Ὅταν ᾗτο ἀκόμη Γραμματεὺς τοῦ Κόμματος, συνήθισεν ἐνίοτε συνομιλεῖν μὲ ζήνους να λέγη: «Δέν ἔχω κανένα ἐπίσημον ἀξίωμα, καὶ ἐτσι ἡμπορω νά λέγω ὅ,τι μοῦ κατεβαίνει». Τότε ὠμίλουσε. Ἀλλά τὰ ἴδια πράγματα, τα ἐξέφραζε πολὺ καλλίτερα πάντοτε το τελευταίου ἄρθρον τῆς «Πράβδα».

Τέλος, είναι σαφέστατον ὅτι μόνον βλάβη δὲν εἶναι. Ἡ ἐμφανὴς ἀμηχανία του καὶ ἐπιφυλακτικότητος του εἰς τὰς πρώτας του ἐπαφὰς μὲ τοὺς ξένους, ὠφείλετο ἀναμφιβόλως τὸν γηγενόνα ἐκεῖ μέχρι τότε δὲν ἔχεν ἀρχοληθῆ ποτὲ ἐπιμελῶς μὲ τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις καὶ ἡγνῶσι ποιοῦν ἤτο τὸ ἐκάστοτε πλάσιον. Ὅλα αὐτὰ ὅμως ἀνῆλθον εἰς τὸ παρελθόν. Σήμερον εἶναι ἀπολύτως ἐνημερωμένος, ἔχει μίαν τρομακτικὴν ἱκανότητα νὰ «χω-νεύῃ» τὰ γεγονότα. Ἐξ ἰσού ἀπέραντος εἶναι ἡ ἐπιχειρηματο-λογικὴ του ἱκανότης.

‘Αλλ’ ἀφοῦ ἀπηλλάγημεν ἀπὸ τὴν πρώτην ψευδῆ ἐντύπω-
σιν, μετὶ τί ἄραγε καὶ ἡμπορούσαμεν νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν ;
Μὲ τί ὁμοιάζει εἰς τὴν πραγματικότητα ; Διὰ νὰ τὸν «ἐξηγή-
σωμεν» εἰς τὴν Δύσιν θὰ εἶναι ἴσως προτιμώτερον νὰ χρησιμο-
ποιήσωμεν δυτικὰ κριτήρια καὶ ἀναλογίας. Ὁμοιάζει μὲ ἓνα
Βρεταννὸν συνδικαλιστὴν, μὲ ἓναν Ἀμερικανὸν πολιτικὸν τῆς
ρουτίνας. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς κομματικῆς συσκευῆς, ὁ ἄνθρω-
πος ὁ ὁποῖος ἤνοιξε δρόμον εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ μηχανισμοῦ
τοῦ κόμματος. Ἐνὰς τέτοιος ἄνθρωπος γνωρίζει ἀσφαλῶς ποῖαν
πλάτῃν πρέπει νὰ θεωπεύσῃ καὶ ποῖαν νὰ μαχαίρῃ. Πρέπει
νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ διακρίνῃ ἓνα ἀνατέλλον ἀπὸ ἓνα δύον ἄστρον.
Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ποῦ εὐρίσκονται οἱ μοχλοὶ τῆς πραγματικῆς
δυνάμεως καὶ νὰ ἀπορροφῇ τὰς βιαίας «ἐκτίσεις» εἴτε πρὸς τὰ
ἄνω, εἴτε πρὸς τὰ κάτω. Δὲν θὰ τοῦ μένει πολὺς καιρὸς γιὰ θεω-
ρίας, ἐπειδὴ κατὰ τὸ δόξασημα τοῦτο εἶναι πάντοτε ἄπασχα-
λμένους μετὰ τὸ νὰ θέτῃ τὰ πράγματα εἰς ἐφαρμογὴν. Ἀλλ’ ὅταν
ἀποκτήσῃ δύναμιν καὶ γνωρίσῃ καλὰ τὴν «μηχανήν», ἀποδει-

‘Ο Ήρνεστ Μπέβιν ἦτο ἕνας ἄνθρωπος παρόμοιος. Παρ’ ὅλας τὰς ἐμφανεῖς διαφοράς, ὁ Μπέβιν, περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον σύγχρονον Δυτικὸν πολιτικόν, ὁμοιάζει μὲ τὸν Κροῦσσεφ. Τοῦ ὁμοιάζει ὡς πρὸς τὸ τραχὺ μεγαλεῖον, τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἑαυτόν του, τὴν κοινὴν προλεταριακὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἑλλειψιν ἐπιστημονικῆς παιδείας, τὴν δξύτητα περὶ τὴν σύλληψιν τῶν οὐσιωδῶν, τὴν τραχύτητα ἀπέναντι τῶν συνεργατῶν του καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ὀργανώσῃ τοὺς ἀφοσιωμένους ὁπαδοὺς του. Ἀπομένει ὅμως νὰ ἐξακριβωθῇ κατὰ πόσον ἔχει καὶ τὴν τεραστίαν μεγαλοψυχίαν τοῦ Μπέβιν.

Ἡ διαφορά θὰ πρέπει ν' ἀναζητηθῇ πρῶτον εἰς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἕκαστος τῶν δύο ἀνδρῶν ἀντιμετωπίζει τὰς ἐμπειρίας τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς ζωῆς του. Εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ κ. Κροῦστσεφ ἀισθάνεται μίαν βαθυτάτην πικρίαν τὴν ὁποῖαν ὁ Μπέριν δὲν ἀισθάνεται. Εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Πότσδαμ, εὐθύς ὡς εἶχε γίνῃ ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν, ὁ Μπέριν ἔδειπνουσε μὲ ἕναν ὁμιλο παραγόντων τοῦ Φόρεϊν Ὁφφισ καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ. Εἰς μίαν στιγμὴν ἡ συνομιλία περιστράφη περὶ τὴν Γενικὴ Ἀγέλιαν. Ἀρκετοὶ ἐκ τῶν παρόντων, λησμονοῦντες τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον εἶχε διαδραματίσει ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν Ἑξωτερικῶν εἰς τὴν ἀγέλιαν αὐτὴν, ἤρχισαν νὰ περιγράφουν τίνι τρόπῳ εἶχαν συντελέσει εἰς τὸ «πασιμὸν» τῆς, ἐργαζόμενοι ἀκόμη καὶ ὡς ὁδηγοὶ λεωφορείων ἢ ἀχθοφόροι εἰς τὸν σιδηροδρόμου. Ὁ Μπέριν ἤκουσε σιωπηλῶς καὶ μόνον ἀργότερον, ὅταν ἡ συζήτης εἶχε περάσει ἀπὸ ἄλλα θέματα ἐξήγησεν ἡσυχᾶ εἰς ἕνα ἡ δύο ἀνθρώπους τὰ κίνητρα ποὺ τὸν εἶχον ὁδηγήσει τὸ 1926. Ὁ κ. Κροῦστσεφ εἶς ἀνάλογον περίπτωσιν θὰ ἀφῆνε τὸν θυμὸν τὸν νὰ ἐκραγῇ. Δι' αὐτὸν, ὁ πόλεμος τῶν τάξεων εἶναι μία πραγματικότητα. Πολεμὰ πάντοτε. Ἐάν παρευρίσκετο εἰς τὸ δειπνον αὐτό, θὰ περιφρонуσε τὸν Μπέριν διὰ τὴν ἑλλειψιν ταξικῆς συνειδήσεως καὶ ἀλληλεγγῆς.

Σήμεραρον ἔχει ἐλαχίστους προσωπικοὺς λόγους πικρίας. Ἡ οἰκογενειακὴ του ζωὴ φαίνεται ἡρεμὸς καὶ ἀσφαλής, τὸ περιβάλλον του, ἡ κατοικία του, εὐρύχωρος καὶ ἀνετός. Ἀλλ' ἡ ἐνισχυθεῖσα φυσικὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν μαρξιστικὴν φύσιν τῆς παιδείας του. Οὐδέποτε ἔχει ἐκτεθῆ εἰς τὰς θρησκευτικὰς, τὰς θηϊκάς καὶ τὰς πολιτικάς ἐπιρροὰς αἱ ὁποῖαι συνειπνεύμα ἐνὸς Δυτικοῦ. Ὅλη του ἡ ἐπαφὴ μὲ τὸ Δυτικὸν πνεῦμα οἱ καλοὶ Χριστιανοὶ δέχονται τὴν Βίβλον. Δὲν φιλοδοξεῖ, ὅπως ὁ Στάλιν νὰ τὸν ξαναγράψῃ ἢ νὰ τοῦ κάμῃ προσθήκας. Πιθανὸν ὅτι εἰσαγγὴν ἐλαχίστας πρακτικὰς τροποποιήσεις ὑπὸ μορφήν ἐρμηνησίων, ὅπως λ.χ. ὅταν εἰς τὸ Εἰκοστόν Συνέδριον τοῦ Κόμματος ἀνεθεώρησε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἀναποφεύκτου τῶν πολεμίων. Ἀλλ' ἐν γενικαῖς γραμμαῖς δέχεται τὸ σύνολον τῆς Μαρξιστικῆς—ἐνισχυτικῆς διδασκαλίας ὡς τὸ καλῆτερον πρακτικὸν ἐγχειρίδιον—περὶ τῆς τέχνης τοῦ κυβερνᾶν, ἐγχειρίδιον περιγράφον τὸ μόνον τὰ ἀπαραίτητα εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ κράτους.

Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον θέτει εἰς αὐτὸν οἰοσδήποτε εὐρί-
σκομένης εἰς τὴν Σοβιετικὴν "Ἐνωσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς
ἀνοδικῆς πορείας τοῦ κ. Κρούτσεφ πρὸς τὴν ἐξουσίαν, εἶναι
τὸ τίνι τρόπῳ αὐτὸς ὁ ἐν πολλοῖς μέτροις ἀνθρώπος, ὁ ὁποῖος
προφανῶς δὲν εἶναι μεγαλοφυΐα, κατάρθρωσεν ἐντὸς χρονικοῦ
διαστήματος τόσον μικροῦ δὲ συνεκτρονίσθη εἰς χεῖρας του τόσον
κολοσσιαίαν δύναμιν; Ὁ ἀνταγωνισμὸς πᾶν ἄλλο ἢ ἀμελητέος
μῖα· Ὁ Μαλένκωφ, ὁ ἀνεγνωρισμένος διάδοχος, ὁ ὁποῖος εἰς
ἥτο. Ὑπῆρχεν ὁ Μτέρια, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Μυστικῆς Ἀστυνο-
μίας ὠρισμένην στιγμήν ἐκίνηε ὅλα τὰ νήματα τῆς ἐξουσίας καὶ
ὁ ὁποῖος ἦτο φανερόν ὅτι ἦτο ἐξυπνότερος ἀπὸ τὸν κ. Κρούσ-
τσεφ. Ὁ Μολότωφ καὶ ὁ Καγκανόριθς ἀνθρώποι με μυχὸ καὶ
χαρακτήρα, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς
τῆς καὶ κομματικῆς ἱεραρχίας εὗρισκοντο ὑψηλότερον ἀπὸ
τὸν Κρούστσεφ. Ὁ στρατάρχης Ζούκωφ, ἐθνικὸς ἥρωας καὶ τὸ
εἰδωλὸν τοῦ στρατοῦ, ἕνας ἀνθρώπος με μεγάλαν προσωπικὴν
ἐν ἱσχύϊ καὶ κύρῳ. Ὅλοι αὐτοί, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐτέθησαν εἰς
τὸ περιθώριον μετὰ τὴν μεγαλύτεραν εὐκολίαν. Πῶς ἐπετεύχθη

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ δέον ν' ἀναζητηθῇ εἰς τὴν παιδείαν, ὅθι ἐλέγχεται, τὴν ὅποιαν ἔχει ὁ κ. Κρούστσεφ περὶ τὴν διὰ ἀκριβὺς εὐρίσκεται ἡ πραγματικὴ δύναμις εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν! Ἡ δύναμις αὕτη εὐρίσκεται εἰς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Κόμματος τὴν ὅποιαν ὁ κ. Κρούστσεφ ἐκράτησε σταθερῶς εἰς χεῖρας του, ἀφ' ἧς ἀπειμαύσαν ἀπὸ τὴν γραμματικὴν τοῦ Κόμματος τὸν κ. Μαλένκωφ. Εἰς τὰς θέσεις τὰς σημαντικὰς

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΡΥΘΜΙΖΕΙ
ΤΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Ἡ Ἀντιπολιτεὺς ισχυρίζεται ὅτι ἔχει δημιουργηθῆναι κλίμα πολιτικῆς κρίσεως κατόπιν τῶν σημειωθείσων περίξ τοῦ κυπριακοῦ ἐξελίξων, ἡ ὅποια, προβλέπει, ὅτι θὰ καταστῇ ὀξεῖα, ἐὰν ἡ μετὰ τὸν Ἀρχιεπισκόπον Μακαρίου καὶ τὸν στρατηγὸν Γ. Γρίβα διενέξῃ ὀριστικοποιηθῇ. Οἱ παράγοντες τῆς Ἀντιπολιτευσεως θεωροῦν ὅτι ἡ ὀριστικοποίησις τῆς διενέξεως, θὰ ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν ἀδυναμίαν λήψεως οἰαδὸς ποτε ἀποφάσεως ἐν Κύπρῳ, οὕτως ὥστε τὰ μὴ καταστῶν ἐφαρμοσμοί, τοῦλάχιστον ἐμποδίσσωνται, αὶ συμφωνία τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου. Ὁ ισχυρισμὸς καὶ αἱ προβλέψεις τῆς Ἀντιπολιτευσεως ἡμποροῦν, πρὸς τὸ παρόν, τὰ θεωρηθῶν ὡς ὑπερβολικοί. Ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Κύπρου παρουσιάζει στασιμότητα εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἀναποφεικτὸς δέ, εἰς περιπτώτιν καθ' ἣν αἱ ἐξελίξεις εἰς τὴν Μεγαλόνησον παρεμποδίσουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν, θὰ σημειωθῶν σοβαροὶ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς. Ἀλλὰ κλίμα πολιτικῆς κρίσεως, αὐτὴν τὴν στιγμήν, δὲν υφίσταται, ἐνῶ, ἀντιθέτως, πολλὰ ἐλπίδες ὑπάρχουν ὅτι ἡ ἐν Κύπρῳ ἀνῆλθος κατάστασις θὰ εἶναι παροδικῆς μορφῆς.

Σημειοῦται πάντοτε, μετὰ τὴν λήξιν ἐνὸς ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος, διαφοροποιήσις εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀγωνιστῶν. Πρόκειται περὶ φυσιολογικοῦ φαινομένου καὶ ὑπὸ ὥρισμένας προϋποθέσεις ἡμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνδεῆς ζωτικότητος. Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνος ὁ ἐπιδιωκόμενος κοινὸς ἐθνικὸς σκοπὸς καταλύει ὅλας τὰς ἀντιθέσεις καὶ ἐκνοεῖ τοὺς ἀγωνιστὰς ὑπὸ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὅμως, ἡ διατήρησις τῆς ἐνότητος εἶναι πᾶρα πολὺν δύσκολος. Διότι οἱ ἀγωνισταὶ προέρχονται ἀπὸ διάφορα κοινωνικά στρώματα, ἔχουν διάφορον πολιτικὴν τοποθέτησιν ἢ ἀντιμετωπίζουσιν κατὰ διάφορον τρόπον τὰ ἀνακύπτοντα ἐκ τῆς ὀργανώσεως τοῦ νέου κράτους προβλήματα. Ἐξ ἄλλου δὲν πρέπει νὰ λησμονῇται ὅτι οἱ ἀγωνισταὶ εἶναι ἄνθρωποι μὲ φιλοδοξίας, τὰς ὁποίας ὑπέτασσουσιν ἐν ὅψει τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ τὰς ὁποίας προβόλῳ ἐνὺνθεν ὡς ἡ νίκη ἐπιστεῖν.

ή κήρυξοντες να αποτελέσει εξάίρεση η Κίπρος. Το δυστύχημα είναι ότι οι αντιθέσεις εξεδηλώθηκαν πριν η ολοκληρωθεί η απελευθέρωση, κατά το μεταβατικό στάδιο της μεταβίβασης των εξουσιών από την κυβέρνηση δύναμις εις την νέαν Δημοκρατίαν. Ή επιτάχυνσις της έκδηλώσεως όφειλεται εις το γεγονός ότι οι ήγάτοι του άγωνος ήσαν δύο και ότι εξ αύτών ο εις ειχεν άπομακρυνθί, βία, της νήσου επί μίαν ολόκληρον τριετίαν, ενώ ο έτερος υπεχρέωθη να την εγκαταλείψη ευθύς ως έπετεύχθη ο έπιδικώμενος σκοπός της απελευθέρωσης.

Ὁ τελευταῖος, ὁ στρατηγὸς Γ. Γρίβας, θεωρεῖ ὅτι ὑπέστη τοὺς κύριον βάρους τῆς ἀγωνιστικῆς προσπάθειας, ἀρνεῖται νὰ δεχθῇ ὅτι ἐστερήθη τοῦ δικαιώματος τῆς ἡγεσίας, τὴν ὁποίαν ἤσκησε κατ' ἀποκλειστικότητα ἐπὶ μίαν τριετίαν. Ἐξ οὗ ἡ σύγκρουσις. Δεδομένης δὲ τῆς δυσχερείας μὲ τὴν ὁποίαν οἱ μετασχόντες ἐνὸς πολέμου προσαρμόζονται εἰς τὰς ἐπὶ τὴν ἀντικειμένην ἀπαιτείαν ἐκτελέσαντες ἐπὶ αὐτοῦ, ἀποβλέποντα εἰς τὸ πρόσωπόν του ὡς πρὸς νέον Πασαῖρα, οὐδενὸς κόμματος στέλεχος παρουσίασαν διαθέσεις προσχωρήσεως εἰς τὴν κινήσιν Γρίβα. Εἶναι πιθανόν ὅτι, ἐὰν ἀναδειχθῇ εὐθέως πολιτικὸς εὐθύνας, ὀρισμένα στέλεχη, ὅχι μόνον ἐκ τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως προσερχόμενα, θὰ ζητήσουν νὰ στεγαθοῦν εἰς τὴν νέαν

συνθήκας ειρηνικής περιόδου, ή αντί-
δρασις κατά τῶν προβληθέντων διὰ τήν
διαχείρισιν τῶν πολιτικῶν ζητημάτων
ἦτο μοιραία.

Εἰς τὸ πλάσιον τοῦτο τοποθετημένη ἡ μεταῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ στρατηγοῦ διένεξις προσλαμβάνει τὰς πραγματικὰς τῆς διαστάσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν τῆς ἐπιτρέπουν νὰ ἐξελιχθῇ εἰς κρίσιν πλήττουσαν καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν σταθερότητα. Βεβαίως τὰ ἀπρόοπτα δὲν ἀποκλείονται, ἀντιθέτως δὲ εἶναι δυνατὰ ἐὰν ἡ ἐν Κύπρῳ πολιτικὴ ἡγεσία ἐπιδείξῃ ἀσύγγνωστον ἀδυναμίαν καὶ παρασυρθῇ, ἀπὸ τὸν φόβον ἀνατροπῆς τῆς, εἰς υἱοθέτησιν ἀδιαιρέτων ἀξιώσεων, αἱ ὁποῖαι ἂν καταστήσουν ἀδύνατον τὸν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν. Ἀλλ' ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει ἐπιδείξῃ ταύτην, μέχρι σήμερον, σύμπεσιν καὶ δύναμιν ἀντιστάσεως, ὥστε τοιοῦτον ἐνδεχόμενον θὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποκλειόμενον.

κίνησιν. Ἄλλ' ὅλαι αἱ ἐνδεΐξεις πειθούν
 ὅτι ἡ προσέλευσις δὲν θὰ εἶναι ἀβρόα.
 Κατὰ τὸ διαρρῆσαν, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ
 θέρους διδαστήμα, ὅτε τὸ πρῶτον προε-
 βλήθη ἡ ὑποψηφιότης του ὡς νέου πο-
 λιτικοῦ ἡγήτου, ἐσημειώθησαν πολλὰ
 μεταβολαὶ εἰς τὰ αἰσθήματα τῶν στελε-
 χῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐφάνησαν ἀρχικῶς
 πρόθυμα νὰ τὸν πλαισιώσωσιν. Διερρε-
 νήσεις τῶν λαϊκῶν διαβάσεως ὠδήγησαν
 εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ὑπάρχει λαϊ-
 κὸν ρεῦμα ὑπὲρ τοῦ στρατηγικοῦ, τοιαύτης,
 τοῦλάχιστον, ἐντάσεως, ὥστε ἡ ὑπὸ τὴν
 σημαίαν του ἔνταξις νὰ παρουσιάζεται
 ὡς μοναδικὴ δυνατοῦς πολιτικῆς ἐπι-
 βιώσεως. Ὑπὸ τοιούτων ὁρῶν τὰ στε-
 λέχη δὲν ἔκριναν σκόπτιμον νὰ ἀπομα-
 κρυνθοῦν τῆς σημερινῆς κομματικῆς τοπο-
 θετήσεώς των. Καὶ εἶναι μᾶλλον ἀμφί-
 βολος καὶ ἡ μελλοντικὴ ἀπομακρυνσίς
 των, ἐκτός, φυσικῶς, ἐὰν σημειωθῇ αἰφνι-
 δία δημιουργία ἰσχυροῦ ὑπὲρ τοῦ στρα-
 τηγοῦ λαϊκοῦ ρεύματος.

Ὅπωςδὴποτε ἡ ἀνάμιξις τοῦ κ. Γρίβα εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν, ἡ ὁποία πρέπει να θεωρεῖται ὡς βλάβη, θὰ προκαλέσῃ ἐνοχλήσεις εἰς τοὺς ὑπάρχοντας κομματικούς ὀργανισμούς. Διότι ὑπάρχουν εἰς ὅλα τὰ κόμματα δυσηρηστίμιοι, οἱ ὁποῖοι θὰ εὗρουν τὴν εὐκαιρίαν διὰ τῆς μεταστάσεώς των να ὑπογράμψουσιν τὴν δυσαρρέκειαν των.

Η συνεργασία των κομμάτων Φιλελευθέρων και Προοδευτικών καθίσταται συνεχώς στενότερα, εις τρόπον ώστε να μη αποκλείεται μελλοντική συγχώνευσις. Το γεγονός ότι ο κ. Βενιζέλος, αναχαρίσας εις το εξωτερικόν, έξουσιοδοτήσας τόν κ. Μαρκεζίνου να όμιλῃ καὶ διάλογισασμόν του, είναι ἡ πλέον ἀποκαλυπτική ἑνδείξις τῆς πραγματοποιήσεως πρόδους εἰς τὴν συνεργασίαν.

Ἐάν, τελικῶς, τὰ δύο κόμματα συγχωνευθοῦν εἶναι πιθανὸν νὰ δημιουργηθῇ ἓνας συμπαγὴς ὁργανισμὸς ἐθνικῆς Ἀντιπολιτευσεως, δυνάμενος νὰ διεκδικήσῃ τὸν μεταξὺ ΕΡΕ καὶ ΕΔΑ χώρον. Ἀλλ' αἱ ὑφιστάμεναι εἰσέτι ἐντὸς τοῦ κόμματος τὸν Φιλελευθέρων ἀντιδράσεις κατὰ τῆς συγχωνεύσεως, δὲν ἐπιτρέπουν τὴν διατύπωσιν ἀσφαλοῦς προβλέψεως περὶ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου. Αὐτῇ, καθ' ὅρισμένας πληροφoρίας, θὰ ἐξαρτηθῇ καὶ ἀπὸ τὸν ἀντίκτυπον τὸν ὁποῖον ἔχουν τὰ ἐν Κύπρῳ γεγονότα καὶ ἀπὸ τὴν ἔξυμιν τῶν ὁποίων τυχὸν θὰ προκληθεῖ εἰς τὴν κυβερνητικὴν παράταξιν ἡ ἀναμενόμενη ἐκδήλωσις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα.

 Δ

ΑΙ ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ

Πίστις

καὶ αἰσιοδοξία

διὰ τὸ μέλλον

Ο λόγος τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ ἐπ' ἐυκαιρίᾳ τῶν ἐγκαίνιων τῆς Διεθνούς Ἐκθέσεως τῆς Θεσσαλονίκης ἔχει κατὰ τοῦτο ἰδιάζουσιν ἀξίαν :

1) Ὅτι παρέχει μίαν ἐναργῆ ἐν τῇ λιτότητι—τῆς χωρὶς τὰ ἄνθη τῆς συνήθους εἰς παρομοίας περιστάσεις πολιτικῆς ρητορείας—εἰκόνα περὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας καὶ τῆς ἀνοδικῆς τῆς πορείας καὶ

2) Ὅτι ὑπογραμμίζει ὡς κορυφαίους παράγοντας εἰς τὴν οἰκοδόμησιν τῶν οἰκονομικῶν μέλλοντος τῆς χώρας τὴν πίστιν καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων.

Τὸ δεύτερον ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ κύρια χαρακτηριστικά τοῦ πρωθυπουργικοῦ λόγου τῆς 8ης Σεπτεμβρίου εἰς τὴν μακεδονικὴν πρωτεύουσιν, θὰ αἰωρεῖτο εἰς τὸ κενόν, ἂν βεβαίως, ἡ ἀντικειμενικὴ πραγματικότης ἦτο καχεκτικὴ, ὅποτε θὰ ἦτο καὶ ἀνώφελος καὶ εἰς οὐδὲν θὰ συνετέλει ἡ πίστις καὶ ἡ αἰσιοδοξία. Ὅταν ὅμως, ὡς εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, αἱ ἐπιτευχθεῖσαι πρόοδοι εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος εἶναι αἱ σημαντικώτεροι τῆς νεωτέρας ἱστορίας τῆς χώρας, καὶ θεμελιῶνουν μίαν ἱκανοποιητικὴν προοπτικὴν ἐξελίξεως τῆς οἰκονομίας μας, ὁ παράγων τῆς πίστεως καὶ τῆς αἰσιοδοξίας, εἶναι προφανές ὅτι καὶ ἐπωφελὴς εἶναι καὶ σημαντικώτατον δύναται νὰ παίξῃ ρόλον διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀνορθωτικῆς προσπάθειας. Καὶ κάθε καλῆς πίστεως συζητητῆς θὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ ἐπὶ κλησὶς πρὸς τὴν πίστιν καὶ αἰσιοδοξίαν διὰ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς χώρας—μὲ ἀφετηρίαν ἐπιτεύξεις ὡς αἱ παρούσαι—ἐπιβάλλεται νὰ ἐκληφθῇ πολὺ περισσότερο ὡς δικαιολογημένη καὶ ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν οἰκονομικὴν πρόδον ἐνέργεια, παρὰ ὡς σκοπιμότης, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν πολιτικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα

Συμφώνως πρὸς τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ ἀπολύτως ἀντικειμενικὰ στοιχεῖα ἡ οἰκονομικὴ πορεία τῆς χώρας, ἀσχετῶς τῆς ἐπείγουσας ἀνάγκης ἐν ὧσι ἰδίως τῶν συντελουμένων ραγδαίων ἐξελίξεων εἰς τὸν

οἰκονομικὸν χώρον τῆς Εὐρώπης, νὰ ἐπισπευθῇ ὁ ρυθμὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας, ἡ διανυθεῖσα κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, ἀποτελεῖ πρόδον εἰς ὅλους τοὺς τομείς τῆς οἰκονομικῆς μας δραστηριότητος καὶ ὅχι μόνον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀξιοπεριφρόνητος, ἀλλὰ ιουναντίον ὡς σοβαρώτατη κατὰκτησις. Καὶ μάλιστα μόνιμου μορφῆς καὶ ὀργανικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς Οἰκονομίας.

Μία ἀπὸ τὰς σοβαρώτατας αὐτὰς προόδους εἶναι ὅτι τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 215 δολλ. τὸ 1955, ἀνῆλθεν εἰς 280 δολλ. περίπου τὸ 1958 καὶ εἰς τὸ ἐπίπεδον αὐτὸ εἶναι ὑψηλότερον τοῦ ἀντιστοίχου εἰσοδήματος πολλῶν χωρῶν μὲ μεγαλύτερον ἀσυγκρίτως φυσικὸν πλοῦτον καὶ ἄλλας δυναότητας (ὡς εἶναι ἡ Τουρκία, Ἰσπανία, Πορτογαλία, Νοτιοσλαβία, Βουλγαρία, Ρουμανία κλπ.). Χωρὶς τὸ ἐπίτευγμα αὐτὸ τῆς ἀνωτέρω τετραετίας 1955—58 νὰ σημαίνει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνταθῶν ἐτι περισσότερο αἱ κυβερνητικαὶ προσπάθειαι διὰ μίαν μεγαλύτεραν αὐξήσιν

τοῦ κατὰ κεφαλὴν εἰσοδήματος κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ὅτι εἰς τὸ σημερινὸν τοῦ ὕψους ἀποτελεῖ ἐπαρκὴ βάσιν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς ἱκανοποιητικῆς οἰκονομικῆς πορείας. Ἡ ἀποψὶς αὕτη, ἀποτελοῦσα ἀπολύτως ἀντικειμενικὴν παρατήρησιν, ἐνισχύεται ἐτι περισσότερο ἐάν θεωρήσωμεν τὸ κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τῆς χώρας ὅχι μόνον ἀπολύτως—δηλ. 280 δολλ.—, ἀλλὰ συγκριτικῶς πρὸς τὸ μέσον ποσοστὸν ἐτησίου αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἐναντι τοῦ ἀντιστοίχου ποσοστοῦ αὐξήσεως τῶν περισσότερων προηγμένων εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Τὸ ἑλληνικὸν ποσοστὸν αὐξήσεως τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν εἶναι ἀνώτερον τοῦ 6,5 ο/ο, ἐνῶ διὰ τὴν Ἰταλίαν εἶναι περίπου 5 ο/ο, διὰ τὴν Νορβηγίαν 3 ο/ο, τὴν Ἀγγλίαν 3 ο/ο, τὸν Καναδὸν καὶ τὴν Ἀμερικὴν 2 ο/ο. Ἐξαιρέσει τῆς παροδικῆς ὑφέσεως τοῦ 1958, ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὸ διανυόμενον 1959 ἡ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος θὰ κυμαίνεται περί τῶν 4—5 ο/ο.

Η ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΚΑΙ Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΑΥΞΗΣΙΣ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΑΠΟΘΕΜΑΤΟΣ

Δευτέρα βασικὴ διαπίστωσις ἐπίσης μεγάλης σημασίας εἶναι ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀπὸ ἀπόψεως σταθερότητος τῶν τιμῶν εὐρίσκειται εἰς ῥηλεὺς θέσιν, ἐν συγκρίσει πρὸς πλείστας καὶ προηγμένας ἀκόμη καὶ μὲ σταθερὰν οἰκονομίαν χώρας. Οὕτω κατὰ τὴν τετραετίαν 1955—58 ἡ αὐξήσις τοῦ τιμαριθμοῦ κόστους ἠλῆθεν εἰς 7%, ἐνῶ εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Ἡν. Πολιτείας εἰς 8 ο/ο, εἰς τὴν Ὁλλανδίαν εἰς 10 ο/ο, Νορβηγίαν 11 ο/ο, Γαλλίαν 20 ο/ο, Τουρκίαν 44 ο/ο. Οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ, ὅτι ἡ σταθερότης τῶν τιμῶν, κυριώτατα εἰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν εὐρισκομένης Οἰκονομίας, αὕτη μὲν καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ ἐθνικὸν ἀγαθόν, ὡς οἰκονομικὸς δὲ παράγων προϋπόθεσιν οἰασθῆναι μόνιμων περιόδων.

Ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς σταθερότητος τῶν τιμῶν, κατὰ τὸν τρέχον ἔτος, συμφώνως πρὸς παρατιθέμενα ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ στοιχεῖα, συνεχίζεται ἡ αὐξήσις τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Κατὰ τὸ πρῶτον ἡδὴ ἑξάμηνον τοῦ 1959 ἦτο ἀνωτέρα κατὰ 5,7 % τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἡ κλωστοϋφαντουργία μόνον ἐσημείωσε κάμψιν ὀφειλομένην εἰς δυσχερείας τοῦ κλάδου. Ἡ γεωργικὴ ἔξ ἄλλου παραγωγὴ ὑπολογίζεται, συμφώνως πρὸς τὰ συγκεντρώμενα στοιχεῖα, ὅτι θὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦλάχιστον κατὰ 5 ο/ο, ἐναντι τοῦ 1958.

Κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1958 αἱ

ἐξαγωγαὶ ἠνέθησαν κατὰ 9 ο/ο ἐναντι τῶν ἐξαγωγῶν τοῦ 1957. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπολογίζονται νὰ φθάσουν εἰς τὸ ἐπίπεδον τοῦ 1958, διότι δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς διεθνούς ὑφέσεως κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐξημείωσαν κάμψιν κατὰ 134 ἑκατ. δολλ.

Τὸ συναλλαγματικὸν μας ἀπόθεμα κατὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ τρέχοντος ἔτους αὐξήθη ἐφάσκει τὰ 180,5 ἑκατ. δολλ., ἐναντι 161,7 κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1958, προβλεπομένης καὶ περαιτέρω αὐξήσεως τοῦ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

Καταθέσεις—Χρηματοδοτήσεις

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1955 αἱ ἰδιωτικαὶ καταθέσεις ἀνῆρχοντο εἰς 2.466 ἑκατ. δρχ., τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς 11.892 ἑκατ. δρχ. Ἡ ἀνωτέρω διαφορὰ ἐκφράζει τὸ μέγεθος τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν δραχμὴν. Ἡ συνολικὴ ἔξ ἄλλου πιστοδότησις τῆς οἰκονομίας ἀνῆρχετο τὸν Ἰούλιον τοῦ 1955 εἰς 11.219 ἑκατ. δρχ., τὸν Ἰούλιον δὲ τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς 23.044 ἑκατ. δρχ. Ἡ διαφορὰ εἶναι εὐγλωττος ἀπεικονίσις τῆς αὐξήσεως παραγωγικῆς δραστηριότητος κατὰ τὴν διανυθεῖσαν τετραετίαν, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας αἱ συνθηκῆς χρηματοδοτήσεως ἀπὸ τὰ διαθέσιμα τῶν

(Συνέχεια σελ. 42)

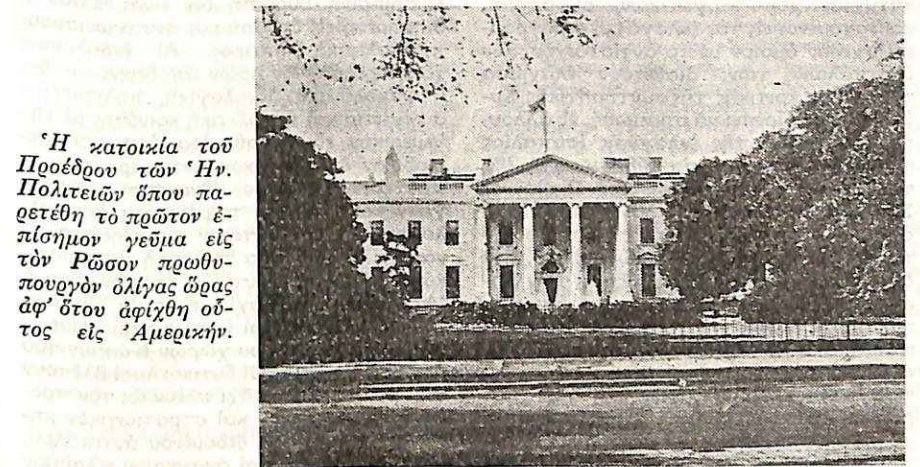
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

- ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΡΟΥΣΤΣΕΦ - ΑΪΖΕΝΧΑΟΥΕΡ
- ΑΓΓΛΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ
- ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ
- ΙΝΔΙΑΙ
- ΛΑΟΣ

Αἱ πρῶται ἐνδείξεις ἐκ τῆς συναντήσεως Ἀϊζενχάουερ—Κρούστσεφ εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐλάχιστα ἐνθαρρυντικά. Ἄν καὶ οὐδὲν ἀνεκοινώθη ἐπὶ τῆς πρώτης συνομιλίας τῶν δύο ἡγετῶν, ὁ σχετικὸς περιορισμένος χρόνος τῆς καὶ ἡ ἐπιφυλακτικότης τῶν δύο ἀνδρῶν μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς, ὁδηγεῖ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν ἐβίγησαν εἰς τὴν οὐσίαν των τὰ μεγάλα ἐπίμαχα προβλήματα. Ἀσφαλέστερον κάπως τεκμήριον ὅτι δὲν ἐπῆλθεν ἀκόμη οὐδεμία προσέγγισις εἰς τὰς ἀπόψεις ἐκάστου τῶν συνομιλητῶν ἐπὶ τοῦ τρόπου διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν αὐτῶν προβλημάτων, εἶναι αἱ δηλώσεις τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κρούστσεφ εἰς τὴν μεγάλην συνέντευξιν τοῦ πρὸς τὸν παγκόσμιον Τύπον εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Λέσχην τοῦ Τύπου» εἰς τὴν Οὐάσιγκτων. Πράγματι, ἡ δήλωσις τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσε πρὸς τοὺς δημοσιογράφους ὁ Ρώσος ἡγέτης ἐπαναλαμβάνει τὰς γνωστὰς σοβιετικὰς ἀπόψεις ἐπὶ τῆς γερμανικῆς ἐνοχτικότητος καὶ τῆς τύχης τοῦ Δυτικοῦ Βερολίνου, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας τῆς ἡ τετραμερῆς διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν Γενεύην, κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου.

Πιθανὴ ἐστία πολέμου

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Κρούστσεφ ἐπιμένει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ν' ἀγνοηθῇ ἡ ὑπαρξὶς ὡς ἀνεξαρτήτου κράτους τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ σύναψις δύο συνθηκῶν εἰρήνης κεχωρισμένως μ' ἕνα ἑκάστον τῶν γερμανικῶν κρατῶν, διότι «ἡ παράστασις τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἐγκυμονεῖ κινδύνους τρίτου παγκοσμίου πολέμου, τὸν ὁποῖον καλλιεργοῦν ὠρισμένοι κύκλοι τῆς Βόννης καὶ οἱ ὄνειρενόμενοι τῆς ἀνταποδόσεως Γερμανοὶ μιλιταρισταί». Διὰ τὸ Βερολῖνον φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς τῶν δυτικῶν δυνάμεων καὶ νὰ καταστήτῃ «ἐλευθερά πόλις». Τὰς αὐτὰς ἀποψεις φαίνεται νὰ ἐπανελάβεν ὁ κ. Κρούστσεφ καὶ κατὰ τὴν «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» συζήτησίν του μὲ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπιτροπῆς τῆς ἀμερικανικῆς Γερουσίας. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ

Ἡ κατοικία τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ὅπου παρετέθη τὸ πρῶτον ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸν Ρώσον πρωθυπουργὸν ὀλίγας ὥρας ἀπ' ὅτου ἀφίχθη οὗτος εἰς Ἀμερικὴν.

Ρώσος πρωθυπουργὸς πολλαπλασιάζει τὰς ἀφηρημένους διακηρύξεις του—κατὰ τὰς ἐπίσημα γεύματα καὶ τὰς προσφωνήσεις—περὶ τῆς ἀνάγκης τερματισμοῦ τοῦ ψυχροῦ πολέμου, τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως, τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἀλλὰ χωρὶς νὰ δεσμεύεται μὲ συγκεκριμένας προτάσεις ἢ νὰ ὑποβάλῃ νέας ἰδέας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων.

Συγκρατημένη αἰσιοδοξία

Παρὰ ταῦτα, καὶ τὸ γεγονός καὶ μόνον τῆς ἐπαφῆς τῶν δύο ἡγετῶν τῶν μεγάλων δυνάμεων τοῦ κόσμου, θεωρεῖται ἤδη ὡς ἀπαρχὴ μεταβολῆς τῆς κρατοῦσης σήμερον ἀτμοσφαιρᾶς ἐντάσεως εἰς τὸν κόσμον καὶ διατυπώνεται—μετὰ πάσης ἐπιφυλάξεως—ἐλπίδες ἱκανοποιητικῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀναμένεται ὅτι, κατὰ τὴν ἀποφασιστικὴν φάσιν τῶν ρωσοαμερικανικῶν συνομιλιῶν εἰς τὸ «Ναίτιβιντ Κάμπ» ὅπου οἱ δύο ἡγέται θὰ ἀποσυρθοῦν μετὰ τὴν τερματισμὸν τῆς, ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, περιοδείας τοῦ Σοβιετικοῦ πρωθυπουργοῦ, θὰ διευκρινισθοῦν αἱ πραγματικαὶ διαθέσεις τοῦ Κρεμλίνου καὶ θὰ κριθῇ ἐάν ἡ πρώτη αὕτη ἐπαφὴ θ' ἀποτελέσῃ τὴν ἀπαρχὴν σειρᾶς διεθνῶν διαπραγματεύσεων, εἰς διάφορα ἐπίπεδα, ἡ θὰ συνεχισθῇ ἡ σημαντικὴ ἀδιέξοδος διεθνῆς κατάστασις. Γενικῶς, πάντως, κρατεῖ ἡ πεποίθησις ὅτι αἱ συνομιλίαι τῶν δύο ἀνδρῶν καὶ ἐν ἀκόμῃ δὲν συντελέσουν εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν ἀπόψεων τῶν δύο κόσμων, δὲν θὰ ὁδηγήσουν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως διότι οἱ δύο ἡγέται θὰ καταλήξουν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐνάρξεως τῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ θεμάτων ὅπου ὑφίστανται προοπτικαὶ συμφωνίας, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἡ λύσις τοῦ ὁποίου εἶναι δυνατόν ν' ἀγάγῃ καὶ εἰς τὴν ρύθμισιν

τῶν ἄλλων ἐκκρεμοτήτων καὶ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸν κόσμον ἐνὸς εἰρηνικοῦ «μόντου βιβέντι».

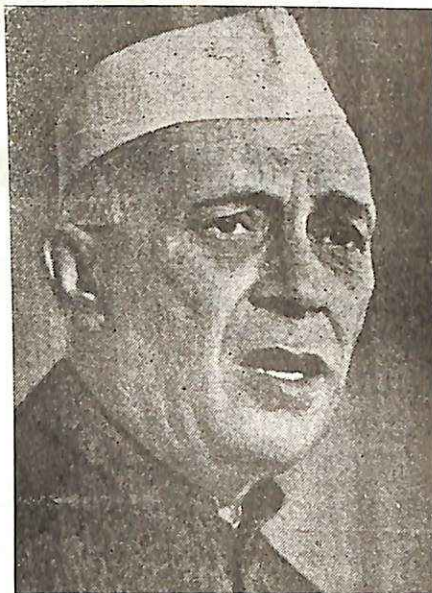
Ἐκλογαὶ εἰς Μ. Βρεταννίαν

Μὲ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι «ἐν ὧσι σοβαρῶν διεθνῶν διαπραγματεύσεων ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ εἰς τὸν λαὸν ἡ εὐκαιρία νὰ ἀποφασίσῃ ποῖος θ' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν χώραν εἰς αὐτὰς» ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς κ. Μὰκ Μίλλαν ἀνεκοίνωσε τὴν διεξαγωγὴν βουλευτικῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου. Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων διαλύεται τὴν 18ην Σεπτεμβρίου καὶ τὸ νέον κοινοβούλιον θὰ συνέλθῃ τὴν 27ην Ὀκτωβρίου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀνεμένετο ἀπὸ ἀρκετῶν ἡδὴ μηνῶν διότι ἦτο γενικῶς γνωστὸν ὅτι τὸ Συντηρητικὸν Κόμμα ἠσθάνετο ὅτι ὅλοι αἱ ἐσωτερικαὶ καὶ αἱ διεθνῆς περιστάσεις εἶναι εὐνοϊκαὶ διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ μίαν ἀκόμῃ πενταετίαν. Πράγματι, οἱ Συντηρητικοὶ ἐκκινοῦν ὑπὸ ἀρίστους συνθήκας διὰ τὴν ἐκλογικὴν ἀναμέτρησιν. Εἰς τὸ ἐσωτερικόν, χάρις καὶ εἰς τὴν εὐμενῆ διεθνή οἰκονομικὴν συγκυρίαν, κατάρθωσαν νὰ μειώσουν τὴν ἀνεργίαν, ν' αὐξήσουν τὰ συναλλαγματικά ἀποθέματα τῆς χώρας καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν εὐλοῶν προοπτικὴν ἐργασιῶν τῶν παραγωγικῶν κλάδων. Εἰς τὸ ἐξωτερικόν, αἱ διπλωματικαὶ πρωτοβουλίαι ὑπὲρ τῆς μειώσεως τῆς διεθνούς ἐντάσεως μὲ κορυφαίαν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Μὰκ Μίλλαν εἰς Μόσχαν, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία τῶν τινά τῶν συναντήσεων Ἀϊζενχάουερ—Κρούστσεφ, ἀνεκώσαν τὸ διεθνὲς κύρος τῆς χώρας.

Πρέπει ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι τὰ ἐπιτεύγματα ταῦτα ὀφείλονται εἰς τὸν κ. Μὰκ Μίλλαν, ὁ ὁποῖος, ἀναλαβὼν ἰὴν ἡγεσίαν τῶν Συντηρητικῶν μετὰ τὴν κωμικὴν ἐ-

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΝΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Ἡ δραματικὴ ἀπάντησις τοῦ κ. Ἀντενάουερ εἰς τὸ μήνυμα τοῦ κ. Κρούστσεφ. Τὴν σχολιάζει εὐμενῶς ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργός. Ἐκδηλώσεις συμπαθείας πρὸς τὴν Πολωνίαν ἐπὶ τῇ 20ῇ ἐπετείῳ τῆς ναζιστικῆς ἐπιθέσεως.—Οἱ φόβοι Τσέχων καὶ Πολωνῶν διὰ τὰ ἐδάφη των.—Αἱ προσπάθειαι τῆς Βόννης νὰ προσεγγίσῃ τοὺς δύο ἀνατολικοὺς δορυφόρους.

Ὁ πρωθυπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν Παντίλ Νεχρού.

φίστανται ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς Κίνας—ἡ ὁποία οὐδέποτε ἀνεγνώρισε ὠρισμένως προσαρτήσεις καὶ καθορισμοὺς συνόρων ὑπὸ τῶν Βρετανῶν, τότε κυριάρχων τῶν Ἰνδιῶν—ἡ προβολὴ των, πάντως, τὴν στιγμὴν τῆς διεθνούς ὑφέσεως ἐνισχύει τὴν ἀποψιν ὅτι τὸ Πεκίνον ἐπιθυμεῖ νὰ καταστήσῃ ἑνὸν τὴν παρουσίαν του εἰς τοὺς κ.κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ Κρούστσεφ. Τέλος, ὡς εἰδικότερος λόγος τῆς αἰφνιδιαστικῆς αὐτῆς κινεζικῆς κακοθυμίας, πρέπει νὰ θεωρηθῇ αἱ αἰχμαὶ τῆς Κίνας κατὰ τῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς ὁποίας ἀποδίδουν τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὸ Θιβέτ καὶ τὰς ὁποίας κατηγοροῦν διὰ τὴν παροχὴν ἀσύλου καὶ ἡθικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὸν Δαλαί Λάμα καὶ τοὺς καταφυγόντας εἰς τὸ Ἰνδικὸν ἔδαφος ὁπαδοὺς του.

Ἐπιτροπὴ τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς τὸ Λάος

Ἡ κατάστασις εἰς τὸ Λάος, ἡ ὁποία ἐφαίνετο πρὸς στιγμὴν λαμβάνουσα δραματικὰς διαστάσεις, εἰσῆλθεν ἀποτόμως εἰς ἀπόλυτον ὕφεσιν. Μετὰ τὴν δραματικὴν ἐκκλήσιν πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν ἐπὶ τόπου τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐρεύνης, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λάος ἀνεκοίνωσεν αἰφνιδίως ὅτι βασιλεύει πλήρης ἡσυχία εἰς τὴν χώραν καὶ ὅτι δυσκολεύεται νὰ προσκομίσῃ τεκμήρια διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ἐπέμβασιν στοιχείων ἐκ τοῦ Βορείου Βιετνάμ καὶ τῆς Κίνας. Ἄν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐρεύνης τοῦ Ο.Η.Ε. δὲν παρουσίασεν ἀκόμη τὰ πορίσματα τῆς, φαίνεται ἤδη σαφῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λάος, ἐπιδιώκουσα τὴν αὐξάνσιν τῆς ἀμερικανικῆς βοήθειας καὶ τὴν σύναψιν στρατιωτικῆς συμμαχίας μετὰ τὰς Ἡνωμἐνες Πολιτείας, ἔσπευσε νὰ ἐμφανίσῃ ὡς ἐξωτερικὴν ἐπέμβασιν τὴν ἀνταρσίαν τῶν ὁπαδῶν τοῦ Παθὲτ Λάο.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ὅλον ζήτημα παραμένει ἐκκρεμὲς καὶ ἀντίπαλοι δυνάμεις εἰς τὸ Λάος τελοῦν ἐν ἀναμονῇ τῶν συνομιλιῶν Ἀϊζενχάουερ—Κρούστσεφ.

ΤΕΡΠΟΣ ΠΗΛΕΙΔΗΣ

κείνην περιπέτειαν τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Αἰγύπτου—ἡ ὁποία ὑπῆρξε πλῆγμα διὰ τὸ κόμμα καὶ ἐστοίχισε τὴν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν εἰς τὸν τότε πρωθυπουργὸν κ. Ἦντεν—καὶ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας εἰς κατὰστασιν ὀξείας ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς κρίσεως, κατ'ὁρῶσεν ἐν τὸς τριετίας ν' ἀντιστρέψῃ τὸ ρεῦμα ὡς τε νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ὁδηγήσῃ τὸ κόμμα του μετὰ βέβαιον αἰσιοδοξίαν πρὸς τὴν ἐκλογικὴν νίκην. Ἡ εὐνοϊκὴ αὐτῇ θέσις τῶν Συντηρητικῶν καθιστᾷ, κατ' ἀντίστροφον λόγον, προβληματικὴν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Ἐργατικῶν, οἱ ὅποιοι, κατερχόμενοι εἰς τὰς ἐκλογὰς μετὰ πρόγραμμα καὶ σχεδὸν ὅμοιον μετὰ τὸ ἀντίστοιχον τῶν ἀντιπάλων των, διαθέτουν ἐλάχιστα περιθώρια κριτικῆς τῆς συντηρητικῆς Κυβερνήσεως. Πρέπει νὰ σημειωθῇ, ἐξ ἄλλου, ὅτι, δεδομένης τῆς ἐκλογικῆς ἰσοπαλίας τῶν δύο κομμάτων, μία αὐξήσις κατὰ 2% τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων ποῦ ἔλαβον οἱ Συντηρητικοὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1955 ἀρκεῖ διὰ ν' ἀναβιβάσῃ τὴν σημερινὴν πλειοψηφίαν των ἐκ 58 ἐδρῶν εἰς 150, ἐνῶ διὰ τοὺς Ἐργατικοὺς μία αὐξήσις τῶν ψήφων των κατὰ 3% θὰ τοὺς παρᾶσχῃ ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων πλειοψηφίαν ποῦ ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἀνάσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν. Παρὰ τὰ προγνωστικὰ ταῦτα ἡ πραγματικὴ ἔκβασις τῶν ἐκλογῶν παραμένει ἀγνώστος διότι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ποσοστὸν τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς ἀποχῆς τῶν ἐκλογέων. Ὡς ἐνδείξεις, πάντως, χαρακτηριστικὴ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ εὐμενὴς ἀντίδρασις τῶν οἰκονομικῶν παραγόντων καὶ τοῦ Χρηματιστηρίου τοῦ Λονδίνου, ὅπου αἱ μετοχὰί τῆς βιομηχανίας χάλυβος—τὴν ὁποίαν οἱ Ἐργατικοὶ προτίθενται νὰ ἐθνικοποιήσουν—ἐσημείωσαν σημαντικὴν ἀνάσιν τῆς ἀξίας των. Τὸ γεγονός αὐτὸ προεξοφλεῖ ὑπὸ μίαν ἐννοίαν τὴν νίκην τῶν Συντηρητικῶν.

Ἡ περιοδεία τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Εὐρώπην

Ἡ ἀπρόοπτος ἀναγγελία τῶν ἐπισκέψεων Ἀϊζενχάουερ—Κρούστσεφ, ἐπρόκλεισεν, ὡς γνωστόν, σύγχισιν τινα μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν μελῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας. Ἐνώπιον τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, ἡ ὁποία ἐνεφανίζετο ὅτι ἐνισχύει τὰ διασπαστικὰ σχέδια τῆς Μόσχας, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀπεφάσισε νὰ ἐπισκεφθῇ πρὸ τῆς συναντήσεώς του μετὰ τὸν Σοβιετικὸν πρωθυπουργὸν τὰς πρωτεύουσας τῶν μεγάλων δυτικῶν συμμάχων του καὶ νὰ παρᾶσχῃ διὰ ζωῆς τὰς δεούσας ἐξηγήσεις.

Ἡ προεδρικὴ αὐτῇ περιοδεία ἀπέληξεν εἰς νέαν, ἄνευ προηγουμένου, ἀνασφυρηλάτησιν τῶν δεσμῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ ἔδωκε τὴν χαριστικὴν βολὴν εἰς τὰς ἐλπίδας τῆς σοβιετικῆς πολιτικῆς. Ποτὲ ἴσως ἄλλοτε δὲν ἐλειτούργησε μετὰ τόσην θαυμαστὴν ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν ὁ νόμος τῆς ἑτερογενείας τῶν σκοπῶν—δηλαδὴ τῆς ἐμφανίσεως ἀποτελέσματος ἀπολύτως ἀντιθέτου τοῦ ἐπιδιωκόμενου. Τὸ Κρεμλίον, μετὰ μηχανορραφίας καὶ τοὺς ἐλιγμούς του, συνετέλεσεν ὅσον οὐδεμία ἄλλη βετικὴ προσπάθεια, εἰς τὴν συνειδητοποίησιν τῆς ἀξίας τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας ὑπὸ τῶν μετεχόντων λαῶν καὶ τὴν ἀναστήλωσιν τῆς αἰγλῆς τῆς εἰς τὰ ὅμματα τῶν οὐδετέρων χωρῶν.

Θερμαὶ ἐκδηλώσεις

Εἰς τὴν Βόννην, τὸ Λονδίον καὶ τοὺς Παρισίους, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἔτυχε νὰ υποδοχῇ, τῆς ὁποίας ἡ ἑκτασίς καὶ

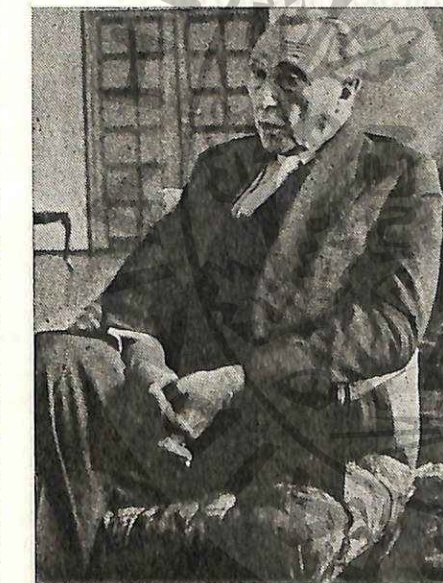
σμός, οὔτε κανένα κράτος ἐπείδῃ εἶναι σοσιαλιστικόν. Θὰ ἦμην μάλιστα διατεθειμένος ν' ἀναγνωρίσω ὅτι εἰς ὠρισμένα στάδια τῆς ἐξελίξεως ἐνὸς λαοῦ ὁ σοσιαλισμὸς θὰ ἤδυνάτο νὰ εἶναι ἴσως μία μορφή οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως εὐνοοῦσας τὴν πρόδον. Ἀντιθέτως, δὲν πιστεύω ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς ἡμπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ δι' ἑνα μὲγαν λαὸν τὸ τελικόν στάδιον καὶ τοῦτο διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι οὔτε ἀγγελοι οὔτε ἀγριοὶ ἐνεργοῦντες ἐξ ὧν τῶν προσωπικῶν συμφερόντων των. Τέλος ὁ καγκελλάριος ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀποψιν ὅτι μία συμφωνία ἐπὶ τοῦ ἀποπλισμοῦ θὰ εὐνοήσῃ ὅχι μόνον τὴν διεθνὴ ὕφεσιν ἀλλὰ καὶ τὴν φιλικὴν ἐπὶ λυσιν τῶν γερμανικῶν προβλημάτων.

Ὁ προσωπικὸς καὶ μετρημένος αὐτὸς τόνος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ διαφυγῇ τῆς προσοχῆς τοῦ κ. Κρούστσεφ, ὁ ὁποῖος σχολιάζων τὴν ἀπάντησιν τοῦ καγκελλάρου παρετήρησεν ὅτι: «Εἰς πρώτῃ ἀνάγνωσιν προεῖναι εὐνοϊκὴν ἐντύπωσιν καὶ ἀπὸ τὸν διακριτικὸν τόνον τῆς ἐξαορίζε ἀπὸ τὰ προηγουμένα γερμανικὰ ἐγγράφα».

Αἱ ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Πολωνίας

Τὴν πρώτῃν Σεπτεμβρίου, εἰκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἐσβολῆς τῶν ναζιστικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Πολωνίαν, ὁ καγκελλάριος Ἀντενάουερ, ὁ ἀντικαγκελλάριος κ. Ἐρχαρτ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ Μπούντεσταγκ (Βουλῆς) κ. Γκέρστενμαγιερ ἐξεφώνησαν λόγους διὰ τῶν ὁποίων κατεδίκασαν ἀπεριφράστως τὴν ἀπρόκλητον ἐπίθεσιν τοῦ Χίτλερ ἐναντίον τῆς Πολωνίας. Ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολωνικὸν λαὸν ὁ δρ. Ἀντενάουερ εἶπε, μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἀπὸ αἰῶνος καὶ πλέον ὁ συμπαθὴς αὐτὸς λαός, χωρὶς νὰ παύῃ εἰς οὐδὲν, ὑπέφερε ἀπὸ τὰς πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς συγκρούσεις εἰς τὴν Εὐρώπην. Τρεῖς φορές ὑπῆρξεν ἀντικείμενον διαιμελισμοῦ καὶ πρὸ εἰκοσὶ ἐτῶν ὑπῆρξε τὸ πρῶτον θύμα τοῦ τελευταίου πολέμου ὅταν ἡ Χιτλερικὴ Γερμανία καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις ἐσέβαλον καὶ ἠρῶμασαν σκληρῶς τὴν χώραν ταύτην. Διὰ τοῦτο δηλῶ, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ βαυτεῖρα πεποίθησίς μου, ὅτι ἡ Γερμανία, ἡ νέα Γερμανία θὰ διατηρήσῃ μίαν ἡμέραν σχέσεις ἀγαθῆς γειτονίας μετὰ τὴν Πολωνίαν».

Ἀντενάουερ: «Οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀγριοι».

Ἡ ἐκδήλωσις αὐτῇ τοῦ καγκελλάρου θὰ ἐτύγχανεν ἀσφαλῶς καλῆς υποδοχῆς ἀπὸ τῆς πλειοψηφείας τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ ἐάν εἰς τὸν λόγον δὲν ἐτίθεντο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις μετὰ τὴν Χιτλερικὴν Γερμανίαν, ὡς καταστροφῆς τῆς Πολωνίας. Ἡ ὑπόμνησις τοῦ ἀνηθίκου ἐκείνου γερμανοσοβιετικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπρόκλεισε τὴν μνήμην τῶν Σοβιετικῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν καὶ τῶν Πολωνῶν ἐπισήμων, οἱ ὅποιοι ἀντέδρασαν κατὰ τρόπον βίαιον εἰς τὴν ὁμίλιαν τοῦ καγκελλάρου. Τὸ ἐπίσημον σοβιετικὸν πρακτορεῖον «Τάσ» ἀφοῦ κατηγόρησε τὸν δρ. Ἀντενάουερ ὡς ἐν κρυπτῷ ὑποστηρικτὴν τοῦ ναζισμού, ἐξαοκλήσας τὸν λόγον συμπαθείας πρὸς τὸν πολωνικὸν λαὸν ὡς φιλοφρονήσεις ἀξίας ἐνὸς φαρισαίου ὁ ὁποῖος ἀπευθύνεται εἰς «ἀνθρώπους ἐχόντας βραχίονα τὴν μνήμην». Ὁ Πολωνὸς πρωθυπουργός κ. Συράνκιεβιτς ὑπῆρξεν ἀκόμη περισσότερο βίαιος. Ἀπεριφράστως κατήγγειλε τὸν καγκελλάριον ὡς ἐχθρὸν τῆς δάκρυα κροκοδείλου διὰ τὰ δεινὰ τῆς Πολωνίας καὶ ἐτόνυσεν εἰς τὴν χώραν του ἀνῆκουσα εἰς τὸ «σοσιαλιστικὸν στρατόπεδον καὶ ἐχούσα συμμάχους τὴν Σοβιετ. Ἐνῶσιν καὶ τὴν Ἀνατολικὴν Γερμανίαν δὲν ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τὰς μιλιταριστικὰς βλέψεις τῆς Βόννης».

Ἡ φοβία Πολωνῶν καὶ Τσέχων

Παρὰ τὰς μικροχόλους αὐτὰς ἀπαντήσεις τῶν ἀνατολικῶν, πρέπει νὰ θεωρητὰ βέβαιον ὅτι ἀπὸ δυτικῆς γερμανικῆς πλευρᾶς θὰ συνεχισθῶν αἱ προσπάθειαι προσεγγίσεως καὶ ἀποκαταστάσεως ὁμαλῶν σχέσεων μετὰ τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν. Ἡ πολιτικὴ αὐτῇ—ἡ ὁποία ἐνθαρρύνεται ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανούς—ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξουδεμερωθῇ ἡ ἐνδεῶς προπαγανδιστικὸν ἐπιχειρήματα τῆς σοβιετικῆς διπλωματίας. Ἀπὸ τῆς ἐντάξεως τῆς Δυτικῆς Γερμανίας εἰς τὸ Ν.Α.Τ.Ο. καὶ τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ τῆς πραγματικῆς φοβίας κατέχει τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἐναντί τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ γείτονος. Οἱ μὲν Πολωνοὶ διότι διαβλέπουν κίνδυνον ἀκρωτηριασμοῦ τῆς χώρας των κατὰ τὰ ἀνατολικὰ γερμανικὰ ἐδάφη ποὺ προσήρτησαν μεταπολεμικῶς, δοθέντος ὅτι ἡ Βόννη δὲν ἀναγνωρίζει τὴν γραμμὴν Ὀδερ—Νάισσε, οἱ δὲ Τσεχοσλοβακοὶ διὰ τὴν ἐνδεχομένην προβολὴν ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς Σουηδίας, ἡ ὁποία κατωκίετο προπολεμικῶς ἀπὸ 3,5 ἑκατομμύρια Γερμανοὺς. Τούς δικαιολογημένους αὐτοὺς φόβους ἐκμεταλλεύεται ἐπιτηδεύει ἡ Σοβιετικὴ Ἐνῶσις ἐμφανίζομένη ὡς μοναδικὴ ἐγγυητρία τῶν σημερινῶν ὁρίων τῶν δύο τούτων κρατῶν διότι αἱ μεγάλαι δυτικαὶ δυνάμεις—τὴν τῆς Γαλλίας—διὰ νὰ μὴ δυσαρθεύσῃσιν τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν δὲν ἀνεγνώρισαν καὶ ἐντὶ γιοῦρε» τὰ μεταπολεμικὰ ταῦτα σύνορα. Ἡ θεμελιώδης αὐτῇ διαφορά παρεμποδίζει σοβαρῶς τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τῶν δύο ἀνατολικῶν δορυφώρων, διότι ἡ Κυβέρνησις τῆς Βόννης, διὰ πολλοὺς λόγους, δὲν δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς ὀριστικὰ τὰ σημερινὰ των σύνορα, ἀν καὶ προσφέρεται νὰ παρᾶσχῃ διαβεβαιώσεις περὶ μὴ βίαιας μεταβολῆς τῆς σημερινῆς καταστάσεως, ὑπογράφουσα μάλιστα καὶ σχετικὸν συμφωνοῦν μὴ ἐπιθέσεως. Χωρὶς νὰ παραγνωρίζονται αἱ πραγματικαὶ αὐταὶ δυσχερεῖαι, πιστεύεται ὅτι ἡ συντελούμενη μεταβολὴ τῶν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Βόννης—ἡ ὁποία ἀντελήφθη ὅτι ἡ πολιτικὴ Ντάλλες ἐνταφιάσθη μετ' αὐτοῦ—καὶ πρὸ παντὸς ἡ κατ' ἀρχὴν ἀπήχησις ποὺ εὗρεν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ κ. Κρούστσεφ, θὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἑνα ὁμαλότερον κέντρος βιβέντιν μεταξὺ Δυτικῆς Γερμανίας καὶ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ, ἴδιως ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν συναντήσεων Ἀϊζενχάουερ—Κρούστσεφ δημιουργηθῇ εὐνοϊκὸν διεθνὲς κλίμα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

24Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

6-27 Σεπτεμβρίου 1959

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

Σας ενδιαφέρει όπωσδήποτε.
'Αποτελεϊ δαυμαστήν προβολήν
τῆς ἑλληνικῆς καὶ παγκοσμίου
παραγωγῆς εἰς μίαν προθήκην
μήκους 30 χιλιομέτρων.

Συμμετέχουν 13 Κράτη: Αὐστρία, Βουλγα-
ρία, Γιουγκοσλαυία, Δυτική Γερμανία,
'Ηνωμ. Πολιτεῖαι, 'Ισραήλ, 'Ιταλία,
Κύπρος, Οὐγγαρία, Πολωνία,
Ρουμανία, Σοβιετ. 'Ενω-
σις, Τσεχοσλοβακία.

**ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ**

ΜΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΖΟΥΓΚΛΑΝ

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΠΑΝΕΡΧΟΝ'ΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΟΣ

Παρά τούς ὠκεανούς μελάνης πού ἐχύ-
θησαν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπι-
σκέψεων μεταξύ Κροῦτσσεφ καὶ 'Αϊζεν-
χάουερ, ἀπὸ τὸ Λάος ἐξηκολούθησαν νὰ
μεταδίδονται ἀδιαλείπτως συγκεχυμέ-
ναι πληροφορίες περὶ ἑνὸς παραδόξου
πολέμου ἀριθμούντος ἤδη ἀρκετῶν ἐβδο-
μάδων ἡλικίαν.

Τὸ Λάος, (προφέρεται Λάχ-δζ) εἶναι
ἓνα πιστότατα βουδδιστικὸν βασίλειον,

Ὁ πρωθυπουργὸς Φοντ Σανανικόνε :
'Ανῆλκεν εἰς τὴν Δύσην.

γνωστότερον καὶ ὡς «ἡ γῆ τοῦ ἐνὸς ἑκα-
τομμυρίου ἐλεφάντων» μεταξύ τῶν 'Ινδο-
κινέζων. Ἀπετέλει ἄλλοτε τμήμα τῆς
γαλλικῆς 'Ινδοκίνας, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν
ἀπεσπάρθη κατὰ τὴν περίφημον Διά-
σκεψιν τῆς Γενεύης, τὴν συνελθοῦσαν
μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὀχροῦ Ντιέν
Μπιέν Φοῦ. Οἱ κομμουνισταὶ τὸ ἀπει-
λοῦν ἀπὸ Βορρᾶ (Κίνα) ἀπὸ 'Ανατολῶν
(Βόρειον Βιετνάμ) καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἑν-
δον, διὰ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος
Παθὲτ Λάο. Πρὸ 18 μόλις μηνῶν ἐφαί-
νετο ὅτι ἦτο καταδικασμένον νὰ περιέλθῃ
ἀφεύκτως εἰς τοὺς κομμουνιστάς. Κατό-
πιν μιᾶς παραδόξου καὶ ἐξοργιστικῆς
εὐπίστου συμφωνίας μετὰ τοὺς Λαοτιανούς
κομμουνιστάς ἀντάρτας, ἡ κυβέρνησις
ἐκράτησε δύο ἀπὸ τὰ ὑπουργεῖα τῆς διὰ
τοὺς ἐρυθροὺς καὶ συνεφώνησε εἰς τὴν
συγχώνευσιν δύο συνταγμάτων κομμου-
νιστῶν ἀνταρτῶν, μετὰ βασιλικά Λαο-
τιανὰ στρατεύματα. 'Εντὸς ἑνὸς ἔτους
ὁμως, καὶ συγκεκριμένως ἀφ' ἧς στιγμῆς
ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ δυναμικώ-
τατος 55ετής πρωθυπουργὸς Φοντ Σα-
νανικόνε, ἡ ἐρυθρὰ πλεγματὶς ἀνεκόπη.
'Ο πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ἀπεριφρά-
στως ὅτι τὸ Λάος ἀνήκει εἰς τὸν ἐλεύθερον

κόσμον, ἀπήλλαξε τὴν κυβέρνησιν κα-
θὼς καὶ τὸν στρατὸν ἀπὸ τὰ κομμουνι-
στικά στοιχεῖα (ὡς ἐκ τῶν πρωτοβου-
λιῶν του οἱ ἐρυθροὶ ἐδραπέτευσαν εἰς τὸ
Βόρειον Βιετνάμ) καὶ ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ
ἦτο ἀνεπιθύμητος ἡ ἐκ Πολωνῶν, 'Ινδῶν
καὶ Καναδῶν διεθνῆς ἐπιτροπὴ ἐλέγχου
τὴν ὁποῖαν εἶχεν ὀρίσει ἡ Διάσκεψις τῆς
Γενεύης. Διότι ἐνῶ οἱ 'Ινδοὶ καὶ οἱ Κανα-
δοὶ τὰ εἶχαν χαμένα, οἱ ἐρυθροὶ, διὰ τῶν
Πολωνῶν ἐφρόντιζαν νὰ «κάνουν τὴν
δουλειά» τους. Τὰ πράγματα ἐφαίνοντο
νὰ ἐξελίσσωνται ὑπὲρ τῆς Δύσεως κατὰ
τὸν πλέον εὐκατεῖον τρόπον.

'Αλλ' οἱ ἐρυθροὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ
παραδεχοῦν τὴν ἥτταν των τόσον εὐ-
κολα. Παρὰ τὰς βροχὰς τῆς περιόδου
τῶν μουσσῶνων πού ἐσάρωναν τὶς κοι-
λάδες, κομμουνιστοκίνητοι ἄνδρες τῆς
φυλῆς τῶν Μαύρων Θάϊ, γυμνασμένοι
καὶ ὠπλισμένοι εἰς τὸ Βόρειον Βιετνάμ
εἰσέβαλαν πρὸ δύο μηνῶν περίπου εἰς
τὰς ἀπομακρυσμένας βορεινὰς Λαοτινὰς
ἐπαρχίας Φονγκσαλὺ καὶ Σάμ Νέουα. Οἱ
ἐρυθροὶ ἀντάρτες ἐγλιστροῦσαν ἀθό-
ρυβα μέσα ἀπὸ τὴν ζούγκλαν, συνήθως
κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, ἐκτυ-
ποῦσαν ἀπομακρυσμένα φυλάκια τοῦ
Λαοτινοῦ στρατοῦ καὶ κατὰ τὴν αὐγὴν
ἀπεχώρουν, ἀφήνοντας τὰ στρατεύ-
ματα τοῦ Παθὲτ Λάος νὰ συνεχίσουν
τὸν ἀγῶνα.

Ὁ ἀμερικανικὸς ἀντιαρματικὸς ἐκτο-
ξευτὴρ δὲν ἀρκεῖ εἰς τὴν ἀντιμετώπι-
σιν τῆς εἰσβολῆς.

Κινούμενοι πάντοτε ἀθόρυβως, οἱ 'Ε-
ρυθροὶ ἀντάρται αἰφνιδίαν τὴν μίαν
μετὰ τὴν ἄλλην τὰς μικρὰς Λαοτινὰς
φρουρὰς, ἐφόνευσαν περὶ τοὺς 300 ἄν-
δρας τῶν κυβερνητικῶν δυνάμεων καὶ
κατέλαβαν ἀρκετὰ χωρία πλησίον τῆς
κλασσικῆς γραμμῆς τὴν ὁποῖαν ἀκολου-
θοῦν οἱ εἰσβολεῖς εἰς τὴν 'Ινδοκίνα, πλη-
σίον τοῦ χωρίου Ντιέν Μπιέν Φοῦ. 'Υ-
στερα ἀπὸ δύο ἐβδομάδας, αἱ ὁποῖαι
παρήλθον μετὰ σχετικὴν ἡρεμίαν, οἱ κομ-
μουνισταὶ ἐπετέθησαν καὶ πάλιν. 3500
μόνον ὄριστα ὠπλισμένοι καὶ θαυμά-

στῶν, ἔστω καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυ-
σμοῦ παρέμενε πιστὸν εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν.

Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ ἠθικὸν τῶν σκλη-
ροτραχήλων ἀλεξιπτωτιστῶν τοῦ Λαο-
τινοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Σαμνέουα εἶναι
ἄριστον, παρὰ τοὺς μικροὺς μισθοὺς καὶ
τὴν ἑλλειψιν ἐφοδίων. Τελευταίως, εἰς
τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς ζούγκλας ἐφό-
νευσαν 200 ἐπαναστάτας καὶ ἡμιολώ-
τισαν 50. Γενικῶς ὁμως, ὁ ἐξ 25.000 ἄν-
δρῶν στρατὸς τοῦ Λάος εἶναι ἀνεπαρκέ-
στατα γυμνασμένος. Αἱ νέαι κομμουνι-

Δέσμοι κομμουνισταὶ ἀντάρται ὁδηγοῦνται εἰς στρατόπεδον αἰχμαλώτων.

σια ἐκπαιδευμένοι ἄνδρες, παρ' ὀλίγον
νὰ καταλάβουν τὰς σημαντικώτατας βο-
ρεινὰς ἐπαρχίας τοῦ Λάος. «Σωστὸς πό-
λεμος γίνεται εἰς τὴν Σαμνέουα» ἔλεγεν
εἰς κάποιον Ἀμερικανὸν ἀνταποκριτὴν
ὁ διοικητὴς τῶν στρατευμάτων τοῦ
Βορρᾶ, 39ετής ταξίαρχος Ἀμχά Σουχα-
βόνγκ, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐκπαιδευθῆ εἰς τὴν
Γαλλίαν. «Καθημερινῶς χάνω ἄνδρες.
Κοντεύω νὰ χάσω τὸ κεφάλι μου. Κα-
θημερινῶς στέλνω τηλεγραφήματα εἰς
τὸ ὑπουργεῖον 'Εθνικῆς Ἀμύνης προσπα-
θῶν νὰ ἐξηγήσω τὴν κατάστασιν. Μέχρι
στιγμῆς δὲν ἔλαβα ἀπάντησιν. Τοὺς
ἠρώτησαν ἐπανειλημένως: «Θέλετε νὰ
σωθῇ ἡ Σαμνέουα, ναι ἢ ὄχι;» Ὁ στρα-
τηγὸς Ἀμχά δὲν ἐζητοῦσεν ἐνισχύσεις.
'Ὅπως ἐδιδάχθησαν οἱ Γάλλοι τὸ 1954,
αἱ ὁρθόδοξοι μέθοδοι πολέμου ἀποδει-
κνύονται ἀχρηστοὶ μέσα εἰς τὴν ζού-
γκλαν, ὅπου δὲν ὑπάρχουν δρόμοι καὶ
ὅπου οἱ μουσσῶνες ἀχρηστεύουν τὰ ἐλά-
χιστα μικρὰ στρατιωτικὰ αεροδρόμια.
'Ὅ,τι χρειάζεται εἶναι χρήματα, φάρ-
μακα, τροφὰς καὶ ὅπλα διὰ νὰ διανεῖμῃ
εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἀπειλούμενων
χωρίων. «Πρέπει νὰ κερδίσωμεν τὶς καρ-
διὰς τοῦ λαοῦ, νὰ τὸν ὀπλίσωμεν, νὰ
τὸν ὀργανώσωμεν εἰς ἀνταρτικὰς ὁμά-
δας καὶ νὰ τὸν ἐξαπολύσωμεν ἐναντίον
τῶν ἐρυθρῶν, λέγει ὁ ταξίαρχος. Στὴν
χώραν μας ἔχομεν μίαν παροιμίαν:
'Ὅταν ἔχῃς στὸ χερί σου ἓνα ἀγκάθι,
χρησιμοποίησε ἓνα ἄλλο γιὰ νὰ τὸ βγά-
λῃς». Ἀγκάθι μας θὰ εἶναι ὁ Λάος
ἀπὸ αὐτὸν μόνον ἐξαρτᾶται ἡ σωτη-
ρία τῆς Σαμνέουα. Ἀλλ' αὐτὸ θὰ ἦτο
πολὺ ἐπικίνδυνον, διότι εἶναι ζήτημα
ἑάν, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν κομμουνι-

στικά ἐπιθέσεις εἰς τέσσαρας ἄλλας ἐπαρ-
χίας ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἐξασθένησιν τῆς
ισχύος τῆς ἀμυντικῆς του γραμμῆς. Πολ-
λοὶ πιστεύουν ὅτι ἑάν, κατὰ τὴν Ὀκτω-
βριανὴν καλοκαίριαν, οἱ κομμουνισταὶ
ἐξαπολύσουν νέαν ἐπίθεσιν, θὰ καταλά-
βουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ βορείου
Λάος.

Τι γίνεται ὁμως ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὴν
πρωτεύουσάν, τὸ Βιεντιανέ; Ἐν πρώ-
τοις ὁ πρωθυπουργὸς διέταξε τὸν περιο-
ρισμὸν τῶν κορυφαίων Λαοτιανῶν κομ-
μουνιστῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
ἐξοχωτέρου ἐξ αὐτῶν, τοῦ ἐρυθροῦ πρί-
γκιπος Σουφανουβόνγκ, ἀνέμιου τοῦ
74ετοῦς, ψυχομαχοῦντος, βασιλέως τοῦ
Λάος. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ
καὶ τέως ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύ-
νης Νγκόν Σανανικόνε ἐσπευσεν εἰς τὴν
Νέαν Ὑόρκην διὰ νὰ ἐκθέσῃ τὴν ὅλην
κατάστασιν εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα
τοῦ Ο.Η.Ε. κ. Ντάγκ Χάμερσκέλντ.
Εἰς τὴν Κίναν μετέβη ὁ ἡγέτης τοῦ Βο-
ρείου Βιετνάμ Χὸ τσί Μίνχ, καὶ ἐκ πα-
ραλλήλου ἠκούσθη ἡ μέχρι τῆς στιγμῆς
ἐκείνης σιγήσασα φωνὴ τῆς κινεζικῆς
προπαγάνδας. Ἡ «Πράβδα», μετὰ μαθη-
ματικὴν ἀκρίβειαν, ἐσπευσε νὰ καταλο-
γίσῃ εὐθύναν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν
Η.Π.Α. ἡ ὁποία ἐξώθει τὴν χώραν «εἰς
τὴν ἀβυσσον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου». Καὶ ὁ πόλεμος, συνεχίζεται πάντοτε,
ἀπελπιστικῶς ἀμφίροπος, μέσα εἰς μίαν
ἀπάνθρωπον ζούγκλαν, τὴν ὁποῖαν δια-
σχίζουσιν πεζοὶ ἀγγελιαφόροι μεταφέ-
ροντες ἀπεγνωσμένα μηνύματα περὶ ἀ-
ποστολῆς ἐφοδίων, ἡ ἀγγελίας προσ-
καιρῶν ἀνακαταλήψεων διαφόρων χω-
ρίων.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΙΝ

Μετά την εξαγγελίαν του πενταετούς προγράμματος οικονομικής ανάπτυξεως της χώρας, την σημαντικωτέραν απόφασιν της Κυβερνήσεως, κατά τὸ τρέχον ἔτος, ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ἡ εξαγγελθεῖσα πρότινων ἡμερῶν ἱδρυσις ὀργανισμοῦ βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως. Πράγματι, τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν εἰς τὴν δημοσιότητα τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἀποβλέπουν βασικῶς εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας. Ὁ ὀργανισμός, προικοδοτούμενος διὰ 1200-1500 ἑκατομ. δραχμῶν προσφερομένων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ δημοσίων ἐπενδύσεων, τῶν διαθεσίμων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἐμπορικῆς καὶ τοῦ Ο.Χ.Ο.Α., θὰ ἀναλάβῃ μὲ ξένους οἰκους τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τοῦ πενταετούς προγράμματος, ἀναγομένων εἰς τὸν τομέα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐν λόγῳ ἔργων θὰ γίνῃ ὑπὸ μορφήν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, τῶν ὁποίων αἱ μετοχαὶ θὰ διοχετευθοῦν βαθμηδὸν πρὸς τὸ Κοινόν, μέσῳ τοῦ Χρηματιστηρίου ἀξιών.

Ἐτερον δραστικὸν μέτρον, ἀποβλέπον εἰς τὴν προώθησιν τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας, εἶναι ἡ κατάθεσις τῶν νομοσχεδίων πού διαθέτουν παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὑπὲρ τῶν κεφαλαίων πού διαθέτουν τὰ κέρδη των πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν των ἢ τὴν δημιουργίαν καὶ νέων. Καὶ τέλος τὸ νομοσχέδιον τὸ ρυθμίζει τὰ τῶν ὑποθηκῶν καὶ πρωτοπραξιῶν κατὰ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν, ὥστε νὰ ὑπάρξουν καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῶν διαθετότων τὰς οικονομίας ἢ τὰ κεφάλαιά των εἰς παραγωγικὰς ἐπιχειρήσεις.

Εἶναι προφανές ὅτι, διὰ τῶν μέτρων αὐτῶν, ἡ Κυβέρνησις ἀπέβλεψεν εἰς δύο σκοπούς: Πρῶτον εἰς τὴν ἐδίστασε μέχρι σήμερον νὰ διαδραματίσῃ τὸν πρωτοβουλίας, ἡ ὁποία ἐδίστασε μέχρι σήμερον νὰ διαδραματίσῃ τὸν ρόλον της. Δεύτερον εἰς τὴν θέσπισιν ὑπὲρ αὐτῆς διαφορῶν κινήτρων, ὡς ὁρολογικῶν καὶ ἄλλων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ παρὰ κίνησιν ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία καὶ ἀναλάβῃ ἐνεργὸν ρόλον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πενταετούς προγράμματος ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομίας. Παραλλήλως, ἡ ἀπόφασις νὰ διατίθενται εἰς τὸ Κοινὸν αἱ μετοχαὶ τῶν ἱδρυμένων ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ἐξασφαλίζει τὴν ὑμετοχάσαν ἐπένδυσιν τῆς λαϊκῆς ἀποταμιεύσεως καὶ καθιερώνει μίαν σοσιαλιστικὴν ἀρχὴν συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς τὰ κέρδη τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐξαρτάται δὲ μόνον ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς ζητήσεως τῶν μετοχῶν διὰ νὰ περιέλθουν, ἢ πλειοψηφία τῶν μετοχῶν ἢ καὶ ὅλαι, εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ...

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι διὰ πρώτην φοράν ἡ Κυβέρνησις ἀντίκρουσε μὲ θάρρος καὶ ρεαλισμὸν τὸ μέγα θέμα τῆς ἀναπτύξεως τῆς Οἰκονομίας. Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν εξαγγελθέντων μέτρων, θὰ βεβαιώσῃ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν εὐνοϊκὴν καὶ σύμφωνον, μὲ τὰ ὑφιστάμενα σχέδια, διαμόρφωσιν τῶν ἐξελίξεων. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς, δηλαδή, ἡ Κυβέρνησις θὰ κληθῇ νὰ δώσῃ τὰς ἐξετάσεις της.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΛΕΤΑΣ

Ἀλλὰ διὰ νὰ προχωρήσῃ μὲ τὸν ἐπιβαλλόμενον ρυθμὸν ἡ ἐκβιομηχανίσις τῆς χώρας, χρειάζονται πρῶτα ἀπ' ὅλα αἱ μελέται τῶν ἔργων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι, δυστυχῶς μέχρι σήμερον, καμμία προσπάθεια δὲν εἶχε καταβληθῇ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν. Ἡ ἀρχὴ ἔγινε τὴν προπαραλθοῦσαν ἐβδομάδα ὅτε ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπεφάσισε τὴν ἀνάθεσιν τῶν μελετῶν ὠρισμένων μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων εἰς γερμανικοὺς οἰκους. Πέρυσιν, κατὰ τὸ ταξιδίον του εἰς τὴν Γερμανίαν ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς εἶχε δεχθῇ ὡς «προσωπικὸν δῶρον» τοῦ Καγκελαρίου Ἀντενδούερ ποσὸν 15 ἑκατομμυ-

ρίων μάρκων ὡς τεχνικὴν βοήθειαν, ὅταν κατὰ τὰς συνομιλίας ἀνέφερεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, στερουμένη ἐπαρκοῦς τεχνικοῦ ἐπιτελείου, δὲν ἔχει ἀκόμη ἐτοιμάσει τὰς τεχνικὰς μελέτας τῶν ἔργων καὶ οὕτω, ἀπὸ τὴν γερμανικὴν αὐτὴν βοήθειαν θὰ καταρτισθοῦν αἱ μελέται δεκαπέντε μεγάλων βιομηχανιῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων ἡ ἐπέκτασις τῶν λιγνιτωρυχείων Πτολεμαΐδος, αἱ βιομηχαναὶ σόδας, κυτταρινῆς, ἀλουμινίου, φωσφορικῶν λιπασμάτων, σιδηρομαγνητῶν, ψευδαργύρου πυριμάχων κ.λ.π. Ἡδη, διὰ τέσσαρας μελέτας ἔχουν ἐπιλεγθῇ οἱ τεχνικοὶ οἱ κοί, διὰ δὲ τὰς ὑπολοίπους εἰδικὴ ἐπιτροπὴ μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν ἐν Βόννῃ πρεσβευτὴν ἐνεργεῖ ἐπιτοπῶς τὴν

ἐπιλογὴν τῶν καταλλήλων οἰκων, οἱ ὁποῖοι εἰς τινὰς περιπτώσεις ἡμποροῦν ν' ἀναλάβουν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Δεδομένου ὅτι αἱ πιστώσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ πενταετούς προγράμματος θεωροῦνται ἐξασφαλισμένα πλήρως ἡ τοῦλάχιστον εἰς τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν των, ἡ κατάρτισις τῶν μελετῶν, εἶναι ἕνα μεγάλο, ἔνα ἀποφασιστικὸν βήμα διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελέσεως. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πέραν τῶν γερμανικῶν πιστώσεων ὑπάρχει διάθεσις καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων· ἀλλὰ ἡ χορήγησις των προσέκρουσε πάντοτε εἰς τὴν ἑλλειψιν μελετῶν. Ἐφ' ὅσον ἐξασφαλισθῇ, ὡς ἐλπίζεται βασίμως ἡδη ὁ καταρτισμός των, ἡμποροῦμεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θ' ἐμελιόυται ἡ ἐκβιομηχανίσις τῆς χώρας καὶ ἀποτέλεσμα τὴν διευρύνσιν τῆς Οἰκονομίας, ἡ ὁποία θ' ἀποκτήσῃ οὐσιωδῶς ὑψηλότερον βαθμὸν αὐτοδυναμίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι καὶ ἡ παραγωγὴ θὰ σημειώσῃ ἀνοδὸν, ἀλλὰ καὶ ἡ παραγωγὴ καὶ τὸ εἰσόδημα τὸ ἐθνικὸν καὶ τὸ κατὰ κεφαλὴν θὰ αὐξηθοῦν. Αἱ προϋποθέσεις ὑπάρχουν. Ἀπὸ τὴν ἰκανότητά τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐξαρτῇ ὁ ρυθμὸς τῆς προόδου.

ΜΕ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΝ

Τὸ τελευταῖον ταξίδιον τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλοπούλου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου κ. Λεων. Δερτιλῆ εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν, ἀπέδωκεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ὅτι ἐπεβεβαίωσε τὴν σταθερότητα δύο στοιχείων: Τῶν ἀρραγῶν πολιτικῶν δεσμῶν μὲ τοὺς ὁποίους συνδέθησαν οἱ δύο λαοί, παρὰ τὰς διαφορὰς πού ἐμφανίζονται τὰ κοινωνικὰ καθεστῶτα ἐκατέρως καὶ τὴν ἀναμφισβητήτως καλὴν διάθεσιν ἀναπτύξεως τῆς τεχνικῆς καὶ οἰκονομικῆς βοηθείας. Αἱ συμφωνίαι πού ὑπεγράφησαν τὴν 18ην παρελθόντος Ἰουνίου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀφίξεως τοῦ Γιουγκοσλάβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κότσα Πόποβιτς ἐρρῦθμισαν ὅλας τὰς διαφορὰς καὶ τὰς ἐκκρεμότητας πού ἀνέκυψαν κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περιόδον. Τοιοῦτοτρόπως, αἱ σχέσεις τῶν δύο χωρῶν ἀναπτύσσονται εἰς ἀτμόσφαιραν φιλίας καὶ ἀμοιβαίας κατανόησεως καὶ ἔφθασαν εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἐγκαρδιότητος, ὥστε νὰ προβάλλωνται διεθνῶς πρὸς μίμησιν.

Ν' ΑΠΟΦΕΥΧΘΟΥΝ ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Διηκρινίσθη πλήρως ὅτι οἱ Τοῦρκοι δὲν προβάλλουν ἀξίωσιν συμπεροδρίας τοῦ Ἑλληνος προέδρου καὶ τοῦ Τοῦρκου ἀντιπροέδρου εἰς τὴν ὑπὸ σύμπληξιν Κυπριακὴν Δημοκρατίαν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς προσωπικῆς παρεμβάσεως τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῷ κ. Μεντερές ὑπῆρξεν ἀκαριαῖον. Δὲν ὑπάρχει, λοιπόν, θέμα συμπεροδρίας, ἀλλὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν δύο ἄλλα βασικὰ θέματα. Τὸ πρῶτον ποὺ ἀφορᾷ εἰς τὰς συνεννοήσεις μεταξύ Ἑλλήνων καὶ Τοῦρκων εἶναι τὸ θέμα τοῦ χωρισμοῦ τῶν Διήμων. Λέγεται ὅτι ἐπ' αὐτῷ ἔχει ἐπέλθῃ προφορικὴ συμφωνία μεταξύ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Τουργκοῦν ὁρος Κιουτσούκ. Ἀλλὰ ἡ διατύπωσις τῆς συμφωνίας αὐτῆς ὑπὸ

τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς—διότι σχετικὴ διάταξις θὰ περιληφθῇ εἰς τὸ Σύνταγμα—δὲν θὰ γίνῃ βεβαίως χωρὶς δυσχερείας. Τὸ δεύτερον ἐκκρεμὲς ἐπίσης θέμα ἀφορᾷ εἰς τὰς συνεννοήσεις μεταξύ Ἀλλήνων καὶ Ἀγρκῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ Λονδίνου ἀφ' ἑτέρου. Εἶναι τὸ θέμα τῶν ἐν τῇ νήσῳ βρετανικῶν βάσεων, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει πολλὰς πρᾶγματι δυσκολίας. Ἡ ἐπιθυμία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὅπως οὐδεὶς, εἰ δυνατόν, Ἑλλήν περιληφθῇ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους πού θὰ κατέχεται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους, εἶναι μᾶλλον ἀπραγματοποίητος. Ἀλλὰ καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν ἡ αὐστηρὰ αὐτῇ ἀρχῇ εἶναι ἀπολύτως συμφέροντα. Διότι αἱ στρατιωτικαὶ βάσεις, ἀπαιτοῦν ἐργατικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἐὰν δὲν εὐρεθῇ ἐπιτοπῶς, θὰ μεταφερθῇ ἀπὸ ἄλλην χώραν. Φανταζόμεθα ὅτι οἱ Βρετανοὶ δὲν θὰ δυσκολευθοῦν νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν νήσον δύο ἢ τρεῖς χιλιάδας Σενεγαλέζους π.χ. διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν βάσεων των. Ἀλλὰ αὐτὸ συμφῆρι, ἀραγε εἰς τοὺς Κυπρίους; Πρὶν ἡ καταλήξουν οἱ Κύπριοι ἰθύνοντες εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν ἀνόμενων των πρὸς τὸ Λονδίνον, καλὸν θὰ ἦτο νὰ μελετήσουν τὸ πρόβλημα ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς. Ἡ ἀνακάλυψις τυγρὸν σφαλμάτων ἐκ τῶν ὑστέρων δὲν θὰ ὠφελήσῃ.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΔΙΟΝ;

Ἀσχετὸς ὁμως πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἡ ὅλη πορεία τῶν διαπραγματεύσεων στερεῖται ἱκανοποιητικοῦ ρυθμοῦ. Διαγράφεται ἡδη σαφὴς κίνδυνος ὅπως αἱ συζητήσεις περιτλακοῦν ἔτι μᾶλλον, ὅποτε θὰ εὐρεθῶμεν ἐνώπιον καθυστερήσεως καὶ ὑπερβάσεως τῶν προθεσμιῶν διὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς δὲν ἡμπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε περισσότερον ἐκεῖνον πού γίνεται μέχρι σήμερον. Ἐπιδεικνύεται καλὴ πίστις καὶ διάθεσις πρὸς τερματισμὸν τῆς διαδικασίας διὰ τὴν σύναξιν τοῦ Συντάγματος, ἐπιδεικνύεται δὲ ἐπίσης αὐστηρὰ προσήλωσις εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γράμμα τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης καὶ τοῦ Λονδίνου. Δυστυχῶς, ἡ καλὴ θέλησις, μονομερῶς ἐκφραζομένη, δὲν ἀποδίδει θετικὰ ἀποτελέσματα. Γίνεται λόγος περὶ ὑποχωρήσεων, ἀλλὰ ὑποχωρήσεις δὲν διαπιστοῦνται οὔτε ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος οὔτε ἀπὸ μέρους τῆς Τουρκίας. Τί σημαίνει, ἄλλωστε, ὑποχώρησις; Αἱ συμφωνίαι δὲν καθορίζουν καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ καθορίσουν τὰς λεπτομερείας. Εἶναι «συμφωνία—πλαίσιο» ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔλαβον ἐντολὴν νὰ κινήσῃ οἱ ἐκτείνοντες διαπραγματευταί. Ὅμως ὑπάρχει καὶ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν συμφωνιῶν ἀπὸ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει νὰ σημειωθοῦν παρὰ κλίσεις καὶ ὑποχωρήσεις. Λογικόν, ἐπομένως εἶναι τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ ἐμποδίζει τὴν ταχείαν ἐπίτευξιν τῆς τελικῆς συμφωνίας. Τί εἶναι αὐτό; Πρέπει νὰ ἐπιστημονθῇ ἀπὸ τὰς δύο Κυβερνήσεις καὶ νὰ παραμερισθῇ ἐγκαίρως.

ΑΙ ΤΙΜΑΙ ΤΩΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Ὑπῆρξαν ἀνεπαρκεῖς αἱ ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἔδωκεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Συγκοινωνιῶν κ. Κονίτσας ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπιβληθεῖσαν τελευταίως αὔξησιν τῶν τιμῶν τῶν εἰσιτηρίων τῶν λεωφορείων. Οὐδεὶς ἐπέστη ὅτι αἱ ὑπερτιμήσεις αὐταί, αἱ ὁποῖαι πλήττουν τὰ λαϊκὰ στρώματα, εἶχον

ἐπιβληθῇ ἀπὸ λόγους οὐσιαστικούς. Φρονούμεν ὅτι τὸ σφάλμα αὐτὸ εἶναι ἀκόμα καιρὸς νὰ ἐπανορθωθῇ διὰ προσωπικῆς παρεμβάσεως τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆ. Μετὰ ἀπὸ ὀλίγους μῆνας θὰ εἶναι ἀργά. Θὰ εὐρεθῶμεν ἐνώπιον γενικῶν ὑπερτιμήσεων, ἐνώπιον δηλαδὴ αὐξήσεως τοῦ τιμαριθμοῦ, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις κατῳρῶσε τόσον ἐπιτυχῶς νὰ συγκαταστήσῃ μέχρι σήμερον καὶ δικαίως διὰ τὸ κατόρθωμά της αὐτὸ νὰ ὑπερηφανεύεται. Ἀλλὰ ἐπὶ μὲν: Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀκόμα καιρὸς...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

Ἡ πρώτη, ἀναγνωριστικὴ, φάσις τῶν συνομιλιῶν πρὸς σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἔληξε διὰ τοῦ γνωστοῦ ἀνακοινώματος τῆς 14ης Σεπτεμβρίου εἰς τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται ἡ ἱκανοποίησις ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐνῶ, ὡς εἶναι φυσικόν, ὑπογραμμίζεται καὶ τὸ δύσκολον τοῦ ἀναληφθέντος ἔργου, ἐφόσον πρόκειται περὶ διαγραφῆς ἐξ ὑπαρχῆς μορφῆς σχέσεων, διὰ πρώτην φοράν δημιουργουμένων μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος. Τὸ σημαντικώτερον, ὁμως, εἶναι ὅτι καὶ εἰς τὸ πρῶτον αὐτὸ ἀνακρινθῶν μνημονεύονται τὰ τεθέντα ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς αἰτήματα περὶ τῶν προϋποθέσεων καὶ παραχωρήσεων τῶν ὡς πρὸς τὸν χρόνον συμφωρῶσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀνάγκην εἰδικῶν μεταβατικῶν καθεστῶτος προστασίας τῆς ἐγχωρίου βιομηχανικῆς παραγωγῆς, παραλλήλως πρὸς μίαν εἰδικὴν μεταβίβασιν τῶν ἑλληνικῶν ἐξαγωγικῶν ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ εἰδικῶς τοῦ καπνοῦ. Ὑπὸ τούτων οὐκ αὐτῶς καὶ μὲ ἐκπεφρασμένην δημοσίαν καὶ ἐπιστήμως τὴν συμπαραστάσιν τοῦ Ἀντικαγκελαρίου Ἐρχαρί ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἀπόμενων, δικαιούμεθα ν' ἀποβλέπωμεν μετ' αἰσιοδοσίας εἰς τὴν τελικὴν ἔκβασιν, ἔστω καὶ ἂν αὕτη, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ἀπαιτήσῃ χρόνον τινά, τῶν ἀρξαμένων τὴν 10ην Σεπτεμβρίου διαπραγματεύσεων εἰς τὰς Βρυξέλλας, αἱ ὁποῖαι θὰ συνεληφθοῦν μετ' ὀλίγον ὅταν θ' ἀφίχθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ κ. Χάλατριν, πρόεδρος τοῦ συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, κεκηρυγμένος δὲ καὶ αὐτὸς διὰ τῆς γνωστῆς ἐκθέσεώς του, ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν ἀπόμενων. Ὑπάρχουν βέβαια καὶ οἱ συζητούντες ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν ὁρθότητα καὶ τὴν σκοπιμότητα τῆς συνδέσεώς μας μετὰ τὴν Ε.Ο.Κ. καὶ δὴ τὴν στιγμὴν αὐτήν. Ἐν τούτοις, ὅλαι αἱ ἐνδείξεις καὶ τὰ εἰς τὴν διάθεσιν μας οἰκονομικά, ἀλλὰ καὶ πολιτικά στοιχεία πείθουν ὅτι ἡ τεθείσα εἰς ἐκτέλεσιν ἐνέργεια εἶναι ἡ καλύτερα, θ' ἀποβῇ δὲ ἀρίστη ἂν ἐν τῷ μεταξύ αἱ δύο ἐνώσεις ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης καὶ ἡ Ἐλευθέρα Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωσις, ὅπως ἀποκαλεῖται τῶρα ἡ Μικρὰ Ἐλευθερά Ζώνη τῶν ἐπὶ τὰς εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, ἐνωθῶν εἰς μίαν. Πρὸς τὴν λῦσιν αὐτὴν ἤρχισαν νὰ κατευθύνωνται διαρκῶς καὶ περισσότεραι καὶ ἰσχυρότεραι προσπάθειαι, ὥστε αὕτη νὰ καθίσταται συζητήσιμος. Ἄν δὲ προωθηθῇ, ἡ Ἑλλάς ἀσφαλὲς θὰ εὐρεθῇ εἰς προνομιακὴν θέσιν, ὅπως καὶ τώρα, προκειμένου περὶ τῆς συνδέσεως τῆς μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα, ὅπου, λόγῳ τῆς ἐνεργοῦς συμμετοχῆς τῆς εἰς τὰς διετεῖς συνο-

μιλίας διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ΕΖΕΣ, εἶχε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀναπτύξῃ καὶ νὰ καταστήσῃ σεβαστὰς τὰς ἀπόψεις της, αἱ ὁποῖαι τώρα ἀποτελοῦν τὴν ἀφετηρίαν τῶν ἀρξαμένων καὶ καλῶς βαίνουσιν διαπραγματεύσεων μὲ τοὺς Ἑξ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος.

ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΞΙΝ

Θλίψιν καὶ ἀπογοήτευσιν προκαλοῦν οἱ διαξίφισμοι μεταξύ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου καὶ τοῦ τῶς ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. στρατηγικοῦ Γεωργ. Γρίβα, τῶν ὁποίων ἡ ἑλληνικὴ καὶ ἡ διεθνὴς Κοινὴ Γνώμη παρίσταται μάρτυρες ἀπὸ τινῶν ἐβδομάδων. Εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις ἡ ἑρὶς προσέλαβεν ἀκατανόητον καὶ ἀπαράδεκτον ὀξύτητα, ἡ ὁποία ὀδηγεῖ εἰς τὴν ὀριστικὴν ῥῆξιν. Καὶ ἡ θλίψις τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μεταβάλλεται εἰς ὀδύνην ὅταν ὁ μὲν Ἐθνάρχης χαρακτηρίζῃ ὡς «συμφορὰν καὶ ὀλεθρον» διὰ τὴν Κύπρον τὰς ὑποδείξεις τοῦ κ. Γεωργ. Γρίβα, καταγγέλλει συνωμοσίαν ἐξυφάνθεισαν ἐναντίον τῆς γαλήνης καὶ τῆς ἡρεμίας τοῦ λαοῦ τῆς μεγαλονήσου καὶ ἐναντίον τοῦ ἰδίου προσωπικῶς, ὁ δὲ πρῶτος ἀρχηγὸς τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἡ ἀρνείται νὰ ὀμιλήσῃ καὶ νὰ παρῶσχη ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν τρομακτικῶν καταγγελιῶν ἡ κατηγορῶν τὸν Ἐθνάρχην ὡς συνθηκολόγον, φιλόδοxon καὶ ἐτοιμον νὰ παραδῶσῃ τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν εἰς τοὺς Τούρκους. Τὴν ἐπομένην μίαν ἐποποίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἑλληνικὸς κυπριακὸς λαὸς ὑπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐθνάρχου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἐπετέλεσεν ἀδύλους πού ἐπέσυραν τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν, ἐρχεται ἡ κατὰ τῆς διχονοίας, τῶν φιλοδοξιῶν καὶ τῶν προσωπικῶν συγκρούσεων διὰ νὰ κρημνίσῃ ἕνα οἰκοδόμημα, θεμελιωμένον εἰς τοὺς ἡρώικους ἀγῶνας τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ οὐδεὶς, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν ἴσταται δικαιοῦται νὰ συντρέψῃ τὴν ἐπιβίδα τῶν Κυπρίων νὰ ζήσουν ἐλεύθεροι καὶ ἀνεξάρτητοι. Καὶ ἐν ὅσῳ εἶναι ἀκόμα καιρὸς, δεῖλομεν, παραμερίζοντες τὰς προσωπικὰς φιλοδοξίας των, καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μόνος ἡγέτης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ ὁ στρατηγὸς Γρίβας, ὁ ἐνδοξος στρατιωτικὸς ἡγέτης τοῦ ἀγῶνος, νὰ δώσουν μίαν ἀκόμη ἀπόδειξιν ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ τοὺς ἐκτρέψῃ ἀπὸ τὸν δρόμον των: τὸν δρόμον τῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ.

ΤΑ ΦΡΟΥΤΑ

Μολοντὶ ἀναγνωρίζομεν τὰς πολλὰς δυσχερείας, δὲν εὐρίσκομεν δικαιολογημένην ἀπολύτως τὴν παρατηρηθεῖσαν ἐφέτος ἐξευτελιστικὴν πτώσιν τῶν τιμῶν τῶν φρούτων. Βεβαίως, οἱ καρποὶ ὀριμάζοντες εἰς ἕνα μικρὸν χρονικὸν διάστημα καὶ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ δοθεῖν εἰς τὴν κατανάλωσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ μεγάλην προσφοράν. Δὲν εἶναι, λοιπόν, δυνατόν νὰ ὑπάρξουν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐξαγωγῆς των εἰς βαγόνια-φυγεῖα, διότι ἡ προμήθειά των στοιχίζει πολλὰ καὶ διότι τὰ κεφάλαια θὰ ἦτο νεκρὸν εἰς τοὺς δέκα μῆνας τῶν χρόνων. Καὶ θὰ ὑπῆρχε πλήρης δικαιολογία ἐὰν τὰ φρούτα ἴδιδαντο εἰς τὴν κατανάλωσιν ἐφηνότερα. Ἀλλὰ ἡ τεραστία διαφορά μεταξύ τῶν ἐξευτελιστικῶν τιμῶν πού προσφέρονται εἰς τοὺς παραγωγούς καὶ τὴν ἀρκετὰ ἀλλυμῶν μὲ τὰς ὁποίας πωλοῦνται εἰς τὸν κατανάλωσιν, μαρτυρεῖ ὅτι οἱ μεσάζοντες ἐκμεταλλεύονται αἰσχροῦς καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνηλεοῦς κτήματος τῶν μεσάζοντων αὐτῶν, δὲ ἐπρεπε νὰ στραφῇ ἡ κυβερνητικὴ προσπάθεια.

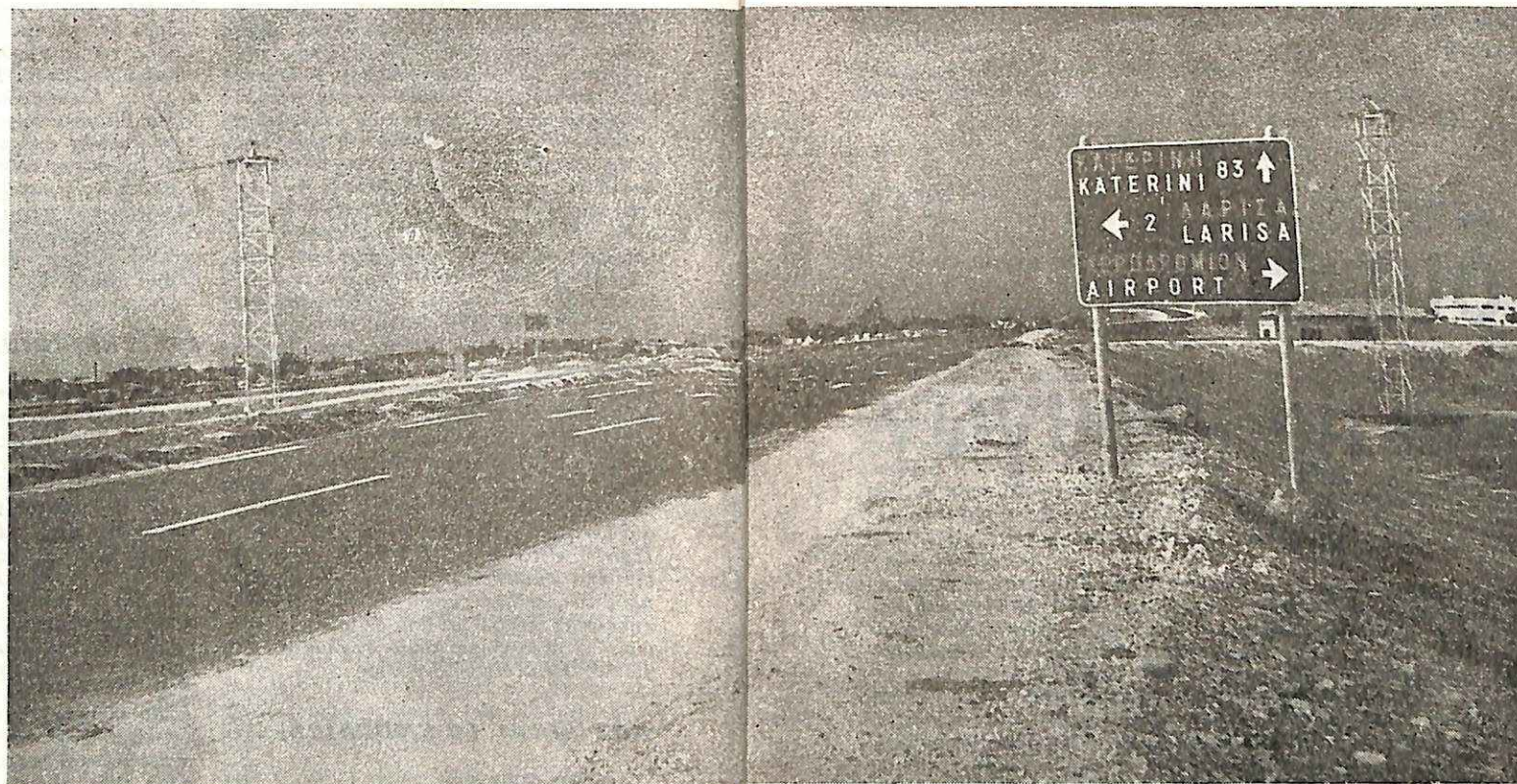
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ

Ἡ νέα ὁδὸς εἶναι πράγματι ἀπόκτημα διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀναμφισβητήτως θὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν τουριστικὴν προσπάθειάν μας. Ἦτο καιρὸς νὰ προσφέρωμεν ἓνα δρόμον τῆς προκοπῆς εἰς τοὺς ἐπισκέπτας τῆς χώρας μας ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐντοπίους.

Σημαντικός σταθμός διατήρησης ανάπτυξης και βελτίωσης του εθνικού οδικού δικτύου της χώρας μας, αποτέλεσε η αποπεράτωση της νέας λεωφόρου Λαρίσης-Θεσσαλονίκης μέσω Τεμπών-Κατερίνης. Την 4ην Σεπτεμβρίου, παραμονή της εκθέσεως Θεσσαλονίκης, έγινοντο παρουσία του υπουργού Συγκοινωνιών και Δημ. Έργων κ. Σ. Γκίκας τα εγκαίνια της νέας λεωφόρου. Ός έδηλωσε κατά την ούλιαν του εις την τελετή των εγκαίνιων ο κ. Γκίκας, η οδός αυτή προεβλέπετο να δοθή εις την κυκλοφορίαν κατά τὸ τέλος 9 Οκτωβρίου 1959, η αποπεράτωση δὲ τῆς ἐπὶ τὴν Πηνειὸν γεφύρας εἶχε προγραμματισθῇ διὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1960. Διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν ἐπικεπιτῶν τῆς ΚΔ' διεθνoῦς ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης ἀπεφασχίσθη ἡ παράδοσις τῆς οδοῦ εἰς τὴν κυκλοφορίαν δύο μῆνας ἐνωρίτερον τῆς προβλεφθεῖσης ἡμερομηνίας μετὰ περιορισμοὺς τινὸς μόνου εἰς τὴν θέσιν τῆς μεγάλῃς ἐπὶ τὴν Πηνειὸν γεφύρας, ἀνοίγματος 210 μέτρων. Οὕτω ὁ ἐπισκεπτιὰς θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν να κάμουν ἓνα ἀνετον ταξίδι μετὰ αὐτοκίνητον ἐξοχρὶ Θεσσαλονίκης καὶ αὐτὶ τῶν συνήθων 12—13 ὥρων να φθάσουν μετὰ 9—10 ὥρας. Ἡ οδὸς ἐδόθη εἰς τὴν κυκλοφορίαν κατὰ τὴν πρώτην περίοδον διὰ τῆς κάτω στρώσεως τοῦ ἀσφαλτικoῦ πάπυτος, τοῦ ὁποῖου ἡ τελικὴ στρώσις θὰ κατασκευασθῇ διὰ λόγους τεχνικοῦς, τὸ θέρος τοῦ 1960.

Ἀρίστη κατασκευή

Η νέα όδός είναι η πρώτη ἐν Ἑλλάδι ἡ ὁποία κατασκευάζεται μετὰ τὰ πρότυπα τῶν διεθνῶν ἐυρωπαϊκῶν ὁδῶν, δηλαδὴ μετὰ ἀνθεκτικότητά εἰς μεγάλα βάρη καὶ ταχυτήτας, μετὰ εὐρείας ἀκτίνους καμπυλότητος εἰς τὰς στροφάς, μετὰ μικρὰς κατὰ μήκος κλίσεις, μετὰ ἀνω διαβάσεις εἰς τὰς συναντήσεις τῶν ὁδικῶν ἀρτηριῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, μετὰ συγχρόνους συγκοινωνιακοῦς κόμβους εἰς τὰς διασταυρώσεις μετὰ κεντρικῶν ὁδῶν καὶ μετὰ πλάτους ὁφθαλμικοῦ τύπου 7,50 μ. καὶ πλάτους καταστρώματος 13 μ., ἐξαίρειται μικροῦ τμήματος ἐντὸς τῶν Τερμῶν ὅπου τὸ πλάτος περιορίζεται εἰς 10,50 μ. λόγω τοῦ ἐξαιρετικῶς δυσκόλου ἔδαφους. Τὸ ἀπόλυτον ὕψος ὑπὲρ τὴν θάλασσαν κυμαίνεται μεταξύ 22—96 μ. Τὸ μήκος τῆς εἶναι 84 χίλιον. ἡ δὲ διαδρομὴ ἀπὸ Λαρίσης εἰς Θεσσαλονικὴν διὰ τῆς νέας ὁδοῦ, συντομεύεται κατὰ τρεῖς περίπου ὥρας, διότι τὰ 90 περίπου χίλιον. τῆς διαφορᾶς εὐρίσκονται εἰς τὴν παλαιάν διαδρομὴν ἐπὶ λίαν ὀρεινῷ ἔδαφους μετὰ ἀποτέλεσμα τὰ ὀχήματα νὰ συναντοῦν τρομερὰς δυσχερείας καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον νὰ ἀποκλείωνται πολλάκις λόγω τοῦ μεγάλου ὑπομέτρου καὶ τῆς συχνῆς χιονοπτώσεως. Ἡ νέα ὁδὸς ἐξουδετερώνει ὅλα αὐτὰ τὰ μειονεκτήματα διότι κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς διέρχεται ἀπὸ πεδινὰ τμήματα τοῦ ἔδαφους καὶ πλησίον τῆς θαλάσσης. Γενικῶς ἡ νέα ὁδὸς ἔχει μήκην ἐν εὐθυγραμμίᾳ 86 ο/ο, ἐν καμπύλῃ

"Ενα τμήμα τῆς νέας ὁδοῦ ἣ ὁποία ἔχει πλάτος ἀσφαλτικού τᾶπς 7,5 μ. καὶ πλάτος καταστρώματος ἀσφαλτεῖας 13 μ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνονται καὶ αἱ νέαι ἐνδεικτικαὶ πινακίδες πορείας, ὁποῖαι διὰ πρώτην φορὰν ἀναγράφουν καὶ μὲ ἐλληνικὰ στοιχεῖα, τὰς διαφοροῦς καὶ ὑθύνσεις καὶ ὁδηγίας.

14 ο/ο, εις πεδινὸν ἔδαφος 75 ο/ο καὶ εἰς ἡμιορεινὸν ἔδαφος 25 ο/ο. Ἡ μεγίστη κλίσις τῆς (μόνον εἰς ὠρισμένα τιμήματα) φθάνει εἰς 5 ο/ο. Ἡ ἀκτίς ὁρατότητος κάτω τῶν 500 μ. εἰς 20 ο/ο καὶ ἔνω τῶν 500 μ. εἰς 80 ο/ο. Ἡ συντομέσις τῆς διαδρομῆς συνδυαζομένη μετὰ τὰς δυνατότητας ἀνέτου κυκλοφορίας μετὰχύτητα 80–100 χίλιοι. Τὴν ὥραν ἐκτός τοῦ κέρδους εἰς χρόνον, ἐμφανίζει τὸ ἔργον ὥς κατ' ἐξοχὴν παραγωγικόν.

Κατά στατιστικούς υπολογισμούς το έτησιον κέρδος εκ τῆς μειωμένης καταναλώσεως καυσίμων, φθορᾶς ανταλλακτικῶν κλπ. θά ὑπερβῇ τὰ 25 ἑκάτ. δρχ. Κατὰ 100 ἑκάτ. τουλάχιστον μειοῦνται ἐτήσιως αἱ δαπάναι διακινήσεως ἀγαθῶν.

Κόστος τοῦ ἔργου

Η δαπάνη του έργου θα ανέλθει συνολικῶς εἰς 296 ἑκατ. δρχ. καλυφθεῖσῶν ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς συμβολῆς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ μέγα ὕψος τῆς δαπάνης, ἐν ὅψει καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας, ἠνάγκασε τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἐπιβολὴν διοδίων, τῶν ὁποίων τὸ ὕψος ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ 1/3 μέχρι τοῦ 1/9 τοῦ κέρδους τῶ ὁποῖον ἐπιτυγχάνουν οἱ χρησιμοποιοῦντές τιν νέαν ὁδὸν ἀντὶ τῆς παλαιᾶς. Ἄν καί, ἡ ψυχολογικὴ ἐπίδρασις ἐκ τῆς ἐπιβολῆς τῶν διοδίων εἶναι ἐκ πρώτης ὁψεως κακὴ ἐν τούτοις θὰ πρέπει τελικῶς νὰ γίνῃ παραδεκτὸν ὅτι ἡ εἰσπραξις των, ἀπετέλει ἀναπόφευκτον ἀνάγκην διότι ἄλλως ἤτο ἀδύνατον νὰ συντηρῆται ἡ νέα ἐθνικὴ ὁδὸς καὶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ κατεστρέφετο ἀκολουθοῦσα τὴν μοῖραν ὧλων τῶν ἐλληνικῶν ὁδῶν. Ἡ εἰσπράξις τῶν διοδίων εἰς τὴν νέαν ὁδὸν θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν διὰ τὸν σχηματισμὸν ἐνὸς κεφαλαίου τὸ ὁποῖον θὰ διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν συντηρῆσιν τοῦ ἐθνικοῦ δικτύου. Τὰ εἰσπραττόμενα ποσὰ θὰ κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ταμεῖου Ἐθνικῆς Ὀδοποιίας. Οὕτω καθιερώνεται καὶ ἀπρῶτη φοράν σοβαρὸς τὸ σύστημα τῆς συνεχοῦς συντηρήσεως τοῦ ἐθνικοῦ μας δικτύου καὶ τοῦτο χάρις εἰς τὸ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων κ. Σ. Γκιὰκ. Οἱ ἴδιοι οἱ αὐτοκινητισταὶ συντόμως θὰ ἀντιληφθοῦν τὸ μέγεθος τοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον θὰ ἀποκομίζουν ἐκ τῆς καλῆς συντηρήσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν.

"Ἔσοδα ἐκ τῶν διοδίων

Τὰ βασικά διόδια διὰ τὴν διέλευσιν ἐκ τῆς νέας ὁδοῦ, καθω-
ρίσθησαν ὡς ἑξῆς: Κάρα, δίτροχα, τρίτροχα 10 δρχ. (περιλαμ-

βράνονται τὰ ποδήλατα μετὰ κινητήρος ἐνῷ ἀπαλλάσσονται τὸ ἀνευ κινητήρος), ταξὶ καὶ Ι.Χ. γενικῶς 40 δρχ., λεωφορεῖα Δ.Χ. 80 δρχ., λεωφορεῖα Ι.Χ. (πούλμαν κλπ.) 100 δρχ., λεωφορεῖα ἀνω τῶν 30 θέσεων 100 δρχ., φορτηγὰ μέχρι 5 τόννων 80 δρχ. μέχρι 8 τόννων 120 δρχ. καὶ ἀνω τῶν 8 τ. 20 δρχ. ἐπὶ πλέον κατὰ τόννον. Τῆς καταβολῆς διόδωιν ἐξαιροῦνται τὰ φέροντα τὸ διακριτικὸν Κ. Υ. ὀχήματα, τὰ ἀνήκοντα εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ δημοσίους ὁργανισμοὺς (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΣΕΚ, ΙΚΑ κλπ.), τὰ αὐτοκίνητα τοῦ Δ.Σ. καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν, τὰ στρατιωτικὰ κλπ.

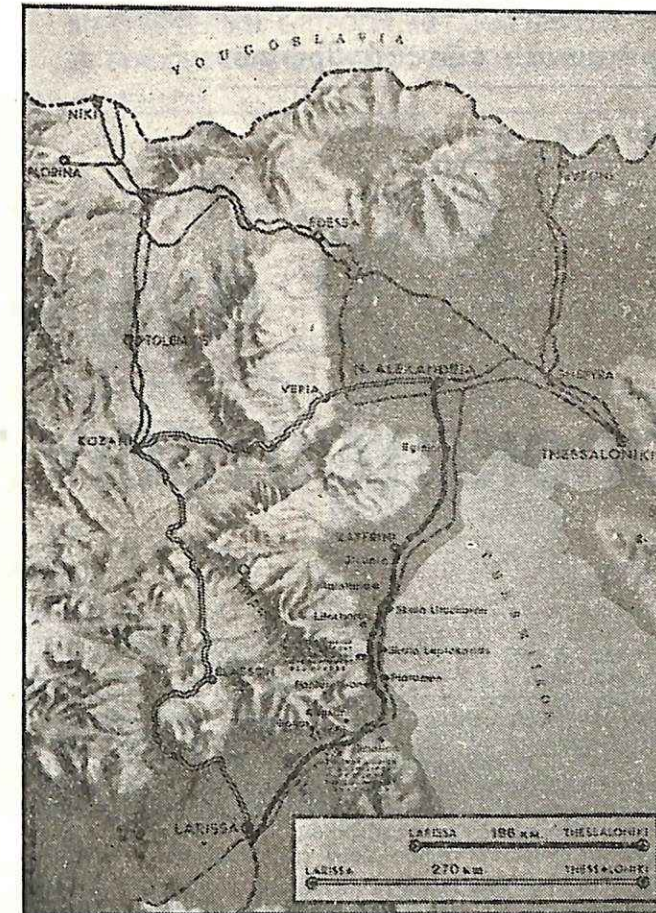
Υπολογίζεται ότι καθημερινώς θα διέρχονται περί τα 1.000 αυτοκίνητα και θα εισπράττονται περί τας 50.000 δρχ. ήτοι 1,5 έκτα δρχ. μηνιαίως. Θεωρητικώς ή απόσβεσις τῆς δαπάνης τῆς νέας οδοῦ θὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ 20ετίαν, δεδομένου ὅτι τὰ ἀνέληθι περίπου εἰς 300 ἐκάτ. δραχμῶν.

Ἡ εἰσπράξις τῶν διοδίων θὰ διενεργῇται ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων εἰς δύο φυλάκια ἐπὶ τῆς οδοῦ. Τὸ πρῶτον φυλάκιον ἀπέχον ἐκ Λαρίσης περὶ τὰ 29 χιλιόμε. (θέσις Τέμνη) θὰ εἰσπράττει διόδια ἀπὸ τὰ κινούμενα ἀπὸ Λαρίσαν πρὸς Θεσσαλονίκην ὁχήματα καὶ ταυτοχρόνως θὰ ἐλέγχει ἐὰν ἐπλήρωσαν τὰ κατερχόμενα ἐκ Θεσσαλονίκης ὁχήματα. Τὸ δεύτερον φυλάκιον εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν 59 χιλίω. ἀπὸ τῆς Λαρίσης (θέσις Λεπτοκαρυὰ) θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀντίστροφον ἐργασίαν. Ὁ προϊστάμενος καὶ τῶν δύο φυλακίων θὰ καταθέτῃ ἀνὰ πενθήμερον τὰ εἰσπράξεις εἰς τὸ εἰς Λάρισαν ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἐθνικῆς ὁδοποιίας.

Ἡ συμβολὴ τοῦ στρατοῦ

Η κατασκευή της δέου ἀπεφασίσθη τὸ 1954 ὅτε ἤρχισαν καὶ αἱ πρῶται ἐργασίαι. Τὸ ἔργον συνήντα μεγάλας δυσκολίας λόγῳ τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἐδάφους ἰδίας ἐντὸς τῆς κοιλάδος τῶν Τεμπῶν καὶ λόγω τῶν μεγάλων τεχνικῶν ἔργων πρὸς γεφυρώσιν ποταμῶν χειμάρρων ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπέρβασιν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ὁδικῶν ἄρτηριῶν. Συστηματικῶς τὸ ἔργον ἤρχισεν προωθούμενον πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους. Εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτὴν συνέβαλεν οὐσιασδῶς καὶ ὁ στρατὸς διὰ τῶν Μ.Ο.Μ.Α., τὰ ὁποῖα κατεσκεύασαν τὸ ἐντὸς τῆς κοιλάδος τῶν Τεμπῶν τμήμα 10 χιλίω. καὶ τὸ τμήμα Πλαταμῶνος—Σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Λεπτοκαρυῶς, μήκους 18 χιλίω.

Τὴν γενικὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἔργου ἤσκει ἡ διευθύνσις κατασκευῶν τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων. Εἰδικῶς δημιουργηθεῖσα ὑπηρεσία ἐγκατεστημένη εἰς Λάρισαν ὑπὸ τὸν ἐπι-

Σχεδιάγραμμα τῆς νέας ὁδοῦ πὺν συνδέει τὴν Λάρισαν
μὲ τὴν Θεσσαλονίκην μέσῳ Τεμπῶν—Κατερίνης.

θεωρητήν κ. Ι. Γενεράλην, είχε τὴν εὐθύνην τῆς συνεχοῦς παρακολούθησος καὶ ἐλέγχου τῶν κατασκευῶν. Ἐδαφοτεχνικά συντελεσά ἐξρησιμοποιήθησαν εἰς εὐρίαν κλίμακα καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἐζητήθησαν ἡ συνδρομὴ καὶ αἱ συμβουλαὶ καθηγητῶν τοῦ Πολυτεχνείου καὶ γεωλόγων. Ἡ νέα ὁδὸς θὰ καταβληθῇ προσπάθεια νὰ φυτευθῇ καθ' ὅλον τὸ μήκος τῆς μετὰ ῥοδοδάφνας καὶ ἄλλους καλλωπιστικῶς θάμνους.

Σύγχρονος οδοποιΐα

Ὡς ἐτόνισαν ὁ κ. Γκίκας εἰς τὸν λόγον του ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ὁδοῦ ταύτης, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ τέρμα μίᾳ ἀπὸ πενταετίας ἀρξασμένης προσπάθειας. Ἀποτελεῖ βεβαίως σηματοπικὸν σταθμὸν εἰς τὸν τρόπον κατασκευῆς συγχρόνων ὁδῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἀποτελεῖ ἐπὶ πλέον καὶ ἀφετηρία προσαρμογῆς εἰς τὰ νέα δεδομένα τῶν ἀπαιτησιῶν τῆς τεχνικῆς εἰς τὸν τομέα τῆς ὁδοποιίας. Τὰ ἀντιμετωπιζόμενα, κατὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, προβλήματα προσεκόμισαν πλουσίαν πείραν, ἡ ὁποία συντόμως θὰ χρησιμοποιοθῇ εἰς τὴν νέαν χάραξιν τῆς ἐθνικῆς μας ὁδοῦ Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης, ὥστε καὶ τὰ ὑπόλοιπα τμήματα αὐτῆς νὰ κατασκευασθοῦν κατὰ τρόπον ἀνάλογον μὲ τὸ ἐγκαινισθὲν τμήμα. Παράλληλως ὑπάρχει ἐνὺρ πρόγραμμα ἀνακαινίσεως τῆς ὑφισταμένης σήμερον ὁδοῦ Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης, διετοῦς διαρκείας, τὸ ὅποιον εἶναι ὑπὸ ἐκτέλεσιν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ σύνολον τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τῆς χώρας ἀπὸ Ἀλεξανδρουπόλεως μέχρι Ἱγουμενίτσας, ἀπὸ Φλωρίνης μέχρι Γυθείου, ὥς καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν νησιωτικὴν Ἑλλάδα ἐντόνος καταβάλλεται προσπάθεια, ὥστε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἀγαθὸν μῖς ἱκανοποιητικῆς συγκοινωνίας καὶ εὐκόλου καὶ οικονομικῆς διακινήσεως τῶν ἀγαθῶν. Ἀν ἀναλογισθῇ κανεὶς τὴν πρὸ πενταετίας κατάστασιν τοῦ ὁδικοῦ μας δικτύου, ἐν σχέσει μὲ τὴν σήμερον ὑπάρχουσαν καὶ λάβρῃ ὑπ' ὀνι τὸν τὴν ἀποκτηθεῖσαν πείραν, τὴν βελτίωσιν τῆς ὁργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν μας, τὴν ἀπόκτησιν ἑρτίων μελετῶν καὶ τὴν εἰς τὸ διπλάσιον μέχρι τριπλάσιον ὀργάνωσιν τῶν προβλεπομένων πιστώσεων κατὰ τὰ πέντε ἐπόμενα ἔτη, θὰ δύναται νὰ σχηματίσῃ μίαν εἰκόνα τοῦ ὁδικοῦ δικτύου τὸ ὅποιον ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐφίλοδοξεσεν διὰ τοῦ πενταετοῦς προγράμματος νὰ ἀποκτήσῃ τὴν χώρα μας.

Ι. Χ. ΚΟΛΙΑΤΣΟΣ

Ο αγών δια την ἀποκατάστασιν των προσφύγων

Τὸ πρόβλημα των προσφύγων είναι τόσο παλιό, όσο και ἡ ἱστορία. Ἡ «Ἐξοδος» τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἡ παροχή ἀσύλου ἀπὸ τὴν αὐτοκρατορική Ρώμη στὶς γερμανικὲς φυλὲς τὶς καταδιωγμένες ἀπὸ τὶς ὁρδὲς τῆς Ἀνατολῆς, ἡ καταφυγὴ τῶν Πίλγκριμς καὶ τῶν Οὐγενότων, ποὺ χρειάστηκε νὰ περάσουν ἕναν ὁλόκληρον καὶ σχεδὸν ἀγνωστον ὠκεανό, στὴν Ἀμερική καὶ ἡ πολυαίμακτη φυγὴ καὶ τὸ ἐπώδυνο ταξίδι ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων τῆς Μ. Ἀσίας στὴν Ἑλλάδα, εἶναι σὲ ὅλους γνωστά.

Οἱ πρόσφυγες συμβόλιζαν πάντα τὴν ἀνθρώπινη ἀπανθρωπία πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ἀκριβῶς ὅπως οἱ ἴδιοι αὐτοὶ κατατρεγμένοι ἄνθρωποι συμβολίζουν τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὸ ἄτομο.

Σήμερα, σὲ ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἀλλ' ἰδιαίτερα στὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀσία καὶ τὴν Ἀφρική, ἀπ' ὅπου προέρχεται κυρίως τὸ πρόβλημα, ὑψώνεται ἕνα τεράστιο ἐρωτηματικό, ποῦ ἀπασχολεῖ ὅλες τὶς Δυτικὲς κυβερνήσεις μὲ ἐπικεφαλὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικής: Τί θὰ γίνη γιὰ τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ

τῶν κατατρεγμένων ἀνθρώπων ποὺ ἐδημιούργησαν οἱ πόλεμοι, οἱ ἐπαναστάσεις, οἱ πολιτικὲς ἀντιθέσεις, τὰ ἀπολυταρχικὰ καθεστώτα, ἡ ἐπιδίωξη μερικῶν νὰ ἐπιβάλλουν τὰς θελήσεις των χωρὶς νὰ ρωτοῦν τοὺς ἄλλους καὶ ὁ ἀγῶνας τῶν πολλῶν ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν τυραννία τῶν ὀλίγων;

Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ προβάλλει σήμερα, αὐτὸν τὸν χρόνον, ἀκόμα πιὸ ἐντονό, ἀφοῦ τὸ 1959 ὠρίσθηκε καὶ γιορτάζεται σ' ὅλο τὸν κόσμον ὡς τὸ «Παγκόσμιον Ἔτος Προσφύγων». Ἐνὰς χρόνος ποὺ θὰ καταβληθῇ, σὲ διεθνὴ κλίμακα, νέες προσπάθειες γιὰ νὰ βρεθῇ τὰ μέσα καὶ νὰ δοθῇ βοήθεια, ὡς τὴν τελικὴν τους ἀποκατάστασιν, στὰ 2.400.000 πρόσφυγες ποὺ ἔχουν ἄμεσον ἀνάγκη ἐνισχύσεως.

Τὸ «Παγκόσμιον Ἔτος Προσφύγων» ἔρχισε φέτος τὸν Ἰούλιο καὶ ἔχουν γραφῇ μέχρι σήμερα πολλὰ, ἀλλὰ ἀποσπασματικά, γιὰ τὰ προβλήματα ποὺ ὑπάρχουν σχετικὰ καὶ τὶς προθέσεις αὐτῶν ποὺ ἔχουν ἀναλάβει τὸ τεράστιο ἔργο τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν κατατρεγμένων τοῦ... πολιτισμένου 20οῦ αἰῶνος.

Στὶς γραμμὲς ποὺ ἀκολουθοῦν θὰ προσπαθήσουμε νὰ δώ-

Οἱ πρόσφυγες ἔχουν κατακλύσει τὸν κόσμον. Παντοῦ, ἀκόμα καὶ στὴν μακρινὴ «Στέγη τοῦ Κόσμου» στὸ Θιβέτ, ὁ πόλεμος καὶ ὁ κατατρεγμὸς δημιούργησαν νέες ὁμάδες δυστυχισμένων ἀνθρώπων. Στὴν φωτογραφία μας μία ὁμάδα προσφύγων ἀπὸ τὸ Θιβέτ στὰ σύνορα τῆς Ἰνδίας. Μετὰ ἀπὸ ἕνα ταξίδι 6 ἑβδομάδων μέσα ἀπὸ τὰ ἀπροσπέλαστα ἱμαλάια ἔφθασαν στὴν Μουσσόρη. Σήμερα, περισσότεροι ἀπὸ 15.000 Θιβετανοὶ διέφυγαν στὴν Ἰνδία μετὰ τὴν ἀνεπιτυχή ἐπανάστασι κατὰ τῶν Κινέζων κομμουνιστῶν

σομε ἀπὸ κάθε πλευρὰ τὸ παγκόσμιο αὐτὸ πρόβλημα καὶ νὰ διαγράψουμε τὶς μελλοντικὲς ἐξελίξεις τῶν σχεδίων ποὺ καταστρώθηκαν καὶ ἔχουν γιὰ τελικὸ σκοπὸ τὴν ἀνεύρεση μιᾶς νέας πατρίδος γιὰ ὅσους εἶναι σήμερα θύματα τῶν πολέμων, τῆς τυραννίας καὶ τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων.

Οἱ δύο παράγοντες

Ὅπως ἀναφέραμε καὶ πιὸ πάνω οἱ πρόσφυγες συμβολίζουν τὴν ἀνθρώπινη ἀπανθρωπία πρὸς τὸν ἄνθρωπο καὶ τὴν ἀναζήτησιν τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τὸ ἄτομο.

Οἱ τελευταῖες δεκαετίες τοῦ 20οῦ αἰῶνος μπορεῖ ἀπὸ μιὰ πρώτη ματιὰ νὰ φαίνονται ὅτι δὲν διαφέρουν ἀπὸ μιὰν ἀποψη ἀπὸ τὶς προηγούμενες ἱστορικὲς περιόδους στὸ θέμα τῶν προσφύγων. Στὴν πραγματικότητα δύο παράγοντες κάνουν τὴν ἐποχὴ μας πολὺ διαφορετική.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι ἡ πρόοδος στὸν τεχνικὸ καὶ ἐπιστημονικὸ τομέα αὐξήσε σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴν δύναμιν τῶν ἀπολυταρχικῶν καθεστώτων. Πολλοὶ περισσότεροι ἄνθρωποι καταπιέζονται, κατὰ περισσοτέρους τρόπους, ἀπὸ περισσότερο τυραννικὰ πολιτικὰ συστήματα, ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη περίοδο τῆς ἱστορίας. Οἱ «Καίσαρες» τῶν ἐποχῶν μας δὲν ζητοῦν μόνον τὴν ὑποταγὴν τοῦ σώματος, ἀλλὰ ξέρουν καὶ ἐφαρμόζουν τρόπους γιὰ νὰ ἐπιτύχουν καὶ τὴν ἐπιβολὴ πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς δουλείας.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς τακτικῆς εἶναι ἡ σημερινὴ «προσφυγικὴ πλυμμηρία» ποὺ χάραξε στὸ πρόσωπο τῆς ἐποχῆς μας τὰ ἀποτρόπαια σημάδια τοῦ «αἰῶνα τῶν ἀνθρώπων χωρὶς πατρίδα».

Ὁ δεύτερος παράγων εἶναι, ὅτι γιὰ πρώτη πάλι φορὰ στὴν ἱστορία ὁ πολιτισμὸς προχώρησε ὡς τὸ σημεῖο ὥστε ὁ πληθυσμὸς ἐνὸς τόπου ὅπου βρίσκουν καταφύγιο οἱ πρόσφυγες νὰ δέχεται νὰ ἐπωμισθῇ τὸ πρόσθετο βάρος ποὺ εἶναι φυσικὸ ν' ἀποτελέσουν οἱ κατατρεγμένοι συνάνθρωποι τοῦ.

Τὸ προσφυγικὸ πρόβλημα εἶναι ἕνα πρόβλημα «πληθυσμικῶν μαζῶν», εἶναι πολιτικὸ πρόβλημα, εἶναι οἰκονομικὸ πρόβλημα, εἶναι πρόβλημα τοῦ ψυχροῦ πολέμου καὶ εἶναι πρόβλημα ὅλων τῶν ἄλλων ψυχρῶν ὅρων ποὺ χρησιμοποιοῦμε γιὰ ν' ἀποκρύψουμε τὸ γεγονός ὅτι μιλάμε γιὰ ἀλλήθινους ἀνθρώπους καὶ ὄχι γιὰ ἀπρόσωπα καὶ ἀδιάφορα νοῦμερα.

Διὰ μονιμωτέραν λύσιν

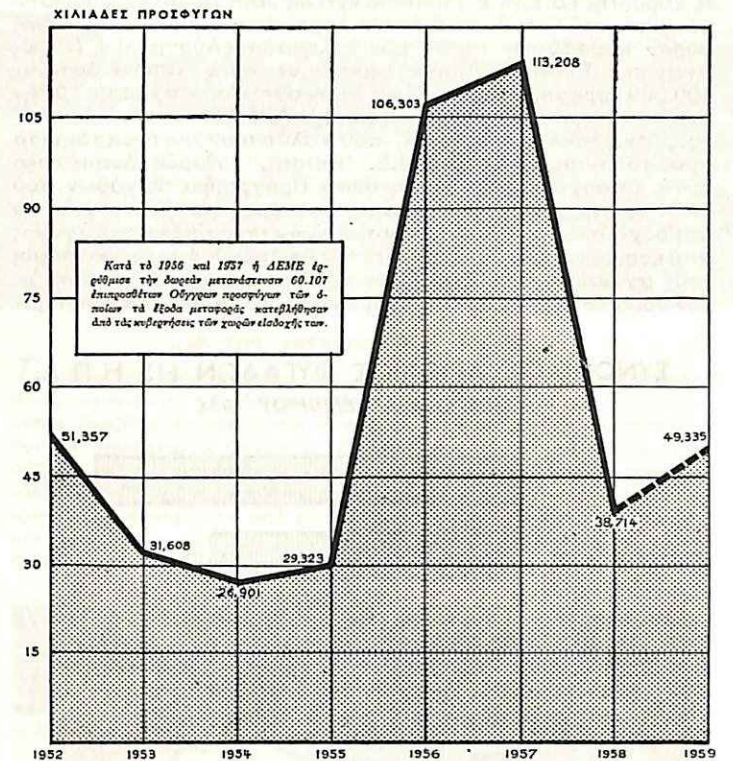
Μιλῶντας ἐπ' εὐκαιρία τοῦ «Παγκοσμίου Ἔτους Προσφύγων» ὁ κ. Τζῶν Χέιντς, διευθυντὴς τοῦ ἀμερικανικοῦ Γραφείου Ἀσφαλείας καὶ Προξενικῶν Ὑποθέσεων εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ φροντίδα γιὰ τὸ ἄτομο εἶναι πάντα μιὰ ἀξιοσεβαστὴ ἐννοια γιὰ μᾶς τοὺς Ἀμερικανούς. Ὁ σεβασμὸς τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας καὶ μιὰ ἠθικὴ ὑποχρέωσις νὰ τὴν μεταδώσουμε σ' ὅλον τὸν κόσμον, βρίσκονται στὴν βάση κάθε πολιτικῆς μας ἀποφάσεως. Ὁ Λίνκολν, μιλῶντας γιὰ τὴν σημασίαν τῆς Διακηρύξεως τῆς Ἀνεξαρτησίας εἶπε: «Ἐλευθερία, ὄχι μόνον διὰ τὸν λαόν αὐτῆς τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ἐλπίδα γιὰ ὅλον τὸν κόσμον, γιὰ ὅλες τὶς ἐποχὰς ποὺ πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσουν». Εἶναι πολὺ φυσικὸ, λοιπόν, τόσο ὁ λαὸς ὅσο καὶ ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις νὰ ἔχουν ἀφιέρωσις τεράστιες προσπάθειες καὶ οἰκονομικὰ μέσα γιὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρέπειας τόσο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ὅσο καὶ σὲ πολλὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ».

Παρόμοιες ἰδέες ὠδήγησαν στὴν γένεσιν τοῦ «Παγκοσμίου Ἔτους Προσφύγων».

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ δημιούργησε τὸ «Παγκόσμιον Ἔτος Προσφύγων» υιοθετώντας μιὰ πρότασιν ποὺ ὑπεβλήθη ἀπὸ τὴν Μεγάλῃ Βρετανίᾳ καὶ ὑπεστηρίχθη ἀπὸ τὶς ΗΠΑ καὶ ἄλλα ὀκτὼ κράτη. Εἰδικὴ ἀπόφασιν ποὺ ἐλήφθη τότε ἀνέφερε, ὅτι τὰ Ἡνωμένα Ἐθνὰ «πεπεισμένα διὰ τὴν ἀνάγκην μιᾶς περαιτέρω καὶ ἐπὶ παγκοσμίου κλίμακος προσπάθειας πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ διεθνoῦς προσφυγικοῦ προβλήματος, θέτουν ὑπ' ὄψιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δύο βασικὰς ἀποφάσεις: Νὰ συγκεντρωθῇ τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὸ προσφυγικὸν πρόβλημα καὶ νὰ ἐνθαρρυνθοῦν ἐπιπρόσθετοι εὐκαιρίαι διὰ μιὰν μονιμωτέραν λύσιν τοῦ προβλήματος ἐπὶ μιᾶς καθαρῶς ἀνθρωπιστικῆς βάσεως καὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς ἐλευθέρως ἐκφραζομένης ἐπιθυμίας τῶν προσφύγων. Φυσικὸν εἶναι νὰ ἀναμένεται ἡ κατανόησις καὶ ἡ ἐμπρακτοῦς βοήθεια τῶν κρατῶν—μελῶν ὅσον καὶ τῶν ὁργανώσεων, αἱ ὁποῖαι ἐκ παραδόσεως βοηθοῦν εἰς παρομοίας περιστάσεις».

Ἀπὸ τότε πολλὰς χώρας ἀνήγγειλαν εἰδικὰ προγράμματα συμμετοχῆς των στὸ «Παγκόσμιον Ἔτος Προσφύγων». Ἡ Αὐστράλια, ἡ Αὐστρία, τὸ Βέλγιο, ἡ Κίνα, ἡ Γαλλία, ἡ Δυτ. Γερμανία, ἡ Ἑλλάς, τὸ Βατικανό, ἡ Ἰταλία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Νορβηγία,

ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ἘΣ ΕΥΡΩΠΗΣ (ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ)

ἡ Σουηδία, ἡ Ἑλβετία, ἡ Τῦνις καὶ ἡ Τουρκία ἀνήγγειλαν δημο- σία σχέδια γιὰ τὴν συμμετοχὴ τους.

Στὶς ΗΠΑ, ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ζήτησε ἀπὸ τὸν ἀμερι- κανικὸ λαὸ νὰ συμμετάσχῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὶς εἰδικὲς ἐπιτροπὲς προσφύγων τῶν ἰδιωτικῶν ὁργανώσεων. Ἀλλὰ καὶ πρὶν λη- φθῇ ἡ ἀπόφασιν γιὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἐφετινοῦ Ἔτους Προ- σφύγων, πολλὰ κράτη εἶχαν διαθέσει οἰκονομικὰ μέσα καὶ εἶχαν δώσει οἰκονομικὴ βοήθεια γιὰ τοὺς πρόσφυγες. Οἱ ΗΠΑ π.χ. ἔχουν διαθέσει ἀπὸ τὸ 1945 περισσότερα ἀπὸ ἕνα δισεκατομμύριο δολλάρια γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ. Ἐπίσης ἡ Διεθνὴς Ὀργάνωσις Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ποὺ ἰδρύθηκε ἀπὸ τὶς ΗΠΑ βοήθησε τὴν ἀποκατάστασιν περισσοτέρων ἀπὸ ἕνα ἑκατομ- μύριο προσφύγων πρὶν διαλυθῇ τὸ 1951 καὶ διέθεσε 300 ἑκατομ- μύρια δολλάρια γι' αὐτὸν τὸν σκοπὸ.

Παρ' ὅλ' αὐτὰ ἀρκετὲς ἑκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγων ποὺ βρίσκονται μόνον στὴν Εὐρώπῃ χρειάζονται ἀκόμη βοήθεια. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα, καὶ μάλιστα περισσότερο δύσκολο στὴν λύση του, ὑπάρχει καὶ ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης. Ἡ νίκη τῶν κομ- μουνιστῶν στὴν Κίνα, ὁ πόλεμος τῆς Κορέας, ὁ διαμελισμὸς τοῦ Βιετνάμ, ἡ Ἀραβοϊσραηλτικὴ διαμάχη, ἐδημιούργησαν και- νοῦργια προσφυγικὰ προβλήματα καὶ πρόσφυγες ποὺ με- τράωνται σὲ ἑκατομμύρια καὶ βρίσκονται χωρὶς κανένα μέσον συντηρήσεως.

Ὁ ρόλος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν

Καὶ στὴν περίπτωσιν αὐτὴ οἱ Ἡν. Πολιτεῖες ἀνέλαβαν νὰ παί- ζουν ἕνα ξεχωριστὸ ρόλο. Ἐτοῖς διέθεσαν 219 ἑκατομμύρια δολλάρια στὰ Ἡνωμένα Ἐθνὰ, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀναλάβει τὴν περίθαλψιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου περίπου Ἀράβων προσφύγων ποὺ εἶχαν ἐγκαταλείψει τὶς ἐστίες τους λόγῳ τοῦ Ἀραβο-Ἰσραη- λτικοῦ πολέμου. Ἐπίσης διέθεσαν 500 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ τοὺς πρόσφυγες τῆς Κορέας καὶ 100 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ τοὺς πρόσφυγες στὸ Βιετνάμ. Ἀλλὰ ποσὰ διέτεθησαν ἀπὸ τὴν ἴδια πηγὴ γιὰ τοὺς Κινέζους πρόσφυγες τοῦ Χόνγκ-Κόνγκ, ἐνῶ μόλις τελευταῖα διέτεθησαν ἐπιπροσθέτως καὶ ἄλλα 60 ἑκατομμύρια δολλάρια γιὰ τοὺς πρόσφυγες ἀπὸ τὴν Οὐγγαρία.

Γενικῶς, σήμερα, μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, καθὼς καὶ ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν—μὴ ἐξαίρουμένης καὶ τῆς Ἑλλάδος—ὁ ὕπατος Ἀρμοστής γιὰ τοὺς Πρόσφυγας τῶν Ἡ- νωμένων Ἐθνῶν ἀφιερώνει κατὰ κύριο λόγον τὶς προσπάθειές του στὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων στὴν Εὐρώπῃ καὶ στὴν παροχὴ βοηθείας σὲ ἄλλες προσφυγικὲς ὁμάδες, στὶς ὁποῖες περιλαμβάνονται Εὐρωπαῖοι ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν Κίνα, Ἀλ-

τῆς Μέσης Ἀνατολῆς.
Ἐξ ἄλλου ἡ Διакυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ Μεταναστεύσεων ἐξ Εὐρώπης (Δ.Ε.Μ.Ε.) ἡ ὁποία ἔχει ὡς μέλη 28 ἡ κομμουνιστικὰ κράτη τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ ἡ ὁποία ἀσχολεῖται κυρίως μὲ τὴν μεταφορὰν προσφύγων πέραν τῶν θαλασσῶν (Αὐστραλία, Νότιος Ἀμερική, Βόρειος Ἀμερική) ἐβόηθησε στὴν ἀποκατάστασιν 400.000 προσφύγων ἀπὸ τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ βοήθεια τῶν Η.Π.Α. συνίσταται σὲ 12 ἑκατομμύρια δολάρια ἐτήσιως, πού καλύπτουν συνήθως τὸν μισὸ προϋπολογισμὸ τῆς Δ.Ε.Μ.Ε. Ἐπίσης, καθαρῶς ἀμερικανικὸ αὐτό, ὑπάρχει καὶ τὸ Ἀμερικανικὸ Πρόγραμμα Φυγῶν πού ἀποδίδει περὶ τὰ 10 ἑκατομμύρια δολάρια τὸν χρόνον γιὰ τὴν ὑποδοχὴ στὶς Η.Π.Α. καὶ τὴν παροχὴν βοηθείας σὲ πρόσφυγας ἀπὸ κομμουνιστικὰς χώρας μέχρι τῆς ἐπιτυχοῦς ἀποκαταστάσεώς τους στὴν νέα πατρίδα. Τέλος τὸ ἀμερικανικὸ Κογκρέσσος μὲ τὸν νόμον 480 ἐρρῶθισε τὴν χορήγησιν τροφίμων γιὰ τὴν περί-

Χώρα/Περιοχή	Αριθμός
ΟΥΓΓΡΟΙ	71,909
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΙ	52,031
ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΠΡΟ ΤΟΥ 1945	19,390
ΤΣΕΧΟΙ	16,774
ΠΟΛΩΝΟΙ	7,579
ΣΟΒ. ΕΝΩΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟ 1945	5,550
ΒΟΥΓΑΡΟΙ	4,763
ΕΛΛΗΝΕΣ	4,569
ΑΛΒΑΝΟΙ	3,437
ΡΟΥΜΑΝΟΙ	3,106
ΒΑΛΤΙΚΑΙ ΧΩΡΑΙ	207
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	7,871
ΣΥΝΟΛΟΝ	197,186

Σ' αυτές τις παροχές της αμερικανικής κυβέρνησης πρέπει να προστεθεί η ανυπολόγιστη, όπως την χαρακτηρίσε ο κ. Χείντς δοθήθεια των ιδιωτικών Φιланθρωπικών οργανώσεων. Πάντως είναι βέβαιο ότι οι οργανώσεις αυτές έχουν διαθέσει μέχρι σήμερα άρκετα δισεκατομμύρια δολάρια για την περίθαλψη και την άποκατάσταση των προσφύγων, των φυγάδων και των ξεσπιτωμένων. Ίδιαίτερα πρέπει να υπογραμμισθεί η σημαντική βοήθεια που προσέφεραν έθελοντικά σ' αυτές τις οργανώσεις Άμερικανοί πολίτες. Οι άποστολές αυτών των ιδιωτικών οργανώσεων σ' όλες τις χώρες όπου υπάρχει η ανάγκη της παρουσίας τους είναι πολύ περισσότερες πολυάριθμες και άποδοτικές από τις άποστολές της αμερικανικής κυβέρνησης.

Ἐκτός ὥμως ἀπὸ τὰ χρήματα καὶ τὴν βοήθεια σὲ ἔμψυχο ὕλικό οἱ Η.Π.Α. ἐβοήθησαν καὶ κατ' ἄλλο, περισσότερο σημαντικό, τρόπο. Ἀπὸ τὸ 1945 ἔχουν δεχθῇ πᾶνω ἀπὸ 750.000 ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν, βᾶσει εἰδικῶν προσφυγικῶν προγραμμάτων. Ἐπὶ πλεόν ἀπὸ τὰ ἀμερικανικά προξενεῖα σ' ὅλες τῆς ἡ-

ρες εξεδόθησαν περί τὰ 2.500.000 θεωρήσεις διαβατηρίων που ἐπέτρεψαν τὴν εἰσοδὸν ἀναλόγου ἀριθμοῦ προσφύγων στὴν Ἡ.Π.Α. Δεκάδες χιλιάδες ἀπὸ αὐτὲς τὶς θεωρήσεις ἀφορούσαν πρόσφυγες. Γενικά, μπορεῖ νὰ γραφῇ ὅτι ὁ λαὸς καὶ ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡ.Π.Α. διέθεσαν ἀρκετὰ διασκατομύρια δολλάρια για τοὺς τραγικοὺς πρόσφυγας τῆς ἐποχῆς μας καὶ ἐδέχθησαν νὰ ἀποκαταστήσουν ἐκεῖ ὁριστικά περὶ τὸ ἓνα ἑκατομύριο πρόσφυγες. Δυστυχῶς, ὅπως τὸνίσθηκε καὶ κατὰ τὴν ἐνάρξη τοῦ «Παγκοσμίου Ἑτους Προσφύγων», παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες ποὺ κατεβλήθησαν, ὑπάρχουν ἀκόμη πολλὰ ἄλυτα προβλήματα, ποὺ χωρὶς ἄλλο θὰ συνεχίζουν νὰ αὐξάνουν ἐφ' ὅσον θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἀνήσυχη παγκόσμιος κατάστασι ποὺ τὰ δημιουργεῖ, ποὺ δημιουργεῖ καὶ καινούργιους συνεχεῖς πρόσφυγες, ποὺ καθημερινὰ σχεδὸν ξεσπιτῶνει καὶ νέες δῶδες ἀνθρώπων ὑπάρξεις γιὰ νὰ τίς ρίξῃ στὸν τραγικὸ δρόμο τῆς πρόσφυγιᾶς.

Σήμερα εξακολουθούν να υπάρχουν και να έχουν ανάγκη κάποιες - μικρής ή μεγάλης - περιθλάσεις, 1.000.000 Άραβες της Παλαιστίνης, 1.000.000 Κινέζοι στο Χόνγκ-Κόνγκ, 210.000 Άλγερινοί πρόσφυγες, 100.000 φυγάδες από το Σιδηρούν Παραπέτασμα στην Ευρώπη-από τους οποίους πολλοί ζουν εδώ και 40 χρόνια σε στρατόπεδα προσφύγων. Υπάρχουν ακόμη στην κομμουνιστική Κίνα 9.000 Ευρωπαίοι και περισσότεροι από 15.000 Θιβητανοί στις Ίνδies, όπως υπάρχουν 5.000 πρόσφυγες από την Μέση Ανατολή και άλλες 15.000 από διάφορα μέρη.

Φυσικά αυτοί οι αριθμοί δεν περιλαμβάνουν τα 12.000.000 προσφύγων από την Άνατολική Γερμανία οι οποίοι κατέφυγαν στην Δυτική Γερμανία και στους οποίους εξακολουθούν να προστίθενται νέοι φυγάδες που φθάνουν τους 2000 κάθε ημέρα. Αυτά τα εκατομμύρια των προσφύγων έχουν όλα τα δικαιώματα και τα προνόμια του Γερμανού πολίτη και απορροφούνται οικονομικώς λίγο μετά την άφιξή τους στην Δυτ. Γερμανία. Έπίσης στους αριθμούς αυτούς δεν υπολογίζονται και τα 15.000.000 (!) προσφύγων του Πακιστάν και των Ίνδιων που επίσης είναι πολίτες των χωρών που αντιστοίχως καταφεύγουν.

Οι "Αραβες πρόσφυγες της Παλαιστίνης εκπροσωποῦν ἕνα οὐσιώδες στοιχείον τῆς ἐντάσεως ποὺ ὑπάρχει στὴν Μέση Ἀνατολή καὶ ἔχουν συσσωρευθῆ σὲ μερικὲς ἀραβικὲς χώρες, ὅπου οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς ζοῦν σὲ στρατόπεδα μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐξ ἄλλου οἱ Κινέζοι πρόσφυγες πού βρίσκονται στὸ Χόνγκ-Κόνγκ ζοῦν κατὰ κανόνα ὑπὸ συνθήκες ἀπίστευτης φτώχειας καὶ ἀκαθαρσίας. Ἀποκλεισμένοι ἀπὸ τὴν ἑπίδα μιᾶς ἀποκαταστάσεως ἔξω ἀπὸ τὴν Ἀσία αὐτοὶ οἱ Κινέζοι πρέπει νὰ τύχουν μιᾶς ξεχωριστῆς βοήθειας. Ἡ Κυβέρνηση τοῦ Χόνγκ - Κόνγκ ἔχει κάνει ἡρώδεις μέχρι σήμερα προσπάθειες καὶ ἐπέτυχε ἄρκετὰ καλὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ χρειάζεται ὅπωςδήποτε ἐξωτερικὴ βοήθεια γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ μεγάλο τῆς πρόβλημα: τὴν ἀπορροφήσιν ἐνὸς ἑκατομμυρίου προσφύγων σ' ἓνα συνολικὸ πληθυσμὸν τριῶν ἑκατομμυρίων...

Αλλά τὰ προβλήματα δὲν σταματοῦν ἐδῶ. Περὶ τοὺς 100 χιλ. προπολεμικοὶ καὶ μεταπολεμικοὶ πρόσφυγες ἀπὸ κομμουνιστικῆς περιοχῆς ζοῦν ἀκόμη στὴν Εὐρώπῃ χωρὶς νὰ ἔχουν βρεῖ ἕνα ὀριστικό καταφύγιο καὶ χρειάζονται ἀμέσῃ βοήθεια. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς βρίσκονται στὴν Γερμανία, στὴν Ἰταλία, στὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Αὐστρία. Περίπου 35.000 χιλιάδες ζοῦν ἀκόμη σὲ στρατόπεδα. Πάντως καὶ ὅσοι ζοῦν ἐκτὸς τῶν στρατοπέδων δὲν ἔχουν ἐπιτύχει καλύτερες συνθήκες διαβιώσεως. Ἡ μεταναστέυσις δὲν εἶναι ἡ μόνη, ἢ ἡ πρώτη λύσις στὴ σειρά τοῦ προβλήματος, γιατί ἡ πλειοψηφία αὐτῶν τῶν προσφύγων θέλει νὰ παραμείνῃ καὶ νὰ βρῇ ὀριστικό καταφύγιο στὶς χώρες ποὺ ἦδη βρίσκεται. Πιθανῶς ὄχι περισσότεροι ἀπὸ 30–40 χιλιάδες ἀπὸ αὐτὴ τὴν ομάδα θὰ ἤθελαν νὰ μεταναστεύσουν ἐὰν τοὺς δινόταν ἡ εὐκαιρία.

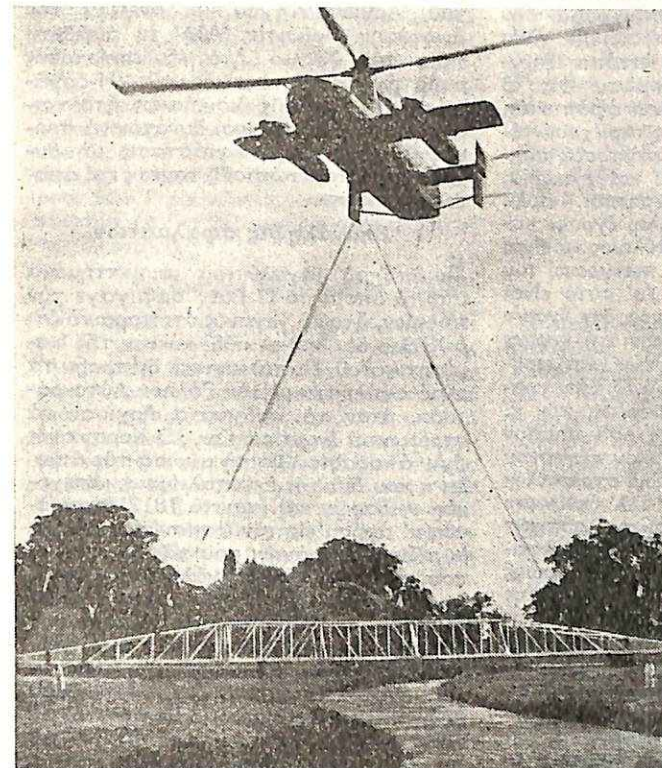
Σάν να μὴν ἐφθάναν ὅλα αὐτά, τελευταῖα δημιουργήθηκε, μετὰ τὴν κομμουνιστικὴ διείσδυση τοῦ Θιβέτ, καὶ οἱ προσφυγι- κοὶ πρόβλημα. Ἡ φυλὴ τοῦ Δαλάι Λάμα καὶ οἱ σκληρῆς μάχης ποὺ διεξήχθησαν ἐκεῖ εἶχαν σάν ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργήσουν 15.000 νέους Θιβετανούς πρόσφυγες ποὺ κατέφυγαν στὴν Ἰνδία. Καὶ σ' αὐτοὺς παρεσχέθη ἀμέσως βοήθεια ἀπὸ τὶς διεθνεῖς ὀργανώσεις καὶ τὴν ἀμερικανικὴν καὶ ἰνδικὴν κυβέρνησιν.

“Ενα φωτεινό σημείο στην σκοτεινή τραγωδία των προσφύγων του αιώνας μας στάθηκε η άμεση και επιτυχή βοήθεια που δόθηκε στις 200.000 προσφύγων που δημιούργησε η Ουγγρική επανάσταση και η Σοβιετική επέμβαση αργότερα. Με την βοήθεια σχεδόν όλων των κυβερνήσεων του ελεύθερου κόσμου και των διεθνών οργανώσεων, το πρόβλημα των Ουγγρων προσφύγων

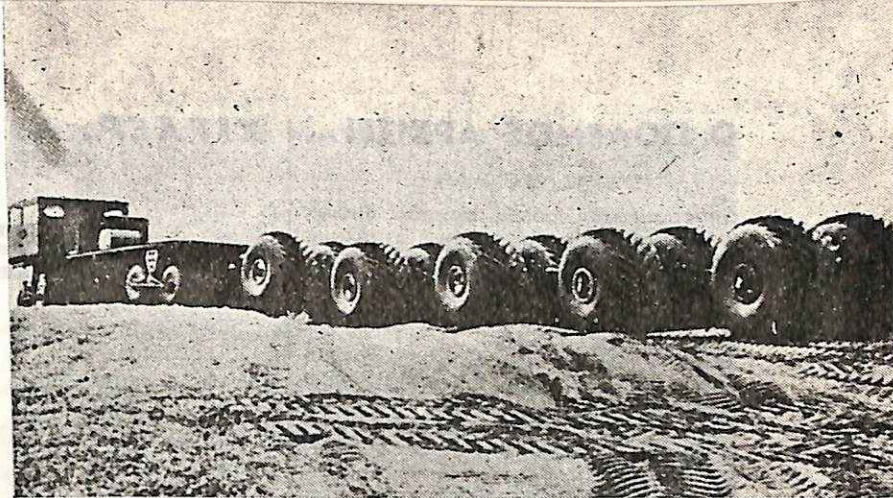
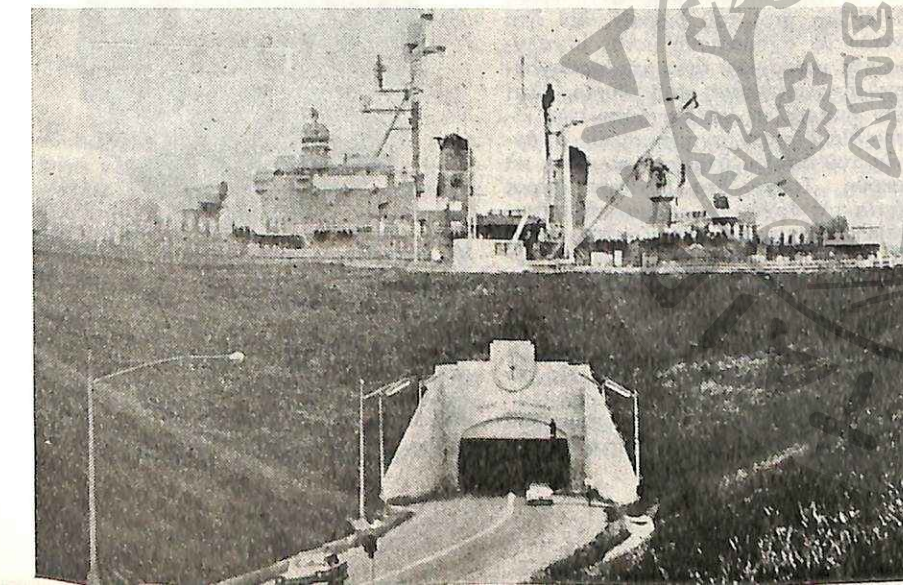
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 44

Ἑλικόπτερον—ἰπτάμενος γερανός

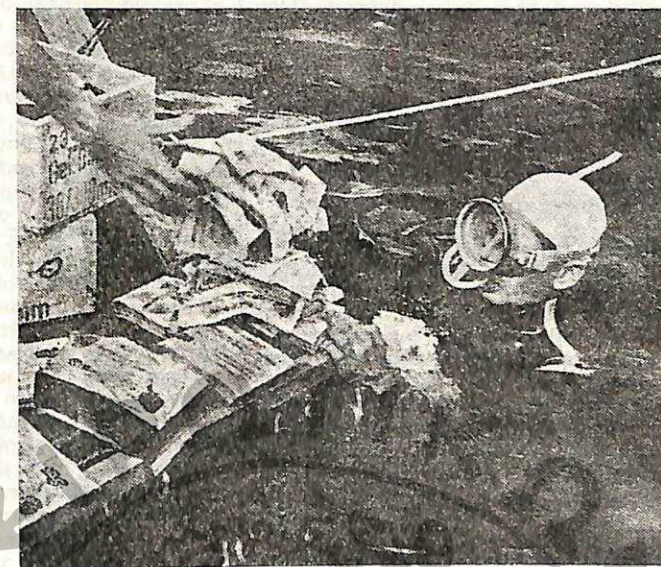
Βρεταννικὸν ἀεροσκάφος καθέτου ἀπογειώσεως ἐ-
χρησιμοποιήθη εἰς μίαν ἐπίδειξιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐ-
σήκωσεν τμήμα γερῆρας καὶ τὸ μετέφερεν εἰς σημεῖον
ἐνὸς ποταμοῦ ὅπου καὶ τὸ ἐτοποθέτησεν μὲ ἀπόλυ-
τον ἀκρίβειαν.

Τὸ πολεμικὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ W. A. Lee διέγχεται ὑπεράνω ὁδίων σήραγγος ἣ ὅπου καταλλήλως διασπεννοῦνται ἀποτελεῖ τμημα τῆς προσφάτως ἐγκαινισθείσης θαλασσίας ὁδοῦ τοῦ ποταμοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου παρὰ τὴ συνόχην Ἠνωμ. Πολιτείαν καὶ Καναδά. Τὸ παθορμικὸν κινεῖται μεμικρὰν ταχύτητα ἐντὸς διαύλου παρουσιάζον θέαμα ἀσυνήθιστον.

Τὸ ἀνωτέρω τροχοφόρον δὲν εἶναι παρὰ μιὰ κινουμένη ἀποθήκη καυσίμων. Οἱ ὑπερμεγέθεις τροχοὶ περιγυρίζουν 500 γαλόνια βενζίνης ἑκαστος καὶ δύνανται καὶ ριφθῶσι δι' ἀλεξιπτῶτων εἰς περιπτώσιν ἀνάγκης. Ἐν συνεχείᾳ οἱ τροχοὶ-βυτία συνδέονται εἰς τὸ ρυμουλκῶν, διὰ τὰ μεταφερθῶσι εἰς τὸν προορισμὸν των. Ὁ χώρος ἀποθηκεύσεως τοῦ τροχοῦ εἶναι κατασκευασμένος ἐξ ἀλουμινίου καὶ ἐξωτερικῶς φέρει παχυτάτην ἐπένδυσιν καουτσούκ, ποὺ τὸ καθιστᾷ ἀνθεκτικὸν διὰ τὴν χειρσαίαν διακίνησιν τῶν ὀγρῶν.

Εἰς τὴν ἑλμυρὴν Τόπλιτς τῆς Ἀδριανῆς ἐρροήθησαν ὑπὸ τῶν Ναζί, κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου, κιβώτια περιέχοντα πλαστικά χαρτονομίσματα τῶν 5 λιρῶν Ἀγγλίας. Ἡ ἐκτόπισις τῶν χαρτονομισμάτων ἐγένετο εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, μὲ σκοπὸν τὴν οἰκονομικὴν ἀναστάτωση τῶν Ἀγγλῶν ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν πλαστῶν λιρῶν εἰς διαφόρους χώρας. Τελικῶς τὸ σχέδιον ἀπέτυχεν, λόγω τῆς καταστροφῆς τοῦ Ἀξονος. Τελευταίως τὸ σημεῖον τῆς ἀπορρίψεως τῶν κιβωτίων ἐβρινε γνωστὸν καὶ ἀνελήφθη προσπάθεια διὰ τὴν ἀνέλκυσίν των. Εἰς τὴν φωτογραφίαν, σωρὸς δεσμίδων τῶν 5 λιρῶν ἀλιεύεται ἀπὸ τὸν πλοῦμενα τῆς ἑλμυρῆς Τόπλιτς, παρουσία προσώπων ἐντεταλμένων παρὰ τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως. Εἶναι εὐνόητον, ὅτι ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ τῆς ἑλμυρῆς ἔχει ἀποκλεισθῇ διὰ τὴν διαφυλαχθῆναι τὰ χαρτονομίσματα ἀπὸ τυχόν «ἐρασιτέχνους» βουτηχτάς, οἱ ὅποιοι θὰ προσεπιάθουν νὰ ἀνασφύρουν μερικὰς δεσμίδας πλαστῶν χαρτονομισμάτων «οἷς ἐνθύμιον». Τελικῶς, ἀφοῦ ἡ ἑλμυρὴ ἐκκαθαρισθῇ ἀπὸ τὸ περιεχόμενον της, θὰ ἀποδοθῇ καὶ πάλιν εἰς τοὺς κολυμβητάς καὶ εἰς τοὺς ἀρεσκομέρους εἰς ἀγῶνας διὰ βενζινακάτων.

αποφασιστικών ρόλων εις τὰς διεθνείς υποθέσεις. 'Η ειρήνη λοιπόν ἡ ὁ πόλεμος ἐξηρτάτο ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Ἡ τακτικὴ τῶν Γερμανῶν

Ολίγον κατ' ὀλίγον ἡ κοινὴ γνώμη ἤρχισε νὰ πείθεται ὅτι ὁ πόλεμος ἦτο προτιμότερος ἀπὸ τὰς περαιτέρω υποχωρήσεις. Τὴν Δευτέραν, 28ην Αὐγούστου, καθὼς ἤρχιζεν ἡ τελευταία ἐβδομάς τῆς εἰρήνης, ἡ βρετανικὴ Κυβέρνησις ἀπέρριψε πᾶσαν διαπραγματεύσιν περὶ τῆς Πολωνίας καὶ ἠρνήθη ν' ἀποδεχθῇ τὰς τελευταίας ἀπαιτήσεις τοῦ Χίτλερ.

Κοθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐβδομάδος αὐτῆς, οἱ στρατιωτικοὶ συρμοὶ ἐσπευδον πρὸς Α. καὶ ἡ μεγάλῃ στρατιωτικῇ μηχανῇ τὴν ὅποιαν εἶχον συναρμολογήσει οἱ στρατηγοὶ τοῦ Χίτλερ ἠτοιμάζετο διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Πολωνίας. Εἰς τὸ Λονδίον ἡ ἐβδομάς ἐπέρασε μᾶλλον ἡσυχᾶ. Οἱ ἀνταποκριταὶ εἰς τὸ Βερολίνον μετέδιδον ὅτι ἡ γερμανικὴ πολιτικὴ ἐφαίνετο ἡπιωτέρα καὶ ὅτι αἱ πιθανότητες τῆς εἰρήνης ἐφαίνοντο μεγαλύτεραι. 'Ἡδὲ ὁμῶς οἱ 'Αγγλοὶ ἐφαίνοντο πλεον ἐξοικειωμένοι μετὰ τὸ τέχνασμα τοῦ Χίτλερ νὰ ὁμιλῇ περὶ εἰρήνης τὴν μίαν ἡμέραν καὶ νὰ ἐτοιμάζεται πρὸς πόλεμον τὴν ἑπομένην. 'Αργά, μὲ πόνον καὶ μὲ μίαν ἀπατηλὴν, ἐπιφανειακὴν ἀδιαφορίαν οἱ Βρετανοὶ ἠτοιμάζοντο διὰ τὸν πόλεμον.

Ἡ ψυχραιμία τῶν 'Αγγλῶν

Εἰς τοὺς 'Τάϊμς' τῆς 31ης Αὐγούστου, εἰς τὰς ἀγγελίας τῆς πρώτης σελίδος, ἐδημοσιεύθησαν 25 προσφορὰ ἀκινήτων εἰς ζώνας ἐξησφαλισμένας ἀπὸ τὸ ἐνδεχόμενον τοῦ βομβαρδισμού. Τὰ καταστήματα ἐξήντηλιν ταχύτατα μεγάλας ποσότητας μαύρων ὑφασμάτων διὰ κουρτίνες συσκοτίσεως, ὡς καὶ ταῖνας ἀπὸ ἐκείνας πού προστατεύουν τὰ παράθυρα τῶν οἰκιῶν κατὰ τοὺς βομβαρδισμούς. 'Ἐξω ἀπὸ τὸ Λονδίον, ἡ ἀγροτικὴ 'Αγγλία ὑπνωττεν ἐν μέσῳ τοῦ θερμοῦ, ὕγρου καιροῦ. Εἰς τὸ Χένλεϋ, παρὰ τὸν Τάμεσιν, κάπιοις 'Αμερικανὸς ἐγευματίζε μαζί με μίαν φιλόξενον οἰκογένειαν. Τὸ βράδυ, μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκάθοντο εἰς τὸ ὑπαίθριον καὶ ἐκύτταζαν τοὺς προβολεῖς πού ἐσχίζαν τὸ σκοτάδι, ἐπάνω ἀπὸ τὸ Λονδίον. Οἱ συνδαιτυμόνες ἦσαν δώδεκα. 'Ἐξ αὐτῶν, ὅταν ἐτελείωσαν ὁ πόλεμος, ἦσαν νεκροὶ οἱ πέντε.

Τὴν νύκτα τῆς 31ης Αὐγούστου, ἡμέρα Πέμπτη, αἱ γερμανικαὶ τεθωρακισμέναι μεραρχίαι εἰς τὴν 'Ανατολικὴν Εὐρώπην, ἔλαβον θέσιν. 'Ολίγον μετὰ τὴν 5ην πρωϊνὴν, ὅταν αἱ πρώται ἡλικαὶ ἀκτίνες ἔπεσαν εἰς τὴν πολωνικὴν πεδιάδα, τὰ τάνκς ἐπροχώρησαν πρὸς 'Ανατολὰς καὶ τὰ «στούκας» ἀπεγειώθησαν διὰ νὰ πλήξουν τὴν Βαρσοβίαν. 'Όταν ἡ εἰδησις περὶ τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Πολωνίας ἐφθασεν εἰς τὸ Λονδίον, ἡ ψυχικὴ διάθεσις τῶν 'Αγγλῶν μετεβλήθη. 'Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐνεφανίσθησαν αἱ πρώται μαρτυρίαι περὶ τοῦ ὑπερόχου ἐκείνου θάρρους πού κατέπληξε καὶ ἐνεθουσίασε τὴν Δύσιν, μετὰ ἐν ἔτος, ὥστερ' ἀπὸ τὴν Δουνκέρκην.

Τὴν Παρασκευὴν, ἤρχισεν ἡ ἐκκένωσις τῶν παιδιῶν ἀπὸ τὸ Λονδίον καὶ τὰς βιομηχανικὰς περιοχάς. 'Ἄλλοι, πολλοί, ἐφευγαν ἐπίσης ἀπὸ τὴν πρωτεύουσιν.

(Συνέχεια εἰς σελ. 47)

Η ΕΚΑΤΟΜΒΗ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΔ

Ἀπὸ τὸ ἐρίφημον βιβλίον τοῦ Ρόναλδ Σήθ

Μεταξὺ τῶν τόσων καὶ τόσων βιβλίων τῶν ἀφιερωμένων εἰς τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἐλάχιστα εἶναι τὰ ἀξιόλογα καὶ ἐνδιαφέροντα περὶ τοῦ Ρωσο-γερμανικὸν Μέτωπον. Αἱ περιγραφὰ τῶν Γερμανῶν, κατὰ μέγα μέρος, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνουν δεκταὶ κατόπιν ἐξονυχιστικῆς ἐξετάσεως, δεδομένου ὅτι οἱ ἠττημένοι σπανιώτατα εἶναι ἀξιόπιστοι, ἐνῶ αἱ ρωσικαὶ ἀφηγήσεις περιέχουν τόσον ὀλίγας πληροφορίες καὶ τόσας πολυλὰς ἐκφράσεις θαυμασμοῦ καὶ ἐγκώμια, ὥστε νὰ κατανοῦν ἀχρηστοί. Πολὺ ὀρθῶς, ὁ ταξίαρχος Φούλλερ ἔγραφε κάποτε: «Πολὺ πιθανόν ὁ πόλεμος νὰ εἶναι ἐπιστήμη ἢ τέχνη, ἀλλ' ἡ περιγραφή του εἶναι κυρίως τέχνασμα». Δι' αὐτὸ εἶναι σπουδαιότατον τὸ γεγονός ὅτι ἔχομεν ἐπὶ τέλος μίαν θαυμαστὴν καὶ κυρίως ἀνεπίσημον περιγραφὴν τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Στάλινγκραντ, ἀπὸ τὴν γραφίδα ἑνὸς δοκίμου συγγραφέως, τὸν κ. Ρόναλδ Σήθ, («Στάλινγκραντ-σημεῖον ἐπιστροφῆς»). Δὲν εἶναι διόλου περίεργον ὅτι αἱ συμπάθειαι τοῦ κ. Σήθ στρέφονται μᾶλλον πρὸς τοὺς Ρώσους, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶναι σχολαστικὸς καὶ εὐσυνειδήτως δίκαιος πρὸς τοὺς ἀντιπάλους τῶν—ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἰδίους ὅταν χρειάζεται. Καὶ ὁ πλεον δύστροπος κριτικὸς θὰ εἶχεν ἐλάχιστα νὰ παρατηρήσῃ, πλὴν ἴσως τοῦ ὅτι ὁ συγγραφεὺς συνηθίζει ν' ἀποκαλῇ τοὺς Γερμανοὺς φασιστάς, ἐνῶ ἦσαν Ναζί, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐξοργιστικὸν εἶναι καὶ σύγχυσιν ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ, δεδομένου ὅτι εἰς διάφορα στάδια τῆς ἐκστρατείας ἐπολέμησαν καὶ ἰταλικά στρατεύματα. Κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρουσα καὶ σημαντικὴ εἶναι ἡ παράγραφος ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὴν σύγκρισιν τοῦ ἐλέγχου πού ἦσκον ἀντιστοίχως ὁ Χίτλερ καὶ ὁ Στάλιν εἰς τὰ ἐν τῷ μετώπῳ στρατεύματά των:

Ἡ τροχοπέδη πού ὀνομάζετο Χίτλερ

«Ὡς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χίτλερ περὶ τοῦ διοικεῖν, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σχηματισθῇ μονὰς μεγαλυτέρα τῆς μεραρχίας, ἀνευ τῆς προηγούμενης συγκαταθέσεως τοῦ Φύρερ. 'Ἐπὶ πλεόν ἡμποροῦσε νὰ διατάσσῃ τὴν κίνησιν οἰουδήποτε σχηματισμοῦ, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ὁποίου ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούῃ. Τοῦτο ἦτο ἀντίθετον πρὸς ἀπάσας τὰς ἀρχὰς τῆς γερμανικῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας, στηριζομένης πάντοτε ἐπὶ τῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐτοιμότητος ν' ἀναλάβουν εὐθύνην ὅλα τὰ διοικητικὰ στελέχη, παντὸς ἐπιπέδου... 'Ἡ ἐπέμβασις τοῦ Χίτλερ καὶ ἡ ἀνάμιξις του εἶχε μεταβάλλει ἄρδην ὅλα αὐτά...»

'Αντίθετον πνεῦμα ἐπεκράτει εἰς τὸ ρωσικὸν 'Αρχηγεῖον:

«Τὸ κυριώτερον ἴσως πλεονέκτημα τῶν Ρώσων ἐναντι τῶν Γερμανῶν ἦτο ὅτι δὲν

εἶχον κανένα αὐτοσχέδιον Ναπολέοντα ν' ἀναμειγνύεται μετὰ τοὺς στρατιωτικούς. Βεβαίως ὁ Στάλιν ἀπένευεν εἰς ἑαυτὸν τὸν βαθμὸν τοῦ Στρατάρχου καὶ βραδύτερον τοῦ 'Αρχιστρατήγου καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν 'Αλλ' ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Χίτλερ ἦτο ἐξυδερκέστατος στρατηγικὸς καὶ τακτικὸς νοῦς. 'Ἡ ὀργάνωσις τῆς ρωσικῆς διοικήσεως ἦτο τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ προκύψῃ στρατιωτικὴ κατάστασις μὴ δυναμένη ν' ἀντιμετωπισθῇ ταχέως καὶ ἀποτελεσματικῶς».

Ἐπανάληψις σφαλμάτων

Ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα μειονεκτήματα ὑπὸ τὰ ὁποῖα τὸ Γ' Ράιχ διεξήγαγε τὸν πόλεμον, ἦτο τὸ γεγονός ὅτι παρὰ τὸ ὅτι ὁ Χίτλερ δὲν διέθετε οὐδὲ κόκκον τῆς ἱκανότητος τοῦ Ναπολέοντος, διέπραξε τὰ αὐτὰ σφάλματα μετὰ τὸν Γάλλον Αὐτοκράτορα, ὅταν τὰ πράγματα ἤρχισαν νὰ στρέφονται ἐναντίον του. 'Ο Κορσικανὸς εἶχεν ἀποφασίσει νὰ μὴ μειώσῃ τὰς ἀπωλείας του διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως κατεχομένων ἐδαφῶν καὶ ἔτσι τὸ 1812 ἠναγκάσθη ν' ἀφήσῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν πολλοὺς ἐκ τῶν παλαιμάχων του τῶν ὁποίων ἡ παρουσία εἰς τὴν Μεγάλην Στρατιάν, δυνατόν νὰ καθίστα ὅλως διαφορετικὴν τὴν ρωσικὴν ἐκστρατείαν. Τὸ ἐπόμενον δὲ ἔτος μερικαὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων γαλλικῶν φρουρῶν ἀπεκλείσθησαν εἰς διάφορους φρουράς εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἦσαν τελείως ἀχρηστοί, δεδομένου ὅτι ἡ τοπικὴ ἐθνοφυλακὴ ὑπῆρχε. 'Ο Χίτλερ ἠκολούθησε τὴν ἴδιαν ἀκριβῶς πολιτικὴν καὶ εἰς τὸ Στάλινγκραντ καὶ παρὰ τὰς παρακλήσεις τοῦ φόν Μάνσταϊν ἠρνήθη νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν φόν Πάουλους καὶ

'Ο συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου καθηγητὴς Ρόναλδ Σήθ μετέσχε εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον ὡς ἀξιωματικὸς τῆς R.A.F. 'Αργότερον ἐξεπαυθεύθη εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ εἰς τὰς δολιοφθοράς καὶ ἀπεστάλθη εἰς τὴν κατεχομένην 'Εσθονίαν' Συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἐφυλακίσθη ἐπὶ ἐν ἔτος κατορθώσας τελικῶς νὰ δραπετευσθῇ εἰς 'Ελβετίαν.

τὴν 'Ἐκτὴν Γερμανικὴν Στρατιάν νὰ ἐπιχειρήσουν ἐξοδὸν ὅταν περιεκυκλώθη καὶ οἱ πολιορκηταὶ ἐγίναν πολιορκημένοι. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι 132.000 ἄνδρες ἐφονεύθησαν ἢ ἐξηφανίσθησαν ἐνῶ 123.000 ἠχμαλωτίσθησαν. Οἱ λόγοι ἐκ τῶν ὁποίων ἤχθη ὁ Χίτλερ ἦσαν καθαρῶς πολιτικοὶ διότι μίᾳ ὑποχώρησις μετὰ τὴν ἦτταν τοῦ Ρόμμελ εἰς τὸ 'Ἐλ 'Αλαμείν καὶ τὴν συμμαχικὴν εἰσβολὴν εἰς τὴν Βόρειον 'Αφρικὴν, θὰ ἐθεωρεῖτο ὡς λίαν ἐξευτελιστικὴ διὰ τὴν Χίτλερ ἐκ μέρους τῶν Γερμανῶν στρατηγῶν, μετὰ ἀποτέλεσμα (πιθανόν) κανένα στρατιωτικὸν πρᾶξικόπημα.

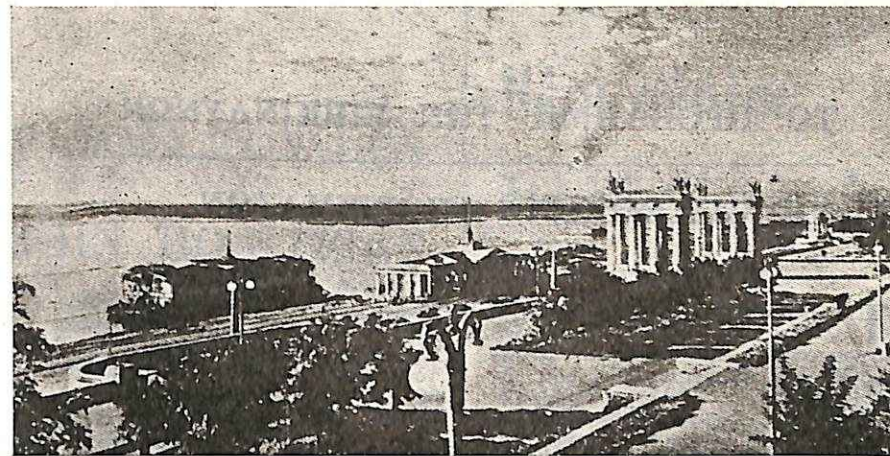
Σύμμαχοι ἀνευ ἀξίας

Ο συγγραφεὺς εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἐν ἐκ τῶν σφαλμάτων τῆς γερμανικῆς 'Ανωτάτης Διοικήσεως εἶναι ὅτι «ἀφῆνε τὰ πλευρά της τρωτὰ, καλύπτουσα αὐτὰ διὰ στρατευμάτων ξένων, τῶν ὁποίων ἡ τε ὀργάνωσις καὶ διοίκησις ἦσαν διαφορετικαὶ τῶν γερμανικῶν», ἀλλὰ δὲν συμφωνεῖ μετὰ τοὺς ἀπολογητὰς ἐκείνους τῶν Γερμανῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπορρίπτουν καθ' ὅλοκλήριαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν τελικὴν των πανωλεθρίαν εἰς τοὺς συμμάχους των. Καὶ ἀσφαλῶς ὅλοι θὰ συμφωνήσουν μαζί του ὅταν λέγῃ ὅτι «οἱ Ἰταλοὶ δὲν συμμετείχαν μετὰ τὴν καρδίαν των εἰς αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἐγένετο τὸσον μακριὰ ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς πατρίδος των». 'Ἐκπληξιν ὁμῶς θὰ προκαλέσουν τὰ ὅσα λέγει περὶ τῆς πολεμικῆς φήμης τῶν Οὐγγρων. 'Ἡ φήμη των, γράφει, ὡς πολεμιστῶν, δὲν ἦτο παρὰ μόλις καλλιτέρα ἐκείνης τῶν Ἰταλῶν, οἱ δὲ σύντροφοί των τοὺς θεώρουν ὡς ἐξοφλημένους» πρὶν καλὰ καλὰ ἡ μάχη ἀρχίσῃ. 'Αλλὰ μὰς λέγουν ὅτι κατὰ τὸν πρώτον Παγκόσμιον Πόλεμον, οἱ Οὐγγροι ἀπέτελουν τὸ ἄνθος τοῦ Αὐстроουγγρικοῦ στρατοῦ. 'Ισῶς ὁμῶς οἱ 'Αψβούργοι νὰ τοὺς ἐνέπνεον περισσότερον ἀπὸ τὸν Φύρερ. 'Ο κ. Σήθ ὁμιλεῖ καλλίτερον περὶ τῶν Ρουμάνων, οἱ ὁποῖοι φαίνεται δὲν ἐλησμόνησαν τελείως τὸ παραδεῖγμα τῶν προγόνων των εἰς τὴν Πλέβνα.

Ὁ Γκαϊριγκ καὶ τὰ ἐφόδια

Ἐνδιαφέροντα, τὰ ὅσα περὶ τοῦ Γκαϊριγκ γράφονται. Εἶχεν ὑποσχεθῇ εἰς τὸν Χίτλερ ἕνα ἐναέριον διάδρομον, ὁ ὁποῖος θὰ διηκούλυε τὴν 'Ἐκτὴν Στρατιάν νὰ κρατήσῃ μέχρις ὅτου ἐνισχυθῇ, ἀλλ' οὐδέποτε διεφωτίσθη τὸ διαπὶ ἔκαμε μίαν τοιαύτην ὑπόσχεσιν καθ' ἣν στιγμὴν ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ τὴν κρατήσῃ μετὰ τὰς ἀεροπλάνας ὑλίκων πού εἶχεν εἰς τὴν διάθεσιν του. Καὶ ὅταν ἀκόμη περνούσαν μέχρις αὐτῶν ἀποκεκλεισμένους διάφορα ἐφόδια, κανεὶς δὲν ἡμποροῦσε νὰ γνωρίζῃ τί ἦσαν.

«Μίαν ἡμέραν λ.χ. ἀντὶ τοῦ ἄρτου καὶ

Στάλινγκραντ: 'Ἐκεῖ ὅπου ἐκατοντάδες χιλιάδων Γερμανῶν καὶ Ρώσων ἐφονεύθησαν, νέα κτίρια καὶ πόρτα κατεσκευάσθησαν ἐνῶ ὁ ποταμὸς Βόλγας κυλάει ἤρεμα παραπλεύρως.

'Ἡ ἀνοικοδομηθεῖσα Λεωφόρος Εἰρήνης ὅπου διεξήχθησαν αἱ πλέον αἱματηραὶ ὁδομαχίαι τῆς ἱστορίας τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου.

ἀλεύρων, ἐφθασαν εἰς τὸ μέτωπον πέντε τόννοι γλυκισμάτων, ἀναρίθμητοι ποσότητες δισκίων κατασταλτικῶν τῆς σεξουαλικῆς ὀρέξεως, τέσσερις τόννοι πιπериού, ἕνας τόννος προστατευτικῶν καλυμάτων ἐκ σελλυλλόζης διὰ χειροβομβίδας, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπῆρχον, καί... 200.000 προπαγανδιστικὰ φυλλάδια τοῦ δόκτορος Γκαϊμπελς. Μόνον τὰ γλυκίσματα ἦσαν καταναλώσιμα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα. 'Αλλὰ τότε ὁ Χίτλερ ἔπρεπε νὰ ξέρῃ καλὰ τὸν Γκαϊριγκ τοῦ καὶ εἶναι δύσκολον νὰ διαφωνήσῃ κανεὶς μετὰ τὸν συγγραφέα ὅταν γράφῃ ὅτι «πρέπει καὶ ἐκεῖνος νὰ συμπερισθῇ τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ἐναερίου διαδρόμου, μαζί με τὸν στρατάρχην τοῦ Ράιχ».

Κύριος ἀντίπαλος:

αἱ ἀχανεῖς ἐκτάσεις

Παρ' ὅλα ταῦτα, ἦτο ὀρθὴ ἡ βασικὴ καὶ ἀρχικὴ ἰδέα τοῦ στρατηγικοῦ σχεδίου τοῦ Χίτλερ. Συγκεκριμένως δὲ νὰ πλήξῃ τὴν οικονομικὴν δύναμιν τοῦ ἀντιπάλου του, ἢ ὁποῖα καὶ ἀπέτελει τὸν πυρῆνα τῆς στρατιωτικῆς του ἰσχύος. 'Αλλεπάλληλα σφάλματα ἐγίναν μόνον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σχεδίου αὐτοῦ. Τὸ μεγαλύτερον ἐξ αὐτῶν ἦτο τὸ ἐξῆς: ἐπειδὴ ἡ ἀπεραντώσῃ τῆς ρωσικῆς γῆς τὸν ἠμποδίζε ἀπὸ τοῦ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν ρωσικὸν στρατὸν νὰ συνάψῃ μίαν ἀποφασιστικὴν μάχην, δὲν διείδε τὸ πόσον σημαντικὴ θὰ ἦτο ἡ καθήλωσις του πρὶν ἐκινήσῃ διὰ νὰ καταλάβῃ τὰς κυριώτερας τῶν περιοχῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας ἔδρα. Τοῦτο θὰ ἐγένετο μετὰ

τὴν κατάληψιν τῆς Μόσχας, ἀπὸ ὅπου ἐξεκινούσε πᾶσα ρωσικὴ πρωτοβουλία. 'Αλλ' ἀπέτυχε καὶ ἐδῶ, ὅπως ὁ Κάρολος ὁ IB' τῆς Σουηδίας καὶ—εἰς μεγαλύτεραν ἑκτασίαν—καὶ ὁ Ναπολέων.

Μετὰ τὴν μεγάλην νίκην του εἰς τὴν Πολτάβα, τὸ 1709, ὁ Μέγας Πέτρος εἰσῆλθεν εἰς τὸ Κίεβον καὶ ἐκεῖ, εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἐτέλεσε δοξολογίαν. 'Ο μοναχὸς ὁ ὁποῖος ἐξεφώνησε τὸ κήρυγμα εἶπε μίαν μεγίστην ἀλήθειαν τονίζων ὅτι «ὅταν οἱ γείτονές μας ἀκούσουν τὸ τι ἐγίνε, θὰ εἴπουν ὅτι ὁ σοῦηδικὸς στρατὸς καὶ ἡ σοῦηδικὴ δύναμις δὲν ἐριψοκινδύνευσε εἰς μίαν ξένην χώραν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς μίαν τρικυμιώδη θάλασσαν». 'Ἡ χώρα τοὺς κατὰπτε, σὰν νὰ τοὺς εἶχε καταπνίγῃ τὸ νερό. Αὐτὸ ἦτο τὸ μυστικὸν τῆς ρωσικῆς ἰσχύος, τὸ ὁποῖον παρῆγε ἡ στρατηγικὴ τοῦ Χίτλερ.

Εἶναι ἀδύνατον, ἀναγινώσκων τις τὰς σελίδας τοῦ κ. Σήθ νὰ μὴ διερωτηθῇ τί θὰ εἶχε συμβῇ ἐὰν οἱ Γερμανοὶ εἶχον τὴν σύνορσιν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ρωσίαν ὡς ἀπελευθερωταὶ τῆς χώρας ἀπὸ τὸν κομμουνισμόν, καὶ νὰ κρατήσουν τὸν λόγον των. 'Όλα αἱ μαρτυρίαι συνηγοροῦν ὑπὲρ τοῦ ὅτι ὅπου ἐπράξαν τοιοῦτον τι, ὁ ρωσικὸς λαὸς ἠνῶθη μαζί των καὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ὁ κ. Σήθ δὲν τὸ διαμφισβητεῖ, εἶναι φανερόν ὅτι ἡ ἀπεγνωσμένη ἀντίστασις τὴν ὁποίαν συνήψθησαν εἰς ὀρισμένα σημεῖα, δὲν ὠφέλιτο εἰς τὸν ἐνθουσιασμόν διὰ τὰς μαρξιστικὰς—λενινιστικὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ δέος τοῦ ὁποῖον ἐνέπνεεν ἡ συμπεριφορὰ τῶν Γερμανῶν.

Sir CHARLES PETRIE

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ

«ΑΤΟΜΙΚΩΝ» ΑΠΟΡΡΙΜΑΤΩΝ

Τί γίνεται τὸ ἀχρηστον ραδιενεργὸν ὑλικὸν τῶν διαφόρων ἀτομικῶν ἐργοστασίων, τὰ περίφημα «ραδιενεργὰ ἀπορρίμματα»; Σήμερον, ὁπότε εἰσλήθωμεν πλέον εἰς τὸ 14ον ἔτος τοῦ Ἀτομικοῦ Αἰῶνος, τὸ πρόβλημα καθίσταται ὁσημέραι ὀξύτερον, οὐδεὶς δὲ εἶναι βέβαιος περὶ τοῦ ὅτι τὰ ἐν χρήσει συστήματα καταστροφῆς ἢ ἐναποθηκεύσεως τῶν ἀπορριμμάτων αὐτῶν εἶναι ἀπολύτως ἀσφαλῆ.

Τελευταίως ἡ ἀμερικανικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνέργειας ἐνήγγειλεν ὅτι θὰ ἐδίδοι τὴν ἀδειαν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Θαλασσίων Μεταφορῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ, νὰ καταποντίσῃ ποσότητα ἀπορριμμάτων, ἐν τὸς κολοσσιαίων «δοχείων» ἀπὸ μπετόν καὶ χάλυβα, εἰς ὠρισμένα σημεία τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ. Οἱ ὠκεανοὶ χρησιμοποιοῦνται μόνον δι' ἀπορρίμματα χαμηλῆς ραδιενεργείας, ὅπως λ.χ. «μολυσμένα» γάντια ἀπὸ ἐλαστικόν, σφουγγαρόπανα, κουρέλια, ὡς καὶ ἀχρηστον ἐργαστηριακὸν ὑλικόν. Ἀλλὰ μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν, ἡ ποσότης τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ ἔχει ἐπικινδύνως αὐξηθῆ. Διὰ νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας ἡ καταπόντισις τῶν ἀπορριμμάτων αὐτῶν, ἡ Ὑπηρεσία Θαλασσίων Μεταφορῶν τοῦ Ναυτικοῦ, συνεργάζεται μὲ τὴν ἀκτοφυ-

λάκην, μὲ ἄλλας μονάδας τοῦ Ναυτικοῦ, καθὼς καὶ ἑπτὰ μεγάλας ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, συμβεβλημένας μὲ τὸ Κράτος. Ἡδη, ἔχουν καταποντισθῇ 30.000 «σκουπιδοτενεκέδες» ἀπὸ Ἀτλάντι καὶ μπετόν εἰς τὸν Ἀτλαντικόν καὶ 24.000 εἰς τὸν Εἰρηνικόν.

Τὰ ἀπορρίμματα αὐτὰ, καταποντίζονται εἰς σημεία τῆς θαλάσσης βάθους μεγαλυτέρου τῶν 1000 ὀργυῶν (2.000 μέτρων). Συνήθως ἡ Ὑπηρεσία Θαλασσίων Μεταφορῶν, ποντίζει ἀπορρίμματα εἰς ἀπόστασιν 200 μιλίων ἀνατολικῶς τοῦ Ἀκρωτηρίου Κοντ, 105 μιλίων Ν.Α. τοῦ Νάντυ Χούκ (Νέα Ἰερσέη), 240 μίλια Ν.Δ. τοῦ Λὸς Ἀντζέλес καὶ 150 μίλια Δ. τοῦ Ἀγίου Φραγκίσκου. Δοκιμαὶ ἀπέδειξαν ὅτι κατὰ μέγα μέρος, αὐτὰ τὰ δοχεῖα παραμένουν ἐρμητικῶς σφραγισμένα. Ἐν τούτοις παρατηρεῖται μία ἐλαχίστη «διαρροή», ἐκ τῆς παρουσίας ραδιενεργείας εἰς τὰς θαλασσίας τροφάς, εἰς τὰ ὠκεάνεια ρεύματα, εἰς δείγματα ἰλύος τοῦ θαλασσίου πυθμένου κ.λ.π. Ἐπὶ πλέον, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀτομικῆς Ἐνέργειας μεριμνᾷ διὰ τὴν κατὰστρωσιν ἐνὸς προγράμματος διεθνούς συνεργασίας ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ. (Σήμερον ἡ Ἀγγλία ρίπτει τὰ ραδιενεργὰ ἀπορρίμματα τῆς δι' ἐνὸς ὁχετοῦ εἰς τὴν Ἰρλανδικὴν Θάλασσαν).

120 ἐκ. δολλ. δι' ἀποθήκευσιν Ἀτομικῶν ἀπορριμμάτων.

Ἀλλ' οἱ πυρηνικοὶ ἀντιδραστήρες εἰς τὸ Ὄουκ Ρίτζ, τὸ Λὸς Ἀλάμος ἢ τὸ Ρίτσλαντ παράγουν ἀπορρίμματα πολὺ περισσότερον ἐπικινδύνῃ, τὰ ὁποῖα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἔπρεπε νὰ τὰ ἐμπιστευθῇ κανεὶς εἰς τὴν θάλασσαν. Αἱ Η.Π.Α. ἐδανείσαν 120 ἑκατομμύρια δολλάρια διὰ τὴν κατασκευὴν ἀναλόγων ὑπογείων «δοχείων» ἀπὸ μπετόν καὶ χάλυβα, συνολικῆς χωρητικότητος 65 ἐκ. γαλλορίων.

Ἡ ραδιενέργεια τῶν ἐντὸς τῶν «δοχείων» αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι θαμμένα εἰς μέγα βάθος, ἀπορριμμάτων θὰ εἶναι ἐπικινδύνος τοῦλάχιστον μέχρι τοῦ ἔτους 2.959!

Ἄλλος τρόπος ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν ἀπορριμμάτων εἶναι ἡ χρησιμοποίησις τῶν διὰ τῆς μετατροπῆς των εἰς ἰσότοπα τὰ ὁποῖα ἔμπορουν νὰ χρησιμοποιηθῶν εἰς τὴν ἱατρικὴν, τὴν γεωργίαν, καὶ τὴν βιομηχανίαν. Ἡδη εἰς τὸ Ὄουκ Ρίτζ εἶναι ὑπὸ κατασκευὴν ἐργοστάσιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκμεταλλεύεται αὐτὰ τὰ ραδιενεργὰ ἀπορρίμματα. Ἐπὶ πλέον ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσου ἐπὶ τῶν Ἐπιστημῶν καὶ Διαστημοπολείας ἐπρότεινε μίαν ἄλλην λύσιν. Τὰ δοχεῖα μὲ τὰ ἀπορρίμματα νὰ ἐξακοντίζονται, ἐν περιπτώσει πολέμου, κατὰ τοῦ ἑλικοῦ, δίκην βλημάτων. Ἡ ραδιενέργειά των θὰ ἥρκει νὰ ἀφανίσῃ ὀλοκλήρους περιφέρειάς!

Τὸ χιοῦμορ τῶν Βρεταννῶν εἶναι μερικές φορές ὑπερβολικόν

Ἄτυχος! Ἐξῆσε πρὶν τῆς ὥρας του.

Ἀφάνταστον ἀγανάκτησιν καὶ θυμὸν προεκάλεσε καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, τὸσον μεταξύ τῶν διανοουμένων, ὅσον καὶ μεταξύ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, μία γελοιογραφία δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν βρεταννικὴν ἐφημερίδα «Νταϊήλυ Ἐξπρές», τῆς ὁποίας ἡ κυκλοφορία ἀνέρχεται εἰς 4.052.712 φύλλα, κατὰ μαθηματικὸς ἐξηκριβωμένον μέσον ὅρον ἡμερησίως. Ἡ γελοιογραφία αὕτη παρουσιάζει τὸν πρόεδρον-στρατηγὸν Κάρολον ντὲ Γκώλλ καὶ τὸν καγκελλάριον Ἀντεν-δουερ τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἀποτελοῦντας ἕνα δικέφαλον τέρας, καταθέτον στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ ἄλλοτε Γάλλου πρωθυπουργοῦ καὶ συνεργάτου τῶν Ναζὶ Πιέρ Λαβάλ.

Ἡ γελοιογραφία αὕτη ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ εὐτελέστερα δημοσιογραφικὰ γεγονότα τοῦ ἔτους. Ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἀκριβῶς ἡ κυβέρνησις τοῦ Λαβάλ εἶχε καταδικάσει ἐρήμην εἰς θάνατον τὸν ντὲ Γκώλλ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Γαλλίας, λόγω τῆς ἀρνήσεώς του νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν Γερμανῶν. Ἀλλ' ἡ πολεμικὴ αὕτη ἦτο μὲν, συγκρινομένη πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἀπὸ μὴνὸν ἔχει ἐξαπολύσει ὁ περίφημος διὰ τὴν κακεντρέχειάν του ἀρθρογράφος τῆς «Νταϊήλυ Μίρρορ» Οὐίλλιαμ Κόννορ, παγκοσμίως γνωστός μὲ τὸ ψευδώνυμον «Κασσάνδρα». Ἡ πολεμικὴ αὕτη διαρκεῖ ἐπὶ μῆνας καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφόν της μὲ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ προέδρου Ἀϊζενχάουερ εἰς τὴν Βόννην. Ἡ «Κασσάνδρα» ἀνεξωπύρησε τὸν φόβον τῶν Βρεταννῶν περὶ τοῦ ὅτι ὁ Ἀντενδουερ θὰ ἐπείθε τὸν Ἀϊζενχάουερ νὰ «ἐξακολουθήσῃ τὸν ψυχρὸν πόλεμον». Κατὰ τὸ «Νταϊήλυ Μίρρορ», ἡ «μεγαλομανία τοῦ Ἀντενδουερ ἦτο παρομοία πρὸς ἐκείνην τοῦ Χίτλερ».

ΑΝΑΤΟΜΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ 1858

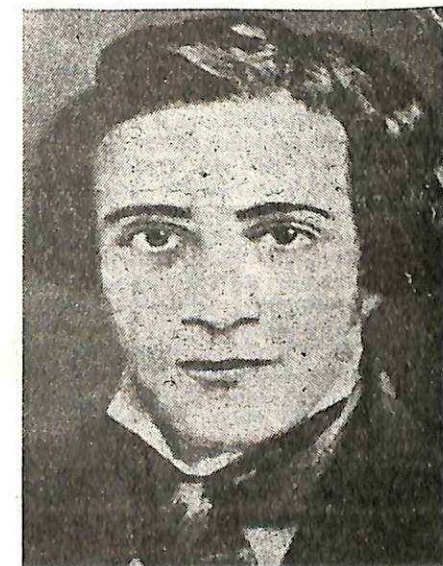
ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ερωτήσατε οἰονδήποτε Ἀμερικανόν, ζητούντες ἀπὸ αὐτὸν νὰ σᾶς ἀναφέρῃ τὸν τίτλον ἐνὸς οἰουδήποτε ἱατρικοῦ συγγράμματος καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ σᾶς κατονομάσῃ τὴν «Ἀνατομίαν» τοῦ Γκραϊῦ. Διότι ὁ καθ' ὅλα ἀξιοσέβαστος αὐτὸς τόμος ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι (μὲ μοναδικὴν ἐξαιρέσιν τὸ σύγγραμμα τοῦ δόκτορος Κίνσεϋ) τὸ εὐρύτερον γνωστόν ἐξ ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν περὶχομένου κειμένων.

Γενεαὶ γενεῶν ἱατρῶν ἐσεβάσθησαν τὸ βιβλίον αὐτό, αἱ δὲ πρόσφατοι ἀναθεωρημένα ἐκδόσεις του εὐρίσκονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὅλων ἐνεαίρετως σχεδὸν τῶν ἱατρῶν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἐπὶ πλέον, τὸν ἐκ 1458 σελίδων τόμον, διαβάζουν καὶ οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον φοιτηταὶ τῆς ἱατρικῆς, δεδομένου ὅτι τὸ ἔργον ἔχει μεταφρασθῇ εἰς τὴν πορτογαλικήν, τὴν ἰσπανικὴν, τὴν κινεζικὴν καὶ τὴν ἱαπωνικὴν. Τελευταίως, ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Λή καὶ Φέμπιγκερ ἐώρτασε τὴν 100ῇ ἐπέτειον τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου, θέσας εἰς κυκλοφορίαν τὴν 27ην ἀναθεωρημένην ἐκδοσιν του. Ἡδη, εἰχον ἐκ τῶν προτέρων παραγγελθῇ 8.500 ἀντίτυπα τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ἕκαστον ἀντίτυπον τῆς ὁποίας στοιχίζει 17,50 δολλάρια.

Φυσικὰ τὸ βιβλίον τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ σήμερον, εἶναι πολὺ διαφορετικὸν ἐκείνου τὸ ὁποῖον συνέγραψεν ἐν ἔτει 1858

Ὁ ἱατρὸς Χένρυ, Γκραϊῦ συγγραφεὺς τοῦ Ἀνατομικοῦ συγγράμματος.

ὁ Χένρυ Γκραϊῦ, ὑφηγητὴς τῆς Ἀνατομίας εἰς τὸ λονδίνοιον νοσοκομεῖον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀλλὰ ἕνα ἀρκετὸν μέρος τῆς ἀρχικῆς ὕλης ἔχει διατηρηθῇ. Ἐκ τῶν 1.174 εἰκόνων τῆς νέας ἀμερικανικῆς ἐκδόσεως, αἱ 300 εἶναι ξυλογραφαὶ ἀπὸ τὸ πρῶτότυπον, ὀφειλόμεναι εἰς ἕνα συνάδελφον τοῦ Γκραϊῦ, τὸν Χ.Β.Κάρτερ, σπουδαστὴν τῆς ἀνατομίας. Τὸ ἔργον τοῦ Γκραϊῦ ἐπέζησεν ἐπειδὴ ἡ ἀνθρωπίνη ἀνατομία καθ' ἑαυτὴν δὲν μετεβλήθη φυσικὰ καὶ ἐπειδὴ ὁ Γκραϊῦ ἦτο ἕνας λαμπρὸς ἐπιστήμων ὁ ὁποῖος διήλθε χιλιάδας ὥρων τεμαχίων πτώματα. Ὡς ἐκ τούτου ἐμαθε τὴν ἀνατομίαν καλλίτερον παντὸς ἄλλου συγχρόνου συναδέλφου του. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὕψος του εἶναι ὑποδειγματικόν, ὁ δὲ δόκτωρ Τσάρλς Μάγιο Γκός, ἀνάτομος τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λουϊζιάνας, ὁ ὁποῖος ἐπεμελήθη τὴν τελευταίαν ἐκδοσιν, κατάρθωσε νὰ τὸ μιμηθῇ ἀπό- γως.

Παρ' ὅλα ταῦτα, τὸ ἔργον τῆς ζωῆς τοῦ Γκραϊῦ, ἀντιμετώπισε συχνότατα τὰς ἐπικρίσεις πολλῶν δοκσιδόφων τῆς ἱατρικῆς, εἰς δὲ τὴν βικτωριανὴν Ἀγγλίαν ἐχαρακτηρίζετο ὡς φρικαλέον συνονθύλευμα «ἀνοησιῶν». Σήμερον ὑπάρχουν ἀκόμη πολλοὶ ἐπικριταί. Ὁ δρ. Φρέντ Μέττλερ, καθηγητὴς τῆς ἀνατομίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Κολούμπια τοῦ ἀρνέιται πᾶσαν αὐθεντικότητα καὶ τὸ χαρακτηρίζει ὡς «ἀπλοὺν ἐγχειρίδιον ἀνατομίας». Ἀλλ' αὐταὶ εἶναι μάλλον ἐξαιρέσεις.

Ξυλογραφία τῆς «Ἀνατομίας» Γκραϊῦ πού ἀνετυώθη μεταγενεστέρως.

Νέαι οὐσίαι διὰ τὴν ἱατρικὴν

ΤΟ ΤΡΟΦΕΝΙΟΥΜ

Ὁ βιομήχανος φαρμακευτικῶν προϊόντων θεωρεῖται συχνὰ ἕνα εἶδος ταχυδακτυλουργοῦ πού χειρίζεται τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως ὅπως ἕνας μάγος πού βγάζει χρωματιστὰ μαντήλια ἀπὸ ἕνα καπέλλο. Ἀλλὰ παρ' ὅλας τὰς ἐλκυστικὰς ἐργασίας του μὲ ρίζας, φύλλα, καρπούς ἀλλὰ καὶ μὲ περισσότερον περὶ στοιχεῖα ὅπως εἶναι ὁ ἀνθραξ, τὸ ὕδρογόνον, τὸ ὀξυγόνον, τὸ αἷωτον καὶ ὁ φωσφόρος, ἀκολουθεῖ μίαν σταθερὰν καὶ ἐπιστημονικὴν γραμμὴν ἀναπτύξεως διὰ τὸ καλὸν τῆς κοινότητος.

Συχνὰ ἀποκαλύπτεται ὅτι ἡ νέα οὐσία εἶναι ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικὴ ἀλλὰ καὶ εὐκολωτέρα καὶ εὐθηνότερα εἰς τὴν κατασκευὴν ἀπὸ τὴν φυσικὴν. Ἐν τούτοις οἱ ἐπιστήμονες συχνὰ προσθέτουν εἰς τὴν ἀπλουστευθεῖσαν οὐσίαν περιπλοκάς αἱ ὁποῖαι δὲν ἐμφανίζονται εἰς τὴν φύσιν. Οὕτω μὲ μίαν περίπλοκον, ἀλλὰ ὅχι πολὺ δύσκολον διαδοχὴν ἐπεξεργασιῶν, ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐπιτυχὴς σύνθεσις τῆς ἀτροπίνης.

Ἡ ἐργασία αὕτη ἔδωσε εἰς τοὺς χημικοὺς τὴν εὐκαιρίαν νὰ διεισδύσουν εἰς τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους τὸ φυτικὸν βασίλειον παρασκευάζει πρῶτον τὴν τροπίνην καὶ ἔπειτα τὴν ἀτροπίνην. Μὲ τὰς γνώσεις αὐτὰς συνέχισαν τὴν ἐργασίαν των διὰ τὴν παρασκευὴν οὐσιῶν παρομοίων μὲ τὴν ἀτροπίνην, ἀλλὰ αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπῆρχον ἄλλοτε εἰς φυσιολογικὴν ἢ ἄλλην κατάστασιν. Ὅλοι αἱ νέαι οὐσίαι ἐδοκιμάσθησαν, αἱ περισσότερα ἀπερρίφθησαν. Μία μόνον ἔφθασε μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς ἱατροὺς, τὸ «τροφένιουμ», πού προκαλεῖ ὑπότασιν ὅταν εἰσαχθῇ εἰς τὸ αἷμα κατὰ τὴν διάρκειαν γενικῆς ἀναισθησίας τοῦ ἐγχειριζομένου ἀσθενοῦς. Ἡ ὑπότασις αὕτη μειώνει τὴν αἱμορραγίαν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐγχειρίσεως καὶ παρέχει εἰς τὸν χειρουργὸν καθαρότερον πεδῖον ἐργασίας.

Ἡ φαρμακευτικὴ ἔταιρεία «Ντάνκαν, Φλόκαρτ καὶ Σία, Λτδ» τοῦ Ἐδιμβούργου ἐπέλεξε διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνακάλυψεως τοῦ νέου τῆς φαρμάκου Τροφένιουμ πού χρησιμοποιεῖται τῶρα εἰς τὴν χειρουργικὴν διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς αἱμορραγίας.

Ἡ ἔταιρεία αὕτη ὑπῆρξεν ἐκείνη ἡ ὁποία παρέσχεν τὸ 1847 εἰς τὸν Σίμσον τὸ πρῶτον χλωροφόρμιον διὰ ἀναισθησίαν.

ΕΝΕΤΟΙ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εἰς τὰ 1683. Οἱ Τούρκοι μόλις ἔχουν λύσει τὴν δευτέραν καὶ τελευταίαν πολιορκίαν τῆς Βιέννης, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν των νὰ κυριεύσουν τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσιν. Τὸ σημαντικώτερον εἰς αὐτὸ τὸ γεγονός εἶναι ὅτι δέκα χιλιάδες στρατιῶται καὶ ὀλίγοι Βιεννέζοι φοιτῶνται—ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Βασιλέως τῆς Πολωνίας Ἰωάννου Σοβιέσκι—κατάρθωσαν ν' ἀποκρούσουν εἰκοσαπλάσιας τουρκικὰς δυνάμεις. Τοῦτο ἔκαμε τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κράτη νὰ σκεφθῶν ὅτι ἤρχιζεν ἡ παρακμὴ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Βέβαια, ἀπείχε πολὺ ἀκόμη ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Τουρκία θὰ γινόταν ὁ «Μεγάλος Ἀσθενής». Πάντως, οἱ διπλωμάται τοῦ 17 αἰῶνος δὲν ἔσφαλαν, διότι ἡ δευτέρα τουρκικὴ πολιορκία τῆς Βιέννης σημειώνει τὴν ἀρχὴν τῆς παρακμῆς τῶν Ὀσμανιδῶν.

Ὁ πάπας Ἰννοκέντιος ΙΑ' προέτρεψε τότε συνασπισμὸν κατὰ τῆς Τουρκίας, τὸν ὁποῖον ἐδέχθησαν νὰ συμπήξουν πολλοὶ Χριστιανοὶ ἀρχηγοὶ Κρατῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Δόγης τῆς Βενετίας. Οἱ κάτοικοι τῶν 114 νησιῶν τῆς Ἀδριατικῆς δὲν εἶχαν λησμονήσει ὅτι δεκαπέντε μόλις ἔτη πρὶν, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν, ἀπὸ πολλῶν αἰῶνων κατεχομένην, Κρήτην, μετὰ τὴν ὑπερικοσαστῆ (1648–1669) πολιορκίαν τῆς

πρωτεύουσος τῆς Χάνδακος (σημ. Ἡρακλείου) ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἰς τὸν ἐνετικὸν παράγοντα ἐδόθη ἰδιαίτερα σημασία, αἱ συμμαχικαὶ δυνάμεις ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς Βενετοῦ (τοῦ ναυάρχου Φραγκίσκου Μοροζίνι), καὶ ἡ συμμαχία ὑπεγράφη τὴν ἡμέραν τοῦ προστάτου τῆς Γαληνοτάτης Ἁγίου Μάρκου (25 Ἀπριλίου 1684). Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἑνετίαν, εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας συνασπισμὸν ἐλάμβαναν μέρος ἡ Σουηδία, ἡ Ἑσθία, τὸ Ἀννόβερον καὶ ἡ Βυρτεμβέργη. Ἡ συμμαχία ἔλαβε ἐπίσημως τὸ ὄνομα «Sagra Lega—Ἁγία Ἐνωσις», καὶ ὁ ἐξηκοντάτης Μοροζίνι—φορτωμένος ἤδη μετὰ πολλὰς πολεμικὰς ἀφάνας—ἔλαβε τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἐκείνην τὴν ἐποχὴν Δόγης ἦτο ὁ Μάρκος—Ἀντώνιος Ἰουστινιάνι (1684–1688).

Ἡ εἰσβολὴ ἀρχίζει

Ὁ Φραγκίσκος Μοροζίνι—μία ἀπὸ τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας στρατιωτικὰς μορφὰς τοῦ 17 αἰῶνος—εἶχε ἰδιαίτερον λόγον νὰ μισῇ τοὺς Τούρκους. Διότι ὡς ἀρχιστράτηγος τῶν δυνάμεων τῆς Γαληνοτάτης δὲν κατάρθωσαν ν' ἀποτρέψῃ τὴν προαναφερθεῖσαν κατάληψιν τοῦ Χάνδακος ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανούς. Ἦτο δὲ αὐτὸς ὁ ὁποῖος—ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ ἡττη-

θέντος στρατεύματος—ὑπέγραψε τὴν παράδοσιν τῆς Κρήτης εἰς τοὺς Τούρκους.

Εἰς τὰ 1684 λοιπὸν ἀρχίζει τὸν πόλεμον, καταλαμβάνων τὴν Λευκάδα καὶ τὴν Πρέβεζαν. Ἀποβιβάζει στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ—ἐπειτα ἀπὸ σύντομον πολιορκίαν—γίνεται κύριος τῆς Κορώνης. Τὸν ἐπόμενον χρόνον τὸ Ναυαρίνον, τὸ Νεόκαστρον, ἡ Μεθώνη, τὸ Ἄργος καὶ τὸ Ναύπλιον πείτουν εἰς χεῖρας τῶν Βενετῶν. Τὸ 1686 αἱ Πάτραι, τὸ Ἀντίρριον καὶ τὸ Ρίον ἔρχονται καὶ αὐτὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας. Τὸ 1687 ἡ Ναύπακτος, ὁ Μυστράς καὶ ἡ Κόρινθος ἀκολουθοῦν τὴν τύχην τῶν προαναφερθεῖσων πόλεων.

Τὸ ἄστρον τοῦ Μοροζίνι ἀνέρχεται. Γίνεται ἀκόμη περισσότερον δημοφιλὴς εἰς τὴν πατρίδα του, καὶ ἡ Γερουσία (Senata) τῆς Γαληνοτάτης τοῦ ἀπονέμει τὸν τίτλον «Πελοποννήσιος» μετὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἔμεινε εἰς τὴν Ἱστορίαν. (Εἰς τὸν τάφον του ἐθαράχθη ἡ φράσις «Φραγκίσκος Μοροζίνι, Πελοποννήσιος»).

Φιλόδοξος ὅμως ἄνθρωπος ὁ Φραγκίσκος, ἀπὸ «Πελοποννήσιος» θέλει νὰ γίνῃ καὶ «Πανελλήνιος». Σκοπεῖ νὰ ἰσχυρῶσιν τὴν ἐξουσίαν τὴν «Ἑλλάδα, καὶ δι' αὐτὸ σχεδιάζει νὰ ἐπιτεθῇ τὴν ἑσπέραν τῆς Εὐβοίας. Ἡ κατοχὴ τῆς νήσου τῶν Ἀβάντων θὰ τοῦ ἐπέτρεπε νὰ συμπληρώσῃ τὸν κλοιὸν γύρω ἀπὸ τὰς τουρκικὰς δυνάμεις τῆς Στερεῆς. Διὰ νὰ ἀποβιβασθῇ ὁμοῦ εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐρίπου, ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλιστῇ προηγουμένως τὴν Ἀττικὴν. Καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τὴν Ἀττικὴν, ἔπρεπε νὰ τὴν καταλάβῃ.

Ὁ Μοροζίνι πρὸ τῶν Ἀθηνῶν

Ὁ Σεπτέμβριος τοῦ 1687 εὐρίσκει τὸν Φραγκίσκον Μοροζίνι εἰς τὴν Κόρινθον, μετὰ 9.880 πεζοὺς καὶ 879 ἵππους. Ἐγίναν τότε δύο στρατιωτικὰ συμβούλια, καὶ τὴν 11ην ἐκείνου τοῦ μηνὸς ἀπεφασίσθη νὰ μὴ διαχειρισθῇ ὁ στρατὸς εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ νὰ ἐπιτεθῇ ἀμέσως κατὰ τῆς Ἀττικῆς. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν ἀποβατικὴν του ἐπιχείρησιν (διότι ἐπρόκειτο νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ θαλάσσης), κατέφυγε εἰς στρατήγημα.

Ἐστειλε ἐνετικὰ πλοῖα εἰς τὴν Εὐβοίαν, τὰ ὁποῖα ὅταν εἰσέπλευσαν εἰς τὸν Εὐβοϊ-

Ἀναπαράστασις τοῦ βομβαρδισμοῦ τοῦ Παρθενῶνος ὑπὸ τῶν πυροβόλων τοῦ Φραγκίσκου Μοροζίνι.

κὸν κόλπον, ἔλαβαν κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Χαλκίδα. Εἰς τὰς Θήβας εὐρίσκοντο σημαντικαὶ τουρκικαὶ δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὅταν ἐπληροφορήθησαν ὅτι οἱ Ἑνετοὶ θὰ ἐπετίθεντο δῆθεν κατὰ τῆς εὐβοικῆς πρωτεύουσος, ἔσπευσαν πρὸς αὐτήν, ἀντὶ νὰ ὑπάγουν εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἔτσι ὁ Μοροζίνι τὴν νύκτα τῆς 11 πρὸς τὴν 12 Σεπτεμβρίου ἀπεβιβάζετο χωρὶς καμμίαν ἐνόχλησιν εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἀμέσως αἱ ὑπ' αὐτὸν δυνάμεις ἐβάδισαν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν, τῶν ὁποίων καὶ ἤρχιζαν τὴν πολιορκίαν.

Ἱστορικὴ παρένθεσις

Οἱ Ἑνετοὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν τοὺς παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἀπελευθερώσουν ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, πρᾶγμα μετὰ τὸ ὁποῖον διαφωνεῖ κάπως ὁ Ἰωάννης Γεννάδιος. Διότι λέγει ὅτι οἱ Βενετιστῶν δὲν ἀπεφάσισαν τὴν ἐκστρατείαν εἰς τὴν Ἀττικὴν διὰ νὰ ἐλευθερώσουν τὸ κλεινὸν ἄστυ, ἀλλὰ διὰ νὰ... βελτιώσουν τὴν οἰκονομικὴν των καταστάσιν. Εἰς τὸ βιβλίον του «Ὁ Μοροζίνις ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ἐν Ἀθήναις, 1685–1688», σελ. 7–8, λέγει σχετικῶς:

«Τοῦτο» (ἡ πρόσκλησις τῶν Ἑνετῶν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων) «εἶναι κατὰ τινὰ τρόπον ἀληθές, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκεραία καὶ γνησίᾳ ἡ ἀλήθεια. Ἀληθές εἶναι ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, παραπεισθέντες—ὅπως καὶ οἱ Πελοποννήσιοι—ὑπὸ τῆς ἐλπίδος ἀπελευθερώσεως, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν Μοροζίνην εἰς Ναύπλιον καὶ τινὰς τῶν προῦχόντων...προσφέροντες τὴν ὑποταγὴν τῆς πόλεως καὶ ὑποσχόμενοι ἐννέα χιλιάδας γρόσια ὡς φόρον ὑποτελείας».

Ὁ Κ. Παπαρρηγόπουλος εἰς τὴν «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους» (Τ. Ε', βιβλίον ΙΔ', σελ. 131) λέγει ὅτι οἱ Ἑλληνες ἐβόησαν τοὺς Ἑνετοὺς, χωρὶς νὰ ἐξηγῇ τὴν εἰδους βοήθειαν προσέφεραν.

Δήσις τῶν μνημείων

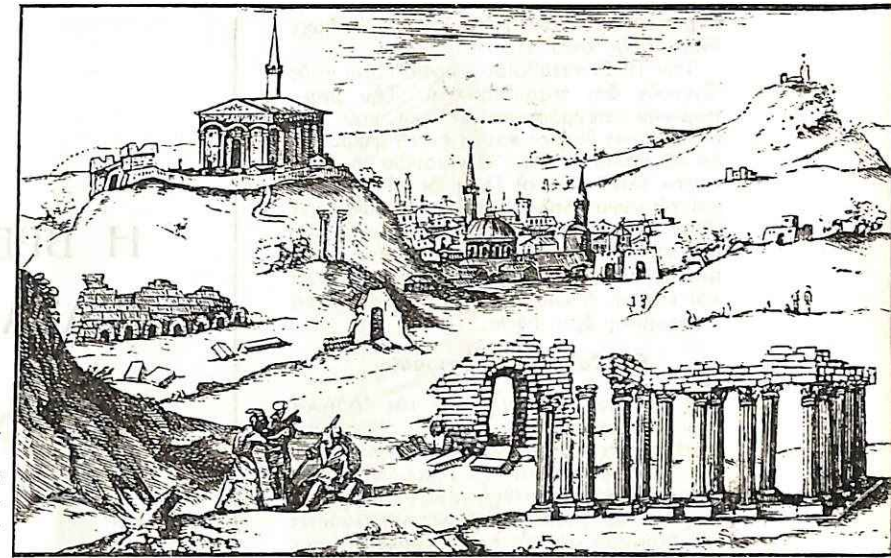
Χάρις εἰς τὸ προαναφερθὲν στρατήγημα τοῦ Ἑνετοῦ ναυάρχου, εἰς τὰς Ἀθήνας εὐρέθησαν μόνον 500 Τούρκοι στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι ὅταν ἔφθασαν αἱ πολλαπλάσιαι συμμαχικαὶ δυνάμεις ἐκλείσθησαν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, τὴν ὁποίαν ἐφρόντισαν νὰ ὀχυρώσουν μετὰ τὸν καταστρεπτικώτερον τρόπον, διότι τότε κατεδάφισαν τὸν Ναὸν τῆς Ἀπτερου Νίκης, σκοπεύοντες νὰ ἐγκαταστήσουν πυροβολεῖον κατὰ τοῦ ἀπέναντι λόφου τῶν Μουσῶν, κατεχομένου ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων δυνάμεων.

Ὁ Ναὸς τῆς Ἀπτερου Νίκης ἀνωκοδομήθη πλήρως τὸ 1838 μετὰ τὴν φροντίδα τοῦ ἀρχιτέκτονος Σάουμπερτ καὶ τοῦ καθηγητοῦ Ρήης, εὐρεθέντων σώων πάντων σχεδὸν τῶν μαρμαρίνων τεμαχίων του.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ἀμέσως ὑπὸ τὸν Μοροζίνι ὑπήγετο ὁ Σουηδὸς κόμης Κάινιζμαρκ, καὶ ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἦτο ὁ συμπατριώτης του Ἀκέρχελμ, κόμης τοῦ Λούνεμπουργκ.

Οἱ Τούρκοι—ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἔγκλημά των κατὰ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀπτερου Νίκης—προητοίμασαν τὴν καταστροφὴν τοῦ Παρθενῶνος καὶ τὰς μεγάλας ζημίας τῶν Προπυλαίων, μετατρέμοντας εἰς πυριτιδαποθήκας τὰ περικαλλῆ ἀρχιτεκτονήματα.

Ὁ Μοροζίνι ἤρχισε τὴν πολιορκίαν καὶ τὸν βομβαρδισμὸν τῆς Ἀκροπόλεως τὴν ἐπομένην τῆς ἀποβάσεώς του εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἡ πολιορκία τοῦ Ἱεροῦ Βράχου θὰ διήρκει πολὺν καιρὸν, διότι οἱ Τούρκοι εἶχαν ὑπερπληθῶρα πολυμορφίδων. Τὸ μυστικὸν λοιπὸν τῆς ἐξουδετερώσεως

Ἀποψὲς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐνετικῆς ἐπιδρομῆς (1687).

τῶν ἐχθρῶν δυνάμεων ἀπὸ τοὺς Ἑνετοὺς ἦτο ἡ καταστροφὴ τῶν πυρομαχικῶν των. Κατὰ τὰς ἐξ ἡμέρας τῆς πολιορκίας, οἱ σύμμαχοι δὲν ἤξευραν εἰς ποῖον ἀκριβῶς σημείον εὐρίσκοντο αἱ τουρκικαὶ πυριτιδαποθήκαι.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς 15ης Σεπτεμβρίου βόμβα τοῦ Μοροζίνι ἔπεσε τυχαίως εἰς μικρὰν ἀποθήκην πυριτίδος εὐρισκομένην εἰς τὰ Προπύλαια, καὶ ἐπροξένησε μεγάλην ζημίαν εἰς αὐτὰ. Ἡ καταστροφὴ ὅμως τοῦτων τῶν πυρομαχικῶν δὲν ἐλάττωσε κατὰ πολὺ τὰ ἀποθέματα τῶν Τούρκων.

Ὁ Παρθενὼν ἀντιπύρρειται

Εἰς αὐτὸ τὸ σημείον δίδω τὸν λόγον εἰς τὸν Maxim Colignon, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ βιβλίον του «Parthenon—L'histoire, l'architecture» (σελ. 74) ἀναφέρει:

«Ὁ βομβαρδισμὸς ἐξηκολούθει σφοδρῶς, ἀλλὰ χωρὶς μεγάλην ἐπιτυχίαν, ὅταν ἕνας αὐτόματος ἦλθεν ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως διὰ νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τοὺς Ἑνετοὺς, τοὺς ἐστρατοπεδευμένους ἀνατολικῶς τοῦ Ἱεροῦ Βράχου, ὅτι οἱ Τούρκοι ἔχουν συγκεντρώσει ὅλα τὰ πολυμορφία εἰς τὸν Παρθενῶνα».

Ὁ Ναύαρχος Φραγκίσκος Μοροζίνι ἡ «Πελοποννήσιος».

Ὁ Μοροζίνι συνεκάλεσε ἀμέσως στρατιωτικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε δραματικόν. Ὁ Βενετὸς ναύαρχος εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἔπρεπε νὰ βομβαρδισθῇ ὁ Παρθενῶν. Ὁ προαναφερθεὶς ἀρχηγὸς τοῦ πυροβολικοῦ Ἀκέρχελμ, ἀπὸ θαυμασμὸν πρὸς τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Ἰκνίου, ἀντετάχθη εἰς τὸ σκεδῖον τοῦ ἀρχιστράτηγου. Ὁ Μοροζίνι ὅμως ὡς ἀνώτατος ἀρχηγὸς εἶχε καὶ τὴν τελευταίαν λέξιν. Καὶ διέταξε τὸν Σουηδὸν εὐπατρίδην νὰ συγκειτρώσῃ τὰ πυρὰ του κατὰ τοῦ Ναοῦ τῆς Παλλάδος...

Καὶ τὰ μεσάνυχτα τῆς 16ης πρὸς τὴν 17ην Σεπτεμβρίου 1687 μία βόμβα τῶν Ἑνετῶν διερρήγγυε τὴν στέγην τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἐπιπτεν εἰς τὴν συγκεντρωμένην εἰς τὸν Ναὸν πυριτιδα. Τὸ σκοτάδι ἐκείνης τῆς νυκτὸς ἦτο πυκνόν. Ἡ δοξασμένη ὁμοῦ πόλις εἶδε δι' ὀλίγας στιγμὰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἡ πυριτις ἦναψε καὶ ὁ ἡμίσευ Παρθενῶν ἀνετινάσσετο εἰς τὸν ἀέρα. Τὰ μάρμαρά του ἐγίναν χίλια κομμάτια. Ζωντανοὶ ἄνθρωποι καὶ χίλιοι σέβαστοι μαρμάρινοι θεοὶ τὴν δραματικὴν ἐκείνην νύκτα κοινορτοποιήθησαν. Καὶ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποῖαν ἡ ἀνιερὴ φιλοδοξία τοῦ Φραγκίσκου Μοροζίνι μετέβαλε τὸ καύχημα τῆς ἀρχαίας τέχνης εἰς τραγικὰ ἐρείπια, οἱ στρατιῶται τῆς Γαληνοτάτης ἐφώναζαν «Viva la nostra Repubblica!» (Ζήτω ἡ Δημοκρατία μας!).

Ὁ Colignon εἰς τὸ προαναφερθὲν βιβλίον του δίδει ζωντανὴν περιγραφὴν τοῦ Παρθενῶνος ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκρήξιν (σελ. 76):

«Δημιουργήθηκε ἕνα μεγάλο κενὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κομμάτια μάρμαρα ἐτινάχθησαν εἰς τὸν ἀέρα, ἀνάμεσα ἀπὸ φλόγας καὶ ἀπὸ σύννεφα καπνοῦ. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἦτο ἡ ὀριστικὴ καταστροφὴ, ἀνεπανόρθωτη. Οἱ τοῖχοι τοῦ Ναοῦ, μετὰ τὰς τέσσαρτα τῆς ζωφύρου καὶ εἰκοσιοκτὼ στήλεις ἐκόλιναν ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν πλευρὰν τοῦ Παρθενῶνος, καὶ ἐγείμisan τὸ ἔδαφος μετὰ οἰκτρὰ συντρίμματα».

Ἀπὸ τὴν ἐκρήξιν τοῦ Παρθενῶνος ἐφανεύθησαν τριακόσιοι Τούρκοι, περιλαμβανομένου τοῦ φρουράρχου. Τὸ ἥθικόν των πολιορκουμένων ἔπεσε. Ἐπιτὶς ἐπικοινωνίας δὲν ὑπῆρχε, διότι οἱ ἐπιστρέψαντες ἀπρακτοὶ ἐκ Χαλκίδος καὶ σπεύσαντες εἰς βοήθειάν των ὁμοεθνεῖς των τῶν Θηβῶν, ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὸν συμμαχικόν

στρατόν πρό τών Ἀθηνών. Δέν ὑπῆρχε ἄλλη ὁδὸς ἀπὸ τὴν παράδοσιν.

Τὴν 18 Σεπτεμβρίου εἰδοποίησαν τοὺς Ἑνετοὺς ὅτι παραδίδονται. Τὴν μεθεπομένην ὑπεγράφησαν οἱ ὅροι, καθ' οὓς οἱ Αἰθίοπες δούλοι καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀκροπόλει αἰχμάλωτοι τῶν Ὀθωμανῶν θὰ ἀφῆνοντο ἐλεύθεροι, οἱ ἴδιοι δὲ οἱ Τοῦρκοι καὶ τὰ γυναικόπαιδά των, ναυλώσαντες ἰδίαις δαπάναις σκάφη, θὰ ἀνεχώρουν διὰ τὴν Σμύρνην. Οὐδεὶς Τοῦρκος θὰ ἔμενε εἰς τὴν Ἀττικὴν. Ἐκτὸς ἀπὸ ὀπλα καὶ κτήνη, ὁ καθείς των θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκομίσῃ ὅ,τι ᾔθελε.

Οἱ Τοῦρκοι ὑποχωροῦν

Οἱ Τοῦρκοι ἐγκατέλειψαν τὰς Ἀθήνας τὴν 24 Σεπτεμβρίου. Τοὺς ἐναπομείναντας μαχητὰς ἠκολούθουν 2.500 ἄμαχοι. Οἱ στρατιῶται τοῦ Μοροζίνι παρασπονδήσαντες ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀποχωρούντων γυναικοπαίδων, ληστεύοντες καὶ δέροντες αὐτοὺς καὶ ἀτιμάζοντες τὰς γυναῖκας.

Μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Μοροζίνι ἠτοιμάζετο νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Εὐβοίας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέθανε ὁ Δόγης Ἰουστινιάνι, καὶ ὁ «Πελοποννήσιος»—ὁ ὁποῖος μὲ τὰ νέα του κατορθώματα ἔγινε ἀκόμη δημοφιλέστερος—ἀνηγορεύθη Δόγης (1688). Τὴν εἰδησιν τῆς ἀνακηρύξεώς του ἔλαβεν εἰς τὴν Αἰγίνα, καὶ μετ' ὀλίγον ἀνεχώρει διὰ τὴν Χαλκίδα.

Ἀφαίσεις ἀρχαιοτήτων

Ἡ εὐβοϊκὴ ἐκστρατεία τοῦ Φραγκίσκου ἀπέτυχε, καὶ ὁ ὑπὸ τὰς διαταγὰς του στρατός, τὸν Μάρτιον τοῦ 1688, ἀνεχώρησε—μέσω Ἀθηνῶν—οἰκάδε. Ἀνεγνωρισμένος ὁμως λάτρης τῆς ἀρχαίας τέχνης ὁ Μοροζίνι, δὲν ἄφησε οὐτὲ τώρα νὰ τοῦ διαφύγῃ ἡ εὐκαιρία.

Ἐδῶ κάνει κάποιο λάθος ὁ P. M. Villmain, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ βιβλίον του Les grecs du XVII siècle σελ. 267, λέγει σχετικῶς :

«Ὁ Μοροζίνι ᾔθελε νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν Βενετίαν ὡς τρόπαιον τῆς νίκης του τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, ἔργον τοῦ Φειδία... Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀριστούργημα ἔσπασε κατὰ τὴν μεταφορὰν του».

Δὲν ἐπρόκειτο διὰ τὸ ἀγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, ἀλλὰ τῆς Ἀπτερόν Νίκης. Διότι τὸ ἔργον τοῦ Φειδία εἶχε μεταφερθῇ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τοὺς περὶ τὸ 375 μ. Χ. χρόνους.

Μὴ δυνηθέντες νὰ μεταφέρουν τὴν Ἀπτερόν Νίκην, οἱ Βενετοὶ ἤρπασαν ἄλλα γλυπτὰ. Τμῆμα τῆς ζωφόρου τοῦ Παρθενῶνος, ἀγάλματα καὶ πλάκες μετέγραφες. Διερχόμενοι ἐκ Πειραιῶς, ἐπεβίβασαν τὸν μαρμάρινον λέοντα τῆς παραλίας του. Διὰ τὴν ἀρπαγὴν αὐτὴν ἔγινε λόγος εἰς τὸ προηγουμένον τεῦχος τοῦ «Αἰῶνος» καὶ εἰς ἄρθρον μὲ τίτλον «Ὁ Πειραιεύς εἰς τὸ διεθνὲς προσκήνιον».

Τελειώνονμεν μὲ περιγραφὴν τοῦ Colliopon ἀπὸ τὸ μνημονεῦθὲν βιβλίον του, σχετικὴν μὲ τὴν ἀνατίναξιν τοῦ Παρθενῶνος :

«Ἐγκαταλείποντες τὰς Ἀθήνας οἱ Βενετοὶ, ἀφῆκαν τὴν Ἀκρόπολιν πλήρη ἐρειπίων καὶ τὴν πόλιν σχεδὸν ἔρημον. Οὐδέποτε, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσβολῆς τῶν Περσῶν, παρομοία θεομηνία εἶχε κτυπήσῃ τὸν Ἱερὸν Βράχον. Καὶ ἐν τούτοις, ἡ καταστροφὴ τῆν ὁποῖαν ἐπροξένησαν αἱ δυνάμεις τοῦ Μοροζίνι δὲν προήρχετο ἀπὸ ἐχθρῶν στρατόν...».

Ο. Σ.

Ἡ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΕΡΟΣΚΑΦΩΝ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ ΕΞΑΓΩΓΩΝ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Αἱ ἐξαγωγαὶ τῆς βρεταννικῆς βιομηχανίας κατασκευῆς ἀεροσκαφῶν τοῦ Ἰουνίου—αἱ ὁποῖαι συνολικῶς ἀνῆλθον εἰς 15.102.965 λίρας συνέβαλον ὥστε αἱ ἐξαγωγαὶ τοῦ πρώτου ἔξαμήνου τοῦ 1959 νὰ σημειώσουν τὸ ρεκόρ τῶν 87.804. 776 λιρῶν, ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύει περίπου 3 1/2 ἑκατομμ. λιρῶν ἑβδομαδιαίως ἢ 5 λιρῶν 11 σελ. κατὰ λεπτὸν τοῦ 24ώρου. Τοῦτο ἀποτελεῖ αὐξησιν 14 ο/ο ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ρεκόρ τοῦ δευτέρου ἔξαμήνου τοῦ 1958 καὶ ἀντιπροσωπεύει ἐτήσιον ρεκόρ 175 ἑκατομμ. λιρῶν ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ρεκόρ τῶν 154 ἑκατομμ. λιρῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν ἡ βρεταννικὴ βιομηχανία κατασκευῆς ἀεροσκαφῶν ἐπραγματοποίησεν ἐξαγωγὰς ἀξίας 875 ἑκατομμ. λιρῶν ἐκ τῶν ὁποίων οἱ ἀεροκινητήρες καλύπτουν ἀξίαν 250 ἑκατομμ. λιρῶν ἢ 28.6 ο/ο. Ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐξαγωγῶν, περισσότερον τοῦ ἡμίσεος (52 1/2 ο/ο) ἐπραγματοποιήθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 3 1/2 τελευταίων ἐτῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔξαμήνου τοῦ τρέχοντος ἔτους τὰ κέρδη τῆς βρεταννικῆς βιομηχανίας κατασκευῆς ἀεροσκαφῶν ἀντεπροσώπευον ἐπὶ ὑπολογιζομένου ἐτησίου συνόλου 175 ἑκατομμ. λιρῶν 3 λίρας 8 σελ. (ἢ 9.6 δολλάρια) κατὰ κεφαλὴν πληθυσμοῦ εἰς τὸ Ἠνωμ. Βασίλειον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἔξαμήνου αἱ πωλήσεις τῶν ἀεροσκαφῶν καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν ἀνῆλθον εἰς 53.374.065 (ἐν συγκρίσει μὲ τὰς 50.228.195 λίρας τῆς ἀντιστοίχου περιόδου τοῦ παρελθόντος ἔτους), αἱ τῶν ἀεροκινητῶν εἰς 30.677.455 λιρ. (ἐναντι τῶν 24.194.810 λιρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους), αἱ τῶν ηλεκτρικῶν συσκευῶν εἰς 1.976.109 λιρ. (ἐναντι 1.586.007 λιρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους), αἱ τῶν ἐλαστικῶν τροχῶν εἰς 402.031 λιρ. (ἐναντι 272.491 λιρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους) καὶ αἱ τῶν ὀργάνων εἰς 1.375.116 λιρ. (ἐναντι 927.311 λιρ. τοῦ παρελθόντος ἔτους).

Ἐκαστον ἐκ τῶν στατιστικῶν τούτων στοιχείων ἀποτελεῖ ρεκόρ διὰ περίοδον ἔξαμήνου. Οἱ καλύτεροι πελάται τῆς βρεταννικῆς βιομηχανίας κατασκευῆς ἀεροσκαφῶν καὶ ἀνταλλακτικῶν ἦσαν αἱ Ἰνδία μὲ ἀγορὰς 9.251.308 λιρ., ἡ Δυτικὴ Γερμανία μὲ ἀγορὰς 5.288.880 λιρ., ἡ Ἑλβετία μὲ 4.698.200 λιρ., ἡ Ἀργεντινὴ μὲ 4.390.988 λιρ., ἡ Αὐστραλία μὲ 3.771.001 λιρ. καὶ αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι μὲ 3.560.966 λιρ. Αἱ στατιστικαὶ τοῦ δευτέρου τριμήνου τοῦ 1959 ἐσημείωσαν ἐπίσης ρεκόρ. Τὸ σύνολον τῶν 46.581.850 λιρ. ἦτο 13.6 ο/ο ὑψηλότερον ἐν συγκρίσει μὲ οἰονδηπότε παρελθόν τριμήνον, τῶν ἀεροσκαφῶν καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν ἀξίας 28.650.442 λιρ. ἦτο κατὰ 6.3 ο/ο ὑψηλότερον, ἐνῶ τῶν ἀεροκινητῶν ἀξίας 16.644.523 λιρ. ὑπερέβηκε τὸ ρεκόρ κατὰ 15.6 ο/ο. Τὸ σύνολον τοῦ Ἰουνίου ἀνερχόμενον εἰς 15.102.965 λιρ. περιεῖχε ἄλλο ἐν μηνιαίῳ ρεκόρ ἐξαγωγῶν ἀεροκινητῶν. Αἱ ἐξαγωγαὶ ἀεροσκαφῶν καὶ ἀνταλλακτικῶν ἀνῆρχοντο εἰς 8.795.852 λιρ., αἱ τῶν ἀεροκινητῶν εἰς 5.656.587 λιρ., αἱ τῶν ηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς 333.615, αἱ τῶν ἐλαστικῶν τροχῶν εἰς 70.658 λιρ. καὶ αἱ τῶν ὀργάνων εἰς 246.453 λιρ. Ἡ Ἑλβετία ἦτο ὁ καλύτερος πελάτης ἀεροσκαφῶν καὶ ἀνταλλακτικῶν μὲ ἀγορὰς ἀξίας 1.418.683 λιρ. ἠκολούθησεν ἡ Ὀλλανδία μὲ 1.373.453 λιρ. αἱ Ἰνδία μὲ 1.270.066 λιρ. ἡ Αὐστραλία μὲ 1.082.061 λιρ. αἱ Ἠνωμ. Πολιτεῖαι μὲ 417.287 λιρ. καὶ ἡ Γαλλία μὲ 181.480 λιρῶν.

Δ) σεῖς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 Α.Ν. 1097 Κατοικίαι ἐκδότου : ΟΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ-ΤΕΤΕΝΕΣ, Θεσέως καὶ Ἀλσους, Ἐκάλη.

Κατοικία ὑπευθύνου συντάξεως : Β. Π. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ἰσμηνὸς 38, Γλυφίδα.

Κατοικία προϊσταμ. τυπογραφείου : Β. ΡΟΔΗΣ, Πλατεία Βικτωρίας 10.

Ἡ συμβολὴ τῆς ἰταλικῆς βιομηχανίας εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀνοικοδόμησιν

Ἄρθρον τοῦ κ. ΤΑΣΣΟΥ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ, Μηχανικοῦ

Ὁ δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ἄφησεν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐμφανῆ τὰ ἴχνη τῆς διαβάσεώς του. Αἱ βιομηχανικαὶ πόλεις πρὸ πάντων τῆς βορείου Ἰταλίας καὶ οἱ ἐμπορικὸι λιμένες αὐτῆς εἶχον καταστραφῇ κατὰ τὸ 60 ο/ο. Χῶροι ἀρχαιολογικοί, κτίρια ἱστορικῆς ἀξίας ἀκόμη καὶ νεκροταφεῖα—μουσεῖα, εἶχον βομβαρδισθῇ.

Ὁ ἀπολογισμὸς τῶν καταστροφῶν ἦτο τόσο μεγάλος ὥστε καὶ ὁ πλέον τολμηρὸς μελετητὴς δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προβλέψῃ χρονικὸν ὄριον ἀνοικοδομήσεως βραχύτερον τῶν 15 ἐτῶν.

Παρ' ὅλας τὰς ἀντιξόους οικονομικὰς συνθήκας εἰς τὰς ὁποίας εὐρέθη ἡ χώρα αὕτη εὐθὺς μετὰ τὸν πόλεμον, χάρις εἰς ἐν ἄρτιον οικονομικὸν πρόγραμμα καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ, ἤρχισε τὴν ἀνοικοδόμησιν μὲ τοιοῦτον ἀλματώδη ρυθμὸν, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο μόνον ὁ ρυθμὸς τῆς ἀνοικοδομήσεως ἀξίος θαυμασμοῦ. Παραλλήλως μὲ αὐτὸν ἡ ἰταλικὴ βιομηχανία ἐφήρμοσε νέας μεθόδους καὶ ἐχρησιμοποίησε νέα ὑλικά εἰς τὴν οἰκοδομικὴν τέχνην. Εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐρειπίων προβάλλουν σημερον μέγαλα καὶ οὐρανοξύστατα ἀσυγκρίτως ἀνώτερα τῶν συγχρόνων κατασκευῶν ἄλλων κρατῶν. Ἀρχιτέκτονες, Μηχανικοὶ βιομήχανοι, Τεχνίτες, Ἐργάται ἐδῶσαν τὸ πᾶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

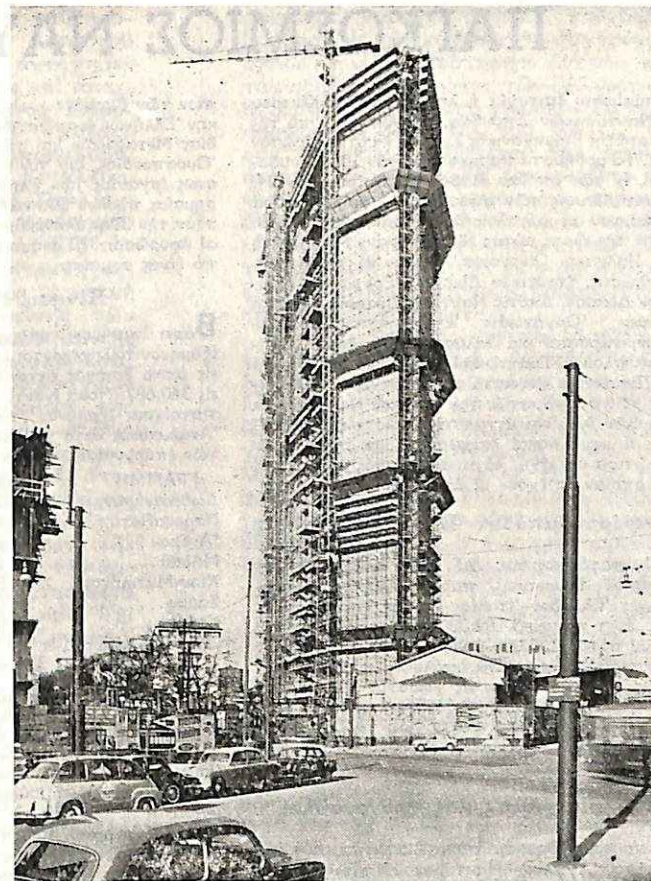
Τὸ ἀλουμίνιον ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐφαρμόζεται εἰς τὰ περισσότερα κτίρια. Ὁ Οἶκος Curtisa-Bologna, ὅστις εἶναι καὶ ὁ παλαιότερος Οἶκος κατασκευῆς ἀλουμίνιου δι' οἰκοδομικὰς ἐφαρμογὰς ἐχρησιμοποίησεν, εἰς εὐρεῖαν κλίμακα τὸ ἀλουμίνιον ἐν Ἰταλίᾳ.

Εἰς τὸν ἐν Μιλάνῳ οὐρανοξύστην τοῦ Οἴκου Pirelli ἐφήρμοσε καὶ διὰ τὰ σεωτερικά του. Κατεσκεύασε χωρίσματα ἐξ ἀλουμινίου μετὰ διπλῶν κρυστάλλων ἀντιακουστικά, ἀτῖνα μετακινούνται μηχανικῶς καὶ μεταβάλλουν τὴν μορφήν τῶν διαμερισμάτων.

Τὸ Ὀλυμπιακὸν Στάδιον τῆς Ρώμης, τὸ προοριζόμενον διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1960, κατεσκευάσθη κατὰ μέγα μέρος παρὰ τῆς Curtisa ἐξ ἀλουμινίου. Ἦδη δὲ ἤρχισεν ἡ κατασκευὴ τῆς Ὀλυμπιακῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν ἐπίσης τὸ ἀλουμίνιον θὰ ἀποτελέσῃ τὸ κυριώτερον ὑλικόν.

Τὰ ὑάλινα μωσαϊκὰ καὶ τὰ μωσαϊκὰ ἐκ πορσελάνης, ἀτῖνα παράγονται εἰς τὴν ζώνην τῆς Βενετίας, διακοσμοῦν κτίρια εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ἐπιφανείας ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν μέτρων. Ἦδη εἰς τὴν Ἑλλάδα παρασκευάζονται μωσαϊκὰ ἐκ πορσελάνης βάσει τῶν ἰταλικῶν τεχνικῶν προδιαγραφῶν.

Οἱ νέοι τύποι τῶν ἰταλικῶν ἐπίπλων μὲ τὰ σύγχρονα ὑλικά

Ὁ οὐρανοξύστης τοῦ οἴκου Pirelli εἰς τὸ Μιλάνο τοῦ Ἀρχιτέκτονος Gio Ponti. Ἀλουμίνιον καὶ κρυστάλλα!

ἐφαρμόζονται παρὰ τῶν σοβαρωτέρων ἑλληνικῶν βιομηχανιών.

Αἱ ἀρχαὶ τῆς θερμότητος καὶ τοῦ ψύχους ἐφηρμόσθησαν τόσο ἐπιτυχῶς παρὰ τῶν ἰταλικῶν Οἴκων κατασκευῆς κλιματιστικῶν μηχανημάτων, ὥστε νὰ συναγωνίζονται ἐπιτυχῶς τοὺς Ἀμερικανούς, οἵτινες πρῶτοι ἐφήρμωσαν τὴν θεωρίαν τοῦ κλίματος.

Ἦδη εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἰταλοὶ τεχνικοὶ δι' ἐγκαταστάσεις κλιματισμοῦ τοῦ νέου συστήματος ὑψηλῆς ταχύτητος «High-Velocity» διὰ τοῦ ὁποίου ἐξοικονομεῖται χώρος διότι ἀντικαθίστανται οἱ μεγάλοι ἀεραγωγοὶ δι' ἀεραγωγῶν μικρῶν διατομῶν καὶ οὕτω ἡ δαπάνη τῆς ἐγκαταστάσεως εἶναι οικονομικωτέρα καὶ εὐχερεστέρα.

Αἱ πλαστικαὶ ὑλαὶ ἐφηρμόσθησαν εἰς εὐρεῖαν κλίμακα παρὰ τῶν ἰταλῶν Οἰκοδόμων καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπεξετάθησαν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Πατώματα ἐκ πλαστικῆς ὕλης, σωλῆνες πλαστικοί, ἐπενδύσεις τοίχων κλπ.

Ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον λειτουργεῖ ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐταιρία «Metal-plastic» ἥτις παράγει ρολλὰ πλαστικά μετὰ μεταλλικοῦ ὀπλισμοῦ, προνόμιον τῆς ἰταλικῆς ἐταιρίας «Italiana Plastic». Τὰ πλαστικὰ ρολλὰ ἀντεκατέστησαν ἐπιτυχῶς τὰ ξύλινα τοιαῦτα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ των εἰς τὰς συγχρόνους οἰκοδομὰς αὐξάνει καθημερινῶς, διότι παρουσιάζουν πολλὰ πλεονεκτήματα ἐν σχέσει μὲ τὰ ξύλινα καὶ ἡ τιμὴ των εἶναι εὐθυνότερα.

Ρολλὰ πλαστικὰ ἔχουν τοποθετηθῇ εἰς πλείστας οἰκοδομὰς ἐν τῇ χώρᾳ μας μετὰ τῶν ὁποίων τὰ Διυλιστήρια πετρελαίου, τὰ ξενοδοχεῖα «Les Ambassadeurs» καὶ «Ἀλεξίου», τὸ νέον κτίριον τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας κλπ. Τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀντικαθίστα τὰ ξύλινα ρολλὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω πλαστικῶν τοιοῦτων.

Εἰς τὸν διακοσμητικὸν τομέα ἡ ἰταλικὴ γραμμὴ καὶ τὸ χρῶμα συνεδιάσθη ἐπιτυχῶς παρὰ τῶν Ἑλλήνων Διακοσμητῶν.

Ὁ ρυθμὸς τῆς συνεργασίας αὐξάνει συνεχῶς. Ἑλλῆνες καὶ ἰταλοὶ τεχνικοὶ εὐρίσκονται εἰς στενὴν ἐπαφὴν διὰ τὴν ὁλοκληρώσιν καὶ πλήρη ἐπέκτασιν τῆς συνεργασίας αὐτῆς. Ἡ Ἑλλὰς διαθέτει ἀρκεῖας πολυτίμους πρῶτας ὕλας ὡς οἱ βωξίται, τὰ πολύτιμα μάρμαρα κλπ. ἄτῖνα βιομηχανοποιούμενα καταλλήλως ἐνταῦθα ὅχι μόνον θὰ ἀξιοποιηθῶν ἀλλὰ καὶ θὰ αὐξήσουν τὸ ὕψος τῶν ἐξαγωγῶν, εἰς τὸν τομέα δὲ αὐτὸν ἡ ἰταλικὴ βιομηχανία συμβάλλει ἀποτελεσματικῶς.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Εσημείωσαν έπιτυχία η λειτουργία του Κέντρου Ναυτιλιακών Σπουδών, ιδρυθέντος υπό της 'Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής, κατά το πρώτον έτος. Τα μαθήματα παρακολούθησαν 100 σπουδασταί, εκ των οποίων έλαβον πιστοποιητικόν 24. 'Η εκπαίδευσις των σπουδαστών διήρκεσεν επί οκτάμηνον με σύνολον ώρων διδασκαλίας 830. Κατά τας ώρας αὐτάς έδιδάχθησαν: Ναυτιλιακή και Πολιτική Οικονομία, 'Ελληνική Οικονομία, Ναυλώσεις, Ναυτικόν Δίκαιον, 'Εργατικόν Ναυτικόν Δίκαιον, Διεθνές Ναυτικόν Δίκαιον, Τεχνικαί Γνώσεις, 'Οργάνωσις 'Επιχειρήσεων—Πρακτορείων, Χερσαία και Θαλάσσια Μεταφοραί, Λογιστικά πλοίων, Τραπεζικά—Οικονομικά και 'Αγ-γλικά. Πιστεύεται ότι κατά το προσεχές έτος ο αριθμός των σπουδαστών του Κέντρου Ναυτιλιακών Σπουδών θα είναι μεγαλύτερος ώστε προοδευτικώς αι ναυτιλιακαί επιχειρήσεις να περιλάβουν ίκανώτερα στελέχη, λόγω της εύρειας μορφώσεως την οποίαν θα έχουν οι απόφοιτοι του Κέντρου.

Το φέρρυ-μπόρυτ 'Ελλάδος-Ιταλίας

Δι' απόφάσεως του Δ.Σ. του 'Ελληνικού 'Οργανισμού Τουρισμού, παρεχωρήθη το φέρρυ-μπόρυτ 'Ελλάδος-Ιταλίας εις την εταιρείαν ΕΛ. ΜΕΣ αντί ποσού 3.182.000 δολλαρίων. 'Εκ του ποσού αὐτοῦ 150.000 δολλάρια θα καταβληθούνη προκαταβολικώς και τα υπόλοιπα εις 25 ετήσιες δόσεις με τόκον 3%. 'Ως γνωστόν το φέρρυ-μπόρυτ 'Ελλάδος-Ιταλίας θα είναι έτοιμον το προσεχές θέρος όποτε και θα άρχιση να εξυπηρετῇ την γραμμήν Μπρίντζι—Κερκύρας—'Υγουμενί-τσης.

Ναῦλοι τράμπς και χρονοναῦλοι

Κατά τους δημοσιευθέντας στατιστικούς πίνακας του 'Αγγλικού Ναυτιλιακού 'Επιμελητηρίου οι ναῦλοι τράμπς ήσαν βελτιωμένοι κατά τόν 'Ιούνιον του τρέχοντος έτους. 'Ο δείκτης του 'Ιουνίου έφθασε εις τας 69,2 μονάδας έναντι 64,6 του Μαΐου. 'Αντιθέτως οι χρονοναῦλοι κατήλθον τόν 'Ιούνιον εις τας 50,2 μονάδας έναντι 56,7 του Μαΐου. Κατωτέρω παραθέτομεν αναλυτικόν πίνακα της εξέλιξεως των ναυλών τράμπς και των χρονοναυλών κατά το 1953 και κατά τους έξι πρώτους μήνας του 1959:

	1952 = 100	1959
	1958	1959
Ναῦλοι Χρονοναῦλοι	Ναῦλοι Χρονοναῦλοι	Ναῦλοι Χρονοναῦλοι
Τράμπς	Τράμπς	Τράμπς
'Ιανουάριος	64,9	61,1
Φεβρουάριος	64,0	54,4
Μάρτιος	63,3	51,8
'Απρίλιος	62,7	—
Μάιος	66,6	—
'Ιούνιος	66,5	50,6
'Ιούλιος	66,6	60,1
Αύγουστος	65,0	55,1
Σεπτέμβριος	65,7	52,7
'Οκτώβριος	70,4	54,2
Νοέμβριος	76,4	59,6
Δεκέμβριος	74,6	55,8

Αι θαλάσσια μεταφοραί

Συμφώνως προς στατιστικά στοιχεία του 'Οργανισμού Εὐρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας αι θαλάσσια μεταφοραί εμφανίζουν την κάτωθι εικόνα κατά τα συγκρινόμενα έτη 1952—1958, από απόψεως ποσότητος και είδους μεταφερομένου φορτίου:

Ετη	Εις εκατομμύρια τόνους	Ετη	Εις εκατομμύρια τόνους
	Ετη		Ετη
1952	375	1958	490
1953	385	1959	445
1954	410	1959	935
1955	480	1959	935
1956	520	1959	935
1957	540	1959	935
1958	490	1959	935

'Εφοπλιστική σύσκεψις

Εγνώσθη ότι τόν προσεχή 'Οκτώβριον θα συγκροτηθῇ εις 'Αθήνας σύσκεψις των εκπροσώ-

πων των έδρευόντων εις Λονδίνον και Νέαν 'Υόρκην 'Ελλήνων εφοπλιστών, της διεθνούς 'Ομοσπονδίας Μεταφορών και της Πανελληνίου Ναυτικής 'Ομοσπονδίας, διά τόν καταρτισμόν νέας συμβάσεως εργασίας των πληρωμάτων των υπό ξένας σημαίας πλοίων ελληνικής ιδιοκτησίας. 'Ως γνωστόν τήν 30ην Σεπτεμβρίου λήγουν αι συμβάσεις αι άφορῶσαι 370 σκάφη ελληνικής ιδιοκτησίας υπό ξένας σημαίας.

Κινήσις έπιβατών

Βάσει έπιστήμων στοιχείων κατά το πρώτον εξάμηνον του τρέχοντος έτους η έπιβατική κίνησις εις όκτώ βασικάς άκτοπλοϊκάς γραμμάς ανήλθεν εις 340.687 άτομα έναντι 338.791 ατόμων του αντίστοιχου εξαμήνου του παρελθόντος έτους. 'Αναλυτικώς κατά γραμμάς η κίνησις των έπιβατών έπαρουσίασε την ακόλουθον εικόνα:

ΓΡΑΜΜΗ	1958 (Α' έξ.)	1959 (Α' έξ.)
Δωδεκανήσου	34.751	35.127
Παρναξίας	35.986	34.902
*Ανδρου	16.135	13.882
Μήλου	13.132	14.339
Χίου-Μυτιλήνης	70.815	82.133
Σάμου	59.031	58.177
Κρήτης	87.812	87.203
Ζακύνθ.-Κεφαλληνίας	20.817	14.924
Σύνολον	338.479	340.687

'Ο λιμήν του Πειραιώς

Κατά στατιστικά στοιχεία του Ο.Λ.Π. η κίνησις του λιμένος Πειραιώς κατά τόν παρελθόντα 'Ιούλιον είχε ως ακολούθως: 1) 'Επιβατική κίνησις: Κατά τόν μήνα 'Ιούλιον διεικνήθησαν 322.213 έπιβάται εκ των οποίων 280.535 έσωτερικού και 41.678 εξωτερικού. Κατά τόν αυτόν μήνα του 1958 οι άριθμοι οὔτοι είχαν ως έξης: 303.754, 256.057 και 47.697. 2) Ναυτιλιακή κίνησις: Κατά τόν 'Ιούλιον κατέπευσαν εις τόν Πειραιά 1325 πλοία έναντι 1093 του 1958 (αύξησης 21,2%). Παρά τούτα η χωρητικότης των πλοίων ήτο ελαφρώς

ΣΚΑΦΗ	Αύγουστος 1958	Αύγουστος 1959
	Αριθ. πλοίων	Αριθ. πλοίων
Φορτηγά	443	529
Δεξαμενόπλοια	46	55
'Επιβατηγά	48	59
Διάφορα	44	53
Σύνολον	571	696

Νέον έπιβατηγόν

Εις το ύπουργείον Ναυτιλίας υπεβλήθη αίτησις υπό της εταιρίας «Εθνική 'Ελληνική Γραμμή 'Αμερικής» διά την έγγραφην εις τα ελληνικά νηολόγια του τουριστικού έπιβατηγού σκάφους «Στέλλα Μάρις». Το πλοίο να διαχειρίζεται η πλοιοκτητρια εταιρία του υπερωκεανείου «Βασίλισσα Φρειδερίκη» και θα διατεθῇ άποκλειστικώς διά τουριστικούς πλόασις Αιγαίου και Μεσόγειον. Το «Στέλλα Μάρις» είναι χωρητικότητος 1.900 τόνων και ναυπηγήσεως του 1944 άνακατασκευάσθη δέ εις τα Ιταλικά ναυπηγεία το 1957. Διαθέτει καθολικόν σύστημα κλιματισμού ως και μηχανήματα διά την εξουδετέρωσιν των κλυδωνισμών, 150 κλινας εις πολυτελείς θαλάμους, καινοχρήστους χώρους, κολυμβητικές δεξαμενάς κλπ.

'Απόδοσις φορολογίας

Βάσει έπιστήμων στοιχείων του ύπουργείου Ναυτιλίας η απόδοσις της φορολογίας έμπορικων πλοίων (α' και β' κατηγορίας) ανήλθε κατά το πρώτον εξάμηνον του 1959 εις 12.255.498 έκατ. δραχμών έναντι 26.984.066 δρχ. του δωδεκαμήνου 1958, 84.229.000 του 1957 και 85.242.000 του 1956. 'Η μείωσις όφειλεται εις τόν παροπλισμόν σκαφών λόγω της κρίσεως της ναυλαγοράς. 'Η φορολογία του α' εξαμήνου 1959 αναλύεται ως έξης: 1) Πλοία Α' κατηγορίας (φορτηγά, δεξαμενόπλοια, πλοία-φυγεία κλπ.) 10.168.698 δρχ. 2) Πλοία Β' κατηγορίας (έπιβατηγά εκτελούντα πλούν μεταξύ λιμένων εξωτερικού) 2.086.000 δρχ.

Ναυπηγήσεις επ' ανταλλαγῇ

Εγνώσθη ότι η έπιτροπή μελέτης των προ-

μικροτέρα ήτοι 921.251 τόννοι έναντι 937.574 (μείωσις 1,7%). 3) 'Εμπορευματική κίνησις: Κατά τόν 'Ιούλιον φορτοεξεφορτώθησαν 307.747 τόννοι έμπορευμάτων (πλήν κασιμάτων), έναντι 288.294 κατά το 1958. Τα κυριώτερα εκ των εισαχθέντων εκ του εξωτερικού είδων ήσαν: Είδη γενικού έμπορίου 83.657 τόννοι, φωσφάτα 14.495, χημικά προϊόντα 10.265, πρώται ύλαι ύαλουργίας 4.860, ξυλεία 12.053 και στερεά καύσιμα 10.517. 'Επίσης εις τα διυλιστήρια και τα παραρτήματα του λιμένος εξεφορτώθησαν 152.383 τόννοι όργου πετρελαίου έναντι 119.103 τόννων πετρελαιοειδών τα όποια είχαν εκφορτωθῇ τόν αντίστοιχον μήνα του παρελθόντος έτους εις τα παραρτήματα. 4) Κατά τόν μήνα 'Ιούλιον έπεσκευάζοντο εις τόν κυρίως λιμένα του Πειραιώς 35 άτμόπλοια έναντι 37 του αντίστοιχου μηνός του παρελθόντος έτους.

'Ο ναυλάρθμος χρονοναυλώσεως

Δι' απόφάσεως του ύπουργείου Οικονομικών καθορίζεται ως ακολούθως ο ναυλάρθμος χρονοναυλώσεως κατά τόννον Dead weight, μηνιαίως διά το εξάμηνον 'Ιανουαρίου-Ιουνίου 1959. (Τιμή εις δολλάρια): Φορτηγά πλοία και πλοία φυγεία: 1) 'Ατμοκίνητα μέχρι 5.000 τόννων 3,80, από 5.001—10.000 τ. 2,20, από 10.001 τ. και άνω 2. 2) Διηλεκκίνητα μέχρι 5.000 τόννων 4,50, από 5.001—10.000 τ. 2,50 και από 10.001 τ. και άνω 2,30. Διά τα δεξαμενόπλοια ολασδήποτε χωρητικότητος 2 δολλ. κατά τόννον.

'Ο ελληνικός έμπορικός στόλος

Συμφώνως προς έπίσημα στατιστικά στοιχεία του ύπουργείου 'Εμπορικής Ναυτιλίας η δύναμις του υπό ελληνικήν σημαίαν έμπορικού στόλου (σκάφη χωρητικότητος άνω των 100 κάρων) ανήρχετο την 1ην Αύγουστου εις 696 πλοία συνολικής χωρητικότητος 2.486.289 κάρων. Κατά κατηγορίας σκαφών η δύναμις του έμπορικού μας στόλου κατά τόν Αύγουστον των έτών 1958 και 1959, έχει ως έξης:

	Αύγουστος 1958	Αύγουστος 1959
	Αριθ. πλοίων	Αριθ. πλοίων
Φορτηγά	443	529
Δεξαμενόπλοια	46	55
'Επιβατηγά	48	59
Διάφορα	44	53
Σύνολον	571	696

τάσεων διά την ναυπήγησιν άκτοπλοϊκών και άλιευτικών σκαφών επ' ανταλλαγῇ καπνών, προτείνει κατ' άρχήν την άποδοχην των προτάσεων τεχνικού και έμπορικού οίκου, έδρευόντος εις Λονδίνον διά την κατασκευήν εις Φινλανδίαν δύο άκτοπλοϊκών σκαφών έναντι καπνών έσοδείας 1955, αξίας έκαστου σκάφους άνερχομένης εις 1.875.000 δολλάρια. 'Όσον άφορά τα άλιευτικά, επέλεγεσαν αι προτάσεις των έταιριών Γράτσου και Παρασκευαΐδη, διά την κατασκευήν εις πορτογαλικά ναυπηγεία πλωτών άλιευτικών εργοστασίων, αξίας έκαστου 1.800.000 δολλαρίων, επ' ανταλλαγῇ καπνών έσοδείας 1957.

'Ηλικία σκαφών

Παραθέτομεν κατωτέρω άνάλυσιν των άτμοκινήτων και διηλεκκινήτων πετρελαιοφόρων από απόψεως ηλικίας των σκαφών. 'Η δύναμις του παγκοσμίου στόλου πετρελαιοφόρων άνέρχεται εις 61.338.145 τόννους γκρόρς. 'Ηλικ. σκαφών 'Ατμοκίνητα Διηλεκκίνητα

Πρό 1935 900.588 1.324.009

1935—39 482.130 1.447.574

1940—45 9.055.311 2.017.379

1946—50 2.295.272 3.684.428

1951—55 7.365.428 10.032.490

1956—59 15.794.245 6.932.291

Σύνολον 35.892.974 25.445.171

'Εκ των άνωτέρω στοιχείων προκύπτει ότι τα άτμοκίνητα πετρελαιοφόρα υπερβαίνουν κατά 10.000.000 τόννους τα διηλεκκίνητα, τα όποια εμφανίζονται σοβαρώς ηξημένα κατά την όκταετίαν 1951—59. Τέλος η περίοδος 1956—59 παρουσιάζει την μεγαλύτεραν χωρητικότητα, έν συγκρίσει προς τας προηγούμενας περιόδους.

'Ενώσω έπλησίαζεν η τόσον κρίσιμος συνάντησις του προέδρου 'Αϊζενχάουερ μετά του κ. Κρούτσεφ, άντήχησεν μία φωνή, έπίμονος και άπαιτητική. 'Ο στρατηγός Κάρολος ντε Γκώλλ, ο «μέγας» Κάρολος, ως τόν άποκαλούν, ώμίλει υπέρ του μεγαλείου της νέας, υπ' αυτόν, Γαλλίας, και οι λόγοι του εφάνθησαν εις πολλούς όχληροί. Εις την Γαλλίαν, έλεγεν ο στρατηγός, πρέπει να δοθῇ μία ήγετική θέσις άνάλογος εκείνης των 'Ηνωμένων Πολιτειών και της 'Αγγλίας. 'Εκ παραλήλουθ, προσέθεσε, θα έδει να άναγνωρισθούνη τα δικαιώματά της επί της 'Αλγερίας και να ένισχυθούνη αι προσπάθειαι της διά την κατασκευήν μιās άτομικής βόμβας. 'Ο πρόεδρος 'Αϊζενχάουερ ανέλαβε να τόν πείσῃ ότι το συμφέρον της Γαλλίας εύρίσκεται εις την άρμονικήν συνεργασίαν της μετά των συμμάχων της και όχι εις τας επιδείξεις άλαζονίας.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ Η ΒΟΜΒΑ

Μίαν ήμέραν κάποιος των τελευταίων εβδομάδων, ο πρόεδρος της Γαλλίας κ. Κάρολος ντε Γκώλλ, έρριπεν έν βλέμμα άδημονίας εις το ύπουργικόν του συμβούλιον, καθ' όν χρόνον ο ύπουργός των 'Εξωτερικών κ. Κούβ ντε Μυρβίλλ ώμίλει περί των έμπειριών του εις την διάσκεψιν της Γενεύης. Πολλοί ύπουργοί ήκουαν με τα μάτια μισόκλειστα.

«'Αγαπητέ μου κ. ύπουργέ των 'Εξωτερικών», εξέσπασεν ο στρατηγός, «δέν θα σας ήτο δυνατόν να ύψώσετε κάπως περισσότερο την φωνήν σας;» 'Ο στρατηγός, έκαμνε το πέν διά να ύψώση κάπως περισσότερο την φωνήν της Γαλλίας εις τας παραμονάς της συναντήσεως του προέδρου 'Αϊζενχάουερ, με τόν σοβιετικόν πρωθυπουργόν κ. Νικητάν Σεργκιέβιτς Κρούτσεφ. 'Ο ντε Γκώλλ θεωρεί την συνάντησιν των «Δύο Μεγάλων», ως πιθανήν άπειλήν κατά της δυτικής ένότητος και έλπίζει ν' αντιδράσῃ διά μιās άτομικής έκρήξεως εκεί εις την Σαχάραν, η όποία θα καταστήσῃ την Γαλλίαν την τετάρτην άτομικήν δύναμιν εις τόν κόσμον. 'Ο στρατηγός ντε Γκώλλ ύπολογίζει ότι η έκρηξις θα λάβῃ χώραν έντός του φθινοπώρου.

'Υστερ' από μακροχρόνιον σωπήν, εις το Παρίσι εκυκλοφόρησε εφινικά η φήμη, ότι ο στρατηγός θα διέτασσε την έκρηξιν της βόμβας κατά την έπίσκεψιν του της 27ης Αύγουστου εις την 'Αλγερίαν, όλίγας ήμέρας πριν η γαλλική πρωτεύουσα ύπεδέχετο τόν πρόεδρον 'Αϊζενχάουερ. Καί εις μίαν συνάντησιν των εις την 'Αλγερίαν, έννεα άνεξάρτητα άφρικανικά κράτη διαμαρτυρίαν των διά το γαλλικόν πείραμα, έδήλωσαν ότι τούτο άπετέλει «σοβαρώτατον κίνδυνον» όχι μόνον δι' αυτά αλλά και διά την ύπόλοιπον 'Αφρικήν.

'Οπλισμένος με την προοπτικήν τουλάχιστον της βόμβας του, ο ντε Γκώλλ παρουσίασεν εις τόν πρόεδρον 'Αϊζενχάουερ ένα όλόκληρον κατάλογον α-

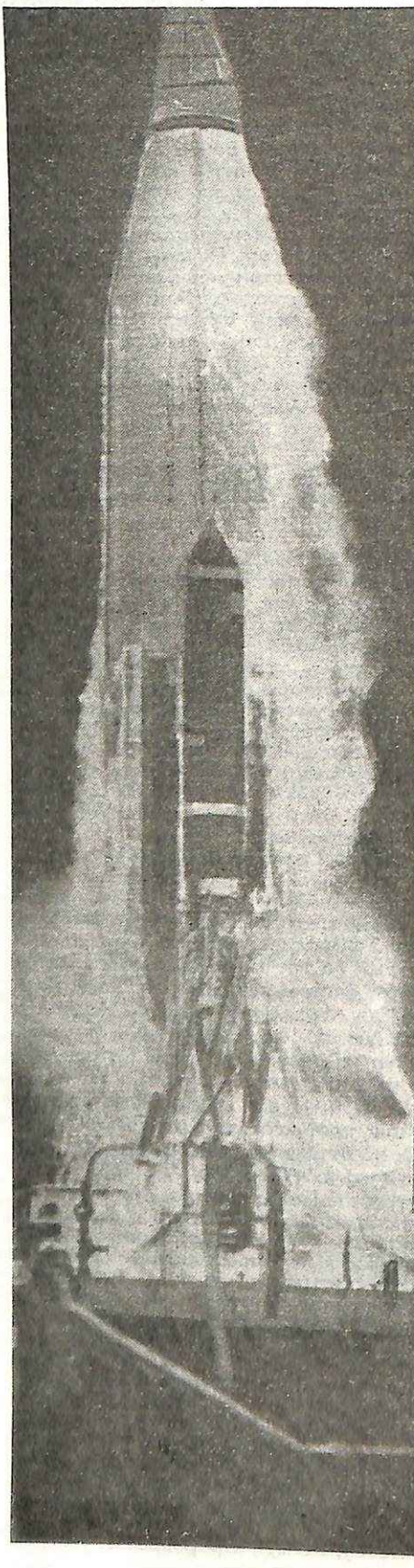
τημάτων—ισότητα εις την 'Αγγλοαμερικανικήν χώραξιν διεθνούς πολιτικής, βοήθειαν εις την κατασκευήν συγχρόνων όπλων, πλήρη ύποστήριξιν διά την κατάπνιξιν του κινήματος των 'Αλγερινών άναρτών και μίαν υπό γαλλικόν έλεγχον άφρικανικήν διοίκισιν του ΝΑΤΟ. 'Όσον διά τόν Κρούτσεφ, τόν όποιον ανέκαθεν ο ντε Γκώλλ ύποψιάζετο ως «μπλοφατζήν», ο στρατηγός πιστεύει ότι θα έμείνῃ εις την παλαιάν πολιτικήν του της μη ύποχωρήσεως. Παρ' όλα ταύτα τι μεταβολάς θα έπιφέρῃ η έκρηξις της γαλλικής άτομικής βόμβας παρά την κοιλάδα του Ρεγκανέ;

'Ως είπε κάποιος Δυτικός διπλωμάτης, η περίφημος βόμβα διά την όποιαν έχρειάσθησαν δεκαετείς κόπτοι ένδεκα χιλιάδων άνθρώπων και δαπάναι 200.000 000 δολλαρίων, δέν θα είναι «τόσον μεγάλη ώστε να έντυπωσιάσῃ πάντα άλλον πλην του ντε Γκώλλ». Θα έχη την συγκριτικώς μετριάν δύναμιν των 20.000 τόννων τρινιτροτολουόλης και θα είναι μάλλον όγκώδης διά να προσαρμοσθῇ εις τήν άκρην ένός πυραύλου, η να μεταφερθῇ από ένα τών στρατηγικών βομβαρδιστικών «Μιράζ 4» εις τα όποια ο ντε Γκώλλ σκέπτεται να δαπανήσῃ

άλλα 600.000.000 δολ. κατά την προσεχή πενταετίαν. Προφανώς ο στρατηγός σκοπεύει με ένα τόσον πρωτόγονον όπλον να πείσῃ τας 'Ηνωμένας Πολιτείας να του άνακοινώσουν τα μυστικά των περί όπλων περισσώτερον εξοπλισμένων. Το Κογκρέσσον αντίτιθεται και εις την Γαλλίαν έγένητο, προς παρηγορίαν της, η προσφορά της μηχανής ένός άτομικού ύποβρυχίου. 'Αλλά η Γαλλία άπαντά στερεοτύπως: «Δέν λέγετε εις τούς φίλους σας, ότι ήδη γνωρίζουν οι έχθροί σας. Δι' αυτό και ήμεις κατασκευάζομεν την βόμβαν μας».

'Ο ντε Γκώλλ γνωρίζει κάλλιστα ότι οι σκοποί των άτομικών όπλων είναι σήμερα μάλλον πολιτικοί. 'Επί πλέον η βόμβα είναι ένα μέσον που θα βοηθήσῃ την Γαλλίαν ν' άνακτήσῃ το μεγαλείον της και θα της δώσῃ μεγαλύτερας ικανότητας διαπραγματεύσεως εις οίονδήποτε σχέδιον άφοπλισμού μεταξυ 'Ανατολής και Δύσεως. 'Αλλά ο ντε Γκώλλ έχει μίαν ακόμη φιλοδοξίαν. Αι περισσότεραι των χωρών της Δυτικής Εύρώπης αισθάνονται ότι ο ψυχρός πόλεμος εισέρχεται εις φάσιν πραγματικής χαλαρώσεως, γεγονός το όποιον έννοχλεί έμφανώς τούς Γάλλους και τούς Γερμανούς. 'Αρ' ής ο στρατηγός ντε Γκώλλ άνέκτησε την έξουσίαν, έπίστευσεν ότι θα ήδύνατο ν' αντιμετώπισῃ την πιθανότητα της άποχωρήσεως άμερικανικών στρατευμάτων. Διά να αντικαταστήσῃ το κενόν εκ της άναχωρήσεως των, ήγωνίσθη να όργανώσῃ την «Ευραφρικήν», ομάδα περιλαμβάνουσα την Γαλλίαν, την Δυτικήν Γερμανίαν, την 'Ιταλίαν, την Μπενεζούξ και τας άφρικανικάς των κτήσεις καθώς και την Βόρειον 'Αφρικήν. 'Ελπίζει να ίδῃ την τρίτην αυτήν δύναμιν να προκόβῃ υπό την γαλλικήν πολιτικήν ήγεσίαν και με την βοήθειαν του γερμανικού κεφαλαίου. «'Η τύχη του κόσμου θα κριθῇ συντόμως, είπε προσφάτως ο στρατηγός ντε Γκώλλ. 'Η Γαλλία τότε μόνον θ' άκουσθῇ, εάν έχη την βόμβαν».

ΤΙ ΣΤΟΙΧΙΖΕΙ Η ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ Η.Π.Α.

Η κάποια ψυχρότης με την όποια η αμερικανική κυβέρνηση αντιμετωπίζει το σύνολον των 41 δισεκ. δολλαρίων δαπανών του προϋπολογισμού, διά την άμυναν της χώρας, προϋκάλεσε τεραστίως άνησυχίας καθ' άπασαν την πολεμικήν βιομηχανίαν της χώρας, από των εργοστασίων άεροσκαφών της Καλλιφορνίας μέχρι των ναυπηγείων ύπερβρυχίων εις Κοννέκτικατ.

Ευθύς ως παρήλθεν η «κρίσις των Σπουτικών» (1957-58), ήρχισαν πάλιν ν' ακούωνται φωναί πλήρεις δυσφορίας διά τας άμυντικές δαπάνας. Η κυβέρνηση γνωρίζει ότι εάν προωθήση άδιστάκτως όλα τα υπάρχοντα σήμερα προγράμματα κατασκευών και έξοπλισμού, ό προϋπολογισμός θα έπιβαρυνθή κατά 50 και πλέον δισεκατομμύρια δολλάρια. Τό άποτέλεσμα είναι ότι έλάχιστοι βιομήχανοι ήμπορούν νά είναι βέβαιοι περί του ότι ό οικονομικός πέλεκυσ δέν πρόκειται νά πλήξη τα σχέδιά των—σχέδια πού, έφαρμοζόμενα, θ' άποφέρουν εκατομμύρια δολλαρίων.

Ό πέλεκυσ αυτός έπесεν ήδη βαρύτατος τρίς κατά τό διάστημα των τελευταίων έβδομάδων. Τό Ναυτικόν έν πρώτοις, ήκύρωσεν όλως τας ύπολοίπους παραγγελίας δι' άεριοθούμενα ύδροπλάνα τύπου «Σημάστερ», με την έλπίδα νά έξοικονομήση 72 εκ. δολλάρια από τό άρχικόν πρόγραμμα των 470 εκατομμυρίων. Όλίγας ήμέρας προηγουμένως ή εταιρία άεροναυπηγήσεων «Κόνβαϊρ» είδοποιήθη ότι ή άεροπορία θα παρελάμβανε μόνον 32 άεροπλάνα τύπου «Β-58 Χάστλερ», αντί των 40 τα όποία είχαν παραγγελθή άρχικώς, πραγματοποιούσα οικονομίαν 200 εκ. δολλαρίων. Καί όλίγας ήμέρας προηγουμένως, ή άεροπορία και τό ναυτικόν ήκύρωσαν άλλας παραγγελίας διά την προμήθειαν δαπανηρών καυσίμων ύλών.

Παρ' όλα ταύτα, έλάχιστοι είναι οί πιστεύοντες εις μίαν, διά τής μεθόδου αυτής, αίσθητην μείωσιν του προϋπολογισμού των 41.000.000.000 δολλαρίων πού διετέθησαν διά την άμυναν της χώρας και είδικώς κατόπιν τής προσφοράς έπιτυχίας των Ρώσων εις τον τομέα των κοσμικών πυραύλων.

Πύραυλος ΑΤΛΑΣ έκτοξενόμενος εκ τής βάσεως του άκρωτηρίου Κανάβεραλ.

ΑΙ' ΕΠΙΤΕΥΧΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΤΕΤΡΑΕΤΙΑΝ

(Συνέχεια από σελ. 18)

πιστωτικών ίδρυμάτων πλησιάζουν νά φθάσουν, με τα γενομένας άλλεπαλλήλους μειώσεις των έπιτοκίων και την έπάρκειαν των σχετικών κεφαλαίων, τας των προηγμένων οικονομιών της Εύρώπης.

Τά δημόσια οικονομικά και πρόγραμμα οικονομικής αναπτύξεως

Πλέον έντυπωσιακή ίσως πρόσδος έχει σημειωθή εις τα Δημόσια οικονομικά και ό κρατικός προϋπολογισμός από τριετίας έπαυσε νά άποτελή άσκόν πληθωριστικών άνέμων. Κατά τό 1957 κατέστη δυνατόν νά έξοικονομηθούν, πέραν τής καλύψεως των τρεχουσών άναγκών του προϋπολογισμού, 792 έκ. δρχ. διά την ένίσχυσιν του προγράμματος έπενδύσεων και κατά τό 1958 1.070 έκ. Κατά τό τρέχον έτος, παρ ά την εκ τής ύφέσεως μείωσιν των δημοσίων εισόδων, θα καταστή δυνατή ή διάθεσις 850 έκ. δραχμών.

Κατά τό τρέχον έτος τό πρόγραμμα έπενδύσεων, άμέσων και παραλλήλων, θα ύπερβή τα 5.600 έκ. δρχ., έναντι 4.407 του 1958 και 3.540 έκ. του 1957. Κυρία προσπάθεια της Κυβερνήσεως, ύπεγραμμίσθη εις τον πρωθυπουργικόν λόγον, είναι ή έπιτάχυνσις του ρυθμού άνόδου της οικονομίας. Αυτόν τον σκοπόν πρόκειται νά ύπηρετήση τό προσωρινόν πενταετές πρόγραμμα, του όποιου έπισπεύδεται, τή συνεργασία και ξένων ειδικών, ή έπεξεργασία. Κατά τό τέλος τής άνωτέρω πενταετίας τό κατά κεφαλήν ένθικόν εισόδημα θα φθάση τα 380 δολλάρια.

Αί άνωτέρω διαπιστώσεις, ως έν άρχή ύπεγραμμίσαν, δικαιολογούν άπολύτως την πρωθυπουργικήν έπίκλησιν προς την πίστιν όλων και την αισιοδοσίαν έπί τό οικονομικόν μέλλον της χώρας.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

«Ο ΑΙΩΝ» είναι ένα θαυμάσιον και εκλεκτόν περιοδικόν. Διεξήλθον μετ' ιδιαιτέρας προσοχής τα περιεχόμενά του και εξέπληκην διά την ποιήν σοβαράν και μορφωτικήν ήλν. Είναι πράγματι τέλειον περιοδικόν και άνώτερον παντός άλλου του είδους του.

Επιτρέψατέ μου νά σας συγχαρώ διά την τοιαύτην έπιτυχίαν.

JAMES DROSOPOULOS
Chicago

Κύριοι,
Έλάβομεν μετ' ευχαρίστησεως τό θαυμάσιον περιοδικόν σας, τό όποιον είναι καθ' όλα αξιόλογον έπί πλέον της άρίστης έκτυπώσεώς του.

Pacific Coast Keniew

By: H. OSBORN

Associate Editor

942 Howard Str. Garfield I-6066
San Francisco 3 California

Θερμότατα συγχαρητήρια διά τό εξαίρετον περιοδικόν σας.

ΚΙΟΦΤΕΡΤΖΗΣ Κ.
Δήμαρχος Ν. Ίωνίας

ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ ΤΟΥ 21

ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ

Άρχετ ά χρόνια, πριν αναπτρυχθούν τα νησιά του Αιγαίου, ή "Υδρα, οί Σπέται, τα Ψαρά και ή Κάσος, δύο μικρές πολιτείες, ή μία στην άρχή και ή άλλη στη μέση του Κορινθιακού, τό Μεσολόγγι και τό Γαλαξίδι, είχαν σπουδαίον έμπορικόν στόλον και μετέφεραν σιτηρά από τη Ρωσία και έικονοανούσαν με την Έπτάνησο, τα λιμάνια της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσης. Στις πολιτείες αυτές, ύπήρχαν ναυπηγεία, πού σκάρωναν καλοτάξια καράβια μικρά και μεγάλα, και αυτά προστάτευαν τα ελληνικά παράλια και τα νησιά, από τους κουρσάρους της Μπαρμπαριάς, πού έλυμαίνοντο τις ελληνικές θάλασσες.

Είναι παλαιά ή ιστορία του Γαλαξιδίου, πού είναι κτισμένο στην ίδια θέση πού ήταν ή άρχαία πόλις των Όζολών Λοκρών Διάνθειας ή Οιάνθη. Ήκμασε επί βυζαντινών, και ό τοπάρχης Γαλαξίδης, έχρισε τό όνομά του στην πολιτεία. Ύπέστη πολλές καταδρομές και καταστροφές από τον 10ον αιώνα, και, όπως αναφέρει στο χρονικό τό Εύθύμιος Πεταγιώτης, στο έτος 923 έπέδραμον οί Βούλγαροι, επί Αυτοκρατορίας Κωνσταντίνου του 8ου και Βασίλειου Β' του Βουλγαροκτόνου. Μετά του Βουλγαρού, ύπέφερε ή πόλις από μία μεγάλη έπιδημία και έν συνεχεία, από μίαν έπιδρομή των βερβέρων Ούζων ή Όγούζων, Ούνοσκυθικής καταγωγής, των «Κομάνων» όπως τους έλεγαν οί Βυζαντινοί. Μετά, άλλη έπιδημία έρήμωσε τον τόπο. Κατόπιν έπέδραμον οί Νορμανδεζοί και ύστερα οί Φράγκοι με τον Γάλλο κόμητα των Σαλώνων, Θωμάν Στρομογκόρ. Σε λίγα χρόνια, μη υποφέροντες οί κάτοικοι τους Γάλλους, έβοήθησαν τον Δεσπότην της Ήπείρου Μιχαήλ Άγγελον Κομνηνόν νά τους εκδιώξη, και συμπεριλάβη τό Γαλαξίδι στο Δεσποτάτο του. Άργότερα τό κατέλαβαν τυχοδιώκται εξ Άραγωνίας της Ισπανίας, οί «Ταραγονάτες» όπως αναφέρει τό χρονικό, και έν συνεχεία οί «Φραγκοπαπάδες». Στο έτος 1580, τρομερός σεισμός, κατέστρεψε την πόλι. Τέλος στο 1660 «ένσκυπτε σαν κατάρας στο Γαλαξίδι, ό μαύρος κουρσάρος Ντουρατζίμπεης, πού είχε τό όρμητήριό του στην Ναύπακτο, τό άφανίζει έντελώς και κουρσάει τα καράβια του.

Κυρίαρχοι της Μεσογείου

Κατά την κοσμοϊστορικήν ναυμαχίαν στον κόλπο της Ναυπάκτου, στο 1571, και πρό αυτής, οί Γαλαξιδιώτες είχαν αρκετά πλοία. Τέλος ύπέκλυαν στα πειρατικά του Τουνέζι και του Άλγερίου και για λίγα χρόνια, τό Γαλαξίδι και τό Μεσολόγγι, έμειναν χωρίς στόλο. Στο τέλος του 17ου αιώνα, αναυπήχσαν νέα πλοία και μέχρι τής έποχής πού ένεφανίσθησαν οί ναυτικοί μας του Αιγαίου στα μέσα του 18ου αιώνα, οί δύο αυτές πολιτείες, είχαν στα χέρια τους τό έμπορίον και τις συγκοινωνίες στην Μεσόγειο.

Ένας από τους τελευταίους «καρaboκύρηδες» του Γαλαξιδίου πού έπολέμησαν τους Άφρικανούς πειρατάς, μέσα στον Κορινθιακό, ήταν κι' ό Γιώργης Σάβας. Τό λαϊκό τραγούδι, μ' αυτά τα λόγια αποθανάτισε τον γενναίο Γαλαξιδιώτη:

Νά πάτε χαιρετίσματα, στη
δόλια μου γυναίκα
Μή βάλη ντέρτι στην καρδιά
και στην ψυχή μαράζι
Και τη Λαμπρή νά στολιστή
νά μη μανοφορέση
Νά πάρη δίπλες τό χορό,
νά φιλοτραγουδήση
Κι έγώ καλά σκοτώθηκα, πε-
θαίνω για τό Γένος
Πέστε και χαιρετίσματα, σ'
οόλο τό Γαλαξίδι

Μετά τον άφανισμό του στόλου του Μεσολογγίου, από τον αστράπη της Ήπείρου Άλχη

πασά, στην άρχή του 19ου αιώνα, τό Γαλαξίδι ήκμασε περισσότερο. Ό Άλχη πού έμπορεύετο τά προϊόντα της αστραπείας του, δέν εύρισκε συμφέροντας τους ναύλους των Μεσολογγιτών, και γι' αυτό τους κατέδιωξε, άπηγόρευσε τον άπόστολν των πλοίων των και κατέσχε μερικά απ' αυτά.

Όργασμός ναυπηγήσεων

Κατά την ίδια έποχή, ένας πλουσιότατος Πατριός έμπορος και τραπεζίτης, από έκτίμησιν στην ναυτική πείρα των Γαλαξιδιωτών, τους έβοήθησε μαζί με τους όμογενείς ανταποκριτάς του στο έξωτερικό και έφτιασαν στον τόπο τους μεγαλύτερα ναυπηγεία. Σε δύο χρόνια, έναυπήγησαν αρκετά τρικάρτα καράβια και πλέον δέν περιωρίζαν τά ταξίδια τους στη Μεσόγειο, αλλά περνούσαν τό Γιβραλτάρ, ταξίδευαν στη Βόρειο θάλασσα και στον Άτλαντικό άκόμη. Από τότε έγινε τό Γαλαξίδι έκασουστό, στα σπουδαιότερα λιμάνια του κόσμου.

Ό Άλχη είχε ένα μικρό στόλο για την μεταφοράν των προϊόντων και την διώσιν των πειρατών και σ' αυτόν ύπηρετούσαν πολλοί Γαλαξιδιώτες. Ό καυμός του ήταν νά άποκτήση μεγάλο στόλο και έστράφη στους Γαλαξιδιώτες, τους έδωσε πολλά προνόμια και τους προσεταιρίσθη για τους σκοπούς του. Οί ναυτικοί του Κορινθιακού, έπαφελήθησαν των προνομίων και τής έννοιας του τυράννου και έμεγάλωσαν τον έμπορικό στόλο τους.

Στό 1813, τό Γαλαξίδι είχε 50 πλοία μεγάλα, έξοπλισμένα με 300 κανόνια και πληρώματα 1100 άνδρων. Ή μεταξύ Ρωσίας και Τουρκίας συνθήκη του Ιασίου στο 1792, έπεκύρωσε τις συμφωνίες εκείνες του Κουτσούκ Καϊναρτζή, προς όφελος των Χριστιανικών λαών των ύποτεταγμένων στο Όθωμανικόν κράτος, και δι' αυτών παρεχορήγη στους Έλληνες τό δικαίωμα της ελευθέρας ναυσιπλοίας υπό ρωσικήν σημαίαν, ό έξοπλισμός των πλοίων των διά τον φόβον των πειρατών και άλλα προνόμια.

Τό Γαλαξίδι μετ ά 700 σπίτια του και τους 3.000 κατοίκους του, ήκμαζε στις παραμονές της Έθνεγερσίας, αλλά δέν εύτύχησε νά χαρή τα αγαθά του, ούτε νά προσφέρει στον άπελευθερωτικό άγώνα τις υπηρεσίες του, παρ' όλον πού στις 26 Μαρτίου του 21 ξεσηκώθηκαν οί Γαλαξιδιώτες και έδρασαν τοπικώς.

Ό μπουρλοτιέρης Παξινός

Από τις άρχες του άγώνος, ό αντιβασιλεύς της Αιγύπτου Μωχάμετ Άλχη, είχε στείλη μία μοίρα του Αιγυπτιακού στόλου υπό τον Ισμαήλ Τζιμπεράτα για νά βοηθήση στην κατάπνισιν της ξεγέρσεως. Ή άρμάδα αυτή, είχε όρμητήρια την Ζάκυνθο, την Πάτρα και την Ναύπακτο. Οί καπετανέοι μερικών ελληνικών καραβιών, πού περιπολούσαν στον Πατράϊκό κόλπο, άπεφάσισαν νά καύσουν την Αιγυπτιακή μοίρα. Άλλά ποιάς θα ήταν ό γενναίος εκείνος, πού θα άνελάμβανε τό τόλμημα. Ό καπετάν Γιώργης Μυργιαλής πού έπρότεινε στο συμβούλιο νά καύσουν την άρμάδα, έφώναξε στους ναύτες και ζήτησε έναν θαρραλέον πού θα ήθελε νά ριψοκινδυνεύση. Παρουσιάσθη τότε ένας λεβέντης, ό Γιώργης

Παξινός και όταν ό Μυργιαλής τον ρώτησε τι ήθελε γι' αυτή τη δουλειά, ό Παξινός έζήτησε δέκα τάλητρα από κάθε καπετάνιο.

—Αυτά νά τα φυλάξτε και σαν σκοτωθώ, νά τα δώστε στην έρραβωνιαστική μου στους Παξούς. Έγώ, κρατάω για μένα, την τιμή νά πέσω για την πατρίδα.

Την νύκτα της 10ης Ιουνίου, τα πληρώματα άπεχαίρετσαν τον Παξινό, πού με σταθερό χέρι ώδηγούσε τό πυρπολικό του, κι' έναχνε με τό γυμνασμένο μέτι του, νά πλησιάση τα αλυπτιακά, πού ήταν άραγμένα κάτω από τό κάστρο της Ναυπάκτου. Μπροστά πήγαινε ό Παξινός με τό πυρπολικό, στη ρεμούλκα ήταν ό Γιώργης Μυργιαλής, κι' ακολουθούσε ό Σπετσιώτης Άδριανός Σωτηρίου, με τό καράβι του «Λυκούργος».

—Στό καλό παιδιά, καλή φωτιά.

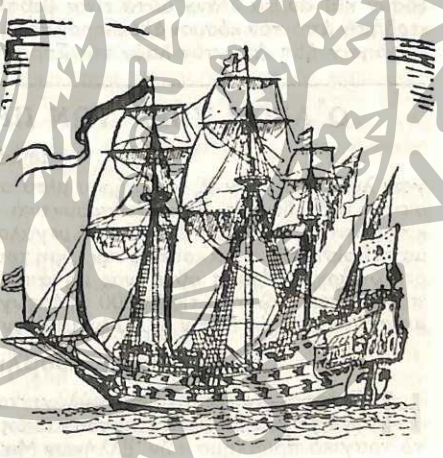
Μέσα στα σκοτάδια, διακρίνει τώρα ό Παξινός, μία μεγάλη φρεγάδα, και με φουσκωμένα τα πανιά, πλείει κατ' έπάνω της. Άτάραχο τό παλληκάρι, πλησιάζει και κατορθώνει νά ρίξη τό παλαμάρι με τό γάντζο, μέσα σε μία μπουκαπόρτα του έχθρικού. Ό Μυργιαλής έθεώρησε κατάλληλη τη στιγμή και έβριξε τον άναμμένο δαυλό στο πυρπολικό. Μέσα στις φλόγες ό Παξινός, προσπαθεί νά πλησιάση πού κοντά της φρεγάδα, αλλά πολλές έχθρικές βάρκες τον περιζώνουν κι' άναγκάζεται για νά μη καή, νά πείση στη θάλασσα, και μέσα στα νερά σπρώχνει τό μπουρλότο του νά ζυγώση τη φρεγάδα, αλλά συλλαμβάνεται και θανατώνεται με τον ίδιο τρόπο του ήρωος της Άλαμάνας.

Ή καταστροφή

Οί Γαλαξιδιώτες με τις κινήσεις του καπουδάν πασά Καρά Άλχη, πού ναυλοχούσε στη Ζάκυνθο και του Ισμαήλ Τζιμπεράτα στη Ναύπακτο, άνησύχησαν και άρχισαν νά άχυρώνουν τό λιμάνι τους και νά φτιάχνουν προγώματα στα ύπερκείμενα ύψώματα. Όχυρώθηκαν εκεί, με τη βοήθεια 200 παλληκαριών πού τους έστειλε ό Πανουργιάς περιμεναν, βέβαιοι ότι θα άπέκρουαν τον έπιδρομέα. Στις 19 Σεπτεμβρίου του 21, ό Τζιμπεράτα προχώρησε στον Κορινθιακό, και πλέοντας με βραδυττητα, έφθασε τα χαράγματα της 21ης πρό τό Γαλαξίδι και άρχισε σφοδρό βομβαρδισμό. Οί Γαλαξιδιώτες έτοιμάσθηκαν νά άμυνθούν, αλλά ξαφνικά, είδαν νά προπορεύονται των έχθρικών σκαφών, δύο Άγγλικά τό «Γκάμπριαν» και τό «Ζηνοβία». Κατάπληκτοι, δέν ήξευραν αν έπρεπε νά κντηήσουν, αλλά τέλος άντεπυροβόλησαν τους έπερχομένους. Έπί δύο ήμέρες άνθίστασαν, και την τρίτην άναγκάσθηκαν πρό του άκαταπαύστου κανονιοβολισμού, νά ύποχωρήσουν προς τα ύψώματα. Άμέσως ό Τζιμπεράτα άποβίβασε 2.500 πολεμιστάς, έκυρίευσε την πόλι, έφόνευσε έλαχίστους πού εύρήκε, και αϊχμαλώτισε τα 70 πλοία στο λιμάνι. Άπό αυτά έκράτησε 34 τα μεγαλύτερα, και τα άλλα τα έκαυσε. Ή συμφορά ήταν μεγάλη.

Έπί της βασιλείας του Όθωνος, τό Γαλαξίδι ξανακτίσθηκε, και με τό μικρό μουσειό του και τα λίγα άρχοντικά του πού άπόμειναν, ένθυμίζει την περασμένη δόξα, της άλλουτε πλουσίας πολιτείας, πού με τό χαμό της έσπέρησε τό άγωνιζόμενον Έθνος με ένα από τα κυριότερα ναυτικά έρείσματά του, στην άρχή της Έθνεγερσίας.

Γ. Α. Π.

έτοποθέτησαν άφοσιωμένους του όπαδούς. Αυτό, εις την Σοβιετικήν "Ενωσιν, είναι ή άπάντησις εις τό περίφημον έρώτημα του Λένιν «Ποίός, ποιόν;»

Υπήρχον φυσικά και άλλοι, προσωπικότεροι παράγοντες. Όλοι οι άνθρωποι οι όποιοι έτριγύριζαν τόν Στάλιν ενόσω έζη και οι όποιοι, μετά τόν θάνατόν του, συνηγωνίσθησαν διά τήν διαδοχήν, ήταν γραφειοκράται. Άλλά μόνον ό κ. Κρούστσεφ, όταν ή σκιά του γηραιού δικτάτορος έξηφανίσθη, έφάνετο ίκανός ν' άποσειεί τās γραφειοκρατικές συνθηείας. Έάν ήνοιγε κανείς εις τήν τύχην τήν «Πράβδα», εις έποχήν συγκλήσεως του 'Ανωτάτου Σοβιέτ, όταν οι σελίδες της ήσαν γεμάται από τās άτελειώτους άγορεύσεις τών ήγετών του Κόμματος, θά ήτο αδύνατον νά είπει εις ποίου τήν τρίωρον όμιλίαν είχε «πέσει»—τόυ προέδρου Βοροσίλωφ, του κ. Μαλένκωφ ή του κ. Μπουλγκάνιν. Η ίδια καθιερωμένη και κουραστική φρασολογία, χωρίς ίχνος προσωπικού ύφους ή τόνου. 'Αλλ' εάν έπεφτε κανείς επάνω εις τήν όμιλίαν του κ. Κρούστσεφ, άντελαμβάνετο άμέσως τήν διαφοράν. Τήν εύρισκε κανείς μεστήν από μίαν επίγειον ζωτικότητα, αγωνιστικότητα, δηκτικότητα και αλήθειαν. Πουθενά αί καθιερωμένα φράσεις και οι πλατυασμοί του γραφειοκράτου. Άπεναντίας συχνότατα έπιγραμματικά εκφράσεις μιάς πληθωρικής προσωπικότητας.

Πιστός Μαρξιστής

Τούτο άσφαλώς πρέπει νά είχε τά άποτελέσματά του. Ό κ. Κρούστσεφ, μάς λέγουν συχνά, δέν έμπνεί τόν σεβασμόν του Σοβιετικού πληθυσμού. Τόν εύρίσκουν ώμόν. Δέν είναι ή πατρική φαισιογνώμια ενός Στάλιν, ή τών Τσάρων, παρ'ά τόν σκληρόν των δεσποτισμόν. Πιθανόν τούτο νά είναι αλήθές, άλλ' ή ίκανότης του νά προβάλλη τήν προσωπικότητά του, ίκανότης τήν όποιαν οι άντίπαλοί του δέν είχαν, πρέπει νά πιστωθή δι' ένα μεγάλο μέρος τής έπιτυχίας του.

Τι κάμνει, αλλά και τι πρόκειται νά κάμη όμως με όλην αὐτήν τήν δύναμιν τήν όποιαν έχει συγκεντρώσει; Δέν έγινε ό κήρυξ τής ύπομονής, όπως ό κ. Μαλένκωφ. Παντού έξαπολύει τολμηράς πρωτοβουλίας. Βιάζεται. 'Αλλ' ή σπουδή αὐτή δέν είναι ή μεγαλομανής, έγωκεντρική σπουδή ενός δικτάτορος έπιθυμούντος ν' αλλάξη τήν όψιν του κόσμου κατά τό χρονικόν διάστημα τής ζωής του. Σάν καλός Μαρξιστής, πιστεύει εις τήν Ιστορικήν εξέλιξιν.

Παρέσχε τεραστίας υπηρεσίας πρὸς τόν Σοβιετικόν λαόν, έξυψώσας ιδιαίτερώς τό βιοτικόν του επίπεδον, κάμπων τὰ αυθαίρετα στοιχεία τής Σοβιετικής ζωής, μειώσας τήν δύναμιν τής Μυστικής 'Αστυνομίας, σταματήσας τās αϊφνιδίως συλλήψεις, έκκενώσας τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεων. Τι υπηρεσίας όμως ήμπορεί νά προσφέρει εις τόν υπόλοιπον κόσμον;

Πιστεύει, άναμφιβόλως, ότι ή καλλιτέρα υπηρεσία τήν όποιαν ήμπορεί νά προσφέρει, είναι νά τόν κάμη ν' άπολαύσῃ τὰ άγαθά του συστήματος τό όποιον, κατά τήν γνώμην του, έβασματούργησεν εις τήν Ρωσίαν. 'Αλλ' αὐτή ή αὐταπάτη, εάν συνεχισθί ύφισταμένη, θά άποβή καταστρεπτική διά τε τήν Σοβιετικήν 'Ενωσιν και τόν υπόλοιπον κόσμον. 'Αλλ' εάν ό Κρούστσεφ κατανοήσῃ τήν πραγματικότητα και δεχθί τήν μονιμότητα και τήν σταθερότητα του μη κομμουνιστικού κόσμου, εάν υπερικήσῃ τό πλέγμα τής πικρίας και τό ταξικόν μίσος τό όποιον τόν καθιστά άνθρωπον πού δυσκόλως θά ενεπιστευέτό τις, εάν ήμπορέσῃ νά συνεργασθί καλή τή πίστει διά μίαν όρθολογιστικώτεραν όργάνωσιν τής παγκοσμίου κοινωνίας, τότε μόνον (όσον και άν τὰ «έάν» αὐτά είναι βεβαίως πολύ μεγάλα) θά κερδήσῃ από τόν κόσμον όλόκληρον τόσην εύγνωμοσύνην, όσην έκέρδησεν ήδη από τόν λαόν τής Σοβιετικής 'Ενώσεως.

Ο ΑΓΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

(συνέχεια από σελ. 30)

γων λύθηκε σχεδόν έξ ολοκλήρου μέσα στο σχετικώς μικρό διάστημα μιάς διετίας. Είναι ένθαρρυντικό άσφαλώς νά γνωρίζη κανείς ότι τούλάχιστον ένα από τὰ μεγάλα προσφυγικά προβλήματα βρίσκεται τώρα κοντά στην λύση του. Στην Γιουγκοσλαβία δέν υπάρχει σήμερα ούτε ένας μη άποκατεστημένος Ούγγρος πρόσφυγας, ενώ από τις 14.000 πρόσφυγες πού υπάρχουν άκόμη στην Αυστρία μόνον 8.000 ενδιαφέρονται για μετανάστευση.

Προσφυγικά προβλήματα

Η 'Ελλάδα—πού ζει ακόμα, τούλάχιστον στεγαστικά, παρ' ό- λες τις προσπάθειες άποκαταστάσεως πού έχουν καταβληθί, τό τραγικό πρόβλημα των 'Ελλήνων Μικρασιατών προσφύγων

πού ξεριζώθηκαν έδώ και 37 χρόνια από τις έστίες τους—άντι- μετώπισε και μεταπολεμικά πολλά και δύσκολα προσφυγικά προβλήματα: 'Εσωτερικά τούς χιλιάδες πρόσφυγες του άνταρτο- πολέμου. 'Εξωτερικά, όλους όσους επαναπατρίστησαν από τις χώρες του 'Ανατολικού Συνασπισμού, μένουν πρόσφυγες και φυ- γάδες πού ζήτησαν καταφύγιο στην χώρα μας, 'Ελληνες πρόσ- φυγες από κομμουνιστικές χώρες πού έδιώχθηκαν από τόπους όπου ζούσαν από πολλά χρόνια και 'Ελληνες πρόσφυγες από τήν Σοβιετικήν 'Ενωσιν πού θέλησαν νά επαναπατρισθούν μετά από διαβίωση πολλών γενεών στη Ρωσία.

Πολλοί απ' αὐτούς ζουν άκόμη σήμερα σε προσφυγικά στρατόπεδα κάτω από όχι άνεκτές συνθήκες, ενώ άλλοι κατάφε- ραν ή βοηθήθηκαν νά άποκατασταθούν.

Ιδιαίτερα για τούς έκ Ρωσίας πρόσφυγες, πού άποκαλούνται διεθνώς «'Ελληνες 'Εθνικοί», ό έπικαφαλής του 'Αμερικανικού Γραφείου 'Ασφαλείας και Προξενικών 'Υποθέσεων Χέιντς, πού από χρόνια άσχολεϊται με τό θέμα τής άποκαταστάσεως των προσφύγων, είπε τά ακόλουθα κατά τήν διάρκεια συγκεντρώσε- ως έπ' ευκαιρία του «Παγκοσμίου 'Ετους Προσφύγων»:

«'Ενα άσυνήθιστο πρόβλημα είναι και τών 'Ελλήνων—'Εθνι- κών προσφύγων από τήν Σοβιετικήν 'Ενωσιν. Τά άτομα αὐτά άνήκουν στην «έθνικότητα» των μόνον κατ' όνομα, άφού οι πε- ρισσότεροι ζούσαν στην Ρωσία από πολλές γενεές. Περίπου 1500 από αὐτούς τούς πρόσφυγες έφθασαν στην 'Ελλάδα, κατά τά τελευταία δύο χρόνια, αλλά συνάντησαν τόσο δύσκολες συνθήκες εκεί, ώστε μερικοί προτίμησαν νά γυρίσουν πίσω στην Σοβιετικήν 'Ενωσιν παρ' όλον ότι επί χρόνια προσπαθούσαν νά τούς δοθί άδεια για νά φύγουν από εκεί».

Είναι ήδη γνωστό ότι οι 'Ηνωμένες Πολιτείες άνεκοίνωσαν ότι θά παράσχουν βοήθεια για τήν άποκατάστασιν αὐτών των ανθρώπων. Η χώρα μας, όμως, χώρα φτωχή, αντιμετώπιη με πολλά έσωτερικά δυσεπίλυτα προβλήματα, δέν είναι δυνατόν, τούλάχιστον για τήν ώρα, νά προσφέρει περισσότερη απ' όση μέχρι σήμερα βοήθεια, για νά ενισχύσῃ τήν προσπάθεια άποκατα- στάσεως αὐτών και άλλων προσφύγων, πού περιμένουν από τούς συνανθρώπους τους «χείρα βοήθείας». 'Οπως έδήλωσε ό άρμό- διος ύπουργός Προνοίας στην φετεινή Γενική Τακτική Σύνοδος τής 'Εκτελεστικής 'Επιτροπής του 'Υπατού 'Αρμοστού των 'Η- νωμένων 'Εθνών για τούς Πρόσφυγες, ή 'Ελλάς λόγω ποικί- λων οικονομικών αναγκών «αδυνατεί νά συνεισφέρει εις τήν ά- ναγκασιάζομένη προσπάθειαν δι' ύποχρεωτικό έράνημα», όπως θά συμβή σε άλλες χώρες, αλλά ύποσχέθηκε τήν άμέριστη συμ- παράστασι και ενίσχυση, πού μπορεί νά διαθέσῃ, στο όλο θέμα.

Πραγματικά οτιδήποτε είναι δυνατόν νά προσφερθί, πρέπει νά προσφέρεται για τήν άποκατάστασι των προσφύγων. ώστε, κάποτε, όλοι αὐτοί οι ξεσπιτωμένοι, δυστυχεις άνθρωποι νά βρούν μία σίγουρη έστία, για νά πάψῃ ό «πολιτισμένος» αιώνας μας νά έχη κατά πρόσωπον τήν ρετινιά του «αίωνα των ανθρώπων χωρίς πατρίδα».

Θ. Δ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

(Συνέχεια από σελ. 13)

τό αίμα τους τήν γή, τήν περιουσία και τό είναι πού εδημιούργη- σαν στη νέα ήπειρο. Η έννοια «δικό μου» έβγαυε από τήν ζωή τους. Τήν έννοια αὐτή δέν τήν είχαν οι δουλοπάροικοι των άγανών εκτάσεων τής ρωσικής στέπας, πού άνηκαν κατά κυριότητα στους φεουδάρχες του τσαρικού καθεστώτος. Η άτο- μική ιδιοκτησία στη Ρωσία ήταν προιόν άρπαγής και σφετερι- σμού τής δολιχαρχίας των προνομιούχων. Και τό κράτος δέν δυσκολεύτηκε νά τήν ύποκαταστήσῃ με τήν οικειοποίησι του έθνικού πλούτου. Με τή διαφορά πώς ή άριστοκρατία του αίματος έγινε τώρα άριστοκρατία τής κομματικής και κρα- τικής γραφειοκρατίας.

Τό δικαίωμα του λαού νά εκλέγῃ τούς κυβερνήτες του, τό απέσπασαν οι εργαζόμενες και φιλελεύθερες τάξεις στην Εὐ- ρώπη και στην 'Αμερική, έπειτα από πνευματικούς και κοινωνι- κούς αγώνες τριών αιώνων. Η πάλη αὐτή για τήν έλευθερία εδημιούργησε τη συνείδησι του πολίτου στη Δύσι. Στη Ρω- σία δέν έγινε ποτέ άνάλογη πνευματική και κοινωνική προε- τυμασία στα ευρύτερα στρώματα του λαού. Η 'Επανά- στασι του 1917 έγινε από μία μειοψηφία διανοομένων, τούς μπολσεβίκους, χωρίς ό λαός νά μορδέσῃ ν' άποκτήσῃ πολιτι- κή συνείδησι έλευθερίας. Έτσι οι διαφορές του τρέπον ζωής των δύο κόσμων, στα ζητήματα τής έλευθερίας, τής περιουσίας και τής έξουσίας, όφείλονται και στην κοινωνική ιστορία του γεωγραφικού χώρου, όπου διαδραματίστηκε ή δημοκρατική επα- νάστασι τής Δύσεως και ή άντεπανάστασι κατά τής δημο- κρατίας στην 'Ανατολή.

ΑΓΓ. Γ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ

ΒΕΡΝΕΡ ΧΑΪΖΕΜΠΕΡΓΚ:

Ο ΝΕΟΣ ΑΪΝΣΤΑΪΝ

Πολλοί πιστεύουν ότι πρόκειται νά λύσῃ τὰ προβλήματα πού ό 'Αϊνστάιν αφήνει άλυτα. Έχουν τήν πεποίθησιν ότι θά καταλήξῃ εις μίαν και μόνην εξίσωσιν ερ- μινεύουσαν τό Σύμπαν. Τό κατω- τέρω άθροον, τό όποιον δίδει μίαν εικόνα τής μεγαλοφυίας καθ' όν χρόνον εργάζεται, είναι προιόν μιάς συνομιλίας του 'Αμερικανού δη- μοσιογράφου 'Εντονν Ντάιμοντ με τόν μεγάλον Γερμανόν έπι- στήμονα Βέρνερ Χαΐζενμπεργκ.

Τελευταίως, οι σκέψεις του 57ετούς Χαΐζενμπεργκ, του όποίου τά γκρίζα πυκνά μαλλιά τόν κάμνουν νά όμοιάζῃ με 'Αγιον Βασίλειον περιστρέφονται περί τήν θεωρίαν του 'Ενιαίου Πεδίου, ή ό- ποία άπησχόλησε τόν 'Αϊνστάιν κατά τά τελευταία χρόνια τής ζωής του, άλλ' άνευ άποτελέσματος. Αὐτή ή βασική «έξισωσις τής ύλης» θά περιγράψῃ και θά ερμηνεύσῃ όλους τούς φυσικούς νό- μους πού κυβερνοῦν τό σύμπαν, από τούς μεγάλους γαλαξίους μέχρι τών μικρο- σκοπικών ομάδων μορίων έντός του ατόμου.

Η θεωρία όλων των εποχών

Ο ίδιος ό 'Αϊνστάιν, ό όποιος τό 1929 ενόμιζεν ότι είχαν έπιτύχει μόνον και μόνον διά ν' άπορρίψῃ άργότερον τήν θεωρίαν του και τήν λύσιν του, απέκα- λεσε τήν Θεωρίαν αὐτήν (με κεφαλαίον Θ), τόν «μεγάλον σκοπόν τής επιστήμης». 'Επρόκειτο νά είναι μία γέφυρα μεταξύ τής Ιδικής του θεωρίας τής σχετικότητας, ή όποία προσεδιόριζε τās δυνάμεις τής έλξεως μέσα εις τās άβύσσους του διαστή- ματος, και τής θεωρίας των «κβάντα» του Μάξ Πλάνκ, περιγράφοντος δι' αὐ- τής τās ηλεκτρομαγνητικές δυνάμεις εις τό πεδίου του ατόμου. Σήμεραν όλοι παραδέχονται πώς ό 'Αϊνστάιν υπήρξε «κάπως πρόωρος». Δέν είχε κανένα μέσον πού νά έπιτρέψῃ νά μάθῃ πώς όταν οι φυσικοί ήρχιζαν νά πολτοποιοῦν τό α- τομον, θά αντιμετώπιζαν πάραυτα δύο νέας δυνάμεις του συμπαντος—τήν πυρη- νικήν δύναμιν και τήν δύναμιν τής άσθε- νοῦς διενεργείας.

«'Επί πολλά έτη», είπεν ό Χαΐζενμπεργκ «οι πειραματισόμενοι φυσικοί άνεκάλυ- πτον εις τās συσκευάς των μίαν τερα- στίαν ποσότητα «ύπατομικών» σωμα- τιδίων. Τό ζήτημα ήτο ό προσδιορισμός αὐτών των σωματιδίων διότι δέν ήτο δυνατόν νά είπωμεν ότι ή Φύσις άπεφά- σισεν έτσι, χωρίς νά γνωρίζωμεν τό πώς». Ο Χαΐζενμπεργκ ήρχισε νά σκέ- πτεται περί μιάς βασικής εξίσώσεως, ή όποία θά ήρμήνευε τήν παρουσίαν αὐ- τών των σωματιδίων και των νέων δυνά-

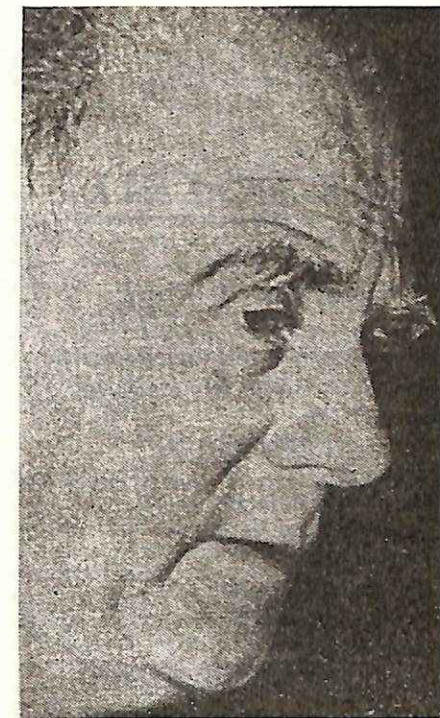
μεων, διά πρώτην φοράν πρό έξαετίας. Τόν Μάιον του 1958, ό Χαΐζενμπεργκ, ό όποιος τό 1932 είχε τιμηθί με τό Βρα- βείον Νόμπελ διά μίαν κολλοσιαιας ση- μασίας θεωρητικήν ανακάλυψιν εις τόν τομέα τής συγχρόνου φυσικής, προέβη εις τήν πρώτην του ανακοίνωσιν δι' αὐ- τήν τήν περίφημον βασικήν εξίσωσιν. 'Αργότερον, έδωσεν εις τήν δημοσιότητα μίαν άλλην εξίσωσιν μαθηματικήν (σχοι- νοτενεστατήν) ή όποία προέκάλεσε πολ- λās άντιρρήσεις. Σήμερα όμως, ό Χαΐ- ζενμπεργκ έπέτυχε νά πείσῃ τούς έπικρι- τας του διά τό άδικόν των και ανά βάλῃ τά πράγματα εις τήν θέσιν των.

Ίδου τί άκριβώς έννοει: 'Η θεωρία περνά από τό ύστατον πείραμα: 'Όταν γίνονται πειράματα με παράξενα σωμα- τίδια, δίδουν άποτελέσματα τά όποία έξηγούνται διά τής εξίσώσεως του Χαΐ- ζενμπεργκ. 'Εν έκ των σημαντικώτερων βημάτων πρὸς τήν κατεύθυνσιν τής έ- παληθεύσεως τής θεωρίας του Χαΐ- ζενμπεργκ έγινε προσπάτως εις τό έν Κιέβω τής Ρωσίας Συνέδριον Φυσικής 'Υψηλής 'Ενεργείας, όπου ό λαμπρός φυσικός του Πανεπιστημίου του Ρότσε- στερ δόκτωρ Ρόμπερτ Μάρσα άνεκοί- νωσε μίαν ιδικήν του διατύπωσιν μιάς άρχής συμμετρίας, σχετικώς με τήν περί- φημον άσθενή διενέργειαν ή τετάρτην δύναμιν.

Πλάτων και Νεύτων

Πώς όμως; Κατά τήν περίφημον έκ- φρασιν του Πλάτωνος, ένας νηητός φυ- λακισμένος μέσα εις τās αίσθήσεις του είναι δυνατόν νά ξεκινήσῃ και νά έπιχειρήσῃ ν' άποκαλύψῃ αὐτήν τούτην τήν δομήν του Συμπαντος; Ο Χαΐζενμπεργκ γελά εις τήν έρώτησιν αὐτήν. «Είμαι θεωρη- τικός», άπαντά και πρέπει νά διαβάζω και νά μαθαίνω τό κάθε τι πού κάνουν οι πειραματικοί—άκριβώς όπως ό Νεύτων έπρεπε νά γνωρίζῃ τί άκριβώς είχαν κάμει ό Κέπλερ και οι άλλοι. Η κυριώτερά μου άπασχόλησις είναι νά παρακολουθώ συνέδρια και ν' άκούω τό τι λέγουν οι φυσικοί. Τις περισσότερες φορές σ'άς πιάνει νύστα, αλλά ξαφνικά κάποιος λέγει κάτι πού σ'άς κάμνει ν' άναπηδή- σετε».

«Όταν ό διάδοχος του 'Αϊνστάιν δέν παρακολουθεϊ συνέδρια, ή ήμέρα του άκολουθεϊ ένα πρόγραμμα άπλούν και καθιερωμένων. Τό πρῶν άσχολεϊται με τὰ διοικητικά του καθήκοντα ως διευθυντού του Ινστιτούτου και συνεργάζεται με τούς νεωτέρους έπιτελεις του. Κατόπιν συ- νεννοήσεως με τό Πανεπιστήμιον τής Καλλιφορνίας, εκπρόσωπος του Ινστι- τούτου παρακολουθεϊ τά πειράματα εις τό Μπέρκλεϊ και έλπίζεται έντός όλίγου νά έπιτευχθί συμφωνία ώστε ν' άποστα-

Ο Βέρνερ Χαΐζενμπεργκ, έβραϊκής κα- ταγωγής, πού θεωρείται ως ό περισσό- τερον ίκανός συνεχιστής του έργου του συμπατριώτου του 'Αϊνστάιν.

λή παρατηρητής και εις τό μεγάλο κέν- τρον έρευνών τής Ντούμπνα, εις τήν Σο- βιετικήν 'Ενωσιν.

Πώς εργάζεται

Μετά τό γεύμα του με τήν κ. Χαΐζεν- μπεργκ και όποια από τά έπτά του παι- διά τυχάνει νά εύρίσκονται σπίτι του, ό μεγάλος Γερμανός έπιστήμων παραδί- δεται επ' όλίγον εις τόν θεωρητικόν στοχασμόν. Κατόπιν, άργά τό άπό- γευμα, έπιστρέφει επ' όλίγον εις τά κα- θήκοντά του του Ινστιτούτου. Τά εύρί- σκει άνιαρά, αλλά τόν ξεκουράζουν πολύ μετά τά μαθηματικά. Τά βράδια, τότε εργάζεται με ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗΝ ήσυχία και άνεσιν. Κάποτε, κουρασμένος, παραι- τεϊται. Τό άλλο πρῶν, μόλις ξυπνήσῃ, ή λύσις έρχεται μόνη της.

Εις τό σημείον αὐτό τής συνομιλίας μας, ό Βέρνερ Χαΐζενμπεργκ θίγει ένα από τά μεγάλα παράδοξα τής νεωτέρας έπι- στήμης. Καθώς ή τάξις άναπηδά μέσ' από τό χάος και ή ένότης έκ τής ποικιλίας, οι φυσικοί πλησιάζουν όλονέν και περισ- σότερον τόν Πλάτωνα, ό όποιος άνεξήτη- σε τήν ουσιασθή πραγματικότητα και συμμετρίαν πέραν τής άπλής φαινομενι- κότητος. Η μελλοντική θεωρία τής ύλης, έγραψε κάποτε ό Χαΐζενμπεργκ, «θα περιέχῃ μόνον ύποθέσεις και εικασίας περί συμμετρίας».

Πότε όμως ό άνθρωπος θά γνωρίζῃ τά ύστατα μυστικά του συμπαντος έντός του όποίου ζει; «'Ελπίζω» λέγει ό Χαΐ- ζενμπεργκ, «ότι έντός διετίας θά ήμπο- ρέσω όριστικώς νά είπω «ναί» ή «όχι» περί τής θεωρίας μου. 'Όταν τελείωσῃ, τότε θά ήμπορέσῃ νά τήν έννοήσῃ και ό πεπαιδευμένος άνήνθρωπος, ό όποιος άντε- λήφθῃ τά συμπεράσματα του Κοπερ- νίκου περί τής περί τόν ήλιον κινήσεως τής Γης, χωρίς νά γνωρίζῃ διόλου μαθη- ματικά».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Απεστάλησαν αι εκδόσεις :

Δελτίον Έλληνογερμ. Έπιμελητηρίου.
Δελτίον Ιταλικού Έπιμελητηρίου.
Ναυτικά Νέα
Ναυτιλιακά Χρονικά
Ναυτιλία
Ναυτιλιακή έφημερίς
Έθνική Άνασυγκρότησις
Άρχιτεκτονική
Ο Φίλος τών ζώων
Έλληνικοί όριζοντες
Κοινή Γνώμη
Δελτίον Έκθέσεως Θεσσαλονίκης
«ΕΙΚΟΝΕΣ»
Ξενία
Κρίκος
Σουδανικά νέα
Έφημερίς «Μαραθών» Βραζιλίας
Έφημερίς «ή Νότιος Άμερική»
Έφημερίς «ή Φωνή τών Άποδήμων»
Η Άμυνα τών Φορολογουμένων
Έφημερίς τής Νέας Υόρκης
Έφημερίς τών Lloyd
Bauen und Wohnen
Baumeister
Connaissance des Arts
Fair Play
Independance
The Baltic international conference
Norwegian shippin Necas
The Syren
Έπιθεώρησις τής Τουριστικής Λέσχης
τής Γαλλίας.
Plaisir de France
Κυκλαδικός κόσμος
Ηλία Ζιώγα : Ο Έλληνισμός τής Άμε-
ρικής αὐτός ό Άγνωστος
Ιωάν. Δραγούμη : Κατηγορώ τούς
συμμάχους
Οικονομικά Νέα : Τεύχος Ιουλίου
Δελτίον Άγροτικής Τραπέζης : Ιουλίου
—Αύγουστου
Ναυτιλιακά Νέα : 2 τεύχη μ. Αύγουστου
«Έθνος», έφημερίς του Σαντιάγκο
Σουδανικά Νέα : Έκδοσις Χαρτούμ
Ο Λογιστής : Τεύχος Αύγουστου—Σε-
πτεμβρίου
Οικονομικόν Δελτίον Έμπορικής Τραπέ-
ζης τής Έλλάδος
Δελτίον Έλληνικής Έταιρίας Προγραμ-
ματισμού
Δελτίον Έλ νικης Βιβλιογραφίας
Δελτίον Έ μορφωτικής Έταιρίας
Βιομηχανική Έπιθεώρησις
Ηχώ τών Θαλασσών

Λιάνα

κατασκευαστική...

...ή ΝΕΑ BRAUN

μέ ΝΕΑ τιμή

530 Dex!!

Μεταλλική Κεφαλή
26 Μαχαίρια
Λάμα MICROTOMIC
(Αποκλειστικός τής BRAUN)

BRAUN

Η ΜΟΝΗ ΠΟΥ ΞΥΡΙΖΕΙ ΤΕΛΕΙΑ

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ - Ν. ΛΑΓΓΟΥΣΗΣ
ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ 27 - ΤΗΛ. 22.705

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ...

(Συνέχεια από σελ. 32)

Τό ατμόπλοιο «Άθήναια»—ένα σκάφος άγνωστον τελείως εις τόν πολύν κόσμον— μέ 1.400 έπιβάτας ήτοιμάζετο ν' απο- πλεύση από τό Λίβερπουλ. Άλλ' εις τά άνοικτά τών Έβρίδων, τό γερμανικόν ύποβρύχιον ΟΥ-30, είχε λάβει θέσιν. Μετέφερε τήν τορπίλλην ή όποία τήν 3ην Σεπτεμβρίου επέπρωτο νά πλήξη τό «Άθήναια».

Εις τό Παρίσι, τό ύπουργικόν συμβού- λιον ένέκρινε τό διάταγμα περί γενικής κινητοποιήσεως. Οί σιδηροδρομικοί στα- θμοί έβριθον από έφέδρους σπεύδοντας εις τά συντάγματά των και από τάς οικο- γενείας των αι όποιαί είχαν έλθει διά νά τούς άποχαρητέησιν. Εις τά γειτονικά έστιατόρια στρατιώται και αι σύζυγοί των έτρωγαν μαζί ένα τελευταίον, σιω- πηλόν γεύμα.

Έναρξις τής επιθέσεως

Κατά τήν τελευταίαν ήμέραν τής ειρή- νης, 2 Σεπτεμβρίου, εις τό Λονδίον έκα- με πολλήν ζέστην και ή ατμόσφαιρα ήτο βαρεία από άναμνην. Τά νοσοκομεία ήτοιμάζοντο νά ύποδεχθών τάς χιλιά- δας τών τραυματιών πού άνεμένοντο μετά τήν πρώτην έναέρειον επιδρομήν. Όλοι έπερίμεναν ότι, μετά τήν γερμα- νικήν εισβολήν εις τήν Πολωνίαν, θά έπη- κολουθεί άμεσος κήρυξις πολέμου εκ μέ- ρους τής Γαλλίας και τής Άγγλίας. Οί «Τάϊμς» του Λονδίνου, ή συνήθης φωνή του κατευνασμού, έγραφεν ότι τό πολω- νικόν δέν έπρεπε νά παρέλθη χωρίς έντι- μον άπάντησιν. Άλλά τά πράγματα δέν έγιναν έτσι. Τό Σάββατον επέτρεσε χωρίς νά κηρυχθί ό πόλεμος.

Πέραν εις τήν Άνατολήν, εις τάς πολω- νικάς πεδιάδας, ό πόλεμος έμείνετο. Οί Ρώσοι ήγέται συνέχαιρον έαυτούς δημοσία έπειδή είχαν φανή τόν οξυδερκέϊς ώστε ν' άπομονώσουν τήν Σοβιετικήν Ένωσιν από τήν σύγκρουσιν. Ο Μολότωφ είχε ειπεί εις τό Άνώτατον Σοβιέτ ότι ή Ρω- σία ήμπορούσε νά κάθεται ήσυχη παρά- μερα, ενώ ή Άγγλία και ή Γερμανία θά πολεμούσαν μέχρις έσχάτων. Εις τάς δροσεράς αϊθούσας τής Βουλής τών Κοι- νοτήτων, οι περισσότεροι τών βουλευτών, οι όποιοι είχαν καταφύγει εκεί άναμένον- τες ν' άνακουφισθών από τήν ζέστην, έπερίμεναν τόν Τσάμπερλαιν νά προβή εις τήν κήρυξιν πολέμου. Άπεγοητεύ- θησαν.

Ζωηρότατοι έπευφημιαί εξέσπασαν ό- ταν ό πρωθυπουργός έδήλωσεν ότι ή Άγγλία θά ανέλαμβανε δράσιν εάν τά γερμανικά στρατεύματα δέν άπεσύροντο από τήν Πολωνίαν. Άλλ' έν συνεχεία συνεζήτησε τό ένδεχόμενον συνομιλιών μεταξύ γερμανικής και πολωνικής Κυ- βερνήσεως και ύπηνίχθη πιθανήν συμφω- νίαν, εξασφαλίζουσιν τά ζωτικά συμφέ- ροντα τής Πολωνίας. Έν συνεχεία ώμί- λησε περί τής ένώσεως του Ντάντσιχ και του Γ' Ράιχ από νομικής πλευράς. Η Βουλή άνυπομονούσε. Περισσότερα πολιτική κατευνασμού; διηρωτώντο πάντες.

Ο δυναμικός Ούνιστον Τσώρτσιλ

Όταν τό πρωί τής Κυριακής, 3ης Σεπτεμβρίου ό Τσάμπερλαιν είχε τελειώ- σει τήν έκπομπήν του προς τόν βρεταν- νικόν λαόν και τόν κόσμον, κηρύξας τόν πόλεμον, καθ' άπασαν τήν Άγγλίαν

έπεκράτει ένα παράδοxon αίσθημα άνα- κουφίσεως. Μετά τάς παρεξηγήσεις, τάς δικαιολογίας και τάς κρίσεις, ή στιγμή είχε έπέλθει. Τότε, ώσαν νά τονίσουν έτι περισσότερο τήν έλευσίν της, αι σει- ρήνες άνέμελσαν τό άσμα των. Είχεν έπιστημανθή κάποιος Γάλλος αεροπορι- κός ακόλουθος ό όποιος ήπατο άνευ προειδοποιήσεως εκ Παρισίων έπιστρέ- φων εις τήν θέσιν του και εις όλα τά αερο- δρόμια τής Ν.Α. Άγγλίας, οι πιλότοι τών «Σπιτφαϊρ» και τών «Χαρρικαϊν» ίσταντο παρά τά σκάφη των άναμένον- τες διαταγάς. Αί άμφιβολίαί και οι φόβοι του Σαββάτου διελύθησαν τελείως όταν ή Βουλή τών Κοινοτήτων συνήλθε τήν Κυριακήν τό απόγευμα. Τώρα πού όλα είχαν συντελεσθή, τήν ανησυχίαν τών προηγούμενων ήμερών, είχαν άντικα- ταστήσει μία άκαμπτos έμπιστοσύνη.

Ωμίλησεν ό Τσάμπερλαιν. Άλλ' εκείνο τό απόγευμα εις τήν Βουλήν, διά πρώτην φοράν κατά τήν διάρκειαν του πολέμου αυτού, ήκουσε τήν φωνήν του βουλευ- του του Έπιπινγκ—του Ούνιστον Τσώρ- τσιλ. Ο Τσάμπερλαιν έφάνετο έρείπι- ον. Υστερα από τόσας άμφιβολίας, ό πρωθυπουργός ώμοιάζε περισσότερο μέ ένα ίατρον του όποιού τά φάρμακα είχαν άποτύχει παρά μέ ένα πολεμικόν ήγέτην άποδεχόμενον μίαν πρόκλησιν. Ο Τσώρτσιλ, ήτο πολύ διαφορετικός. Πιθανόν νά ύπήρχε θλίψις, είπε. Άλλ' ύπήρχε και ένα αίσθημα εύγνωμοσύνης έπειδή «εάν επί τής νήσου μας επέτρεσαν τόσον μεγάλα δοκιμασία, ύπήρχε μία γενεά Βρετανών έτοιμή ν' άποδείξει έαυτήν ουχι άναξίαν παλαιών ένδόξων ήμερών και ουχι άναξίαν τών μεγάλων κείνων άνδρών, τών πατέρων τής χώ- ρας μας πού έθεσαν τά θεμέλια τών νόμων μας και διεμόρφωσαν τό μεγαλείον τής Άγγλίας».

Η φωνή πού έπρόκειτο συντόμως νά γίνη πασίγνωστη εις τόν Άγγλόφωνον κόσμον, συνέχιζε μέ σταθερότητα. Πα-

Ο ΑΕΟΝ

(the Century)

THE MONTHLY POLITICAL
AND ECONOMICAL REVIEW

EDITOR-DIRECTOR:
OTHON C. LEFAS-TETENES

HEAD OFFICE:
34, PANEPISTIMIOU AVE,
ATHENS - GREECE

Phones: 613.663—614.885

Telegrams:
TETENESOTO ATHENS

ANNUAL SUBSCRIPTION:
American Dollars 18
English Pounds 6 and 7 shillings
D. M. 77

LETTER OF REMITTANCE:
OTHON C. LEFAS-TETENES

ραλλήλως έδόθησαν τά πρώτα μηνύματα: «Πόλεμος μέχρις έσχάτων μέ Γερμανίαν. Ν' άρχίσουν άμέσως αι έχθροπραξίαί». Έλήφθησαν από θωρηκτά ναυλοχούντα εις τά άνοικτά τών Βραζιλιανών ακτών. Εις τήν Βορειοδυτικήν Μεθόριον, συγκε- κινημένοι ύπαξιωματικοί έχαιρέτισαν τόν νέον πόλεμον μέ προπόσεις. Εις τόν έν Ουάύτον σταθμόν τής ΡΑΦ, τά άνιχνευ- τικά αεροπλάνα άπειρώθησαν διά νά φωτογραφήσουν τόν γερμανικόν στό- λον εις Βιλχελμσβάβεν. Η είδησις μετε- δόθη εις τό ατμόπλοιο «Άθήναια», πλέον δυτικών τών Έβρίδων. Τήν επομένην πρωίαν 128 εκ τών έπιβατών του θά ήσαν νεκροί.

Η μάχη τής Άγγλίας

Οι κορβέτες του Βασιλικού Ναυτικού και τά καταδρομικά κατηυθύνοντο εις τό Κλάυδ και τό Λίβερπουλ διά ν' άρχίσουν τήν μάχην τής Άγγλίας. Έν τώ μεταξύ, ό στόλος έλαβε τό μήνυμα: «Ο Ούνι- στον γύρισε». Ο Τσάμπερλαιν είχαν άνασχηματίσει τήν Κυβέρνησιν του και ό Τσώρτσιλ ήτο πάλιν Πρώτος Λόρδος του Ναυαρχείου, θέσιν τήν όποιαν κα- τέιχε 25 έτη πρό τής έναέρσεως του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Όπως περιγράφουν τά πράγματα οι ξένοι, τό Βερολίνον εύρίσκετο εις κατά- στασιν έξάλλου ένθουσιασμού. Αί έπιτυ- χιαί εις τήν Πολωνίαν είχαν κλείσει τά στόματα τών άπαισιόδοξων. Ο στρατός, ήτο ολοφάνερον ότι ήμπορούσε νά νι- κήση όχι μόνον τούς Πολωνούς, άλλα και τούς Άγγλους και τούς Γάλλους. Ο Χί- τλερ, άνηγγέλετο, κατηυθύνετο προς τό μέτωπον του, μέ άκαμπτον τήν βούλησιν του διά νίκην. Ειδική άμαρσοτοχία έ- σπευδε προς Α. μεταφέρουσα τόν Φύρερ εις τό πρώτον τών ταξιδίων του κατά τόν πόλεμον εκείνον, πού θά τόν ήγεν εις τήν αυτοκτονίαν μεταξύ τών έρειπίων του Βερολίνου.

Εις τό Λονδίον, αι τοπικά άρχαι ήρ- χισαν τήν διανομήν άπιασφυσιόγνων προσωπίδων διά βρέφη. Τό ύπουργείον Έσωτερικών άνήγγειλεν ότι άπαντα τά κέντρα διασκεδάσεως θά έπαιναν λειτουρ- γούντα μέχρις ότου έγένετο γνωστή ή φύσις και ή έκτασις τών γερμανικών αεροπορικών επιδρομών. Η προβολή δύο άμερικανικών ταινιών έματαιώθη. Εις τόν ζωολογικόν Κήπον έξοντώθη- σαν όλα τά δηλητηριώδη φίδια και έντομα και ό Μπά Μπά, ό μικρός έ- λέφας μετεφέρθη εις τόν ζωολογικόν κή- πον του Ούίπσαινιπ, έξω από τό Λον- δίνον. Όταν ήλθε τό βράδυ, ή έντασις τών πρώτων 48 ώρών είχε χαλαρώσει. Τά κέντρα ήσαν γεμάτα από κόσμον πού έκαμε στρατηγικήν και ήλπιζεν εις τάς βροχάς διά τήν σωτηρίαν τής Πολω- νίας. Εις τά μικρά διανυκτερεύοντα έστια- τόρια τής Φλήτ Στρήτ, οι πελάτες έκύ- ταν θλιμμένοι τούς μεγάλους, κατά- μαυρους τίτλους πού έπληροφόρουν τόν άναγνωστικόν κοινόν τών έφημερίδων διά τήν καταβύθισιν του «Άθήναια». Κατά τάς πρώτας πρωινάς ώρας, οι δρό- μοι ήσαν σποτεινοί και άδειοί. Όταν εις τάς 2.30 π.μ. ήχησαν οι σειρήνες, ό κόσμος σιωπηλά έπλησίασε στά παρά- θυρα τών σπιτιών γιά ν' άφουγκρασθή τίς εκρήξεις τών βομβών. Μόνον τό σφύ- ρισμα τών τραίνων πέρ' από τόν ποταμό έσπαζε τή σιωπή. Όταν στις 4.15 π.μ. έδόθη ή λήξις του συναγερμού, ύπήρχε φώς στήν Άνατολή. Έτσι ήρχισεν ό πόλεμος.

Drew Middleton

‘Η υπόγειος ζούγκλα της Ν. ‘Υόρκης

(‘Αποκλειστικός ΑΙΩΝΟΣ)

‘Ο υπόγειος σιδηρόδρομος της Νέας ‘Υόρκης, ο «σάμπρουαϊ», είναι ένας υπόκοσμος με νόμους ζούγκλας, παρ’ότι καταφύγιον εις πλήθος αποβρασμάτων, πορτοφολάδων, διεστραμμένων τύπων, μελών συμμοριών ανηλίκων εγκληματιών και ναρκωτικομανών. Τό κατωτέρω ρεπορτάζ οφείλεται εις τὸν Τζιμ Γκίμμινς. ‘Ας σημειωθῇ ὅτι τελευταίως ἡ ἀστυνομία της Νέας ‘Υόρκης διέθεσε ειδικὴν δύναμιν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ταξιδευόντων μετὰ τὸν υπόγειον.

Επὶ τέλους τὸ ἐπὶ ἀπόφασιν πῶς ἡ Νέα ‘Υόρκη ἔχει μίαν Κάσμπαν, ἢ ὅποια θὰ ἔκανε ἐκείνην τοῦ ‘Αλγερίου νὰ ὁμοιάζῃ μετὰ εἰδυλίας τῶν θέρων γεροντοκορῶν.

Πρόκειται περὶ τοῦ ‘Υπογείου Σιδηροδρόμου τῆς μεγαλοπόλεως. ‘Ο-ταν κατεβαίνει κανεὶς τὰ σκαλοπάτια ἐνὸς σταθμοῦ του, κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεγάλης κινήσεως ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀφ’ἑναι πίσω του τὸν πολιτισμόν. Αἱ σκηναὶ τοῦ πλήθους εἶναι ἀπίστευτοι. Καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ζέστης καὶ τῆς ὑγρασίας ὅλα αὐτὰ εἶναι δύο φορές χειρότερα. Κίνδυνος; ‘Ας λάβωμεν ὡς παράδειγμα ἕνα πρόσφατον ἐπεισόδιον, ὅταν καπνὸς ἀπὸ κάποιον μικρὴν ἀνάφλεξιν ἐφθασεν μέχρι δύο συρμῶν εὐρισκομένων εἰς τὴν σήραγγα τοῦ ‘Ηστ Ρίβερ. ‘Αμέσως ἐσημειώθη πανικός καὶ ὕστερὰ μετὰ τῶν ἐπιβατῶν, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ λιποθυμήσουν ἐκ τοῦ συνωστισμοῦ 65 ἐκ τῶν 400 ἐπιβατῶν. Καὶ εἶναι νὰ ἐκπλήσσει κανεὶς ἐπειδὴ τοιαῦτα ἐπεισόδια δὲν συμβαίνουν συχνότερον ἐπὶ τῶν ἀσφυκτικῶς πλήρων συρμῶν, οἱ ὅποιοι μεταφέρουν καθημερινῶς 7.000.000 ἀνθρώπων.

‘Ο νόμος τῆς ζούγκλας

‘Αλλ’ ὁ κίνδυνος ὁ ὁποῖος μετὰ κανεὶ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸν υπόγειον ὡς «Κάσμπαν» εἶναι τελείως διαφορετικός. Μεταξὺ τοῦ πλήθους συχνάζουν πολλοὶ πορτοφολάδες, διεστραμμένοι τύποι καὶ ναρκωτικομανεῖς. ‘Οπως γράφει ἡ νεοϋρκέζικη ἐφημερίς «Τζόρν-ναλ-‘Αμερικαν», εἰς τοὺς υπόγειους σιδηροδρόμους βασιλεύει ὁ νόμος τῆς ζούγκλας. Τελευταίως, ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀστυνομικῶν ὀργάνων, συνεπλήθη εἰς μίαν περίπολον υπόγειου σιδηροδρόμου. ‘Αλλὰ τὰ πλήθη εἶναι τόσο πυκνά, καὶ αἱ διακαυδῶσεις τόσο πολλαὶ (τὸ συνολικὸν μήκος τῶν γραμμῶν εἶναι 228 μίλια) ὥστε εἶναι πολὺ ἀμφίβολον ἐὰν θὰ καταφέρῃ σπουδαῖα πράγματα.

Βιασμοὶ καὶ ξυλοδαρμοὶ

Εἴται τὰ ἀποβράσματα τοῦ υπογείου συνεχίζονται τὰ ἔργα των. Πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων, λ.χ. μέσα εἰς ἕνα βαγόνι τοῦ υπογείου, παρὰ τὸ Μπρού κλιν, μὴ γυναικὶ ἐβιάσθη σχεδόν.

Κάποιος ἄνδρας πετάχθηκε διὰ τῆς βίας ἐξ ἀπὸ τὸ τραῖνο, καθὼς τοῦτο διήρχετο ἀπὸ μίαν γέφυραν, οἱ δὲ ξυλοδαρμοὶ ἀποτελοῦν σχεδὸν ρουτί-ναν. ‘Επὶ πλέον ὁ υπόγειος ἀποτελεῖ λημέρι ἀρκετῶν συμμοριῶν ἀνηλίκων. Διασκίζουν τοὺς μεγάλους διαδρό-μους τῶν σταθμῶν, ἀναζητοῦντες ἄλλα θύματα, κάποιον μεθυσμένον, κάποιον γέροντα, ἢ μίαν ἄλλην συμμορίαν! ‘Εν συνεχείᾳ εἶναι οἱ ναρκω-τικομανεῖς, εὐκόλως ἀναγνωριζόμενοι ἀπὸ τὸ ὑέλδρες βλέμμα των καὶ ἀπὸ τὸν τρόπον πού ζητιανεύουν «κόφου-μάνευ», δηλαδὴ χρήματα γιὰ ν’ ἀγο-ράσουν τὸ «σκονακί» των. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὸ καλλίτερον πού ἔχει νὰ κάμῃ κανεὶς εἶναι νὰ πλη-ρώσῃ ἀσυζητητῇ.

Τί θ’ ἀπογίνη;

Καθημερινῶς, τὰ ἀστυνομικὰ τμή-ματα τῆς Νέας ‘Υόρκης λαμβάνουν

πολυάριθμα παράπονα ἀπὸ θύματα τοῦ «ὑποκόσμου»—θύματα πορτοφο-λάδων, βιαστῶν, ἢ διεστραμμένων τύπων οἱ ὅποιοι σχίζουν φορέματα. Τί θ’ ἀπογίνη; ‘Ο οἰκονομικὸς πα-ράγων κ. Ρόυ Τσῶκ ἐδῶσε τὴν ἀπό-κρισιν ὅταν τελευταίως ἐζήτησε ν’ ἀγοράσῃ ὅλο τὸ δίκτυον, «νὰ τὸ ἀναμορφώσῃ, νὰ τὸ καθαρίσῃ καὶ νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοι-χεῖα». ‘Αλλὰ τὸ δημοτικὸν συμβού-λιον ἀπέρριψε τὴν πρότασίν του, παρὰ τὰς τεραστίας ζημίας μετὰ τὰς ὁποίας λειτουργεῖ ὁ υπόγειος. Οἱ Νεοϋρκέζοι ἔγιναν ἐξῶς φρενῶν διὰ τὴν ἀπόφασιν.

‘Ηδὴ, ὁ Τύπος, ἀσχολεῖται μετὰ τὸ θέμα κατὰ τρόπον τόσο ἐντονον, ὥστε νὰ ἐλπίζεται ὅτι συντόμως αἱ ἀρχαὶ θ’ ἀναγκασθοῦν νὰ λάβουν ἀποφασιστικὰς πρωτοβουλίας.

JIM GIBBINS

ΗΝΩΜΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ
ΠΛΙΝΘΟΚΕΡΑΜΟΠΟΙΪΑΣ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΑ & ΣΙΑ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 11
Τηλ. 32-227, 74-131

Διαθέτομεν οἰανδήποτε ποσότητα τούβλων Χαλκίδος ὑπὸ τοὺς καλλιτέρους ὅρους καὶ μετὰ παράδοσιν εἰς οἰκοδομὴν δι’ ἰδίων με-ταφορικῶν μέσων καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς ‘Αττικῆς.

«ΕΜΠΟΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ:

ΖΩΗΣ • ΠΥΡΟΣ • ΘΑΛΑΣΣΗΣ • ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ • ΜΕΤΑ-ΦΟΡΩΝ • ΚΛΟΠΗΣ • ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ • ΔΙΑΦΥΓΟΝΤΟΣ ΚΕΡΑΟΥΣ • ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ • ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ • ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ • ΑΠΟΣΚΕΥΩΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ • ASSANSEURS • ΖΗΜΙΩΝ ΕΚ ΣΕΙΣΜΩΝ Κ.Τ.Λ.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

Π. ΚΟΥΜΠΑΡΕΛΗ & Δ. ΗΣΑΪΑ Ο.Ε.

Δραγατσανίου 6 — Τηλ. 20-549, 21-950

1934

159

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Συμπληρώσασα αίστως τέταρτον αἰῶνος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ τῆς κοινωνικῆς τοῦ τόπου προόδου, ἡδὴ ἡ «ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ», ἐτι ἀκμαιοτέρα, μετὰ κύρος καὶ διεθνή ἀπήχησιν, χωρεῖ εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς, ὡς δημοσιο-νομικοῦ, τεχνολογικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ περιοδικοῦ.

‘Ανεξάρτητον ὄργανον γνώμης, προβάλλει, ἐρευνᾷ καὶ διαφωτίζει τὰς ἐκδηλώσεις, τὰ προβλήματα καὶ τὰ ἐπι-τεύγματα πάσης πλουτοπαραγωγικῆς δραστηριότητος καὶ, ἐν γένει, τὰς ἐκφράσεις τοῦ οἰκονομικοῦ μας βίου:

ΚΡΑΤΟΣ - ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΑ - ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ - ΤΕΧΝΟ-ΛΟΓΙΑ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΠΛΟΥΤΟ-ΛΟΓΙΑ - ΓΕΩΡΓΙΑ - ΝΑΥΤΙΛΙΑ - ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ - ΤΡΑ-ΠΕΖΑΙ - ΕΜΠΟΡΙΟΝ - ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ - ΕΡΓΑΣΙΑ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΑΣΦΑΛΙΣΙΣ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ.

Μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ καὶ ὡς αὐτοτελὲς παράρτημα αὐ-τοῦ, δωρεάν διὰ τοὺς συνδρομητὰς του, κυκλοφορεῖ τὸ

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ-ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ 5

ΤΗΛ. 71.109 - 72.390 - 74.875

ΜΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Μετὰ ὅλως ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν σημειούμεν τὴν καθ’ ὅλα ἀξιόλογον ἐκδοσιν τῆς δεκαπενθήμερον ἐπιθεωρήσεως Ο ΑΓΩΝ ΜΑΣ, ὀργάνου μάχης τῆς νέας γενεᾶς, ἡ ὁ-ποία διὰ τοῦ ἴου κατὰ σειρὰν τεύχους τῆς ἀντηγεῖ τοὺς πόθους καὶ τὰς ἀνησυχίας ὁλοκλήρου τῆς νέας γενεᾶς τῶν ‘Ελλήνων. ‘Υπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ λαμπροῦ ἀγωνιστοῦ τῶν ἐθνικῶν ιδεῶν κ. Νίκου Φαργάκη, Ο ΑΓΩΝ ΜΑΣ ἡδρεώθη εἰς τὴν συνείδησιν τῶν νέων ὡς φρουρὸς ἐναντι πάσης ἀνατρεπτικῆς κινήσεως τοῦ ἐγχωρίου ἢ διε-θνοῦς κομμουνισμοῦ στρεφομένης κατὰ τῆς χώρας μας. Μετὰ ἀποκαλυπτικὰ ἄρθρα καὶ συγκεκριμένα στοιχεῖα δι-δεται ἡ πραγματικὴ εἰκὼν τῆς ἀενάου προσπάθειας τῶν ‘Ελλήνων πρακτῶν πρὸς διάβρωσιν τῶν ἀγνῶν νέων καὶ νεανίδων καὶ ἐντοπίζεται ὁ, ὑπὸ μορφὴν ἀνθρωπιστικῶν κηρυγμάτων ἐλοχεύων, κίνδυνος.

Εἰς τὸ καλὸν αὐτὸ περιοδικὸν εὐχόμεθα κάθε ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἤδη λαμπρὰν σταδιοδρομίαν του.

«Ο ΑΓΩΝ»

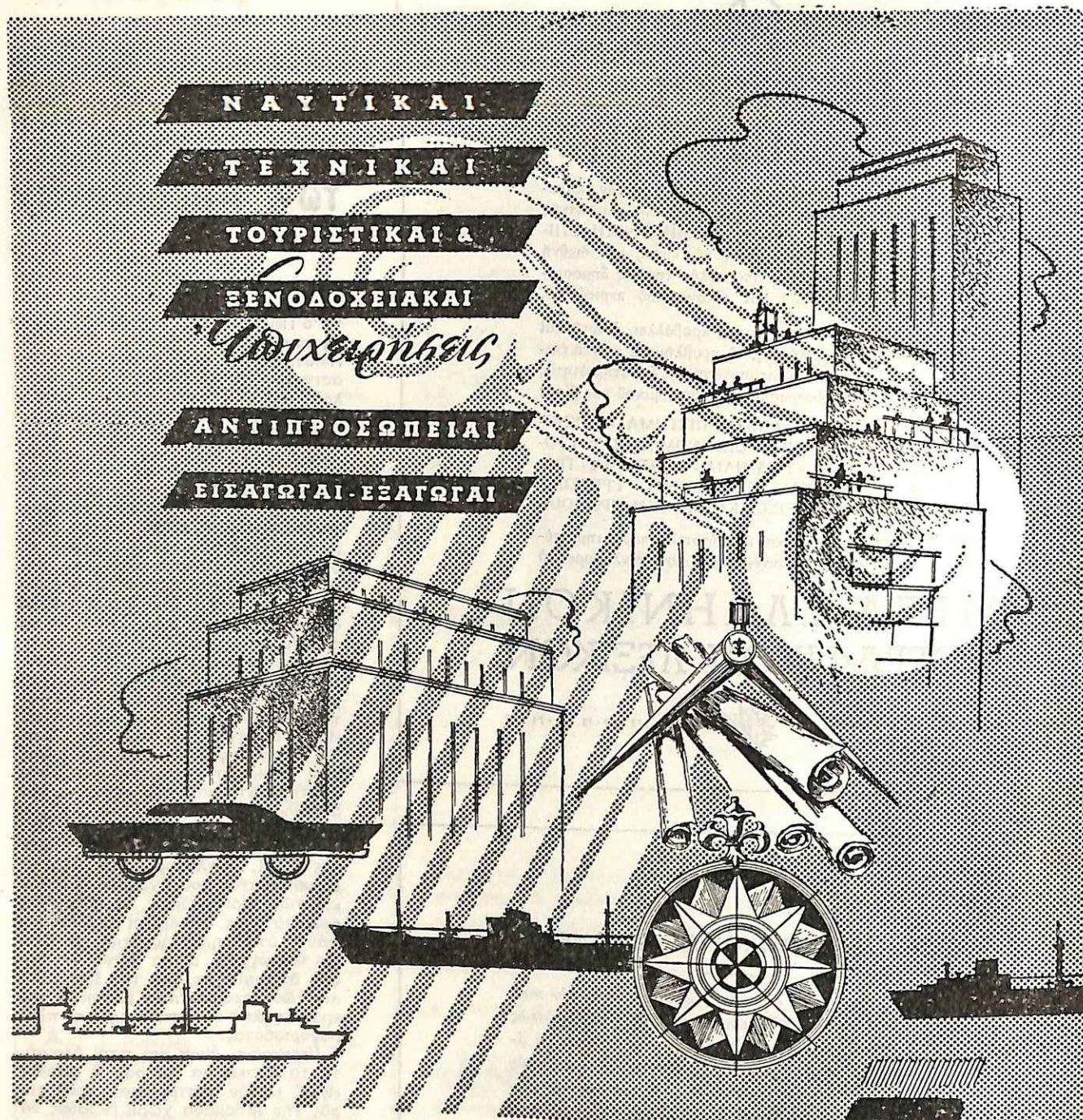
Τὸ Στρατηγεῖον τῶν ‘Αμερικανῶν

Τὸ Πεντάγωνον, ἐκ τῶν πλέον ὀ-νομαστῶν κτιρίων εἰς τὰς ‘Ην. Πολιτείας, δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν Οὐ-άσιγκτων ὡς θὰ ἐνόμιζον ἴσως πολ-λοί, ἀλλὰ εἰς τὴν Βιργίνιαν καὶ εἰς ἀπόστασιν 5 λεπτῶν δι’ αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸν Λευκὸν Οἶκον, τὴν ἑδρα τοῦ ‘Αμερικανοῦ Προέδρου. Τὸ πενταό-ροφον τοῦτο κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον στεγάζονται ὅλα αἱ στρατιωτικαὶ ὑ-πηρεσίαι καὶ τὰ ἐπιτελεῖα καὶ τῶν τρι-ῶν ὀπλῶν τῶν ΗΠΑ, καταλαμβάνει τεραστίαν ἑκτασιν. Σήμερον οἱ ὑπάλληλοι, στρατιωτικοὶ καὶ μὴ, πού ἀσχολοῦνται εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ἀστεροειδοῦς Γεν. Στρατηγεῖου, ἀνέρχονται εἰς 30 χιλ. ἔχουν δὲ εἰς τὴν διάθεσιν των 41 χιλ. τηλεφωνι-κὰς συσκευάς, ἑκατοντάδας τηλετύ-πων ἀσυρμάτων καὶ δεκάδα ὁλόκλη-ρον πομπῶν καὶ ραδιοτηλεφώνων πρὸς μετάδοσιν ἐδικῶν μηνυμάτων εἰς τὰ ἀρχηγεία μεγάλων μονάδων. Τὰ μέτρα ἀσφαλείας ἐντὸς καὶ περὶ τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων εἶναι αὐστηρότατα καὶ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν ἀπορρήτων ἐγγρά-φων. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πλέον τῶν διακοσίων μυστικῶν πρακτῶν τῆς F.B.I. κυκλοφοροῦν εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἀχανοῦς κτιρίου καὶ τῶν περὶ χώρων, μετὰ ἡψημένας ἀρμοδιότητος, δυνάμεναι νὰ ἐλέγξουν πάντα ὑπάλληλον ἀσχετῶς βραβίου καὶ θέσεως. Τὰ μέτρα αὐτὰ ἐκρίθη-σαν ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐξασφάλι-σιν τῶν στρατιωτικῶν μυστικῶν τοῦ κράτους ἀπὸ κατασκοπῆς καὶ πλη-ροφοροδότας.

Περίεργως, ὅμως, καὶ παρ’ ὅλα αὐ-τὰ τὰ δρακόντια μέτρα, ἡ εἴσοδος εἰς τὸ κοινὸν ἐπιτρέπεται τρεῖς φο-ρὰς τὴν ἐβδομάδα χωρὶς βεβαίως νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ συστηματικὸς ἐλεγ-χὸς τῶν ἐπισκεπτῶν.

Εντὸς τοῦ Πενταγώνου, τὸ ὁποῖ-ον σημειώτερον ἀκηγέρθη εἰς διάστη-μα 16 μηνῶν ὑπὸ 300 μηχανικῶν καὶ 13 χιλ. ἐργατῶν, εὐρίσκονται παντὸς εἶδους καταστήματα, νοσοκο-μεῖα, τράπεζαι κλπ. πρὸς χρῆσιν τῶν ὑπαλλήλων. Κυλιόμεναι κλίμακαι συν-δέουν τοὺς ὀρόφους ἐνῶ οὐδεὶς ἀ-νεγκυστήρ ὑπάρχει. Συνολικῶς τὸ κτίριον ἔχει 1354 παράθυρα καὶ οἱ διάδρομοι πού συνδέουσιν τὰ γραφεῖα ἐκτείνονται εἰς μήκος δεκάδων χιλιο-μέτρων ἐνῶ ὁ χώρος σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων τῶν ὑπαλλήλων καταλαμβάνει ἑκτασιν ἴσην περίπου πρὸς τὴν ἑκτασιν πού καταλαμβάνει ὁ ἀερολιμὴν ‘Ελληνικοῦ.

Δ. Ν. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΑΥΤΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ:
ΠΛΟΙΟΚΤΗΤΑΙ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΠΛΟΙΩΝ.
ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ:
ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ ΚΤΙΡΙΑΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ - ΠΟΛΥ-
ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ - ΜΕΓΑΡΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ.
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ:
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ - ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ, ΑΝΑΛΗΨΙΣ,
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΟΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ - ΕΞΑΓΩΓΑΙ
ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΘΩΝ Κ. ΛΕΦΑΣ - ΤΕΤΕΝΕΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
ΑΘΗΝΑΙ
34, ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ & 1-7, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΗΛΕΦ.: 614.885, 614.886
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘ.: ΤΕΤΕΝΕΣΟΤΟ - ΑΘΗΝΑΣ

ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

(Προελθοῦσα ἐκ συγχωνεύσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Καταστη-
μάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς Λτδ, ἰδρυθείσης τῷ 1839,
καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς Α.Ε. ἰδρυθείσης τῷ 1905).

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: "ΙΟΝΡΟΒΑΝΚ,,

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Γενικὸς Διευθυντής:

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Ὁδὸς Περμαζόγλου 18

Λεωφ. Ἑλ. Βενιζέλου 45

7 Ὑποκαταστήματα ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀθηνῶν

2 » ἐν Πειραιεῖ

29 Ὑποκαταστήματα εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῳ

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κύριος Μέτοχος:

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α. Ε.

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: Δ. Ε. ΧΕΛΜΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΣΙΑ

136 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ — 6, OLD JEWRY, E. C. 2

ΑΙΓΥΠΤΟΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 24, RUE CHERIF PACHA

ΚΑΪΡΟΝ — 15, RUE TALAAT HARB PACHA

ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ — RUE AL COUMHOURIA

ΚΥΠΡΟΣ: ΛΕΥΚΩΣΙΑ, ΛΕΜΕΣΟΣ, ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

ATLANTIC BANK OF NEW YORK, NEW YORK

THE SOUTH AFRICAN BANK OF ATHENS, JOHANNESBURG ΚΑΙ CAPE-TOWN

